

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

5. august 2022

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

RU's 149. plenarforsamling, 27.4.2022-28.4.2022

2022/C 301/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Resolution om EU's regioner og byers støtte til Ukraine	1
2022/C 301/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — REPowerEU: byer og regioner sætter fart i energiomstillingen	6

UDTALELSER

Regionsudvalget

RU's 149. plenarforsamling, 27.4.2022-28.4.2022

2022/C 301/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af forbindelserne mellem EU og UK på subnationalt plan og afhjælpning af de territoriale konsekvenser af UK's udtræden af EU	11
2022/C 301/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Det nye europæiske Bauhaus — Smukt, bæredygtigt, sammen	16
2022/C 301/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Europæiske missioner	22
2022/C 301/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's Myndighed for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet	33
2022/C 301/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's økonomi efter covid-19: betydning for den økonomiske styring	40
2022/C 301/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen	45

2022/C 301/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk strategi for universiteter	51
2022/C 301/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's fremtidige statsstøttere­gler for landbrug, skovbrug og landdistrikter	56
2022/C 301/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU-skovstrategi for 2030	61

III Forberedende retsakter

Regionsudvalget

RU's 149. plenarforsamling, 27.4.2022-28.4.2022

2022/C 301/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En socialt retfærdig gennemførelse af den grønne pagt .	70
2022/C 301/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af demokratiet og integriteten af valg	102
2022/C 301/14	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Emissionshandelssystemet og CO ₂ -grænsetilpasningsmekanismen skal fungere for EU's byer og regioner	116
2022/C 301/15	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ændring af direktivet om energieffektivitet i lyset af de nye klimamål for 2030	139
2022/C 301/16	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ændring af direktivet om vedvarende energi i lyset af de nye klimamål for 2030	184
2022/C 301/17	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af LULUCF-forordningen og forordningen om indsatsfordeling	221

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

RU'S 149. PLENARFORSAMLING, 27.4.2022-28.4.2022

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Resolution om EU's regioner og byers støtte til Ukraine

(2022/C 301/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. fordømmer Den Russiske Føderations uprovokerede og uretmæssige invasion, med støtte fra Belarus, af Ukraine den 24. februar 2022;
2. opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs våbenhvile og åbning af sikre humanitære korridorer. Rusland skal straks indstille den militære aktion og trække alle militære og paramilitære styrker og administrative embedsmænd tilbage fra de besatte ukrainske områder;
3. understreger, at denne invasion er en kriminel handling mod Ukraines befolkning og Ukraines suverænitet og territoriale integritet samt en brutal krænkelse af de demokratiske principper og retsstatsprincippet. Udvalget understreger, at de vilkårlige angreb på civile, herunder borgmestre i byer og landsbyer, er krigsforbrydelser begået af den russiske hær og er i strid med folkeretten, navnlig FN-pagten, Helsingforslutakten, Parischartret for et nyt Europa og Budapest-memorandummet. Alle menneskerettighedskrænkelser, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden på ukrainsk territorium skal registreres, undersøges og behandles i henhold til Den Internationale Straffedomstols regler;
4. er solidarisk med det ukrainske folk, der forsvarer sit land mod de russiske invasionsstyrker. Udvalget udtrykker sin dybeste sorg over tabet af menneskeliv og de menneskelige lidelser, som de russiske grusomheder har forårsaget;
5. bekræfter sin støtte til de ukrainske lokale og regionale myndigheder og opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af de ukrainske borgmestre og embedsmænd, der er blevet kidnappet af de russiske besættelsesstyrker i strid med den fjerde Genèvekonvention;
6. fastslår, at kun Ukraines befolkning på demokratisk vis kan vælge sine ledere på nationalt, regionalt og lokalt plan, og erklærer, at det ikke vil anerkende eller samarbejde med nogen regionale eller lokale ledere, som Rusland har indsat i Ukraine.

Konkret solidaritet med de lokale og regionale myndigheder

7. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver den ekstraordinære solidaritet med de mennesker, der flygter fra krigen i Ukraine, som EU's borgere har udvist. Udvalget finder det bekymrende, at ukrainere mod deres vilje deporteres til områder under russisk kontrol. Udvalget roser EU's myndigheder for deres sammenhold i forbindelse med Ruslands krig mod Ukraine, for intensiveringen af solidariteten gennem direkte humanitær bistand og nødhjælp til civilbeskyttelse og aktivering af den omgående beskyttelsesordning for dem, der flygter fra krigen. Udvalget understreger, at denne hjælp skal øges betydeligt i de kommende måneder for at undgå en humanitær krise i EU's grænseregioner;

8. forpligter sig til yderligere at mobilisere byer og regioner med henblik på at yde bistand til flygtninge fra Ukraine. Udvalget peger især på behovene i grænseregionerne for logistisk støtte til den første modtagelse og til transit;
9. opfordrer lokale og regionale myndigheder fra Europa til at anmode om eller tilbyde støtte via Help Ukraine: Info-Support Hub ⁽¹⁾, som er oprettet af Regionsudvalget;
10. tilslutter sig opfordringen fra de lokale og regionale myndigheder i Ukraine og EU til at genoplive eller etablere partnerskaber og venskabsbyer og -regioner med henblik på genopbygningsprocessen.

Styrkelse af Ukraines udsigter til EU-medlemskab

11. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at Ukraines decentraliseringsreformer og regionale udviklingsreformer har bidraget væsentligt til konsolideringen af det lokale demokrati, styrket selvstyret og den generelle modstandskraft i landets lokalsamfund, hvilket er et vigtigt element i den ukrainske modstand mod de russiske angribere. Disse reformer blev gennemført med betydelig støtte fra EU's regioner og byer, bl.a. gennem »U-LEAD with Europe«-programmet, og med målrettet støtte fra Regionsudvalget inden for rammerne af dets taskforce for Ukraine og gennem peer-to-peer-samarbejdsaktiviteter. Disse vellykkede decentraliseringsreformer har bragt Ukraine tættere på Den Europæiske Union og dens værdier om frihed, demokrati og retsstatsprincippet;
12. opfordrer det internationale samfund til at udarbejde en bistands- og genopretningsplan for Ukraine for at støtte Ukraines økonomi, dets institutioner og offentlige tjenester samt genopbygningen af landets ødelagte infrastruktur. Udvalget glæder sig i denne forbindelse over Det Europæiske Råds beslutning om at oprette en solidaritetstrustfond for Ukraine og opfordrer til indkaldelse af en international konference med henblik på at rejse midler blandt partnerne. Udvalget understreger, at Rusland, der er ansvarlig for ødelæggelserne, også skal bidrage med krigsskadeserstatning til genopbygningen af Ukraine;
13. støtter, at Ukraine opnår status som EU-kandidatland i overensstemmelse med artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union og i henhold til den samme reviderede procedure for tiltrædelsesforhandlinger, der anvendes for Vestbalkan, med større fokus på retsstatsprincippet og demokratiske institutioner. Udvalget understreger, at Georgiens og Moldovas ansøgninger om EU-medlemskab også bør behandles positivt. I mellemtiden skal Ukraines integration i EU's indre marked i overensstemmelse med associeringsaftalen fortsættes uden forsinkelse.

Finansiering af støtteforanstaltninger

14. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens CARE- og CARE+-pakker (samhørighedspolitiske foranstaltninger for flygtninge i Europa) og over fleksibiliteten inden for rammerne af REACT-EU og understreger fordelene ved at inddrage de regionale og lokale myndigheder direkte i planlægningen, forvaltningen og gennemførelsen af CARE- og REACT-EU-pakkerne. Udvalget understreger, at tilpasninger af de samhørighedspolitiske programmer skal være i overensstemmelse med princippet om »ikke at skade samhørigheden«, der for nylig blev introduceret i den ottende samhørighedsrapport;
15. understreger, at samhørighedspolitikken — både under covid-19-pandemien og som reaktion på konsekvenserne af krigen i Ukraine — har vist, at den kan levere resultater på kort sigt, når det er nødvendigt. Udvalget holder dog fast i, at samhørighedspolitikens egentlige mål om at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at mindske forskelle mellem regionerne ikke må konkurrere med disse mål;
16. glæder sig over, at de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der involverer russiske og belarusiske partnere, er blevet suspenderet. Udvalget opfordrer til, at de eksisterende programmer mellem EU-regioner (Polen, Ungarn, Rumænien og Slovakiet) og Ukraine styrkes. Udvalget understreger, at den finansielle støtte til de lokale og regionale myndigheder, der grænser op til Ukraine, og til de ikke-tilgrænsende lande, der modtager det største antal flygtninge, i høj grad er utilstrækkelig og skal øges betydeligt i betragtning af deres rolle ikke blot med hensyn til at give flygtninge husly, men også med hensyn til at integrere dem i deres uddannelses-, sundheds- og boligsystemer;
17. støtter oprettelsen af en permanent krisereserve til at afbøde fremtidige nødsituationer, som supplerer eller styrker de eksisterende beredskabs- og fleksibilitetsinstrumenter. Udvalget opfordrer til, at der oprettes én enkelt lokal EU-Ukraine-flygtningefacilitet, der samler alle de midler, som de lokale og regionale myndigheder har til rådighed til indkvartering af flygtninge, med henblik på at forenkle, integrere og fremskynde anvendelsen af de midler, de har til rådighed;

⁽¹⁾ Help Ukraine: Info-Support Hub — er en matchmaking-platform, der skal forbinde transitregioner og overbebyrdede lokale og regionale myndigheder med myndigheder fra andre EU-medlemsstater, der har kapacitet til at hjælpe.

18. bemærker, at det for de hårdest ramte medlemsstater og regioner kan være nødvendigt at revidere deres genopretnings- og resiliensplaner på grundlag af en passende høring af de regionale myndigheder, navnlig i lyset af krigens voksende økonomiske konsekvenser for EU-landene.

Modtagelse af flygtninge fra Ukraine

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de lokale og regionale myndigheder befinder sig i frontlinjen med hensyn til at modtage de millioner af flygtninge i nabolandene og de internt fordrevne i Ukraine ⁽²⁾, idet der er tale om den største flygtningekrise i Europa siden Anden Verdenskrig. Udvalget understreger, at alle flygtninge, uanset hvor de kommer fra og uanset politisk tilhørsforhold eller seksuel orientering, bør få en lige så varm velkomst som dem, der kommer fra Ukraine, i alle regioner og byer og EU;

20. glæder sig over aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse, som nu skal gennemføres fuldt ud på en velkoordineret, generøs, inklusiv og fleksibel måde, der sikrer adgang til arbejdsmarkedet, boliger, sundhedspleje, uddannelse og velfærdsstøtte for alle mennesker, der flygter fra Ukraine, med fokus på sårbare grupper, især kvinder og børn, og uanset deres oprindelse, etnicitet, politiske tilhørsforhold eller seksuelle orientering;

21. henleder opmærksomheden på de særlige træk ved Rådets direktiv 2001/55/EF ⁽³⁾ om midlertidig beskyttelse, som giver flygtninge frihed til at vælge den EU-medlemsstat, hvor de ønsker at bosætte sig midlertidigt (artikel 26), og understreger, at anerkendelsen af flygtnings ret til fri bevægelighed og autonomi har den positive virkning, at det letter presset på de nationale asylsystemer og på modtagelseskapaciteterne i grænseregionerne;

22. opfordrer til, at der indføres en frivillig europæisk omfordelingsordning, der tager hensyn til de regionale og lokale myndigheders modtagelseskapacitet. Udvalget gentager i den henseende sin opfordring til, at EU's byer og regioner får direkte adgang til EU-midler til migration og integration. Udvalget opfordrer med henblik på fremtidige flygtningekriser Kommissionen til at fremlægge en funktionsdygtig ordning for fordeling af flygtninge. Udvalget opfordrer EU's medlemsstater til at anerkende og følge op på sådanne frivillige tilsagn;

23. understreger, at mange ukrainske flygtninge i særlig grad er sårbare, og at ca. halvdelen af dem er mindreårige. Udvalget påpeger, at mange af de hundredtusindvis af børn, der er på flugt, er uledsagede og har brug for særlig beskyttelse og omsorg, og støtter en »børnebeskyttelsespakke« for ukrainske flygtningebørn, hvor der lægges vægt på behovet for, at de kan gå i skole;

24. opfordrer til effektive foranstaltninger til forebyggelse af menneskehandel, da størstedelen af de mennesker, der flygter fra Ukraine, er kvinder og børn, og da menneskerettighedsrapporter har vist en stigning i antallet af tilfælde af organiserede kriminelle grupper, der fokuserer på dem og udnytter dem, især med henblik på seksuel udnyttelse eller udnyttelse af arbejdskraft;

25. understreger behovet for at tilbyde sprogkurser, uddannelse og erhvervsuddannelse. Udvalget henviser i den forbindelse til potentialet i Regionsudvalgets netværk af byer og regioner for integration af migranter.

Indvirkning på EU's politik

26. Det Europæiske regionsudvalg opfordrer til, at alle europæiske regioner straks tager skridt til at reducere EU's afhængighed af tredjelande og især af import af russisk energi, og opfordrer Kommissionen til at støtte deres bestræbelser;

27. støtter opfordringen til et fuldstændigt forbud mod import af russisk gas, olie og kul i Europa og opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at påbegynde udarbejdelsen af nødplaner for at være forberedt på konsekvenserne af disse sanktioner;

⁽²⁾ Ukraine Refugee Situation (unhcr.org).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

28. mener, at REPowerEU-planen er (*) en måde, hvorpå man kan fremskynde overgangen til ren energi, øge EU's energisikkerhed, reducere EU's afhængighed af import af fossile brændstoffer og råmaterialer fra tredjelande, navnlig fra Den Russiske Føderation og dermed mindske de politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige risici, der følger af denne import. Udvalget opfordrer til massive investeringer og konkrete foranstaltninger for at sætte skub i vedvarende energi, energieffektivitet og -besparelser, cirkularitet, elektrificering og forskning i alternative bæredygtige brændstoffer som reelt langtidssikre og økonomisk overkommelige løsninger;

29. insisterer på, at krigens virkninger ikke må skade klimainsatsen og bæredygtigheden som fastsat både i Parisaftalen og i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, og bekræfter på ny sit engagement i den europæiske grønne pagt, som også er vejen til at styrke EU's strategiske autonomi;

30. er af den opfattelse, at EU's indsats for at øge sin energiuafhængighed må føre til en fuldstændig opgivelse af Nord Stream- og Nord Stream 2-projekterne;

31. hilser den nylige synkronisering af Ukraines og Moldovas elnet med det europæiske kontinentale net stærkt velkommen;

32. gentager de ukrainske lokale og regionale myndigheders opfordring til det internationale samfund om at hjælpe dem med at håndtere de miljømæssige nødsituationer, der er forårsaget af invasionen, herunder på atomkraftværker og kemiske fabrikker;

33. glæder sig over Kommissionens beslutning om at indlede forhandlinger med Ukraine om dets deltagelse i Life-programmet for at få adgang til finansiering til genopretning af miljøet efter ødelæggelserne som følge af den russiske invasion, det være sig forurening, ødelæggelse af økosystemer eller andre langsigtede virkninger;

34. understreger, at konflikten uundgåeligt vil få alvorlige konsekvenser for EU's landbrugsfødevarersektor, da Ukraine og Rusland er betydelige eksportører af flere landbrugsprodukter (f.eks. korn og oliefrø) samt af kvælstofgødning. Udvalget understreger, at EU skal styrke sit engagement i at skabe bæredygtige fødevarer og samtidig sikre, at alle har råd til kvalitetsfødevarer til en overkommelig pris, ved at mindske afhængigheden af vigtige importerede landbrugsprodukter og rå- og hjælpestoffer. Udvalget udtrykker dyb bekymring over, at afbrydelsen af eksporten fra Ukraine og Rusland allerede har ført til enorme globale stigninger i priserne på landbrugsråvarer, og at konsekvenserne især mærkes i verdens fattigste lande og regioner.

Andre overvejelser

35. Det Europæiske Regionsudvalg støtter rettighederne for de russiske og belarusiske borgere, som protesterer mod Putins krig og forsvarer deres ret til retfærdige valg samt ytrings- og forsamlingsfrihed og kræver øjeblikkelig løsladelse af uretmæssigt tilbageholdte demonstranter;

36. støtter yderligere koordinerede og håndfaste sanktioner mod Rusland og Belarus for effektivt at forhindre Ruslands muligheder for at fortsætte angrebet. Udvalget foreslår, at Kommissionen fremlægger retningslinjer for håndhævelse og gennemførelse af sanktionerne, da der stadig er forskelle, herunder på regionalt og lokalt plan, i de instrumenter og procedurer, der anvendes til at kontrollere den ejendomsretlige status for virksomheder, aktiver og fast ejendom;

37. understreger, at alle kandidatlande og potentielle kandidatlande til EU-medlemskab bør tilskyndes til at følge de sanktioner, der er aftalt på EU-plan, for at understrege deres engagement i EU og dets værdier;

38. fordømmer russisk propaganda og hadefuld tale, som giver næring til konflikten og hjælper dem, der begår krigsforbrydelser. Udvalget opfordrer til effektive foranstaltninger på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan med henblik på at imødegå og fjerne denne propaganda. Udvalget er modstander af demonstrationer i europæiske byer til fordel for den russiske aggression;

(*) Kommissionens meddelelse vedrørende REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser, 8. marts 2022.

39. pålægger sin formand at sende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det franske og tjekkiske rådsformandskab og formanden for Det Europæiske Råd samt til Ukraines præsident, regering og parlament.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — REPowerEU: byer og regioner sætter fart i energiomstillingen

(2022/C 301/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

- henviser til de høje og stigende energipriser, som siden sommeren 2021 har udhulet husholdningernes og virksomhedernes købekraft på grund af den globale efterspørgsel efter energi, især gas, til genopretningen efter covid-19-pandemien,
- henviser til meddelelsen og Kommissionens værktøjskasse til håndtering af stigende energipriser af 13. oktober 2021,
- henviser til Ruslands uprovokerede og uberettigede invasion af Ukraine den 24. februar 2022 med støtte fra Belarus,
- henviser til Kommissionens meddelelse om REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser af 8. marts 2022,
- henviser til Versailleserklæringen fra EU's stats- og regeringschefer på det uformelle møde den 10.-11. marts 2022,
- henviser til Kommissionens meddelelse om forsyningssikkerhed og overkommelige energipriser, forslaget til forordning om gaslagring og de midlertidige kriserammebestemmelser om fleksibilitet i henhold til statsstøttereglerne af 23. marts 2022,
- henviser til den fælles taskforce om energisikkerhed, som omgående skal nedsættes af Kommissionen og USA,
- henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 24. og 25. marts 2022,
- henviser til sit igangværende arbejde med Fit for 55-pakken, der er realiseret i form af udtalelser og via arbejdsgruppen om »den grønne pagt — going local«, og

Om håndtering af flere kriser

1. glæder sig over Kommissionens planlagte initiativer for at gøre noget ved de nuværende høje energipriser, som har været stigende siden sommeren 2021, og som er blevet forværret af Ruslands ulovlige, uprovokerede og uberettigede krig i Ukraine. Udvalget understreger, at det ikke er nok blot at udfase vores afhængighed af forsyning af fossile brændstoffer kun fra Rusland, og opfatter REPowerEU-planen som et middel til at sætte fart i energiomstillingen, til at mindske EU's afhængighed af import af energi og råstoffer generelt og dermed til at nedbringe de politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige risici forbundet med denne import. Udvalget finder det ikke desto mindre dybt beklageligt, at der mangler en klar henvisning til byernes og regionernes rolle såvel i at håndtere den aktuelle energikrise som i at finde langsigtede løsninger på den;
2. giver endvidere udtryk for sin bekymring over den forventede asymmetriske regionale effekt af energikrisen i EU's byer og regioner, afhængigt af deres forskellige muligheder for at reagere på afbrydelser af energiforsyningen og stigende energipriser, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage ordentligt højde for disse asymmetriske effekter, når de udformer og gennemfører deres respektive foranstaltninger;
3. er dybt bekymret over de resultater, der præsenteres i den seneste IPCC-rapport om klimaændringer »Climate Change 2022 — Impacts, Adaptation and Vulnerability«⁽¹⁾, hvori det slås fast, at mange virkninger af klimaændringerne allerede er uoprettelige. Udvalget understreger vigtigheden af, at tilpasnings- og afbødningsforanstaltningerne, hvor de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle, ikke forsinkes yderligere;

(¹) https://report.ipcc.ch/ar6wg2/pdf/IPCC_AR6_WGII_FinalDraft_FullReport.pdf

4. fremhæver, at målet om energisikkerhed i sidste ende bør understøtte målet om klimaneutralitet og energiomstilling. Vejen til sikker og bæredygtig energi til overkommelige priser er den eneste fremtidssikrede måde at tackle den nuværende krise på. Udvalget opfordrer på den baggrund EU's medlovgivere til at øge ambitionerne og fremskynde vedtagelsen af »Fit for 55-pakken«, hvori der tages særligt hensyn til RU's udtalelser om revisionen af direktivet om vedvarende energi og af direktivet om energieffektivitet og om direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (EPBD);
5. bifalder, at energieffektivitet anerkendes som et første princip, og gør igen opmærksom på de europæiske regioners og byers afgørende rolle i at øge energieffektivitetsgevinsterne. Udvalget opfordrer Kommissionen til at medtage »energitilstrækkelighed«^(?) i sin strategi, dvs. en tilgang, hvor der søges nået en situation, hvor *»alle har adgang til alle de energitjenester, de har behov for, og en rimelig andel af de energitjenester, de ønsker, men således at indvirkningen af energisystemet ikke overstiger miljøets grænser«*;
6. fremhæver den nøglerolle, som de eksisterende innovative forvaltningsværktøjer for samarbejde og kapacitetsopbygning som f.eks. borgmesterpagten, rådgivningscentret for energifattigdom, den europæiske klimapagt, initiativet »Ren energi til EU's øer« og lignende EU-initiativer spiller for at styrke den stærkt påkrævede omstilling til bæredygtig og sikker energi til overkommelige priser;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte etableringen af kvikskrænker til gennemførelsen af REPowerEU-planen på regionalt og lokalt niveau i et tæt samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank;
8. opfordrer Kommissionen til at fremme systematisk udbredelse af eksisterende bedste praksis gennem særlig teknisk og økonomisk støtte til lokale og regionale myndigheder med det mål at mindske den indledende omkostningsbyrde ved energieffektiviseringer og til at være særligt opmærksom på sårbare husholdninger, mikrovirksomheder, små virksomheder og forbrugerne;
9. mener, at der med værktøjskassen til håndtering af stigende energipriser^(?) er gjort et første forsøg på at foreslå værktøjer, der kan afbøde de sociale konsekvenser af den aktuelle energikrise, men at den ikke har været tilstrækkelig effektiv, og at den bør styrkes. Udvalget mener, at vægten bør lægges på langsigtede løsninger for et fossilfrit og energuafhængigt Europa med gennemgribende forandringer i alle sektorer, der kan udrydde energi- og mobilitetsfattigdom;
10. opfordrer Kommissionen til at tage højde for udfordringerne i de regioner, som er afhængige af fossile brændstoffer og ikke kan kobles til det kontinentale net — sådan som det er tilfældet for regionerne i den yderste periferi — når der skal findes langsigtede løsninger med henblik på at opnå selvforsyning med energi;

Om sideløbende fremme af vedvarende energi, energieffektivitet og energibesparelser via REPowerEU-planen

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de prioriterer massive investeringer og konkrete foranstaltninger, som er helt i samklang med hinanden for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og fremme energieffektivitet, energibesparelser og forskning i alternative bæredygtige brændstoffer;
12. ser frem til Kommissionens kommende forslag om at sikre en hurtigere godkendelsesprocedure i overensstemmelse med nærhedsprincippet, når det gælder vedvarende energi, og opfordrer til, at der træffes lignende tiltag for vigtige energieffektiviseringsprojekter. Udvalget opfordrer Kommissionen til at styrke de eksisterende redskaber for teknisk støtte til lokale og regionale myndigheder og bifalder derfor forslaget til et europæisk initiativ for tagmonterede solcelleanlæg i Kommissionens kommende meddelelse om en strategi for solenergi, der efter planen vil blive fremlagt i juni. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at indføre købsincitamentet som f.eks. kortfristede tilskudsprogrammer for forbrugerne;
13. fremhæver den afgørende rolle, som offentlig accept af infrastrukturprojekter spiller i at fremskynde planlægnings- og godkendelsesprocedurer, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udbredelsen af god praksis på området, f.eks. den gode praksis, der omtales i den nylige infrastrukturrapport fra RU's netværk af regionale knudepunkter;

(?) <https://www.energysufficiency.org>

(?) Håndtering af stigende energipriser: en værktøjskasse for handling og støtte, 13. oktober 2021 (COM(2021) 660 final).

14. opfatter dekarboniseringen af offentlige og private bygninger som en central del af den europæiske grønne pagt og en vigtig del af løsningen på den aktuelle krise for at få nedbragt efterspørgslen på gas markant. Udvalget opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde både udrulningen af varmepumper (*) som led i REPowerEU-planen og forskningen i innovative løsninger, der gør vores bygningsmasse så intelligent og klimaneutral som muligt;

15. opfordrer Kommissionen til også at gøre det nemmere for offentlig-private industrikonsortier for bygningsrenovering og lokale og regionale myndigheder at fremvise integrerede renoveringspakker for varme- og køleopgraderinger af bygninger, at etablere et industrielt isoleringsprogram til at opfange omkostningseffektive investeringer med korte tilbagebetalingstider og at støtte uddannelse af arbejdsstyrken inden for renovering;

16. bemærker, at potentialet for energibesparelser ikke udnyttes tilstrækkeligt i REPowerEU-meddelelsen, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje foranstaltninger såsom kampagner for at fremme adfærdsændringer;

17. beklager, at vedtagelsen af naturgenopretningsloven er forsinket, og understreger, at beskyttelse og genopretning af biodiversitet er uløseligt forbundet med klimatilpasning og skal forblive en central søjle i den grønne omstilling under den europæiske grønne pagt. Udvalget beder Kommissionen om at inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud i at identificere »go-to«-områderne for iværksættelse af vedvarende energiprojekter i overensstemmelse med nærhedsprincippet, så det sikres, at de er fuldt ud forenelige med princippet om »ikke at gøre skade«;

18. mener, at energisikkerhed og klimaneutralitet kun er mulig, hvis Den Europæiske Union har et robust og fuldt sammenkoblet indre elektricitetsmarked og et velfungerende CO₂-marked. Udvalget fremhæver, at alle kortsigtede, midlertidige foranstaltninger såsom forbedret gaslagring og øget import af LNG ikke bør føre til øget leverandørbinding og bør være »klar til grøn gas« for at bane vejen for klimaneutralitet med vedvarende brint og andre vedvarende brændstoffer. Udvalget henstiller, at EU's gas-, brint- og elsammenkoblinger fuldføres og forbedres i hele Den Europæiske Union, og at elnettet i den forbindelse synkroniseres fuldt ud;

19. understreger, at det er vigtigt at medtage og udnytte bidragene fra producent-forbrugere og lokale VE-fællesskaber fuldt ud, og ser gerne en bredere definition af intelligente net inden for rammen for og infrastrukturen til det transeuropæiske energinet (TEN-E). Udvalget understreger, at der er behov for at forbinde nye mindre producenter til lav- og mellemspændingsnettene. Udvalget opfordrer Kommissionen til at etablere en ramme for, at flere mindre projekter kan sammenlægges med fleksibilitet for især grænseregioner, så projekter kan lægges sammen på tværs af grænser, og der potentielt kan indhentes finansiering til disse bestræbelser. Udvalget fremhæver, at de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) kan spille en vigtig rolle i disse projekter. Udvalget minder om den helt afgørende rolle, som landdistrikter spiller i produktionen af vedvarende energi;

20. fremhæver, at den aktuelle energikrise er en lejlighed til en markant optrapning af elektrificeringen og produktionen af vedvarende energi som rene løsninger til dekarbonisering af vores økonomi. Udvalget opfordrer Kommissionen til at fremlægge ambitiøse og konkrete tiltag for at gennemføre det brintfremmende initiativ, herunder en fast tidsplan for hvert tiltag. Som en nøgleaktion i denne forbindelse opfordrer Udvalget Kommissionen til at udarbejde et EU-initiativ vedrørende »hydrogen valleys«, som skal styrke disse brintflagskibsprojekter, understøtte det europæiske netværkssamarbejde og grænseoverskridende samarbejde samt omfatte støtte fra EU's innovationsfond og øget finansiering via Clean Hydrogen Partnership Joint Undertaking. Udvalget hilser forslaget om en global europæisk brintfacilitet velkommen og opfordrer til struktureret inddragelse af de EU-regioner, som allerede er aktive på området. Udvalget opfordrer EU's medlovgivere til, under vedtagelsen af »Fit for 55-pakken«, herunder lovgivningspakken om dekarbonisering af gasmarkedet, konsekvent at støtte en fremskyndet udbredelse af grøn brint;

21. efterlyser en opdatering af de gældende statsstøtteregler, så de bliver så velegnede som muligt i forhold til medfinansiering, drift og videreudvikling af offentlig elektrisk opladningsinfrastruktur, og mener, at de dertil knyttede investeringsomkostninger bør være berettigede til offentlig støtte, sådan som det blev foreslået i den seneste infrastrukturrapport fra RU's netværk af regionale knudepunkter;

(*) Varmepumper, der ligner klimaanlæg og anbringes uden for bygninger, opvarmer boliger ved at flytte snarere end producere varme. Ved hjælp af elektricitet udvinder og koncentrerer de varme fra udeluft, jord eller vand og »pumper« derefter varmen ind i huset.

En REPowerEU-plan i partnerskab med byer og regioner

22. fremhæver, at den kommende REPowerEU-plan bør omfatte en plan for finansiering af og kanalisering af eksisterende eller nye EU-midler over i støtte til de lokale og regionale myndigheders gennemførelse. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at omdirigere ikkeanvendte midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til støtte for den lokale planlægning af energisikkerhed og investeringer i vedvarende energikilder;

23. beder Kommissionen om at inkludere udvalget som institutionel partner i den nyligt oprettede koordinationsgruppe for energifattigdom og sårbare forbrugere med henblik på at fremme udvekslingen af information og koordineringen med Kommissionen og medlemsstaterne om spørgsmål vedrørende udformningen og gennemførelsen af den kommende REPowerEU-plan og EU-lovgivning, -programmer og -politikker for sårbare husholdninger og forbrugere, der er ramt af energi- og mobilitetsfattigdom på alle niveauer. RU er klar til at bidrage til dette interinstitutionelle samarbejde via sin arbejdsgruppe om »den grønne pagt — going local«, idet det kan identificere flaskehalse og metoder og midler til at fremrykke og udbrede »Fit for 55«-foranstaltningerne på lokalt og regionalt niveau gennem bl.a. udveksling af bedste praksis, erfaringer og viden;

24. bemærker, at forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) kræver, at mindst 30 % af midlerne i alle kategorier af regioner afsættes til at gøre Europa og dets regioner grønnere, kulstoffattige og modstandsdygtige. Udvalget opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at udnytte mulighederne i de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) til at finansiere projekter vedrørende energiomstillingen, herunder energieffektivitet, vedvarende energi og udvikling af intelligente energisystemer, -net og -lagring uden for TEN-E-rammen;

25. glæder sig over den særlige indkaldelse under instrumentet for teknisk støtte vedrørende støtte til medlemsstaterne til udfasning af deres afhængighed af fossile brændstoffer fra Rusland, men beklager den korte frist for ansøgning om denne specifikke støtte. Udvalget ser gerne, at Kommissionen gør instrumentet for teknisk støtte lettere tilgængeligt for lokale og regionale myndigheder, navnlig dem i mindre udviklede regioner, hvor der er de største kapacitetsmangler, da dette hindrer dem i at udnytte støtten fra genopretnings- og resiliensfaciliteten bedst muligt til at foretage investeringer og gennemføre reformer. Udvalget er klar til at støtte Kommissionen i at sikre, at byer og regioner anvender dette instrument effektivt;

26. anerkender CO₂-prissætning som et yderst vigtigt redskab for opfyldelsen af EU's øgede klimaambitioner og støtter, at alle sektorer omfattes af den tilgang, der skal realisere disse ambitioner. Udvalget bifalder, at Kommissionen anerkender disse risici, og forslagene for at tage hånd om dem, f.eks. ændringen af retningslinjerne for statsstøtte som led i emissionshandelssystemet. Udvalget gør opmærksom på, at nogle af de foreslåede foranstaltninger som f.eks. øget beskatning af ekstraordinære overskud ikke vil tilvejebringe sikker støtte. Udvalget er klar over, at indførelsen af emissionshandel i vejtransport- og byggesektoren (ETS II) kombineret med utilstrækkelige investeringer i disse sektorer og de højere brændstofpriser kan øge risikoen for energi- og mobilitetsfattigdom. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen og medlovgiverne til at indføre en forpligtelse for medlemsstaterne til, at mindst 20 % af de indtægter, der stammer fra auktionering af ETS-kvoter, skal forvaltes af de lokale og regionale myndigheder;

27. bifalder vedtagelsen af de midlertidige kriserammebestemmelser, som betyder, at medlemsstaterne kan anvende fleksibiliteten inden for statsstøttereglerne til at støtte økonomien på baggrund af Ruslands krig i Ukraine. Udvalget fremhæver, at de mulige negative virkninger for konkurrencen og forvridningen af det indre marked skal overvåges nøje. Udvalget bemærker, at den nylige infrastrukturrapport ⁽⁵⁾ fra RU's regionale knudepunkter kommer ind på statsstøtte og formulerer det synspunkt, at de gældende statsstøtteregler ikke er optimale med hensyn til medfinansiering, drift og videreudvikling af offentlig elektrisk opladningsinfrastruktur. Ved en fremtidig revision bør der ses på, om investeringsomkostninger kan gøres berettigede til offentlig støtte;

28. bemærker med bekymring, at den aktuelle krise vil få store konsekvenser for de offentlige finanser, og opfordrer derfor Kommissionen til at forlænge anvendelsen af den generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpagten, indtil der er opnået enighed om en ny ramme for økonomisk styring og under alle omstændigheder indtil udgangen af 2023. Offentlige investeringer til støtte for miljøomstillingen og især til energieffektivitet og vedvarende energi bør ikke medregnes som strukturelle udgifter inden for rammerne af den økonomiske styring;

⁽⁵⁾ <https://cor.europa.eu/en/news/Pages/reghub-launches-consultation-on-21st-century-rules.aspx>

29. bifalder foranstaltningerne i artikel 5 i elektricitetsdirektivet vedrørende elektricitetsmarkedet samt retningslinjerne ⁽⁶⁾ for medlemsstaternes mulighed for at gribe ind i fastsættelsen af priser for elforsyning. I lyset af den aktuelle geopolitiske situation og konsekvenserne for energimarkedet med de stigende og svingende elpriser mener udvalget, at indgriben fra medlemsstaternes side bliver helt afgørende og skal have det dobbelte formål at beskytte sårbare husholdninger og mikrovirksomheder og små virksomheder og øge konkurrencen til gavn for forbrugerne på lang sigt. Udvalget gentager ⁽⁷⁾ ikke desto mindre, at disse foranstaltninger skal være af begrænset varighed, være knyttet til, at energikrisen har skabt en ekstraordinær situation, og aldrig må blive til en strukturel ændring med undergravende effekt på liberaliseringen af forvaltningen af elektricitetsmarkedet. I lyset af de stadigt lavere udgifter til elproduktion ved hjælp af vedvarende energi foreslår udvalget, at man ser på en afkobling mellem gas og elektricitet som en mulig foranstaltning, der kan forhindre, at de høje gaspriser indvirker på elpriserne;

30. bifalder lovgivningsforslaget om at sikre et tilstrækkeligt niveau af energilagring i EU til næste vinter og derefter. Udvalget understreger, at regionale risikovurderinger bør tages i betragtning ved etableringen af disse minimumsniveauer;

31. understreger, at der er behov for en bedre forståelse af de regionale omskolings- og opkvalificeringsbehov og -muligheder. Udvalget opfordrer Kommissionen til at anvende initiativer som Erasmus+ og Horisont Europa til at sikre et tættere samarbejde mellem industrien og den akademiske verden og til at lancere pagten for færdigheder i vigtige industrielle økosystemer såsom brint-, sol-, varmepumpe- og vindsektoren. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at sætte fart i anvendelsen af Den Europæiske Socialfond+, Fonden for Retfærdig Omstilling og genopretnings- og resiliensfaciliteten for at fremme omskoling og opkvalificering af arbejdsstyrken i overensstemmelse med behovet for at tilpasse praksis i erhvervslivet til cirkularitet, brugen af kulstoffattige materialer og nye teknologier.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁶⁾ Se bilag 1 til Kommissionens meddelelse om REPowerEU.

⁽⁷⁾ Se RU's udtalelse om »Vedvarende energi og det indre marked for elektricitet« (EUT C 342 af 12.10.2017, s. 79) ordfører: Daiva Matonienė (LT/ECR), punkt 20.

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

RU'S 149. PLENARFORSAMLING, 27.4.2022-28.4.2022

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af forbindelserne mellem EU og UK på subnationalt plan og afhjælpning af de territoriale konsekvenser af UK's udtræden af EU

(2022/C 301/03)

Ordfører: Michael MURPHY (IE/EPP)
Amtsrådsmedlem i Tipperary Amtsråd og borgmester for Clonmel Borough District

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. ser med tilfredshed på handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union (EU) og Det forenede Kongerige (UK), som trådte i kraft den 1. maj 2021 og udgør en stabil retlig ramme for de bilaterale forbindelser. Udvalget støtter en fælles og ansvarlig tilgang til gennemførelsen af handels- og samarbejdsaftalen, herunder protokollen om Nordirland og respekten for lige konkurrencevilkår og anerkender Kommissionens bestræbelser på at finde kreative løsninger, navnlig i spørgsmål, der opstår mellem Nordirland og resten af UK;
2. minder om, at handels- og samarbejdsaftalen ⁽¹⁾ er en frihandelsaftale ⁽²⁾ og indeholder bestemmelser om samarbejde om økonomiske, sociale, miljømæssige og fiskerimæssige spørgsmål, men også indebærer et »tæt partnerskab om borgernes sikkerhed« og en overordnet forvaltningsramme. Udvalget bemærker, at handels- og samarbejdsaftalen omfatter områder under medlemsstaternes kompetence, som i nogle EU-medlemsstater henhører under regioner med lovgivningsmæssige beføjelser;
3. beklager derfor, at handels- og samarbejdsaftalen mangler »territorial dybde« og ikke på behørig vis anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelserne mellem EU og UK, og at den kun henviser til lokale og regionale myndigheder, når det drejer sig om at tilpasse nogle af elementerne i aftalen til specifikke regionale forhold ⁽³⁾ eller om meget specifikke spørgsmål såsom finanspolitiske bestemmelser ⁽⁴⁾. Udvalget fremhæver, at handels- og samarbejdsaftalen omfatter en defineret rolle for civilsamfundet, som *i sig selv* betragtes som et element af den »institutionelle ramme« ⁽⁵⁾;
4. glæder sig over samarbejdet mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige som reaktion på den russiske aggression i Ukraine og fremhæver, at de lokale myndigheder i hele Europa står i forreste linje med hensyn til at yde praktisk og humanitær bistand.

⁽¹⁾ Baseret på artikel 217 i TEUF.

⁽²⁾ Baseret på artikel 207 i TEUF.

⁽³⁾ Side 61.

⁽⁴⁾ Side 249.

⁽⁵⁾ Side 23.

Målet om en større institutionel anerkendelse af forbindelserne mellem EU og UK på subnationalt plan

5. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at kontaktgruppen RU/UK, der blev oprettet i februar 2020, er den eneste institutionelle kanal til at skabe et forum for fortsat dialog og politisk partnerskab mellem lokale og regionale myndigheder i EU og UK og for udveksling af knowhow, navnlig om territorielt samarbejde og grænseoverskridende spørgsmål. Udvalget anerkender, at koordinationsgruppen til gensidig gavn og i fælles interesse giver plads til at drøfte problemer eller muligheder, navnlig i forbindelse med tematiske områder, der ikke kender nogen grænser (f.eks. klimaændringer, turisme, den digitale og grønne omstilling og den fælles kulturarv), som følger af UK's udtræden af EU. Den giver også RU's repræsentanter mulighed for at drøfte sådanne spørgsmål med repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder i UK og giver dermed RU mulighed for at opretholde og fremme sådanne frugtbare forbindelser på subnationalt niveau;

6. anerkender, at forholdet mellem EU og UK i betragtning af, at ingen medlemsstat tidligere er trådt ud af EU, fortsat vil være det mest intense og flerdimensionelle af alle forhold til tredjelande, og at forholdet på subnationalt plan fortjener anerkendelse. Udvalget opfordrer derfor til, at kontaktgruppen RU/UK anerkendes formelt og som en officiel subnational samtalepartner mellem EU's og UK's lokale og regionale myndigheder under handels- og samarbejdsaftalen, som skal vurdere den subnationale dimension af de centrale politikker og lovgivningsmæssige spørgsmål, der kan have indvirkning på forbindelserne mellem UK og EU i lighed med de vurderinger, som den parlamentariske forsamling, civilsamfundsforummet og UK og EU's specialudvalg vil foretage inden for deres interesseområder. RU opfordrer desuden de lokale og regionale myndigheder i UK til fortsat at samarbejde med den britiske regering om formel anerkendelse af koordinationsgruppen;

7. opfordrer Kommissionen til på ny at undersøge strukturerne i Det Fælles Partnerskabsråd, som fører tilsyn med gennemførelsen og anvendelsen af handels- og samarbejdsaftalen, for at forsøge at afhjælpe den manglende territoriale dybde ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder i overvågningen og forvaltningen af handels- og samarbejdsaftalen. Etablering af lokale dialoger (teknisk samordning) med henblik på at behandle emner inden for lokale kompetenceområder (fiskeri, uddannelse, mobilitet, territorielt samarbejde osv.) vil bidrage til at forbedre forbindelserne mellem EU og UK på makroniveau;

8. opfordrer Europa-Parlamentet til at vedtage et formaliseret samspil på en gensidigt fordelagtig måde på punkter af fælles interesse mellem RU og Europa-Parlamentets delegation til Den Parlamentariske Partnerskabsforsamling EU-UK (PPA) med henblik på at tilvejebringe områdebaseret dokumentation om gennemførelsen af handels- og samarbejdsaftalen;

9. glæder sig over de igangværende drøftelser på det politiske og tekniske plan med henblik på at løse de problemer, der opstår i forbindelse med gennemførelsen af protokollen om Nordirland, og er også opmærksom på Kommissionens igangværende arbejde med at færdiggøre en traktat om Gibraltar, men understreger ikke desto mindre, at en sådan udvikling, der endnu ikke er udredt, ikke bør stå i vejen for de lokale og regionale myndigheders vilje til at kortlægge samarbejdsmetoder.

Afhjælpning af de territoriale konsekvenser af Brexit

10. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det siden begyndelsen af 2020 har været og fortsat er vanskeligt at adskille virkningerne af forhandlingerne om og ikrafttrædelsen af handels- og samarbejdsaftalen fra virkningerne af covid-19-pandemien⁽⁶⁾. Udvalget glæder sig over det nylige RU-studie *New trade and economic relations between EU-UK: the impact on regions and cities* (Nye handelsmæssige og økonomiske forbindelser mellem EU og UK: indvirkningen på regioner og byer), som konkluderer, at virkningerne af Brexit rammer sektorer og EU-regioner forskelligt, går hårdere ud over små virksomheder, kan mindske mobiliteten for menneskelig kapital og samarbejdet mellem virksomheder i EU og UK samt have negativ indvirkning på regioner og lokalsamfund, der er involveret i interregionale projekter med UK. Udvalget glæder sig over, at studiet bekræfter, at der er behov for en forhøjelse af budgettet for Brexittilpasningsreserven for at håndtere disse forskelle i Europa;

11. anerkender, at de territoriale konsekvenser af Brexit mærkes i regioner i hele EU, og at spørgsmålene bl.a. er økonomiske, miljømæssige, sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige — fra handel i større havne, der er særligt udsatte, såsom i Antwerpen, Calais, Cork, Dover, Dublin, Rotterdam og Zeebrugge, til fremtiden for udveksling af studerende, universitetssektorer, der samarbejder om klimatilpasning og -ændringer, regionale handelsagenturer, der undersøger mulighederne for nye markeder og behandler borgernes problemer, herunder mobilitet og integration;

⁽⁶⁾ Jf. kapitel VI i RU's årlige barometer 2021: <https://cor.europa.eu/en/our-work/Documents/barometer-fullreport%20web.pdf>.

12. understreger betydningen af Brexittilpasningsreserven (BAR) med hensyn til at afbøde de mest umiddelbare omkostninger og vurdere de langsigtede behov for vurdering af konsekvenserne af Brexit, støtte medlemsstaternes regioner og økonomiske sektorer, herunder jobskabelse og beskyttelse såsom ordninger med nedsat arbejdstid, omskoling og uddannelse og undersøgelse af nye markeder;

13. insisterer derfor på, at bestemmelserne i BAR-forordningen om inddragelse af regioner og lokalsamfund i gennemførelsen af BAR og rapporteringen på NUTS 2-niveau overholdes fuldt ud. Udvalget minder også om, at det med henblik på programmeringen af BAR-midlerne har anmodet om, at der fokuseres på SMV'er, på foranstaltninger til reintegration af EU-borgere og på teknisk bistand. Med hensyn til fordelingen af midler slog RU til lyd for en minimumsdækning/-tærskel for de nye maritime grænseregioner med UK og en tildeling af finansieringsrammen for fiskeri uden national indeksering;

14. deler i øjeblikket bekymringen hos de regionale modparter i UK, som antyder, at den strategiske planlægning af regionalpolitikken lider under tabet af midler fra EU's samhørighedspolitik og manglen på flerårig programmeringssikkerhed.

Kortlægning af nye samarbejds muligheder ud over handels- og samarbejdsaftalen

15. Det Europæiske Regionsudvalg understreger viljen fra græsrodsniveauerne i lokalforvaltningssammenslutninger og lokale myndigheder i hele UK og navnlig de selvstyrende nationer til løbende og endda forbedrede forbindelser på subnationalt niveau med modparterne i EU i denne tid efter Brexit;

16. påpeger, at der er en reel fordel i at anerkende og fremme de subnationale forbindelser, hvilket er vigtigt, da lokal samordning kan bidrage til bedre relationer på makroniveau. For eksempel kunne genetableringen af en lokal teknisk samordning om fiskeriet i Kanalområdet bidrage til en forbedring af forbindelserne mellem EU og UK på makroniveau;

17. glæder sig over, at UK, selv om det ikke længere deltager i EU's finansieringsprogrammer, fortsat deltager i fire tekniske EU-programmer: Horisont Europa, Copernicus og satellitovervågning, Euratoms forsknings- og uddannelsesprogram og ITER. Navnlig de to første programmer er relevante for de lokale og regionale myndigheder. Udvalget bemærker, at der er en række initiativer, som regioner i UK fortsat deltager i, herunder Skotland og Wales, der fortsat deltager i det Horisont Europa-finansierede Vanguard-initiativ ⁽⁷⁾ (som ledsager den industrielle omstilling efter en inklusiv, interaktiv og driftigt proces, der bygger på RIS3-/I3-regionerne), og amtsrådet i Kent, der deltager i Straits Committee-initiativet ⁽⁸⁾;

18. minder om, at nogle regioner i UK stadig er involveret i den nuværende programmeringsperiode (indtil udgangen af 2023), herunder Interreg-programmet for Nordsøregionen, Den Engelske Kanal og Irland-Wales, og bemærker, at UK yder et vigtigt bidrag til disse grænseoverskridende programmer på op til en tredjedel af budgettet. Udvalget bemærker, at de lokale og regionale myndigheder sandsynligvis ikke vil være i stand til at kompensere for tabet af Interreg-midler ved hjælp af regionale eller lokale midler;

19. anerkender, at disse i forbindelse med programafslutning, navnlig hvor forvaltningsmyndighederne er baseret i UK (Interreg-programmet for Den Engelske Kanal (Frankrig-England) og Irland-Wales), skal lukkes på de bedst mulige vilkår i de britiske og EU's støttemodtageres interesse og i overensstemmelse med EU's krav;

20. bemærker, at det eneste grænseoverskridende samarbejdsprogram, der vil overleve Brexit efter 2023, vil være Peace Plus-programmet for perioden 2021-2027, der finansieres af EU med ca. 1 mia. EUR; Peace Plus-programmet vil kombinere de eksisterende EU Peace- og Interreg-finansieringskomponenter i et enkelt sammenhængende grænseoverskridende program for Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland. Programmet er fortsat et væsentligt bidrag til gennemførelsen af Langfredagsaftalen;

21. bemærker, at UK's deltagelse i Interregprogrammer — som allerede har en stærk repræsentation af tredjelande, såsom Nordperiferi- og Arktis-programmet, Nordsøregionsprogrammet og Nordvesteuropa-programmet — kan være mulig, hvis den britiske regering indvilliger i at finansiere deltagelsen;

⁽⁷⁾ <http://www.s3vanguardinitiative.eu/members>

⁽⁸⁾ Straits Committee er et multilateralt forum for dialog, der udgør en fleksibel ramme for dets medlemmers samarbejde inden for rammerne af deres ansvarsområder og for at udvide samarbejdet til at omfatte lokale interesser, f.eks. fra den frivillige sektor, uddannelsesområdet eller erhvervslivet.

22. understreger, at det kan være muligt at oprette en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) med deltagelse af en partner fra kun én EU-medlemsstat, herunder regionerne i den yderste periferi, og en lokal eller regional myndighed i UK, og foreslår, at EU's medlemsstater overvejer dette redskab, hvis det er i overensstemmelse med deres territoriale samarbejde, når de søger samarbejde med UK;

23. beklager, at Kommissionen ikke har taget hensyn til konsekvenserne af Brexit i den 8. samhörighedsrapport. Konsekvenserne har bidraget til forstyrrelser i økonomien, det interregionale samarbejde, forskningsøkosystemerne, uddannelsessystemerne og demografien i en række EU-regioner. Udvalget ser gerne, at der i højere grad tages hensyn til den geopolitiske udvikling i den fremtidige tilgang til perioden efter 2027;

24. glæder sig over, at byer og regioner i UK stadig er aktivt involveret i mange EU-netværk og -sammenslutninger, f.eks. Europarådets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder, og forventes at forblive inden for visse europæiske associative rammer såsom Konferencen af Perifere Kystregioner i Europa (CPMR), Eurocities og De Europæiske Kommuner og Regioners Råd (CEMR), og at disse mekanismer giver mulighed for fremragende erfaringsudveksling mellem lokale og regionale myndigheder i UK og EU;

25. udtrykker tillid til, at samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i EU og UK vil fortsætte gennem venskabsbyer i betragtning af, at omkring 100 byer⁽⁹⁾ i UK har en venskabsforbindelse med byer i EU's medlemsstater. Udvalget opfordrer indtrængende partnerskaberne til fortsat at undersøge mulige finansieringsmetoder til støtte for dette arbejde, da disse partnerskaber fremmer udveksling af bedste praksis, gensidig forståelse og fælles værdier og er afgørende for den europæiske levevis;

26. anerkender betydningen af uddannelsesudveksling for studerendes mobilitet og fælles forskning samt udvikling af sprogfærdigheder og styrkelse af de menneskelige bånd og støtter de britiske decentrale myndigheders bestræbelser på at åbne nye samarbejdsmuligheder ud over handels- og samarbejdsaftalen;

27. hylder især det walisiske »Taith«-program⁽¹⁰⁾ og glæder sig over såvel de walisiske som de skotske internationale læringsudvekslingsprogrammer, som i det mindste delvis kan kompensere UK's udtræden af Erasmus+ og udfylde de huller, der er efterladt af UK's nationale Turing-program⁽¹¹⁾;

28. bemærker, at der er en klar tendens til bilateralisering af forbindelserne på subnationalt plan, hvilket fremgår af åbningen af repræsentationer for EU-regioner i London og andre steder i UK. De selvstyrende nationer i UK forfølger også dagsordenerne for de »globale nationer«, som prioriterer bilaterale forbindelser med europæiske regioner. I England indleder byer og storbyområder også bilaterale samarbejdsprojekter, som det fremgår af partnerskabet mellem Greater Manchester og Nordrhein-Westfalen. Udvalget hilser de bilaterale forbindelser velkommen, men henstiller til, at denne bilateralisering ikke sker på bekostning af de lokale og regionale myndigheder i lande med svagere kapacitet på subnationalt plan, og at denne støtte ikke bør opfattes som værende i modstrid med RU's mål om at opnå en institutionel anerkendelse af den subnationale dimension af forbindelserne mellem EU og UK;

29. ser uudnyttede udsigter for samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i EU og UK om i fællesskab at engagere sig i fælles udfordringer såsom at yde humanitær bistand, bæredygtig forvaltning af Nordsøen, Den Engelske Kanal og Det Irske Hav samt den globale bekæmpelse af klimaforandringerne, gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling på lokalt og regionalt plan og overgangen til mere bæredygtig og digital turisme. Udvalget støtter i den forbindelse UK's og Frankrigs idé om at sikre mindstelønninger for søfarende og arbejdstagere, som beskæftiger sig med forbindelser inden for Europa, dvs. også mellem UK og EU;

30. understreger, at forholdet mellem EU's og UK's regioner også er baseret på fælles kulturarv, sprog og keltiske (sprog-) forbindelser, bl.a. fælles europæiske værdier og historier blandt vores borgere;

⁽⁹⁾ Office of National Statistics, UK, data fra 2018 offentliggjort i september 2020: <https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/populationandmigration/populationestimates/datasets/twinnedtownsandcities>.

⁽¹⁰⁾ Femårsprogram (2022-2026), der blev lanceret i februar 2022 med finansiering fra den walisiske regering på op til 65 mio. GBP.

⁽¹¹⁾ Som ikke tilbyder gensidighed, har en varighed på et år og et fokus på akademisk personale snarere end studerende.

31. mener, at det er op til alle EU-institutioner bedre at forstå potentialet i forbindelser og partnerskaber på subnationalt niveau mellem EU og UK, idet det anerkendes, at de lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle som det myndighedsniveau, der er tættest på borgerne;
32. mener, at fastlæggelsen af integrerede rådgivningsstrukturer for de regionale og lokale myndigheders Brexitberedskab udgør et godt redskab til at forbedre forbindelserne mellem UK og EU;
33. konkluderer, at med hensyn til EU's fremtidige udfordringer og retning i kølvandet på Brexit er der behov for yderligere at forstå de udfordringer og prioriteter, som borgerne i EU står over for, og RU anerkender, at konferencen om Europas fremtid udgør en hensigtsmæssig mekanisme til dette formål.

Bruxelles, den 27. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Det nye europæiske Bauhaus — Smukt, bæredygtigt, sammen

(2022/C 301/04)

Ordfører:	Kieran MCCARTHY (IE/EA), medlem af en kommunal forsamling: Byrådet i Cork
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Det nye europæiske Bauhaus — Smukt, bæredygtigt, sammen COM(2021) 573 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Præsentation af det nye europæiske Bauhaus

1. glæder sig over Kommissionens tværfaglige initiativ vedrørende det nye europæiske Bauhaus, som bidrager til at føre EU's grønne pagt ud i livet ved at tilføje den en afgørende kulturel dimension og bringe den tættere på borgerne. Dette sker ved at skabe smukke, bæredygtige og inkluderende steder, produkter og måder at leve på, som fremmer partnerskaber og viser fordelene ved den grønne omstrukturering og omstilling via håndgribelige erfaringer på lokalt plan;
2. anerkender den entusiasme og bølge af støtte, som er tilflydt det nye europæiske Bauhaus fra en lang række venner, aktører, civilsamsfundsorganisationer, netværk, grupper, regionale knudepunkter og platforme samt levende laboratorier, tillige med den fortsatte interesse for at være med til at stimulere kreativiteten og skabe forbindelser samt forme værdierne og principperne for det fremtidige europæiske Bauhaus;
3. glæder sig over, at man anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i gennemførelsen af principperne for det nye europæiske Bauhaus, da disse myndigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet har ideelle forudsætninger for at bidrage til politikudviklingen i forbindelse med det nye europæiske Bauhaus og gennemførelsen heraf;
4. peger på, at byer og regioner i hele EU står i forreste linje af en kulturbaseret udvikling, og at det lokale og regionale niveau bærer et centralt ansvar for bæredygtige by-, regional- og kulturpolitikker. Lokal- og regionalvalgte repræsentanter er derfor omdrejningspunkt, når det handler om at gøre det nye europæiske Bauhaus mere tilgængeligt og inddrage borgerne i omstillingsprocessen med henblik på at fremskynde gennemførelsen af det nye europæiske Bauhaus;
5. bakker helhjertet op om det nye europæiske Bauhaus, der er en unik mulighed for at udnytte det kreative potentiale, der findes i regioner og kommuner, og dermed skabe bredt accepterede og bæredygtige løsninger, som vil gøre den grønne pagt til en succes;
6. anerkender den tværfaglige karakter af det nye europæiske Bauhaus, som er tæt forbundet med en række EU-programmer og -finansieringskilder. Udvalget understreger imidlertid, at der vil være behov for fortsat opbakning fra nuværende og fremtidige partnere;
7. bekræfter det første centrale princip i det nye europæiske Bauhaus, som går ud på at støtte en stedbaseret tilgang på flere niveauer. RU påpeger i den forbindelse, at forandringerne sker på lokalt og regionalt plan, hvor der også er en følelse af at høre til;

8. glæder sig over, at Kommissionen har en vision om, at landdistrikterne skal være repræsenteret i det nye europæiske Bauhaus. De forskellige erklæringer ⁽¹⁾ og pagten for landdistrikterne danner en ramme for den fremtidige politik og indsats for udvikling af landdistrikterne i Europa og er et afgørende redskab til at skabe forbindelse mellem det nye europæiske Bauhaus og landdistrikterne, som også kan betragtes som »forsøgsområder« for mindre omstillingsprojekter;

9. understreger, at det nye europæiske Bauhaus har potentiale til at blive et vigtigt instrument i genopretningen, som kan skabe arbejdspladser lokalt og fremme en holdningsændring i retning af en mere bæredygtig og effektiv fysisk planlægning, der vil påvirke samfundets adfærd og mobilitet i positiv retning.

Områder, der giver anledning til bekymring

10. Det Europæiske Regionsudvalg er bekymret over, at meddelelsen gennemgående er vag med hensyn til, hvordan man vil sikre, at de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at deltage. RU efterlyser specifikke forslag til, hvordan de lokale og regionale myndigheder og RU vil blive inddraget i gennemførelsen af initiativet, samtidig med at der tages hensyn til princippet om geografisk balance, således at de lokale og regionale myndigheder i hele EU bliver repræsenteret;

11. understreger, at RU sammen med de øvrige EU-institutioner bør være en del af det faciliterende netværk af centrale partnere i det nye europæiske Bauhaus, som vil udvikle og afprøve politiske og finansielle instrumenter;

12. opfordrer til, at RU og andre EU-institutioner inddrages i rundbordsdialogen på højt plan om det nye europæiske Bauhaus;

13. påpeger, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet vil afgøre, på hvilket niveau EU og medlemsstaterne vil gøre brug af de politiske redskaber og lovgivningsmæssige foranstaltninger, der foreslås til gennemførelse af det nye europæiske Bauhaus;

14. understreger, at covid-19 fortsat vil have følger, både på mellemlangt og langt sigt, og at man bør erkende dette i forbindelse med gennemførelsen af det nye europæiske Bauhaus. Udvalget påpeger, at man bør være opmærksom på pandemiens negative indvirkning på fattigdom, sociale spørgsmål og beskæftigelse i forbindelse med gennemførelsen af det nye europæiske Bauhaus;

15. opfordrer Kommissionen til at sikre, at lokale og regionale myndigheder står i centrum for strategien, og at de får tilbudt teknisk bistand, tilstrækkelige midler og fleksibilitet. Hvorvidt det nye europæiske Bauhaus bliver en succes afhænger af bæredygtighed og gennemførlighed, idet der tages hensyn til forskellene mellem landdistrikter og byer.

Finansiering af det nye europæiske Bauhaus

16. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser tildeling af tilstrækkelige midler fra de statslige budgetter og EU's samhørighedspolitiske programmer til det lokale og regionale niveau. Udvalget opfordrer imidlertid også til, at der skabes balance mellem kreative synergier inden for kulturbevægelsen i forbindelse med det nye europæiske Bauhaus og parametrene for EU-finansierede programmer;

17. mener, at der kunne være brug for yderligere midler til at betale for ekstern bistand, der skal hjælpe med videnudveksling og undersøge, hvilke kompetencer der er hos personalet i den eksisterende offentlige sektor i en gensidig og effektiv udveksling med private og lokale aktører og aktører fra nonprofitsektoren;

18. er af den opfattelse, at tidligere erfaringer, prisvindende projekter og ressourcer, som fokuserer på kvalitet, æstetik og samfundsspørgsmål på en cirkulær måde kunne skabe incitamenter for investorer og crowdfundingvirksomheder;

19. efterlyser offentlig-private partnerskaber og investeringer i kultur og kulturarv i bred forstand, sådan som der opfordres til i Europa Nostras »Venice Call to Action« ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Som f.eks. Cork 2.0-erklæringen fra 2016 om Et bedre liv i landdistrikter.

⁽²⁾ *Venice Call to Action, For a New European Renaissance*, som ønsker at skabe mulighed for tættere og stærkere synergier mellem erhvervslivet og det brede økosystem omkring kultur, kulturarv og kreativitet, bl.a. gennem en styrket strategisk alliance mellem den europæiske kulturarvsbevægelse og den Europæiske Investeringsbank og dens institut.

20. understreger, at genopretnings- og resiliensfaciliteten også giver mulighed for at støtte det nye europæiske Bauhaus i medlemsstaterne og lokalt;

21. påpeger, at det nye europæiske Bauhaus bør tilpasses den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og EU's initiativ for byområder, og at der bør sikres tilstrækkelig finansiering til dækning af driftsomkostningerne hos lokale og regionale myndigheder, der bidrager til det nye europæiske Bauhaus. Udvalget efterlyser ambitiøse køreplaner for gennemførelsen af det nye europæiske Bauhaus, som skal anvendes inden for rammerne af målene for bæredygtig udvikling;

22. opfordrer til, at der tages hensyn til den geografiske balance såvel som til klimaet og den økonomiske, sociale og kulturelle mangfoldighed i EU ved udformningen og gennemførelsen af strategier, projekter og foranstaltninger samt finansieringsmuligheder og tildelingen af midler i relation til det nye europæiske Bauhaus, mens territorial samhørighed fortsat bør være et af de vigtigste mål.

Indikatorer

23. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af deres beføjelser bør holde øje med, i hvor stort omfang de nationale myndigheder anvender det nye europæiske Bauhaus i de forskellige programmer, redskaber og procedurer, og forventer, at Kommissionen fremlægger klare indikatorer for et sådant tilsyn;

24. er bekymret over, at der ikke er nogen indikatorer i den nuværende EU-finansieringscyklus (2021-2027), og ser dette som en forspildt mulighed for at måle resultaterne;

25. mener, at det nye europæiske Bauhaus' kerneprincipper bør udvikles i partnerskab med lokale og regionale myndigheder, og mener, at disse kerneprincipper bør indgå som kvalitetskriterier i de af EU's finansieringsprogrammer, som har en direkte eller indirekte indvirkning på det bebyggede miljø, udviklingen i byområder og landdistrikter, kulturarv og kulturlandskaber;

26. foreslår, at der oprettes en regional resultattavle for det nye europæiske Bauhaus, som kan danne udgangspunkt for en stærk regional overvågningspolitik, der vil sikre, at det nye europæiske Bauhaus gennemføres på alle niveauer, og at regionale investeringer følger principperne for det nye europæiske Bauhaus;

27. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder er ansvarlige for mange af de lokale offentlige bygninger og offentlige områder i byerne og spiller en vigtig rolle med hensyn til regulering og finansiering af renoveringen af disse bygninger og byområder. De lokale og regionale myndigheder bør derfor fokusere på at identificere lovgivningsmæssige flaskehalse og bidrage til en forenkling af lovgivningen og til udformningen af nye lovgivningsmæssige strategier;

28. understreger, at RU har været involveret i udviklingen af og støtten til klima-, energi- og miljøstrategier på lokalt og regionalt plan. Arbejdsgruppen om den grønne pagt på lokalt niveau kan anvendes til at fremme principperne for det nye europæiske Bauhaus og holde øje med, hvilke fremskridt der gøres;

29. understreger, at dialogen mellem de lokale og regionale myndigheder om åbne, innovative koncepter og processer, tværfaglige tilgange og kompetencer er afgørende. Dette bør omfatte det nye europæiske Bauhaus på RU's platform for videnudvæksling, programmet Science meets Regions og samarbejdsprojekter finansieret af andre EU-programmer;

30. understreger, at det nye europæiske Bauhaus bør fremme ligestilling mellem kønnene. Ligestilling bør være et tværgående kriterium og er en stærk og nødvendig faktor for en bæredygtig og afbalanceret udvikling af samhørighedspolitikken.

Det nye europæiske Bauhaus: Festival, priser og laboratorium

31. Det Europæiske Regionsudvalg hilser den første nye europæiske Bauhaus-pris velkommen og foreslår, at der identificeres synergier med eksisterende priser for boliger, kulturarv, moderne arkitektur og landskaber. Udvalget opfordrer også til, at der udveksles bedste praksis fra det europæiske år for kulturarv 2018;

32. anerkender oprettelsen af det europæiske »Seal of Excellence«-kvalitetsmærke som et første skridt i retning af et mærke for det nye europæiske Bauhaus, men er bekymret for, at folk måske vil forvente, at mærket for det nye europæiske Bauhaus vil være ledsaget af finansiering. Anvendelsen af et særligt mærke, som RU slog til lyd for i 2021, kunne ses som et håndgribeligt bidrag fra RU til udvikling af initiativet vedrørende det nye europæiske Bauhaus;

33. hilser laboratoriet i tilknytning til det nye europæiske Bauhaus og dets metode for medskabelse velkommen, men efterlyser yderligere oplysninger om, hvordan det vil fungere, og opfordrer til, at RU bliver et aktivt medlem af laboratoriet og dets ledelse;
34. opfordrer til, at laboratoriet afprøver de resultater/tiltag, der er blevet udvalgt til den første pris, hvorefter det eventuelt kan bringe dem videre i processen og gøre dem til prototyper;
35. er rede til at samarbejde med de nationale regeringer gennem RU's regionale knudepunkter om at udvikle reguleringsmæssige sandkasser og afprøve nye reguleringsmæssige tilgange;
36. bemærker, at det nye europæiske Bauhaus bør bygge på eksisterende god praksis i EU's byer og regioner og skabe en offentligt tilgængelig platform for ressourcer;
37. hilser festivalen i tilknytning til det nye europæiske Bauhaus velkommen, idet den ses som en håndgribelig og synlig måde til yderligere at fremme de lokale og regionale myndigheders og borgernes engagement og fremvise projekter på lokalt og regionalt niveau;
38. fremhæver det vellykkede arbejde, der er blevet udført af Urbact, det europæiske territoriale samarbejde (ETC) og Horisont 2020 med henblik på at udvikle effektive interaktive værktøjer, som bør anvendes, når det er relevant;
39. påpeger, at det nye europæiske Bauhaus bør knyttes sammen med Horisont 2020-missionerne, navnlig dem der handler om »tilpasning til klimaændringerne« og »klimaneutrale og intelligente byer«;
40. gentager, at der kan være en fordel ved at anvende EGTS-instrumentet til projekter på flere myndighedsniveauer, som involverer flere lande eller en euroregion;
41. bemærker, at det nye europæiske Bauhaus knytter de tre søjler i EU's dagsorden for byerne (bedre regulering, bedre finansiering og bedre viden⁽³⁾) sammen og sætter sig som mål at få dem gennemført;
42. bemærker de nyskabende foranstaltninger i byerne (Urban Lab of Europe) og det kommende europæiske initiativ for byområder. Udvalget opfordrer til, at det nye europæiske Bauhaus knyttes sammen med partnerskaberne under EU's dagsorden for byerne, da denne dagsorden har arbejdet med koncepter vedrørende den grønne pagt og det nye europæiske Bauhaus i næsten fire år;
43. mener, at det nye europæiske Bauhaus har en rolle at spille i gennemførelsen af Leipzigchartret og Ljubljanaerklæringen, begge fra 2021, som efterlyser integrerede strategier, en stedbaseret tilgang, forvaltning på flere myndighedsniveauer og deltagelses- og medskabelsesmetoder;
44. er af den opfattelse, at de europæiske kulturhovedstæder, de europæiske innovationshovedstæder, de europæiske ungdomshovedstæder og Europas miljøhovedstæder kan spille en fremtrædende rolle med hensyn til at fremme det nye europæiske Bauhaus;
45. glæder sig over oprettelsen af nationale kontaktpunkter for det nye europæiske Bauhaus og opfordrer dem til at arbejde tæt sammen med de lokale og regionale myndigheder og andre interessenter, herunder civilsamfundet, for at sikre, at nyt europæisk Bauhaus-bevægelsen fortsat kan vokse nedefra og op;
46. foreslår, at der oprettes et uddannelsesprogram for 100 interesserede byer med udgangspunkt i principperne for det nye europæiske Bauhaus. Et sådant program kunne anvende metoderne fra programmet for digitale byer eller programmet 100 intelligente byer og dets markedspladskoncept.

Bygningstiljø, arkitektur og renoveringskoncepter

47. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det bebyggede miljø afspejler samfundet, og at ansvaret for dets overordnede kvalitet ligger hos de offentlige myndigheder og interessenterne, herunder civilsamfundet, i tæt samarbejde med borgerne;

⁽³⁾ Som fastlagt i Amsterdampagten.

48. påpeger, at Europas rige og mangfoldige kulturelle og arkitektoniske arv er en vigtig markør for kvaliteten af vores bebyggede miljø i forhold til brugeroplevelser og fysiske aktiver;
49. glæder sig over, at det i forbindelse med det nye europæiske Bauhaus anerkendes, at den fysiske planlægning i byerne spiller en afgørende rolle for realiseringen af bæredygtig byudvikling;
50. glæder sig tillige over, at det i forbindelse med det nye europæiske Bauhaus erkendes, at der er behov for en fælles kultur med arkitektur af høj kvalitet. Dette vil kræve øget bevidstgørelse, formidling af information og fremme af den rolle, der spilles af kulturen og kulturarven og af arkitektur og bygningsmiljøer af høj kvalitet;
51. understreger, at Kommissionen bør hjælpe bygge- og anlægssektoren med at tackle ikkebæredygtig ressourceanvendelse og affald og fremme cirkularitet med fokus på genbrug og genanvendelse af materialer. Dette kunne ske ved at lukke hullerne i den eksisterende viden og færdigheder og digitalisere designområdet;
52. bemærker, at det nye europæiske Bauhaus kan finde metoder til at mindske bureaukratiet med henblik på at gøre renovering lettere og mere omkostningseffektiv. Hvis man skal løse de udfordringer, der er forbundet med at modernisere meget gamle bygninger og kulturarv, kræver det hjælp fra arkitekter og andre eksperter samt højt kvalificerede håndværkere⁽⁴⁾;
53. tøver ikke med at fremhæve de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i forhold til at sikre, at bygningsrenoveringerne er forenelige med den fysiske planlægning, både på land og i by, fremmer politikker til bekæmpelse af affolkning og er i overensstemmelse med krav om social retfærdighed og respekt for miljøet. Udvalget påpeger, at medlemsstaternes fremgangsmåder i forbindelse med renoveringsbølgen ikke må svække denne helt grundlæggende koordinerende rolle;
54. opfordrer endnu en gang til, at der i forbindelse med det europæiske semester tages bedre hensyn til byrelaterede spørgsmål. Koordineringen af den økonomiske og sociale politik i EU skal tage hensyn til prismæssigt overkommelige boliger, ulighed og langsigtede investeringer;
55. glæder sig over det nye europæiske Bauhaus' narrativ om løsninger, der muliggør adgangen til anstændige boliger til overkommelige priser, navnlig for unge og andre sårbare sociale grupper;
56. understreger, at det er nødvendigt at knytte det nye europæiske Bauhaus til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder og erklæringen fra det sociale topmøde i Porto i 2021 med det formål at bidrage til overvejelserne om sociale og prismæssigt overkommelige boliger på EU-plan i tiden efter covid-19;
57. efterlyser fremme af synergier mellem kunst, arkitektur, landskabsarkitektur og indretningsarkitektur, fysisk planlægning, design og håndværk samt innovative uddannelsesmodeller for arkitekter og andre fagfolk;
58. opfordrer til også at tage den europæiske dagsorden for færdigheder i betragtning og således bidrage til, at det nye europæiske Bauhaus kan fremme og sikre en bedre forståelse af de regionale færdighedsrelaterede behov og muligheder inden for byplanlægning og bygge- og anlægsvirksomhed samt bæredygtig anvendelse af byggematerialer og til at mindske migrationen af kvalificeret arbejdskraft, der kan føre til nedgang i den lokale økonomi, for så vidt angår fremstilling. I den forbindelse spiller den digitale dagsorden for Europa en vigtig rolle, idet digital teknologi giver borgerne mulighed for at udforme deres nærmiljø i fællesskab og er et yderst vigtigt redskab i alle faser af udviklingen af initiativer i tilknytning til det nye europæiske Bauhaus;
59. opfordrer til et samarbejde mellem det nye europæiske Bauhaus og tidligere partnerskaber under EU's dagsorden for byerne, navnlig i forbindelse med kapaciteten for klimainsats, forslaget om grønnere byer og anvendelse af offentlige rum. Partnerskaberne om bæredygtig arealanvendelse og naturbaserede løsninger, den cirkulære økonomi samt kultur og kulturarv er særligt relevante;
60. understreger, at det nye europæiske Bauhaus er et stærkt redskab til at frigøre initiativer inden for den sociale økonomi, da det er baseret på samarbejde og aktivt medborgerskab. Sådanne initiativer fremmer den sociale, økonomiske, territoriale og kulturelle samhørighed og øger tilliden på lokalt niveau i hele EU.

(⁴) Som beskrevet i Europa Nostra's grønbog om europæisk kulturarv.

Principper for kvalitet i kulturarven

61. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Europa Nostras dokument *Venice Call to Action, For a New European Renaissance* og dets erklæring om fælles kulturarv og erindringer;
62. opfordrer til, at der identificeres synergier mellem Davos Baukultur kvalitetsprincipperne, det nye europæiske Bauhaus og de europæiske kvalitetsprincipper for EU-finansierede tiltag med potentiel indvirkning på kulturarven. Disse synergier bør integreres i alle europæiske politiske programmer og finansieringsprogrammer;
63. mener, at kulturarven er en afgørende del af det nye europæiske Bauhaus, som kan give renoveringsbølgen en »sjæl« og en identitet, samtidig med at den fremmer et helhedsorienteret syn på, hvordan vi ønsker at udvikle vores byer og regioner;
64. opfordrer til, at RU samarbejder med interessenter om at fremme en pris for det nye europæiske Bauhaus og »Årets kulturarvsborgmester«;
65. opfordrer til, at kulturarven og EU's grønne pagt kædes tæt sammen, som det fremgår af EU's grønbog om kulturarv ⁽⁵⁾;
66. er enig i, at det er nødvendigt at mobilisere offentlige midler til kulturbaserede grønne strategier gennem pilotprojekter og initiativer i forbindelse med det nye europæiske Bauhaus, som omhandler vitale kulturelle dimensioner af den grønne omstilling og bygger på lokalsamfundenes og regionernes forskellige kapaciteter.

Konklusioner

67. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at skabe bedre forbindelser mellem det nye europæiske Bauhaus og eksisterende rammer, der omfatter konceptudvikling, kultur, æstetik og design. Dette vil omsætte principperne til handling og sætte det nye europæiske Bauhaus i stand til at udnytte de regionale og lokale myndigheders kreative og kulturelle potentiale og kulturarvspotentiale til at renovere og puste nyt liv i lokalområder i hele EU. Udvalget foreslår derfor en voucherordning for laboratoriet i tilknytning til det nye europæiske Bauhaus, hvor interesserede byer og regioner kan modtage en sådan voucher, som giver dem adgang til den nødvendige støtte, hvis de ønsker at organisere et »nyt europæisk Bauhaus«-laboratorium på deres område. En betingelse for at modtage en sådan voucher ville være, at 1) »nyt europæisk Bauhaus«-laboratoriet »skal være med til at skabe, lave prototyper og afprøve de værktøjer, løsninger og politiske tiltag, der vil lette omstillingen på stedet«, og 2) resultaterne af laboratoriets arbejde skal forelægges for regions- eller byrådet;
68. opfordrer til, at der identificeres synergier mellem initiativet til det nye europæiske Bauhaus og processer, der inddrager borgerne i Europa (som f.eks. konferencen om Europas fremtid), og strategier og handlingsplaner, som fremmer arkitektonisk og æstetisk kvalitet (såsom renoveringsbølgen under EU's dagsorden for byerne);
69. mener, at det nye europæiske Bauhaus bør udvikle sig til at blive en reel bevægelse, som inddrager lokale og regionale myndigheder. Initiativet må ikke blot resultere i endnu et topstyret projekt. Det er afgørende for alle EU's byer og borgere at skabe en europæisk miljøbevidst måde at leve på. Det er nødvendigt, at det bliver et projekt for alle, ikke blot de få. Følelsen af medansvar er nødt til at starte med enkeltpersoner på græsrodsniveau og komme videre omkring end de store byområder. Tilgængelighed for almindelige mennesker og civilsamfundsorganisationer er et vigtigt og positivt aspekt af initiativet vedrørende det nye europæiske Bauhaus. For at blive en succes er denne øvelse nødt til at være både socialt, kulturelt og territorielt inkluderende.

Bruxelles, den 27. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁵⁾ »Putting Europe's Shared Heritage at the Heart of the European Green Deal«, offentliggjort af Europa Nostra.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Europæiske missioner

(2022/C 301/05)

Ordfører:	Markku MARKKULA (FI/EPP), formand for Helsinki-regionen
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om europæiske missioner COM(2021) 609 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

- glæder sig over EU-missionerne som en koordineret indsats fra Kommissionens side for at samle de nødvendige ressourcer med hensyn til finansieringsprogrammer, politikker og forordninger samt andre aktiviteter med henblik på at mobilisere og aktivere offentlige og private aktører med henblik på at skabe reelle og varige virkninger for at fremme den samfundsmæssige udbredelse af nye løsninger og tilgange; RU understreger, at der er behov for en inklusiv tilgang, hvor EU's missioner sammen med samhørighedspolitikken i EU og samtlige EU-finansieringsinstrumenter bør anvendes til at fremme territorial samhørighed og nå verdensmålene for bæredygtig udvikling;
- understreger ⁽¹⁾, at de europæiske missioner i lyset af konferencen om Europas fremtid og som et nyt og vigtigt instrument til at håndtere presserende samfundsmæssige udfordringer er en reel trykprøve af EU's indvirkning og troværdighed. De skal have bred legitimitet og accept. Som Kommissionen har fremhævet, er den rolle, som byerne og regionerne med alle deres interessenter og borgere spiller, afgørende for at nå EU-missionernes ambitiøse mål;
- gentager RU's erklæring ⁽²⁾ om at støtte gennemførelsen af EU's missioner som dristige skridt i retning af at tackle samfundsmæssige udfordringer og understreger behovet for et effektivt system med forvaltning på flere myndighedsniveauer, der kombinerer EU's missioner med lokale og regionale udviklingsstrategier, strategier for intelligent specialisering, covid-19-genopretningsforanstaltningerne og finansiering af innovation gennem strukturfondene;
- opfordrer indtrængende de centrale beslutningstagere i EU og medlemsstaterne til at reagere hurtigt og beslutsomt på situationen i Ukraine, også i forbindelse med lanceringen af de europæiske missioner, navnlig missionen vedrørende byer. Finansieringskriterierne i forbindelse med midlerne fra NextGenerationEU og andre offentlige finansieringskilder skal være tilstrækkeligt fleksible til at sikre, at en del af aktiviteterne under missionen vedrørende byer kommer til at understøtte energiomstillingen. Aktiviteterne bør støtte offentlig-privat forskning i udviklingen af nye energisystemløsninger. Navnlig kan byer og andre offentlige aktører anvende innovative offentlige udbud i samarbejde med virksomheder til at sætte skub i udbredelsen af vedvarende energikilder og skabe bæredygtige, innovative energiløsninger, der kan erstatte de fossile brændstoffer, som EU-landene i øjeblikket køber af Rusland;
- bifalder, at meddelelsen om europæiske missioner ⁽³⁾ med rette anerkender de lokale og regionale myndigheders betydning for gennemførelsen og i fasen, hvor de europæiske missioner tilrettelægges og formidles;

⁽¹⁾ RU's plenarforsamling, 27. januar 2022, Resolution om konferencen om Europas fremtid (EUT C 270 af 13.7.2022, s. 1).

⁽²⁾ RU's plenarmøde den 1.-2. december 2021, resolution om Kommissionens arbejdsprogram for 2022 (EUT C 97 af 28.2.2022, s. 1).

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om europæiske missioner (COM(2021) 609 final).

6. understreger, at gennemførelsen af EU-missionerne i lyset af den viden og knowhow, der skabes i fællesskab, bør forankres i det daglige arbejde med fokus på udvikling og fornyelse af processerne i byerne og regionerne. På den måde vil der systematisk blive skabt synergier med EU's samhørighedspolitik, anvendelsen af strukturfondene og andre målrettede instrumenter. Det vil også generelt vise regionernes og lokalsamfundenes potentiale og kommunernes rolle i at få målrettede forandringer til at lykkes.

EU-missionerne som et ambitiøst nyt instrument til at tackle store samfundsmæssige udfordringer

7. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at EU-missionerne efter planen skal være et »nyt« og »vigtigt« instrument, som af Kommissionen beskrives som en ny måde at finde konkrete løsninger på nogle af vores største udfordringer ved at levere konkrete resultater og virkninger inden 2030 ved at sætte forskning og innovation ind i en ny rolle kombineret med nye former for forvaltning og samarbejde samt ved at inddrage borgerne (*);

8. minder om, at hver enkelt EU-mission bør fastlægge en klar køreplan og skabe en systemisk ny tilgang med flerniveaustyring og metoder med hensyn til eksperimentering, fremstilling af prototyper, overvågning og opskalering af aktiviteter på alle forvaltningsniveauer. Der er behov for særlig opmærksomhed på at skabe porteføljer af foranstaltninger på både EU-plan og regionalt/lokalt plan og formidle disse effektivt i alle faser af planlægning og gennemførelse. Det kræver inddragelse af og engagement blandt de lokale og regionale myndigheder og partnerskaber i form af udveksling af erfaringer med effektiv innovativ forvaltning;

9. peger på behovet for at bevilge midler til missionerne til det lokale og regionale niveau, så der i fællesskab kan findes alternative gennembrud i mange »fastlåste situationer«, som alt for ofte blokerer for fremskridt med hensyn til at finde nye løsninger og opnå virkning. Dette kræver nye europæiske partnerskaber, der er baseret på lokale og regionale interesser som defineret i strategier for intelligent specialisering. EU-missionerne bør udnytte de erfaringer, som der vil blive skabt med RU's og JRC's fælles pilotprojekt »Partnerskaber for regional innovation«;

10. opfordrer til, at der med EU-missionerne fremhæves de fremskridt, der gøres hen imod medmenneskelighed og en menneskecentreret tilgang, hvor bæredygtighed i alle dens dimensioner — økologisk, økonomisk, socialt og kulturelt — er drivkraften bag forandringer med henblik på at nå de ambitiøse mål for EU-missionerne. Livskvaliteten kan kun øges ved at arbejde bevidst sammen i komplekse enheder. I den forbindelse er vi nødt til at finde en bedre balance mellem materiel og immateriel velfærd i Europa og globalt. Naturen gør det muligt at leve på denne planet. Vi skal respektere den menneskelige afhængighed af naturen;

11. understreger, at EU's missioner i fællesskab skal skabe nye måder at operere på. Udviklingen kræver, at alle aktører tilegner sig nye kompetencer ved at integrere teknologi og forskning med en menneskecentreret tilgang, forpligte sig til at gennemføre fælles grønne og digitale omstillingsprocesser og sikre adgang til de nødvendige ressourcer. Kravene er afgørende for at skabe velfungerende regionale og lokale FUI-økosystemer, som bygger nye innovative videnbroer for at forbinde europæiske skabere af viden på topniveau med regionale og lokale levende laboratorier og andre forsøgcentre samt demonstrationsaktiviteter såsom fyrtårne. Med hjælp fra disse kan alle byer og regioner skabe benchlearningprocesser og peer-netværk med henblik på at anvende frontløberes koncepter og løsninger inden for intelligent og bæredygtig praksis;

12. understreger, at regional og lokal forvaltning, fremsynethed og flere investeringer i FUI er grundpillerne for EU-missionernes porteføljer, som består af kompetent planlagte tiltag på EU-niveau og nationalt, regionalt og lokalt niveau. Koordinering i tilknytning til EU-missionerne øger samarbejdet, motivationen og kapaciteten, dvs. konkurrenceevnen, idet der i fællesskab skabes nye porteføljer og tiltag. Koordineringen omfatter mange parallelle trin og aktiviteter på flere forvaltningsniveauer på tværs af forskellige systemer. Både offentlige og private finansielle instrumenter skal tages i anvendelse, og der bør især ydes støtte til mindre udviklede regioner for at tilskynde alle regioner til at forbedre deres FUI-systemer og bidrage til gennemførelsen af EU's missioner;

13. minder om sin afgørende rolle med udgangspunkt i erfaringerne fra sine seks underudvalg og kampagner såsom den grønne pagt Going Local og de europæiske iværksætterregioner i forbindelse med gennemførelsen af EU-missionerne — og bemærker, at RU er et naturligt kontaktpunkt for samarbejde med den offentlige og private sektor, industri og tjenesteydelser og med borgerne.

(*) European Research Area Policy Agenda — Overview of actions for the period 2022-2024, Kommissionen 2021.

Byers og regioners rolle i EU-missionerne

14. Det Europæiske Regionsudvalg understreger i overensstemmelse med den fælles handlingsplan, som kommissær Mariya Gabriel og RU undertegnede i 2020, at RU sammen med medlemsstaterne og europæiske regioner og byer er parat til at spille en aktiv rolle med hensyn til at skabe et flerniveauforvaltningssystem for at nå EU-missionernes mål. Foranstaltninger til at sikre den nødvendige udvikling vil være baseret på regionale stedbaserede innovationsøkosystemer og intelligente specialiseringsstrategier (S3/S4);

15. kan påvirke de overordnede processer for EU-missionerne, komme med input til beslutningstagerne og mobilisere regioner og byer til at blive aktive bidragsydere på forskellige måder osv. Planerne for EU-missionerne har en stærk regional og lokal stedbaseret dimension, og gennemførelsesmekanismerne omfatter forslag om at sætte regioner og byer — og deres FUI økosystemer — i centrum. RU kan således indgå i et omfattende samarbejde med alle partnere for at sikre, at dette nye bottom-up politikinstrument skaber den ønskede effekt;

16. indvilliger i — gennem alle de RU-underudvalg, der er berørt af de forskellige missioner — at bistå med at inddrage så mange byer og regioner som muligt for at sikre, at det regionale og lokale niveau støtter EU-missionerne ved at:

- a) gennemføre informationskampagner, direkte dialog og andre fælles åbne og interaktive inddragelsesprocesser, der målrettes forskellige grupper, herunder også børn under 18 år
- b) få frontløbersamfundene til at engagere sig eksperimenter med innovative løsninger i deres praksis i det virkelige liv
- c) få demonstrationssamfundene til at bidrage til storstilede implementeringsprocesser af innovative løsninger og opskalere de bedste løsninger til brug i hele Europa
- d) sikre, at den europæiske mangfoldighed af regioner med deres mange forskellige interessegrupper og borgere i bred forstand indgår i missionernes gennemførelsesaktiviteter;

17. opfordrer medlemsstaterne til at støtte gennemførelsen af EU-missionerne ved at skabe synergier med de nationale og regionale programmer og lette adgangen til EU-finansiering og national finansiering;

18. anbefaler, at det sikres, at alle by- og landområder og regioner (dem, der klarer sig bedst, de gennemsnitlige og dem, der halter bagefter) har tilstrækkelig kapacitet og ekspertise til at skabe innovation i deres lokalsamfund, og at de bistås via relevante læringsprocesser, der gør det muligt for dem også at fungere som platforme for udbydere af tjenesteydelser med flere aktører, der støtter andre, herunder alle aktørgrupper. De lokale/regionale værdiskabelsesprocesser skal tilrettelægges på niveau med effektive samarbejdsbaserede værdikæder og værdistrømme, der videreudvikler økosystemerne;

19. understreger, at de ambitiøse mål som en afgørende forudsætning kræver, at beslutningstagere, embedsmænd og fagfolk, der beskæftiger sig med innovation, tilegner sig kompetencer til at fungere som forandringsagenter i processen med at erhverve ny viden og nye færdigheder. De tre kritiske processer er:

- a) byers og regioners operationelle læringsprocesser med fokus på at integrere missionsrelaterede aktiviteter i andre lokale aktiviteter, så de bliver en del af den normale strategiske og operationelle beslutningstagning
- b) at motivere og støtte virksomheder og forskningsinstitutter, universiteter, erhvervsuddannelsescentre og deres stedbaserede og tematiske økosystemer til at bidrage til medskabelse af nye innovative frontløberløsninger og
- c) at anvende nye inklusive metoder inden for innovation.

Instrumenterne i disse processer bør omfatte brede partnerskaber, innovative offentlige indkøb, hurtigt udviklede prototyper og eksperimenter med nye løsninger;

20. minder om, at der findes dokumenterede processer, men at de kræver, at de enkelte byer og regioner engagerer sig, og et dedikeret samarbejde via EU-missionsteam. Bevilling af midler til europæiske partnerskaber vil gøre det lettere at få etableret disse kritiske faktorer i en lang række europæiske byer og regioner. Flere eksisterende EU-instrumenter såsom JRC, Interreg, FPI'er samt EIT og dets VIF'er kan spille en afgørende rolle her;

21. fremhæver behovet for at se nærmere på alle EU's finansielle instrumenter til støtte for missionsaktiviteter, navnlig på lokalt og regionalt niveau. Midlerne fra Horisont er ikke let tilgængelige for regioner og byer og er endnu ikke tilstrækkeligt afstemt med de nye strategiske målsætninger for EU-missionerne. Mange regioner har store vanskeligheder med at få adgang til midlerne på grund af de mange indkaldelser, meget specifikke kriterier og komplekse systemer. Mange regioner har f.eks. problemer med at få finansieret opkvalificeringen af deres arbejdsstyrke med henblik på at fremskynde den grønne omstilling, der er vigtig for EU-missionerne. Dette kræver en gennemgang for at forenkle adgangen til EU-midler.

Retningslinjer for en mere virkningsfuld gennemførelse af EU-missionerne

22. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for at bidrage til at skabe dynamiske partnerskaber, som skal omfatte delvist formaliserede gensidige forpligtelser, men også være delvist fleksible så partnerskabskontrakterne mellem EU-missionerne og demonstrationsbyerne og -regionerne kan øge gennemslagskraften i Europa af de mange initiativer og det arbejde, der udføres af spredte demonstratorer;

23. støtter den fleksible anvendelse og understreger den aktive konceptuelle udvikling af by- og regionskontrakter, som foreslås i gennemførelsesplanerne for EU-missionerne;

24. foreslår, at der oprettes et EU-missionsmærke for de byer og regioner, som vil påtage sig ansvaret som demonstrerende frontløbere og støtter af den europæiske grønne og digitale omstilling med hensyn til at nå EU-missionernes mål og opskalere resultaterne af deres innovative løsninger, og opfordrer til, at man lærer af allerede eksisterende praksis såsom borgmesterpagten;

25. foreslår forskellige måder at bruge EU-missionsmærket på til at skabe synergi med andre relevante EU-initiativer og andre relaterede initiativer og anvendelsen af finansieringsinstrumenter såsom InvestEU-fonden, genopretnings- og resiliensfaciliteten, interregionale innovationsinvesteringer I3, Interreg Europe, Connecting Europe-faciliteten, et digitalt Europa, EU4Health, EIB og EIT. RU foreslår, at der oprettes et europæisk system, hvorved både EU og medlemsstaterne kan anvende EU-missionsmærket til at forenkle ansøgningsprocesserne. Mærket bør give lettere adgang til EU-midler og nationale midler til støtte af aktiviteter på lokalt og regionalt niveau med henblik på at nå de ambitiøse EU-missionsmål og samtidig forbedre de lokale og regionale procedurer;

26. peger på, at EFR-knudepunkter på lokalt og regionalt niveau kan være et af de mest effektive redskaber til at afstemme de regionale FoU-strategier, herunder strategier for intelligent specialisering (S3/S4), med de nationale og europæiske strategier, EFR, Horisont Europa og EU-missionerne. EFR-knudepunkter kan således medvirke til udviklingen af strukturelle projekter, som især bidrager til EU-missionerne, og mobilisere de forskellige finansieringskilder. Det vil derfor være nyttigt så vidt muligt at skabe forbindelse mellem EU-missionsmærket og EFR-knudepunkterne;

27. minder om behovet for at skabe og anvende effektive videnforvaltningsprocedurer til at gennemføre EU-missionerne ved at anvende den bedste globale og regionale viden under hensyntagen til de etiske kriterier i Kommissionens nye internationaliseringsstrategi for forskning og innovation. Horisont Europa og andre instrumenter skal være mere dynamiske med hensyn til at eksperimentere og udvikle prototyper i virkelige miljøer for at udnytte og opskalere resultaterne;

28. understreger, at gennemførelsen af EU-missioner bør ske gennem en åben og deltagelsesbaseret proces med inddragelse af alle de mest relevante interessenter på lokalt, regionalt, europæisk og globalt plan^(?). Navnlig regionernes, lokalsamfundenes og borgernes engagement vil være afgørende for en vellykket gennemførelse af EU-missionerne. I den forstand skal der sikres en direkte dialog mellem de nævnte interesserede parter på de enkelte missioner. RU er parat til at være en stærk allieret for EU-missionerne;

29. påpeger, at EU-missionsekspirerter og -demonstrationer bør fokusere på at planlægge aktiviteter med henblik på at udvide videnskabens grænser, beherske deep tech og kombinere digitale, fysiske, miljømæssige og biologiske innovationer — og regelmæssigt gennemgå og dele resultaterne i forreste linje. Strategierne for intelligent specialisering som koncepter for regionalt samarbejde med industri og forskning bør profileres højt i EU's missioner.

(?) RU's udtalelse om Horisont Europa: Det niende rammeprogram for forskning og innovation (COR-2018-03891) (EUT C 461 af 21.12.2018, s. 79).

Fremsyn og samfundsmæssige innovationer er altafgørende for EU-missionerne og er skabt af disse

30. Det Europæiske Regionsudvalg bekræfter, at udfordringerne er komplekse, og at der kun findes en del af den nødvendige videnskabelige og teknologiske viden. Det er muligt at nå målene med omfattende fremsynsaktiviteter, øgede FoU-investeringer, fremstilling af prototyper til den virkelige verden, eksperimentering og opskalering af resultaterne;

31. anerkender det betydelige potentiale i forskning for alle former for innovation og for at håndtere store samfundsmæssige udfordringer. Udvalget forventer derfor, at den politiske beslutningstagning generelt bliver mere evidensbaseret, forskningsstøttende og målrettet mod at skabe gunstige betingelser for samfundsmæssige innovationer, som gennemføres hurtigt nok i praksis og i processer;

32. minder om, at de ambitiøse mål med EU-missionerne kun kan nås, hvis de understøttes af effektive læringsprocesser for de politiske ledere i regioner og organisationer, erhvervsledere, eksperter og borgere. Modeller, der udvikles i de europæiske byer/regioner, skal være tilpasset situationen i regionen via systematisk professionel udvikling, der er forankret i lokal »learning by-doing« for alle;

33. understreger, at EU-missionerne bør fokusere på udnyttelse af potentialet i immaterielle aktiver og intellektuel kapital. Hvis denne viden forankres i den politiske beslutningstagning, især med henblik på skabe intelligente og menneskecentrerede byer med fokus på bæredygtighed, kan det være med til at tiltrække investeringer i menneskelig kapital, strukturel kapital, relationel kapital og FUI generelt;

34. fremhæver betydningen af at skride til handling på grundlag af hovederklæringerne i den europæiske FoU- og teknologipolitik som defineret i EU's strategiske fremsynsrapport 2021 ⁽⁶⁾, navnlig:

- a) De kommende årtier vil blive præget af en stigende omfordeling af den globale magt, hvor det geoøkonomiske tyngdepunkt vil rykke østpå
- b) EU konkurrerer på globalt plan om first mover-fordelen i forbindelse med fastsættelse af standarder
- c) EU er nødt til at positionere sig stærkere i udviklingen og produktionen af den næste generation af inklusive teknologier
- d) Ud over specifikke teknologier er hyperkonnektivitet drivkraften bag transformationen
- e) Kritiske råstoffer er afgørende for EU's dobbelte omstilling
- f) EU's digitale suverænitet vil afhænge af kapaciteten til at lagre, udtrække og behandle data, samtidig med at kravene om tillid, sikkerhed og grundlæggende rettigheder opfyldes
- g) Fremme af europæisk strategisk autonomi
- h) En intelligent blanding af industri-, forsknings- og handelspolitikker med internationale partnerskaber kan sikre en bæredygtig og diversificeret forsyning;

35. påpeger, at den teknologiske udvikling, når man skrider til handling, i højere grad end hidtil bør afstemmes med socioøkonomiske udvikling og ske i en virkelig kontekst, således at der sikres en hurtig udbredelse og opskalering af resultaterne;

36. foreslår at øge EU's interinstitutionelle samarbejde om fremsyn med særlige roller for Det Fælles Forskningscenter (JRC), Europa-Parlamentets forskningstjenester og RU. Udvalget foreslår, at man på nationalt, regionalt og kommunalt plan overvejer at arrangere deltagelsesbaserede borgervidenskabsaktiviteter generelt og frem for alt for unge, navnlig universitets- og gymnasieelever, for iværksættere og for politisk beslutningstagning ved at nedsætte udvalg for fremtiden med fokus på fremsyn og teknologivurdering.

⁽⁶⁾ Strategisk fremsynsrapport 2021 (COM(2021) 750 final).

EU-missionernes nye tilgang til teknologi og FoU-politik

37. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at den samfundsmæssige og adfærdsmæssige omstilling, der understøtter EU-missionernes mål, er inklusiv og positiv gennem bred anvendelse af prototyp fremstilling og eksperimentering som metodisk tilgang;

38. minder om, at kernen i EU-missionerne er forskning og innovation. De komplekse samfundsmæssige udfordringer kan kun tackles ved at øge FUI-investeringerne. Både EFR og industrielle undersøgelser viser klart ⁽⁷⁾, at EU halter bagefter sine største globale konkurrenter med hensyn til virksomhedernes FoU-intensitet, navnlig i højteknologiske sektorer, og med hensyn til opskalering af innovative SMV'er, hvilket har en negativ indvirkning på produktiviteten, jobskabelsen og konkurrenceevnen;

39. er enig i EFR's mål ⁽⁸⁾ om at sætte skub i Europas genopretning og støtte dets grønne, digitale og sociale omstilling ved at støtte innovationsbaseret konkurrenceevne og fremme teknologisk suverænitæt på centrale strategiske områder (f.eks. kunstig intelligens, robotteknologi, cybersikkerhed, dataøkologi, mikroelektronik, kvantedatabehandling, 5G, næste generation af batterier, vedvarende energi, brintteknologier, nulemissionsbaserede miljøer, intelligent mobilitet osv.) i overensstemmelse med modellen for åben strategisk autonomi;

40. efterlyser efterspørgselsbaserede politikker for kulstofneutralitet, der omfatter CO₂-fodaft tryk og -håndaftryk, som kriterier for bæredygtige offentlige indkøb. Ud over CO₂-fodaft trykket påpeger RU betydningen af CO₂-håndaftrykket, der er en ny tilgang til at opgøre og beregne klimapåvirkninger ved at vise den positive virkning, som klimavenlige produkter og tjenester har ⁽⁹⁾;

41. støtter industrielle FUI-CO₂-håndaftryksforanstaltninger med henblik på at skabe nye udvidede produkter, systemer og andre innovative løsninger, der spiller en afgørende rolle for at nå klimamålene, og påpeger, at det ikke vil være muligt at nå mål for nettonulemissioner uden en væsentlig fremskyndelse af innovationen inden for ren energi;

42. minder om behovet for ny teknologi. Rapporten fra Det Internationale Energiagentur (IEA) ⁽¹⁰⁾ indeholder analytisk dokumentation for, at 25 % af den nødvendige reduktion af CO₂-emissionerne for at gøre jordens klima bæredygtigt vil komme fra modne teknologier. Til sammenligning vil 41 % af den nødvendige teknologi komme fra nye teknologier, som er i den tidlige indførelsesfase, mens 34 % vil komme fra teknologi, som er på demonstrationsstadiet eller prototypestadiet, eller som ikke er udtænkt endnu;

43. gør opmærksom på vigtigheden, men tillige kompleksiteten af at måle drivhusgasemissioner. Den grundlæggende måling af drivhusgasemissioner anvender anvendelsesområde 1 og 2. Ved også at anvende anvendelsesområde 3 kan målene om netto-nul- eller netto-negativ-udledning opfyldes. Anvendelsesområde 3 omfatter alle andre indirekte emissioner i hele værdikæden;

44. understreger den rolle, som EU-missionerne spiller i centrum for EU's prioriteter med hensyn til at gøre den grønne og digitale omstilling til en realitet. Kommissionen har iværksat pilotfasen af EFR-knudepunktinitiativet med henblik på at lette regionalt FUI-samarbejde og udveksling af bedste praksis med et incitament til at maksimere værdien af videnproduktion, -cirkulation og -anvendelse. RU opfordrer til, at EU-missionerne udnytter brugen af EFR-knudepunkterne som et redskab til at forbinde lokale og regionale FoU-økosystemer og aktivt indgå partnerskaber med lokale og regionale beslutningstagere for på forsøgsbasis at bruge EFR-knudepunkterne til at udvikle konkret samarbejde;

45. understreger, at systemet af EFR-knudepunkter søger at tilføre EFR og det europæiske uddannelsesområde de manglende elementer for at skabe stærke europæiske videnssamfund i hele Europa med det formål at fremskynde samfundets omstilling til grøn, bæredygtig og digital vækst. Ideelt set sikrer netværket af EFR-knudepunkter, at lokale og regionale FUI-økosystemer bliver en integreret del af det europæiske FUI-økosystem;

⁽⁷⁾ Et nyt EFR for forskning og innovation (COM(2020) 628 final).

⁽⁸⁾ Et nyt EFR for forskning og innovation (COM(2020) 628 final).

⁽⁹⁾ RU's plenarforsamling den 1. juli 2021, udtalelse om Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (EUT C 440 sg 29.10.2021, s. 42).

⁽¹⁰⁾ IEA Energy Technology Perspectives 2020.

46. støtter muligheden for aktive lokale bidrag til integreret gennemførelse af EFR-knudepunkterne og andre eksperimenter med regionale økosystemer og EU-missionerne i eksperimentering, hurtig prototyp fremstilling, testning, demonstration og opskalering af forsknings- og innovationseffektivitet i byer og regioner;

47. erkender, at indsamling af forskellige regionale og lokale indsigter, idéer og erfaringer er af afgørende betydning for at skabe en paneuropæisk tilgang til innovative aktioner. Det er helt afgørende, at læring deles på tværs af byer og regioner og på tværs af de fem EU-missioner. RU anbefaler, at der hurtigt etableres netværk for samarbejdsbaseret læring, hvorigennem væsentlig viden om såvel proces som indhold kan deles og skaleres: nedskaleres til andre byer/regioner og opskaleres til andre EU-missioner og til Europa som helhed;

48. opfordrer til, at Rådets konklusioner om EU-missionerne offentliggøres under det franske formandskab, så der også bliver mulighed for at styrke modellen med EFR-knudepunkter, som EU-missionerne vil være afhængige af, hvis de skal forankres effektivt på det lokale og regionale niveau. Konklusionerne bør også understrege vigtigheden af forskningsinfrastruktur, der nyder stærk støtte i byer og regioner, og som er vigtig for iværksættelsen af EU-missionerne;

49. slår fast, at prioriteten er at gennemføre de missioner, der allerede er truffet beslutning om, men samtidig må overvejelserne om mulighederne for at etablere nye missioner, når der opstår nye, store fælles udfordringer, fortsættes uden afbrydelse. Det afgørende spørgsmål om at sikre, at de europæiske samfund er beredte og i stand til at håndtere sundhedsstrusler og -kriser bør i kølvandet på etableringen af Myndigheden for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA) indgå i overvejelserne om en ny mission med fokus på denne udfordring i kraft af dens systemiske og tværgående karakter, der berører mange interessenter.

RU's erfaringer: Synergi mellem EU-missionerne og andre vigtige politiske instrumenter

50. Det Europæiske Regionsudvalg er af den stærke overbevisning, at EU-missionerne bør bygge på erfaringerne med og ekspertisen fra de eksisterende EU-initiativer og -programmer, så de kan fungere i synergi. Systemiske ændringer kræver samskabelse af transformerende økosystemer baseret på læring og FUI med tværfaglig videnskabelig og operationel synergi i hele Europa og på tværs af alle fem EU-missioner;

51. minder om, at der er behov for at gøre folk mere indstillede på at arbejde åbent sammen, øge det lokale samarbejde og skabe flere europæiske partnerskaber for at danne den nye menneskecentrerede bæredygtige fremtid for Europa. I alle egne af Europa findes den potentielle kapacitet i høj grad på lokalt og regionalt niveau. Hastighed er afgørende. De store samfundsmæssige udfordringer skal tackles i de kommende år. Viden og læring er helt centrale;

52. foreslår, at der lægges særlig vægt på de skridt i byernes og regionernes gennemførelse af EU-missionerne, der støttes af RU, herunder forvaltning på flere forvaltningsniveauer, finansiering og vellykket gennemførelse af, hvordan de ambitiøse mål kan nås ved effektivt at integrere dem i EU's forsknings- og innovationspolitikker, navnlig intelligente specialiseringsstrategier (S3/S4), EFR-knudepunkter, det nye europæiske Bauhaus og andre af de mest relevante initiativer, programmer og instrumenter i EU's flerniveaupolitikker;

53. er fast besluttet på at tilrettelægge læringsaktiviteter i samarbejde med JRC for at støtte EU-missionernes aktiviteter under overskrifterne »City Science« og »Science Meets Regions« ved at fremme aktiviteter med bred effekt og dele resultaterne af EU-missionerne. Kortsigtede foranstaltninger er ikke en tilstrækkelig reaktion på, hvad der virkelig er behov for. En nyttig aktivitet er at støtte etableringen af netværket af regionale fremtidscentre for at stimulere kreativitet og en iværksættertankegang og forbinde disse med det nye Bauhaus, FN's arbejde med verdensmålene for bæredygtig udvikling og UNESCO's fremtidsforståelseslaboratorier (Futures Literacy Labs) for at sikre både kort- og langsiget bæredygtighed af de iværksatte initiativer;

54. tilskynder til at uddybe samarbejdet med europæiske netværk, der er engageret i at styrke FUI i håndteringen af samfundsmæssige udfordringer, såsom EUA, EARTO og ERRIN. Hver EU mission bør desuden samarbejde effektivt med sine temaspecifikke netværk såsom CEMR, Eurocities og CPMR. Udvalget samarbejder i vid udstrækning med alle disse interessentnetværk for at sikre, at EU's missioner som et nyt bottom-up politisk instrument skaber den ønskede virkning;

55. ønsker indtrængende at gøre opmærksom på vigtigheden af at styrke regionernes og byernes kapacitet til at ansøge om finansiering gennem EU-missionerne og udnytte erfaringerne fra EU-finansierede, stort anlagte initiativer såsom European Network of Living Labs, (ENoLL), Vanguard Initiative, Digitalizing Cities, Open & Agile Smart Cities, City Science Initiative og Living-in.EU (den europæiske måde at opnå digital omstilling på i byer og lokalsamfund). Dette vil øge byernes og regionernes resiliens, reaktionsevne og aktive deltagelse i europæiske reformer og styrke inklusionen af borgerne i hele EU. Det vil samtidig fungere som en multiplikator for virkningen af EU's initiativer og sikre en bredere og mere retfærdig fordeling af ressourcerne, så vilkårene alle steder er bedre tilpasset til at mobilisere såvel EU- som ikke-EU midler og derved være på forkant med udviklingen.

Missionsspecifikke anbefalinger

56. Det Europæiske Regionsudvalg understreger vigtigheden af samarbejde på tværs af missionerne på alle myndighedsniveauer. Udvalget understreger, at EU-missionerne til sammen har et klart fælles fokus på at skabe en bæredygtig, intelligent fremtid. Dette kan komme til udtryk gennem samskabelse og FUI-baserede løsninger:

- Klimatilpasning: forvaltning af oversvømmelser, skovbrande og andre katastrofer, naturbaserede løsninger, klimasikring af kritisk infrastruktur, overvågnings- og varslingsystemer for virkninger på befolkningens sundhed
- Kræft: sundhed generelt, flere forebyggelsestiltag, navnlig ved at fremme sunde levevaner
- Oceaner og vand: beskyttelse og genopretning af marine økosystemer, mindske af forurening og en klimaneutral blå økonomi
- Klimaneutrale byer: fremskridt inden for miljø-, infrastruktur- og industriløsninger, der bidrager til byers klimaneutralitet
- Jord: forebyggelse af forurening i forbindelse med arealanvendelsen og sikring af rent og sundt grundvand under alle omstændigheder;

57. foreslår følgende missionspecifikke aktiviteter for at øge effekten af EU-missionerne:

a) Tilpasning til klimaændringer

RU understreger, at missionen vedrørende tilpasning til klimaændringerne bør spille en vigtig gennemgående rolle, især i forhold til fremsyn og til at få alle aktører i Europa til aktivt at bidrage til alle EU-missionerne. Denne mission bør have fokus på social og samfundsmæssig bevidsthed og på at sikre et generelt engagement for at udvikle omfattende systematiske løsninger. Den bør navnlig tage fat på udfordringerne i forbindelse med den miljømæssige omstilling af industrien, boligmassen og transportsektoren. Tabene som følge af klimaændringerne beløber sig allerede i gennemsnit til 12 mia. euro om året, og EU bør foretage makroøkonomiske klimaanalyser for at overbevise om fremskyndelse af tilpasningsforanstaltninger sideløbende med afbødningsindsatsen. Indsatsen for at beskytte befolkningerne mod klimaændringerne bør også omfatte sociale aspekter og samhørighedsspørgsmål.

b) Kræft

RU fremhæver vigtigheden af forskning på højeste globale niveau og opfordrer forskere og innovatorer til at øge det europæiske og tværsektorielle samarbejde mellem interessenter, så missionen bliver en succes. RU betoner vigtigheden af at udvide HPV-vaccination, biobanker og adgang til de mest innovative behandlinger samt af at udbrede bedste praksis blandt lande og regioner. En af de største udfordringer er forskellene i adgangen til kræftbehandling mellem og internt i EU-lande og regioner samt når det gælder patienternes livskvalitet. Derfor er bedre adgang til tidlig screening, nye diagnoseredskaber og innovative kræftbehandlinger i europæiske lande og regioner helt afgørende og kræver investering i infrastruktur, udstyr, digitalisering af sundhedsvæsenet, arbejdsstyrken i sundhedssektoren og nye behandlingsmodeller. En anden udfordring vedrører adgangen til behandling og lægemidler til overkommelige priser samt kvaliteten af individualiseret patientstøtte og den sociale innovation i forhold til støtte for omsorgspersoner.

c) Genopretning af vores oceaner og farvande inden 2030

RU understreger, at genopretning af sunde oceaner og farvande og sikring af rent vand er spørgsmål, der på kort og lang sigt er i hænderne på det internationale samfund. Forureningsproblemerne kan kun løses ved at lægge vægt på den internationale dimension — havbassiner som Middelhavet, Atlanterhavet, Østersøen, Sortehavet samt Donau — og øge

samarbejdet mellem regioner. Det særlige fokus på Arktis er nødvendigt. RU opfordrer til, at havet og farvandene gøres til en ny fælles ambition og sættes i centrum for relanceringen af den europæiske integration. Udvalget understreger, at det specifikke fokus på forskning og teknologier til sikring af rent vand og forsyningseffektiviteten er af afgørende betydning for missionen, og det samme gælder den blå havøkonomi med fokus på iværksætter, bæredygtig turisme, dekarbonisering af søtransporten og vedvarende havenergi. Der vil her blive skabt nye vidtspændende muligheder for grænseoverskridende og utraditionelt erhvervsamarbejde. RU understreger, at det er nødvendigt at mobilisere byer og regioner til at opbygge europæiske netværk, som samler de lokale maritime innovationsøkosystemer omkring værdikæder og skaber innovation i de maritime industrier.

d) Klimaneutrale og intelligente byer

RU er af den stærke overbevisning, at Europa har brug for byer, der som aktive frontløbere i fællesskab kan skabe nye presserende løsninger og dele resultaterne af deres eksperimenter med de andre — alle byer og regioner i Europa skal være med og støttes. De byer, der er frontløbere, bør gøres til innovationsknudepunkter, hvor der i fællesskab skabes umiddelbart anvendelige løsninger, der kan kopieres og opskaleres til alle andre europæiske byer under deres omstilling til klimaneutralitet senest i 2050. Byer, der har ansøgt, men som ikke er blevet udvalgt, bør af Kommissionen samles i en udvidet gruppe, så de på mange måder kan udnytte de fremskridt og resultater, som de byer, der er frontløbere, har opnået, herunder direkte anvendelse af løsninger, der kan kopieres. De allerede eksisterende succesfulde programmer og projekter eller dertil knyttede »grønne initiativer« er opregnet i bilaget til denne missions gennemførelsesplan. De indhøstede erfaringer bør bruges som udgangspunkt for etablering af køreplaner på flere niveauer for, hvordan byer bliver klimaneutrale. Med henblik på forandringerne bør der dannes fællesskaber med mange aktører og fælles værktøjer for at forhindre, at de enkelte lokalsamfund agerer på egen hånd. RU betoner, at de deltagende byers udarbejdelse af klimaaftaler er en efterspørgselsstyret proces, som bør kunne udmønte sig i lokale løsninger, men som kræver stærk støtte fra det nationale og regionale niveau.

e) En jordpagt for Europa

RU understreger behovet for at tænke i systemer, for forandringsledelse med redskaber som bl.a. FUI og læring for at nå målene i jordmissionen, som omfatter alle typer arealanvendelse, og udforske nye muligheder for en mere ambitiøs omlægning af EU's fælles landbrugspolitik. Med henblik på en øget kulstofbindende dyrkning og kulstofbinding i skovene er en omlægning af landbrugsproduktionssystemerne og oprettelse af tværnationale klynger af levende laboratorier helt afgørende for, at missionen bliver en succes. I land- og bymiljøer er det helt afgørende med støtte til biodiversitet og til at få borgerne til at vælge skovbaserede bioprodukter, bæredygtige og lokalt producerede fødevarer. Et andet vigtigt punkt er, hvordan skovaktiviteterne gøres attraktive og økonomisk bæredygtige uden at miste lukrative muligheder med henblik på at understøtte jordmissionens mål.

RU's rolle i at understøtte en europæisk og global omstilling

58. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at borgerne bor og arbejder i byer og regioner, og at alle EU-missionernes aktiviteter bør fokusere på mennesker, fra erhvervs-mæssige, akademiske og statslige interessenter til individuelle borgere i alle aldre og med alle baggrunde. Udvalget, JRC og andre relevante aktører kender forskellige effektive og afprøvede teknologier til borgerdeltagelse, lige fra iværksætteropdagelser til samfundsinnovationsarrangementer, der kan anvendes til at sikre borgernes engagement;

59. er klar til at levere i forhold til at gå i dialog med lokalsamfundene for at øge bevidstheden om EU-missionerne og hjælpe dem med at engagere Europas borgere og virksomheder;

60. understreger, at EU-missionerne kun vil blive en succes, hvis vi lukker viden- og innovationskløften i Europa, og innovationskløften mellem Europa og USA fremhæves. Der skal fokuseres på ambitiøse konkrete og inkluderende foranstaltninger i det virkelige liv ved hjælp af FUI-resultaterne;

61. understreger, at nyudviklinger inden for FUI er forudsætningen for EU-missionernes succes. Det indebærer nye vidtrækkende løsninger for at sikre komplementaritet og fremme synergier med EU's rammeprogrammer for forskning og innovation og andre europæiske og globale programmer og fonde. Et nyt skridt er at afprøve systemet af EFR-knudepunkter, der bør fremme anvendelsen af alle relevante EU-FUI-initiativer som en væsentlig del af den regionale politikudformning;

62. påpeger, at gennemførelsen af EU-missionerne vil fremme lokalt og regionalt lederskab i EU, men også på verdensplan. Udvalget bør for at styrke byernes og regionernes rolle i borgmesterpagten og andre globale netværk skabe synergi mellem EU-missionerne og aktiviteterne i forbindelse med FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og kampagnerne Race to Zero og Race to Resilience. En styrkelse af det globale lederskab i EU's byer og regioner kan også støtte RU's bestræbelser på at opnå formel anerkendelse af subnationale myndigheder inden for rammerne af UNFCCC og i forberedelsen af COP27.

Sammenfatning af de kritiske succeskriterier

63. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at EU er nødt til at styrke sin globale konkurrenceevne baseret på viden, europæiske partnerskaber, kapaciteter og talenter til at arbejde for fremtiden — en inklusiv tilgang, der skal inddrage alle. Europa har mulighed for at påtage sig rollen som en global leder, der gennemfører samarbejdspolitikker for at nå verdensmålene for bæredygtig udvikling og tackle klimaændringerne;

64. understreger, at ægte handling er nøglen til EU-missionerne. Forskning er afgørende for at skabe nye løsninger og finde frem til de bedste måder at komme videre på — de relevante anvendelser er afgørende for at opnå resultater. EU-missionerne bliver vellykkede, hvis der er et gunstigt lokalt økosystem. Det handler ikke kun om teknologi og forskning, men først og fremmest om en menneskecentreret tilgang, som udvikler kompetencer, tackler lokale risici og skaber adgang til de bedste ressourcer i Europa. Menneskelige aspekter inden for innovation er afgørende for, at der kan skabes bæredygtige løsninger i fællesskab;

65. anfører, at EU-missionerne er vigtige for at understøtte Europas omstilling til et grønnere, sundere, mere inklusivt og modstandsdygtigt kontinent. For at nå de ambitiøse mål skal hver eneste EU-mission udmøntes som en omfattende portefølje af foranstaltninger. Disse europæiske porteføljer skal udformes på basis af omfattende regionale og lokale porteføljer af foranstaltninger, herunder integrerede forskningsprojekter, politiske og lovgivningsmæssige foranstaltninger og lokale gennemførelsesaktiviteter;

66. fremhæver nødvendigheden af at medfinansiere og støtte byernes og regionernes daglige arbejde i forbindelse med deres værdiskabelse og benchlearning med henblik på at opskalere de bedste processer og tiltag til gavn for borgernes hverdag. Demonstrationssamfundenes rolle er at fungere som pionerer, udviklere og frontlinjetestere af systemiske ændringer for alle de andre;

67. er klar til at samarbejde med EU-missionerne om at gøre benchmarking- og benchlearningprocesserne mellem demonstrationsbyerne/-regionerne og andre attraktive. Finansieringsinstrumenterne skal være fleksible og innovative og fremme byernes/regionernes reelle interesser;

68. fremhæver, at de centrale spørgsmål er, hvordan byer og regioner lærer at tilrettelægge de nødvendige aktiviteter, og hvordan aktiviteterne tiltrækker private, industrielle og andre investeringer. Netværket af EFR-knudepunkter sikrer ideelt set, at lokale og regionale FUI-økosystemer bliver en integreret del af det europæiske FUI-økosystem;

69. opfordrer til bedre samfundsmæssig og teknologisk forudsigelighed og øget samarbejde som de afgørende succesfaktorer for at fremskynde industrielle og andre investeringer med henblik på at opnå kulstofneutralitet og andre EU-missionsmål. Den missionsorienterede politik passer godt til at styrke bottom-up-dimensionen i EU's unikke flerniveaustyringssystem: De indhøstede erfaringer kan og vil blive udvekslet aktivt mellem medlemsstaterne. Det er nødvendigt med mere omfattende overvejelser og integration af EU-missionernes mål i udviklingen af fremtidig lovgivning, f.eks. CO₂-prissætning og »Fit-for-55«-pakken;

70. fremhæver, at de seneste industri- og innovationspolitikker, planer og nødvendig ny videnskabelig og teknologisk viden og innovation på EU-plan skal integreres i EU-missionerne og udvikles og overføres til løsninger i virkelige situationer og praksis gennem effektiv bottom-up-videnforvaltning og andre foranstaltninger;

71. har anerkendt behovet for de digitale platforme for EU-missionerne for at fremskynde videnovertførelsen og -forvaltningen, støtte virtuelt samarbejde og matchning af partnerskaber, forenkler finansieringsprocesser osv. De skal udvikles i fællesskab med repræsentanter for byer og regioner;

72. konkluderer, at nye, passende og effektive arbejdsprocesser er vigtige for at sikre, at EU-missionerne bliver en succes. Disse processer skal afspejle erfaringerne fra Åben Innovation 2.0, forskellige firedobbelt helix-initiativer og mange andre tiltag, så der i fællesskab kan skabes attraktive modeller for næste generation af deltagelsesbaseret forvaltning. Alle borgere skal inddrages, fra de unge til de ældre. Missionsaktiviteterne bør tage hensyn til de forskellige aspekter, der vedrører de enkelte generationer, og benytte innovative og ansvarlige metoder til at skabe det engagement, der er nødvendigt for at opnå en bæredygtig fremtid for Europa.

Bruxelles, den 27. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's Myndighed for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet

(2022/C 301/06)

Ordfører: Christophe CLERGEAU (FR/PES), medlem af regionalrådet i Pays de la Loire**POLITISKE ANBEFALINGER****Generelle bemærkninger**

1. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at udvalgets formandskab i marts 2020 opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere en EU-mekanisme for nødsituationer på sundhedsområdet⁽¹⁾, og at udvalget udviklede denne idé i den udtalelse, som det afgav på et senere tidspunkt i 2020, om »En EU-sundhedsberedskabsmekanisme«⁽²⁾. Udvalget konstaterer, at man har fundet inspiration her i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens meddelelse COM(2021) 576.

Debatten om oprettelse af HERA foregår i en tid, der er præget af covid-19-epidemiens fortsatte tilstedeværelse. Denne epidemi har mere end nogensinde før fået os til at gøre sundhed til en prioritet for EU. Målet med oprettelsen af HERA er imidlertid langt bredere og omfatter alle former for trusler mod folkesundheden, i stor skala og/eller på tværs af grænserne, både når det gælder kriseberedskabs- og krisestyringsfaserne, men også udfordringerne i forbindelse med forebyggelse og modstandsdygtighed i forskellige befolkningsgrupper og områder. Alt dette skal ses i en bredere sammenhæng med krigen i Ukraine, som har en enorm indvirkning på sundhedstjenesterne, infrastrukturen og det grænseoverskridende samarbejde, der allerede var spændt hårdt for og blev kørt helt ned, da covid-19-pandemien var på sit højeste.

2. Det Europæiske Regionsudvalg støtter oprettelsen af HERA som en myndighed, der får ansvaret for kriseberedskab og -styring under sundhedskriser. Man bør dog huske på, at det er medlemsstaterne, som bærer hovedansvaret for forebyggelse, folkesundhed og sundhedsydelse, kriseberedskab og håndtering af kriser, men at regionerne på den anden side også spiller en vigtig rolle, fordi to tredjedele af medlemsstaterne i Europa har forskellige former for decentraliserede sundhedssystemer. Udvalget understreger, at der er behov for et samlet overblik over, hvordan befolkningen beskyttes, men at Kommissionens tiltag er splittet mellem flere forskellige beslutningscentre. Desuden bør Unionen efter udvalgets opfattelse yde støtte til medlemsstaterne og regionerne.

3. Uanset hvor de er opstået, udgør sundhedskriser en fare for de befolkningsgrupper de rammer, og de rammer skævt. Men de er også en trussel mod selve EU, hvis Unionen ikke er i stand til at reagere på en hurtig, effektiv, sammenhængende og solidarisk måde på disse kriser. Covid-19-krisen har sat solidariteten mellem europæerne, det indre markeds integritet og Schengensamarbejdet på prøve. Efter Det Europæiske Regionsudvalgs mening har krisen også vist, at EU's mål om sundhed og beskyttelse af befolkningen »ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan«, og at en skærpet EU-indsats på dette område derfor er i overensstemmelse med nærhedsprincippet⁽³⁾.

4. Ganske vist er sundhedssystemerne et nationalt anliggende, men Kommissionen har en vigtig rolle at spille med hensyn til at sikre befolkningens sundhed og bevarelse af det indre marked i henhold til traktaterne, som omfatter beskyttelse af befolkningens sundhed som et væsentligt krav samt indebærer en beskyttelse af EU-retten. Denne indsats skal gennemføres i tæt samarbejde med medlemsstaterne og med aktiv inddragelse af Europa-Parlamentet. Det Europæiske Regionsudvalg agter at deltage i debatten. For det første fordi lokale tiltag og en indsats i nærområdet er afgørende for at beskytte befolkningen i en krisesituation. For det andet fordi mange regioner har vigtige beføjelser på sundhedsområdet, og endelig fordi regionernes støtte til innovation og industri er et centralt element i tilvejebringelsen af modforanstaltninger til håndtering af kriser.

(1) <https://cor.europa.eu/en/news/Pages/COVID-19-CoR-President-calls-for-a-EU-Health-Emergency-Mechanism-to-support-regions-and-cities.aspx>

(2) EUT C 440 af 18.12.2020, s. 15.

(3) <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12008M005:DA:HTML>

HERA's indsatsområde, ledelse og indkøringsperiode

5. Det Europæiske Regionsudvalg er fortalere for, at HERA skal have et meget bredt indsatsområde, sådan som Kommissionen foreslår, under hensyntagen til andre eksisterende organers beføjelser⁽⁴⁾. Det handler således om at imødegå truslerne mod folkesundheden, som kan skyldes naturlige årsager, ulykker eller være forsætlige, herunder være forårsaget af terrorisme, stamme fra pandemier eller have biologiske, miljømæssige, nukleare eller ukendte årsager.

6. Udvalget understreger, at ikke blot er HERA's indsatsområde stort. Det samme gælder området for HERA's aktiviteter, som er meget bredt. Det handler nemlig om at kortlægge og analysere risici, inden der opstår kriser, tilskynde til proaktive foranstaltninger, styrke forskellige samfunds og områders kapacitet til at håndtere kriser, definere krisestyringsscenarier inklusive passende reaktioner, styrke det industrielle økosystem og FoI-økosystemet og dermed skabe mulighed for at udvikle og udarbejde passende modforanstaltninger og endelig sikre, at alle disse modforanstaltninger er til rådighed i alle byer og regioner i Den Europæiske Union og tilgængelige for alle borgere.

7. Når det gælder disse enorme udfordringer, er Det Europæiske Regionsudvalg bekymret over HERA's evne til at klare sine opgaver.

8. Oprettelsen af HERA som en intern tjenestegren i Kommissionen skal ses ud fra en pragmatisk tankegang, idet dette gør det muligt at handle hurtigt og koordinere Kommissionens forskellige aktiviteter bedst muligt, men denne løsning bør kun være midlertidig og tages op til fornyet overvejelse, når tiden er inde. At HERA er en intern tjenestegren i Kommissionen, må ikke hæmme den nødvendige rekruttering af specialiseret personale på højt plan, som er nødvendig for at forberede sig på og håndtere sundhedskriser. Det er vigtigt at sikre, at HERA kan træffe selvstændige beslutninger i tråd med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, hvilket er afgørende for at kunne foretage en uafhængig analyse af risiciene og omgående træffe de nødvendige foranstaltninger for at redde menneskeliv.

9. Handlingsplanen for 2022, der blev offentliggjort den 10. februar, omfatter et årligt budget på 1,3 mia. EUR, hvilket er positivt, men uforeneligt med budgetoverslaget på 6 mia. EUR for en periode på seks år. Gennemgangen af dette årlige budget viser, hvor vigtigt det er at indkøbe modforanstaltninger samt at oprette og forvalte europæiske lagre (675,5 mio. EUR), men der nævnes ikke noget om de øvrige europæiske civilbeskyttelsesforanstaltningers indvirkning på finansieringen, om støtten til ny produktionskapacitet (160 mio. EUR) eller om forskningsprogrammerne under Horisont Europa (350 mio. EUR), hvoraf de fleste ikke er nye. Dermed er der kun 100 mio. EUR tilbage til foranstaltninger til foregribelse af risici og tilpasning af sundhedssystemerne.

10. HERA's ledelse er et tredje svagt punkt. HERA ledes udelukkende af Kommissionen og medlemsstaterne, hvorved Europa-Parlamentet henvises til en observatørrolle, og alle interessenter — byer, regioner og civilsamfundsaktører — udelukkes fra HERA's permanente organer. Denne ledelsesform er hverken fyldestgørende eller effektiv, eftersom kriseberedskab og -styring involverer en bred vifte af aktører og en lang række kompetencer. Byer og regioner, alle former for sundhedspersonale, patientorganisationer og andre nøgleaktører inden for videnskab og forskning samt NGO'er på sundheds- og solidaritetsområdet er helt afgørende aktører for en vellykket håndtering af kriser, og der skal tages fuldt ud hensyn til dem. Som et minimum bør de forskellige interessenter være permanente medlemmer af det rådgivende forum, som bør kunne komme med anbefalinger til HERA's styrende organer og blive inddraget i de forskellige aspekter af dets arbejde.

11. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at de nationale kompetencer har forrang, og at samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne spiller en afgørende rolle. Udvalget opfordrer imidlertid Kommissionen og Rådet til at vende tilbage til en åben og inklusiv metode for koordinering med interessenterne og give repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder og Europa-Parlamentet fuld indflydelse uafhængigt af juridiske overvejelser.

12. HERA's operationelle indsats synes at fokusere på forsyninger af medicinske modforanstaltninger. Krisestyring rummer imidlertid mange andre aspekter, bl.a. når det gælder beredskab og civilbeskyttelse. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at udtrykket modforanstaltninger bør omfatte alle lægemidler og farmaceutiske produkter inklusive de aktive stoffer indeholdt heri samt alle former for antibiotika, vacciner, tests og diagnostik, udstyr og forsyninger af lægemidler, personlige værnemidler, udstyr til hospitaler og lokale faciliteter, men også IT-systemer og systemer til overvågning af smitsomme sygdomme og nye forurenende stoffer. Alle disse ressourcer er nødvendige for at håndtere kriser og beskytte borgerne og deres sundhed.

⁽⁴⁾ Navnlig Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC — Civilbeskyttelse), Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC).

13. Udvalget opfordrer til, at der lægges lige stor vægt på udvikling af samfundets modstandsdygtighed og på at skabe en fælles kultur for krisestyring og katastrofehåndtering. I den forbindelse bør der ydes øget støtte til den europæiske civilbeskyttelsesmekanisme, hvis budget ikke bør undermineres af oprettelsen af HERA. At ordet »krise« indgår i navnet på HERA bør ikke skabe forvirring eller føre til, at HERA kopierer de krisestyingsredskaber, der allerede er udviklet under den europæiske civilbeskyttelsesmekanisme, hvis hjørnesteen er Kommissionens katastrofeberedskabskoordineringscenter (ERCC). Der er behov for en meget stærk koordinering og en klar rollefordeling mellem disse to kommissionsværktøjer, som med tiden kan tilnærmes hinanden. Det er også nødvendigt at foretage en afgrænsning set i forhold til foranstaltningerne i den reviderede retsakt om grænseoverskridende sundhedstrusler, der i øjeblikket forhandles mellem Rådet og Europa-Parlamentet samt EMA's og navnlig ECDC's opgaver.

14. Udarbejdelsen af HERA's flerårige strategiske plan er en topprioritet og bør også inddrage Europa-Parlamentet, byerne og regionerne samt øvrige interessenter. Denne plan bør fastsætte det ressourceniveau, som er nødvendigt for, at HERA kan opfylde sine mange opgaver effektivt, beskrive faserne i opbygningen af HERA og fastsætte overvågningsindikatorer. Den strategiske plan bør også præcisere, hvilke samarbejdsmekanismer der findes mellem HERA og andre af EU's interventionsredskaber, herunder Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (EMA), Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og civilbeskyttelsesmekanismen, og angive, hvordan disse ligeledes kan styrkes for at sikre deres evne til fortsat at varetage deres opgaver i samarbejde med HERA.

Forberedelse af Europa på kriser og katastrofer og effektiv beskyttelse af alle borgere i alle EU's byer og regioner

15. Erfaringerne med covid-19 viser, at en effektiv indsats ikke er mulig uden en fælles reaktion på EU-niveau, som skal tilpasses de forskellige nationale, regionale og lokale behov og forhold. HERA bør også arbejde hen imod større og stadig mere konvergerende europæiske ambitioner, når det gælder beskyttelse af befolkningen mod kriser. I dag fremhæver covid-19 tværtimod ulighederne mellem regioner og de sociale uligheder i adgangen til pleje og vaccination. Det er uligheder, som underminerer reaktionen på sundhedskriser og bringer hele Europa i fare.

16. Det Europæiske Regionsudvalg så gerne, at HERA gennemførte en analyse af regionernes og befolkningens sårbarhed over for sundhedskriser. Denne analyse af sårbarheder skal tage højde for tilgængeligheden af lagre i hele Europa og den operationelle kapacitet, så man kan nå ud til alle borgere, især dem med det skrøbeligste helbred og dem, der lever i en situation med udstødelse og usikkerhed. Den bør også omhandle sundhedssystemers, hospitalers og andre sundhedsinstitutioners evne til at øge deres kapacitet i tilfælde af en krise for i videst muligt omfang at kunne fortsætte med de planlagte behandlinger, samtidig med at de tager imod yderligere patienter som følge af krisen.

17. Udvalget finder det derfor absolut nødvendigt, at HERA i samarbejde med de andre kompetente EU-organer udvikler en health safety vulnerability scoreboard (resultattavle for helbredsmæssig sårbarhed) og sammen med medlemsstaterne og regionerne udvikler programmer for indsatsen over for forskellige typer krisesituationer og »stresstestprogrammer« for sundhedssystemerne. På grundlag af resultaterne af disse test bør Kommissionen og Rådet udarbejde henstillinger til medlemsstaterne og regionerne, som der også vil blive fulgt op på, for at få dem til at styrke deres sundhedssystemer, regionernes sundhedsberedskab og om nødvendigt sikre en mere lige beskyttelse af forskellige befolkningsgrupper.

18. HERA bør også deltage i udviklingen af forskningsprogrammer inden for rammerne af Horisont Europa, der henvender sig til de mest sårbare befolkningsgrupper (personer, der lever i fattigdom og udstødelse, minoriteter, flygtninge, kvinder, der er udsat for vold, ældre og personer med handicap, personer med ledsagesygdomme osv.), som i henhold til erfaringerne fra covid-19, ofte bliver de første ofre. Disse forskningsprogrammer bør også specifikt kigge nærmere på ulighederne i adgangen til sundhedsydelse for ældre, børn og unges mentale sundhed, komplementariteten mellem hospitals- og lokalsamfundsbase ret medicin og innovationer i sundhedsvæsenet — ikke mindst digitale innovationer. Programmerne bør i alle tilfælde have fokus på at sikre, at der tages behørigt hensyn til kvinders behov.

19. Forberedelse af borgerne på kommende katastrofer og epidemier er en central udfordring, som HERA bør bidrage til at løfte. Vi har også brug for på EU-plan at styrke og koordinere de forebyggende EU-programmer, når det gælder folkesundheden, sundhedsfremmende tiltag og bekæmpelse af digitale uligheder og desinformation. Disse sundhedsforebyggende foranstaltninger skal integreres i alle offentlige politikker. HERA's indsats bør være en del af en mere ambitiøs EU-forebyggelsespolitik under EU4Health, et program, som bør styrkes og tage bedre hensyn navnlig til udfordringerne med mental sundhed, handicap og bekæmpelse af kroniske sygdomme.

20. Det er også nødvendigt at tage ved lære af de konkrete erfaringer fra både covid-krisen og krigen i Ukraine gennem forskningsaktiviteter. Der bør således iværksættes foranstaltninger, der tager sigte på en hurtig reaktion fra sundhedssystemernes side og en hurtigere indførelse af modforanstaltninger på stedet (modulopbyggede hospitaler, mobilt og forenklet medicinsk udstyr, mobile medicinske enheder, »små« vaccinationscentre, mobilisering af et tilstrækkeligt antal kvalificerede sundhedsmedarbejdere osv.).

21. En særlig opmærksomhed bør rettes mod de særlige udfordringer i isolerede landdistrikter, bjergområder og regionerne i den yderste periferi. Udvalget beklager, at disse foranstaltninger stort set ikke indgår i HERA's arbejdsprogram for 2022, og opfordrer til, at dette tages op til fornyet overvejelse allerede i 2023.

22. Efter Det Europæiske Regionsudvalgs opfattelse er denne række foranstaltninger ikke en trussel mod medlemsstaternes kompetencer, men derimod en mulighed for, at de enkelte lande i samarbejde med regionerne kan være mere effektive, når det gælder beskyttelse af deres befolkninger.

23. En detaljeret analyse fra Kommissionen af sundhedsudgifterne under samhørighedsfondene og genopretnings- og resiliensmekanismen i pandemiårene kunne være nyttig i forhold til styringen af fremtidige kriser. Tilsvarende kan national, regional og lokal god praksis fremhæves med henblik på udformningen af fremtidige foranstaltninger til forebyggelse og håndtering af sundhedskriser.

24. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at udgifterne til styrkelse af sundhedssystemerne og kriseberedskabet, som nødvendigvis vil stige, gøres til genstand for en særlig strategi inden for rammerne af det europæiske semester, og at der permanent vil kunne tildeles midler hertil fra samhørighedspolitikken i overensstemmelse med investeringsinitiativet som reaktion på coronaviruset. Udvalget er bekymret over, at udgifter til sundhed indtil videre kun har udgjort en meget lille andel af genopretningsplanen, og efterlyser øget støtte til modstandsdygtighed og sundheds- og civilbeskyttelsesudstyr i byer og regioner.

25. RU minder om, at byer og regioner sammen med EU og medlemsstaterne vil kunne spille en aktiv rolle i forbindelse med at udvikle disse nye strategier for beskyttelse af borgerne. Dette er i endnu højere grad tilfældet, når de har særlige kompetencer på sundhedsområdet, og når de forvalter hospitals- og sundhedssystemet. Denne rolle bør anerkendes på nationalt niveau og EU-niveau i tråd med princippet om aktiv nærhed.

Erfaringer, der kan drages fra krigen i Ukraine

26. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over HERA's deltagelse i vaccinationskampagnen for ukrainske flygtninge i EU og dens støtte til EU's civilbeskyttelsesmekanisme, som leverer vacciner til børn og andre væsentlige medicinske forsyninger med hjælp fra medicinalindustrien og sundhedsministerierne.

27. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at krigen i Ukraine er en stærk påmindelse om, at Europa skal være forberedt på alle former for kriser. Ligesom covid-19-krisen ramte os uden varsel, var den væbnede konflikt i EU's umiddelbare nærområde heller ikke ventet. Dens indvirkning på sundhedssystemerne, navnlig i Central- og Østeuropa, vokser støt og skal overvåges nøje for at undgå, at den når et kritisk punkt. HERA's kapacitet til at udarbejde analyser og prognoser bør hurtigst muligt bringes op på et vist niveau for at sikre, at den næste nært forestående katastrofe ikke kommer som en overraskelse for EU.

28. Udvalget gentager derfor, at det i alle medlemsstater og i alle EU's regioner bør være en prioritet at styrke sundhedssystemernes kapacitet til hurtigt at tilpasse sig uforudsete begivenheder. I den henseende synes »resultattavlen for helbredsmæssig sårbarhed« og »stresstestprogrammerne« for sundhedssystemerne mere end nogensinde før at være prioriterede foranstaltninger.

29. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på risikoen for bestråling som følge af eventuelle beskadigelser af den civile nukleare infrastruktur og afbrydelsen af behandlinger af kroniske sygdomme, herunder kræft og HIV (Ukraine er et af de lande, der har flest HIV-smittede i Europa). Disse risici vil sandsynligvis også få indvirkning på værtslandenes sundhedssystemer.

30. Krigen i Ukraine, der har resulteret i en tilstrømning af millioner af uvaccinerede personer til EU, taler for at styrke det internationale samarbejde om adgang til modforanstaltninger, herunder vacciner, hvor EU's nærområder skal have prioritet. Udvalget er derfor bekymret over utilstrækkeligheden af foranstaltningerne i HERA's arbejdsprogram for 2022.

En industripolitik og en politik for offentlige indkøb, der er til gavn for sundheden

31. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over de initiativer, der er blevet truffet siden krisens begyndelse for at fremskynde tilgængeligheden af modforanstaltninger, samt over forslaget til Rådets forordning om krisestyringsforanstaltninger. Udvalget mener dog endnu ikke, at de aktuelle forslag er tilstrækkelige til at udgøre en effektiv forberedelse på sundhedskriser.

32. Udvalget understreger, at der er brug for en industri- og innovationspolitik, som kan forberede os på kriser, og at det er absolut nødvendigt at finde frem til en ny regulerings- og beredskabsramme, der kan sikre EU suveræniteten på sundhedsområdet og sætte Unionen i stand til at fremstille produkter, udviklet gennem FoI.

33. Efter RU's opfattelse bør EU sikre sig, at man råder over de nødvendige midler internt i Unionen til at producere de »vigtige« modforanstaltninger, som i vid udstrækning er fælles for håndteringen af forskellige typer kriser. Hvis vi skal producere disse lægemidler, inklusive de aktive stoffer indeholdt heri, det medicinske udstyr, tests, diagnostik og udstyr i Europa, er det en forudsætning, at der føres en proaktiv politik for offentlige indkøb med potentielt højere forsyningsomkostninger. Det er i dag ikke muligt at se, hvordan EU's regler og principper skal kunne gøre det muligt at nå dette vigtige mål.

34. Udvalget er dybt bekymret over, at mange virksomheder, der i begyndelsen af krisen efter anmodning fra de offentlige myndigheder foretog investeringer for at afhjælpe mangler, er i vanskeligheder og nu lades i stikken til fordel for indkøb uden for EU. RU mener ikke, at der er blevet taget ved lære af krisen, og dette spørgsmål skal behandles hurtigst muligt. Udvalget opfordrer navnlig til, at der så vidt muligt opbygges strategiske nationale og europæiske lagre med produkter fremstillet i Europa, og at disse lagre vedligeholdes.

35. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge og at foreslå et tilpasset regelsæt, der gør, at man kan afvige fra reglerne om statsstøtte og offentlige udbud, især når det gælder de »vigtige« modforanstaltninger. Det, der i øjeblikket foregår med hensyn til halvledere (EU-lovgivning om halvledere eller »Chips Act«), burde også være muligt, når det handler om sundhed.

36. Dette nye regelsæt burde kunne lempe reglerne om offentlige udbud, især når det gælder innovation, øge kontrollen med udenlandske investeringer og muliggøre direkte støtte, der er tilstrækkelig omfattende til at bidrage effektivt til at fremskynde udviklingen af og markedsføre medicinske innovationer såsom vacciner. Faktisk tillader EU's lovgivning, som det ser ud i dag, ikke samme former for indgreb som i Storbritannien og USA, hvilket bringer EU's adgang til vacciner i fare.

37. Det Europæiske Regionsudvalg er bekymret over den tid, der er gået tabt, beklager, at offentliggørelsen af HERA's arbejdsprogram for 2022 ikke er blevet ledsaget af iværksættelsen af et initiativ med henblik herpå, og opfordrer Kommissionen til hurtigt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

38. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig den seneste udvikling i struktureringen af FoI inden for beredskabet over for sundhedskriser. Det franske formandskab går stærkt ind for et »vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse for at styrke EU's industripolitik og strategiske position i sundhedssektoren ved at fremme innovation i sundhedsindustriens forskellige segmenter«. I april 2021 iværksatte Kommissionen i øvrigt høringer med henblik på at lancere et offentlig-offentligt europæisk partnerskab om pandemiberedskab under Horisont Europas arbejdsprogram for 2023-2024 med sigte på at koordinere medlemsstaternes forskning. På nuværende tidspunkt er der imidlertid ingen ramme til sikring af sammenhæng mellem alle de Horisont Europa-aktioner, der kan bidrage til HERA's missioner og det planlagte budget på 1,7 mia. EUR, men der blev mobiliseret 4 mia. EUR under de to tidligere rammeprogrammer for pandemi- og vaccineforskning. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer derfor til at:

- der oprettes et pluralistisk videnskabeligt råd for HERA, som involverer interessenter, med henblik på at fastlægge videnskabelige prioriteter og en køreplan for FoI, som bør anvendes i forbindelse med Horisont Europa
- der stilles flere budgetmidler til rådighed under Horisont Europa for at opfylde HERA's FoI-behov
- man gør sig overvejelser om oprettelsen af en fremtidig »mission« til forberedelse på og styring af sundhedskriser, som vil muliggøre en tværgående tilgang inden for Horisont Europa, en videnskabelig og operationel koordinering og inddragelse af alle interessenter med særlig vægt på fremme af offentlig-private partnerskaber.

39. Forskning i antimikrobiel resistens er en topprioritet for HERA. Den overdrevne brug af antimikrobielle stoffer, både i husdyrhold og i forbindelse med menneskers sundhed, er en tikkende bombe. Hvis vi ikke hurtigt finder en løsning, vil vi sandsynligvis inden længe stå over for et scenarie, hvor vi »hverken har nogen kur eller nogen behandling«. Næsten alle de nye antibiotika, der er blevet markedsført i de seneste årtier, er variationer af antibiotikafamilier, der blev opdaget i 1980'erne. Som det fremgår af Revisionsrettens beretning fra 2019⁽⁵⁾, har Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke opnået nogen afgørende resultater på dette område. Det er derfor nødvendigt både at styrke de forebyggende sundhedsydelse, så de kan koordinere alle aktører, der deltager i kontrollen med anvendelsen af antimikrobielle stoffer på territorialt plan, hospitalsplan og blandt befolkningen og investere i forskning i nye antibiotika og alternative forebyggelsesmetoder.

40. En ny lovgivningsmæssig ramme vil gøre det muligt at udvikle et strategisk partnerskab mellem EU og medicinalindustrien for i højere grad at tage hensyn til sundhedsmæssige målsætninger af almen interesse. Den direkte EU-støtte bør resultere i industrialisering i Europa, privilegeret adgang til produkter og ret til indsigt i prisen på modforanstaltninger og i licenspolitikken.

41. Man må også undre sig over de planlagte FoI-tiltag og HERA's rolle heri. Det er nødvendigt hurtigt at forbedre gennemførelsen af denne programdel inden for Horisont Europa og hurtigst muligt udstyre HERA med en køreplan for FoI med henblik på at præcisere, hvordan de 1,8 mia. EUR i budgettet vedrørende dette program skal anvendes.

42. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det er nødvendigt uden tøven at styrke netværket af SMV'er, der er innovative på området for medicinske modforanstaltninger, men også når det gælder alle former for udstyr, der kan beskytte borgerne og håndtere kriser. Det handler først og fremmest om at støtte etablering af virksomheder og innovation, hvilket navnlig falder under byernes og regionernes kompetenceområde, og dernæst om at hjælpe dem med at vokse og opbygge kapacitet til at gennemføre kliniske forsøg og fremstille deres produkter i Europa.

43. Dette forudsætter betragtelige investeringer og styrkelse af de pågældende virksomheders kapital. Det synes derfor nødvendigt at mobilisere Det Europæiske Innovationsråd med henblik på at etablere et bedre europæisk innovations-økosystem omkring udvikling af modforanstaltninger og håndtering af sundhedskriser samt styrke interventionsværktøjerne for risikovillig kapital og udviklingskapital for at sætte de innovative virksomheder i stand til at vokse, samtidig med at de forbliver forankret i Europa. Disse foranstaltninger bør desuden gøre det muligt at dele den industrielle risiko ved udvikling og produktion af modforanstaltninger.

44. Effektiviteten af medicinske modforanstaltninger går hånd i hånd med en mere fleksibel forvaltning af kliniske forsøg, samtidig med at der sikres overholdelse af de etiske regler og databeskyttelsesreglerne. HERA bør foreslå en stærkere ramme for samarbejde med EMA om koordinering af mellemstore og store kliniske forsøg, hvilket manglede i alvorlig grad, da covid-19-krisen var på sit højeste. »ACCELERATE«- og »HERA Incubator«-initiativerne er en lovende start på afbødningen af sådanne mangler, men der bør etableres klarere operationelle forbindelser med de nationale myndigheder for hurtigere at fjerne eventuelle lovgivningsmæssige eller protokolmæssige hindringer. Revisionen af den nye europæiske lægemiddelstrategi bør give mulighed for vigtig udvikling, bl.a. centralisering af tilladelser til kliniske forsøg med lægemidler, hvortil der søges EU-markedsføringstilladelse.

45. Forskningsinfrastrukturer er også af afgørende betydning. Tilstrækkelige analysefaciliteter, højtydende computere, komplette datalagre og epidemiologiske undersøgelser og kohorteundersøgelser til håndtering af nye trusler samt modelberedskabsscenerier er afgørende for at tackle store grænseoverskridende sundhedstrusler.

En international indsats baseret på forebyggelse og solidaritet

46. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er i EU's interesse at gøre en indsats der, hvor de nye sundhedsrisici opstår, for at begrænse Unionens eksponering for risiciene. HERA bør derfor have midlerne til at indlede netværksaktiviteter med mange forskellige partnere (herunder FN og Europarådet på internationalt plan) og endog deltage i operationer uden for EU's grænser i samarbejde med de berørte lande, så snart risiciene er identificeret og under anvendelse af omfattende ressourcer. Dette samarbejde bør også omfatte forberedelsesfasen og ikke mindst handle om forebyggelse, reduktion af sårbarheder og forberedelse af samfundet på kriser. Med henblik herpå bør HERA indgå partnerskaber med civilsamfundsaktører, lokale og internationale NGO'er og multilaterale organisationer, der er involveret i risiko-forebyggelsesprogrammer.

⁽⁵⁾ <https://www.eca.europa.eu/da/Pages/DocItem.aspx?did={8892C8C4-6776-4B27-BE36-C181456EED71}>

47. Ophævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for vacciner og andre lægemidler, er ikke en tilstrækkelig løsning, hvis de mindst udviklede lande ikke selv har kapacitet til at udvikle produktion heraf. Det Europæiske Regionsudvalg går ind for regulering af priserne på visse lægemidler og for, at lægemiddelindustrien, om nødvendigt, forpligtes til at udstede fremstillingstilladelser, sådan som WTO foreslår. Udvalget opfordrer til at lade EU's politikker bidrage til udviklingen af produkter, der er tilpasset de særlige forhold i de mindst udviklede lande. Udvalget ser gerne, at EU fører en aktiv politik for teknologioverførsel og støtte til lokal produktion samt yder en passende direkte støtte for at bidrage til at sikre, at mennesker overalt, hvor det er nødvendigt, er omfattet af sygesikring.

48. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig og deler de europæiske borgeres meget høje forventninger om at give EU en større rolle på sundhedsområdet. Udvalget bemærker, at den nuværende meget restriktive ordlyd af artikel 168 i traktaterne i øjeblikket er en hindring, og mener at spørgsmålet om at styrke EU's kompetencer inden for sikkerhed på sundhedsområdet bør være på dagsordenen efter konferencen om Europas fremtid. EU's beføjelser på området for det indre marked bør allerede nu gøre det muligt at fortsætte EU's indsats på sundhedsområdet. Det bør være muligt at styrke EU4Health-programmet, og EU's sundhedsministre bør mødes meget regelmæssigt i en særlig gruppe under Rådet i stedet for kun to gange om året som en simpel opfølgning på samlingen i Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik (EPSCO).

Bruxelles, den 27. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's økonomi efter covid-19: betydning for den økonomiske styring

(2022/C 301/07)

Ordfører:	Elio DI RUPO (BE/PES), ministerpræsident i Vallonien
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's økonomi efter covid-19: betydning for den økonomiske styring COM(2021) 662 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG (RU)

- glæder sig over Kommissionens fremlæggelse af meddelelsen *EU's økonomi efter covid-19: betydning for den økonomiske styring*, og bifalder ligeledes, at Kommissionen i den forbindelse åbner op for en reform af de økonomiske og finanspolitiske regler, hvor der bl.a. tages hensyn til virkningerne af covid-19-krisen. Udvalget bifalder ligeledes beskeden om, at et lovgivningsforslag vil blive fremlagt i midten af 2022;
- mener, at der ved reformen af den europæiske økonomiske styring også skal tages hensyn til de borgerforslag, der blev drøftet under konferencen om Europas fremtid;
- minder om konklusionen, navnlig i barometerrapporterne 2020 og 2021⁽¹⁾, om, at covid-19-krisens flerdimensionelle virkninger er asymmetriske og har territoriale dimensioner. Disse virkninger forstærker visse allerede eksisterende forskelle mellem og inden for medlemsstaterne, vel vidende at de lokale og regionale myndigheder fortsat står i spidsen for håndteringen af pandemien og dens virkninger, men også for gennemførelsen af foranstaltninger til støtte for borgere og virksomheder og forberedelsen af en gradvis og bæredygtig genopretning;
- bemærker, at borgere i hele EU anmoder retshåndhavende myndigheder, lande, regioner, lokale og regionale myndigheder om hjælp til at håndtere ikke blot konsekvenserne af covid-19-pandemien, men også den miljømæssige og digitale omstilling, som EU ønsker samt de aktuelle konsekvenser af krigen i Ukraine;
- fremhæver, at nogle medlemsstater allerede før covid-19-krisen havde et betydeligt investeringsefterslæb, hvad angår f. eks. fornyelse af infrastruktur og bygningsrenovering, og at offentlige investeringer er blevet sat i bero for at finansiere håndteringen af krisen. Jo længere disse investeringer er forsinkede, desto dyrere bliver det;
- bemærker, at EU befinder sig på et afgørende tidspunkt, og at man er nødt til at finde muligheder for og midler til at sikre de europæiske borgeres samhørighed og velstand.

Reaktion på krisen

- Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over succesen med SURE-programmet, der finansieres af obligationer udstedt af Kommissionen, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at der følges ordentligt op på programmet ved at fremlægge en hvidbog, der med udgangspunkt i en vurdering af SURE-programmet præsenterer de politiske muligheder for at oprette en permanent europæisk arbejdsløshedsgenforsikringsordning;
- glæder sig også over succesen med de grønne obligationer, der udstedes til NextGenerationEU — der er tale om verdens største udstedelse af grønne obligationer — og som vil bidrage til finansieringen af klimainvesteringer gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten;

⁽¹⁾ Det Europæiske Regionsudvalg, EU's årlige regionale og lokale barometer i 2020, 12. oktober 2020, og EU's årlige regionale og lokale barometer i 2021, 12. oktober 2021.

9. gentager sin støtte til aktiveringen — for første gang i euroområdet historie — af den generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpacten. Denne aktivering har spillet en vigtig rolle i medlemsstaternes, regionernes og de lokale og regionale myndigheders reaktion på denne krise ved at gøre det muligt at udnytte de offentlige budgetter fuldt ud til at afbøde konsekvenserne, navnlig de sociale, af covid-19-pandemien;

10. understreger, at krigen i Ukraine har demonstreret betydningen af energiuafhængighed for Den Europæiske Union, og fremhæver, at energiomstillingen skal fremskyndes. Udvalget frygter imidlertid, at klassificeringen af gas og atomenergi som bæredygtig energi i taksonomiforordningen vil skabe incitamenter, som spænder ben for en hurtig udbredelse af vedvarende energi;

11. beklager, at den offentlige gæld er steget som følge af disse foranstaltninger, nemlig med 13 procentpoint i 2020, og at den således når op på 92 % af BNP for EU som helhed og 100 % for euroområdet ⁽²⁾;

12. mener, at hvis stabilitets- og vækstpactens undtagelsesklausul ophæves i den nuværende situation inden for rammerne af den økonomiske styring og på baggrund af energikrise, geopolitisk ustabilitet og genopretning efter covid-19-pandemien, vil den påkrævede gældsreduktion føre til en tilbagevenden til sparepolitikker og derfor medføre enorme økonomiske, sociale og miljømæssige omkostninger. Udvalget opfordrer derfor til, at den generelle undtagelsesklausul fortsat finder anvendelse, indtil der hurtigst muligt er indført en revideret ramme for økonomisk styring;

13. støtter Det Europæiske Finanspolitiske Råds analyse af behovet for en reform af stabilitets- og vækstpacten for at opnå bæredygtighed i den offentlige gæld med en vigtig operationel regel — fordeling af de offentlige udgifter — med henblik på en gradvis reduktion af gældskvoten i et tempo, der passer til de nationale forhold ⁽³⁾.

En revideret forvaltningsramme

14. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at den europæiske ramme for økonomisk styring har stor indvirkning på alle myndighedsniveauer, og især på de lokale og regionale myndigheder, som tegner sig for op mod en tredjedel af de offentlige udgifter og over halvdelen af de offentlige investeringer i EU som helhed, med store forskelle mellem medlemsstaterne imellem ⁽⁴⁾;

15. gentager, at stabilitets- og vækstpacten og de øvrige elementer i den nuværende europæiske ramme for økonomisk styring er behæftet med fem væsentlige mangler: uønsket procyklikalitet, høj kompleksitet, manglende effektivitet, utilstrækkelig hensyntagen til indikatorer vedrørende bæredygtig udvikling og velfærd samt manglende gennemsigtighed og demokratisk legitimitet;

16. mener, at en revideret europæisk ramme for økonomisk styring bør sikre gennemsigtig beslutningstagning, der involverer europæiske og nationale parlamenter og, alt efter medlemsstaternes interne kompetencer, parlamentariske forsamlinger med lovgivningsbeføjelser. En sådan sammensætning giver også mulighed for at inddrage de lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og den akademiske verden;

17. mener, at der i den reviderede ramme også skal tages hensyn til den meget høje offentlige gæld, som det er nødvendigt at reducere gradvist, men som ikke kan nedbringes væsentligt fra den ene dag til den anden efter covid-19-krisen, omkostningerne forbundet med naturkatastrofer og andre ekstraordinære omstændigheder, den stærke differentiering mellem og internt i medlemsstaterne, den nye makroøkonomiske situation (meget lave obligationsrenter, pengepolitiske grænser samt stor usikkerhed omkring inflation, renter og arbejdsmarked), behovet for at undgå sparepolitikker og miljømæssige, energimæssige, teknologiske og sociale krav;

18. gentager sin holdning om at opgive enstemmig beslutningstagning på beskatningsområdet for at sætte EU i stand til at træffe de nødvendige beslutninger med kvalificeret flertal som på andre politikområder, da det giver mulighed for fremskridt i bekæmpelsen af skattemisbrug og med hensyn til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. En sådan regel respekterer fortsat de nationale, regionale eller lokale niveauer beføjelser til at opkræve skatter eller fastsætte skattesatser;

⁽²⁾ Kommissionen, *European Economic Forecast for Autumn 2021*, Institutional Paper 160, november 2021.

⁽³⁾ Se udvalgets årsberetning for 2021: <https://bit.ly/3HqqvIQ>.

⁽⁴⁾ Tal for 2018. Kilde: Eurostat, datakode: TEC00023 og TEC00022.

19. gentager nødvendigheden af, at de nationale, regionale og lokale myndigheder samt borgerne klart forstår de gældende regler. Udvalget glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen ønsker forenklede finanspolitiske regler med anvendelse af observerbare indikatorer og minder om, at det er yderst vigtigt at indføre en cyklisk korrigeret konjunkturudlignende stabiliseringsfunktion;

20. mener, at en forvaltningsramme for forsvarlige budgetter ikke kun skal være baseret på begrundede udgifter, men også på sunde og afbalancerede indtægter. Udvalget minder om, at skatteunddragelse og skattesvig i EU fratager de offentlige budgetter flere hundrede mia. EUR om året, og at bekæmpelsen af skattesvig er et af de centrale spørgsmål, som mange europæere ønsker mere europæisk intervention i;

21. mener, at den økonomiske styring bør hvile på en balance mellem budgetmæssige indikatorer og indikatorer for social samhørighed samt tilvejebringelse af infrastruktur og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse til alle borgere som f.eks. folkesundhed og trivsel. Udvalget mener derfor, at en reformeret økonomisk styring i overensstemmelse med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, som omfatter mere forskellige indikatorer, herunder arbejdsløshedsprocenten, også skal tage hensyn til andre miljømæssige og sociale mål. Disse bekymringer må ikke komme i anden række, når det gælder indikatorerne for budgetdisciplin;

22. foreslår endnu en gang, at PMU udvides til at omfatte supplerende indikatorer vedrørende regionale forskelle og mener også, at den kunne tage hensyn til de fremskridt, der opnås i forbindelse med gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling, som ikke kun omfatter miljøbeskyttelse, men også sociale, økonomiske og forvaltningsmæssige kriterier, og som støttes af 193 lande rundt om i verden;

23. minder om, at korrigerende foranstaltninger inden for rammerne af medlemsstaternes procedurer for makroøkonomiske ubalancer har forskellige virkninger regionerne imellem og er særligt negative for regioner med mindre diversificerede økonomier såsom regionerne i den yderste periferi, der har strukturelle og særlige begrænsninger som omhandlet i artikel 349 i TEUF. Disse regioner er meget følsomme over for udefra kommende chok, og restriktive økonomiske politikker har større konsekvenser i form af en nedgang i investeringer og beskæftigelse.

Rationel fremme af offentlige investeringer

24. Det Europæiske Regionsudvalg mener stadig, at den europæiske ramme for økonomisk styring delvist er årsagen til det store fald i offentlige investeringer, som har fundet sted efter krisen i euroområdet, idet der i rammen ikke i tilstrækkelig grad sondres mellem løbende udgifter og langsigtede investeringsudgifter. Mellem 2009 og 2018 faldt de offentlige investeringer i EU samlet med 20 % målt som procentdel af BNP. Investeringer foretaget af lokale og regionale myndigheder faldt med næsten 25 % og med 40 % eller mere i flere af de medlemsstater, der var hårdest ramt af krisen⁽⁵⁾. Udvalget mener, at det er vigtigt at undgå, at et sådant scenario gentager sig efter covid-19-krisen. Investeringer på lokalt og regionalt plan kan bidrage væsentligt til den økonomiske genopretning;

25. minder om, at Det Europæiske Finanspolitiske Råd har konstateret, at lande med et højt niveau af offentlige investeringer har været tilbøjelige til at reducere niveauet betydeligt gennem proceduren for makroøkonomiske ubalancer (PMU)⁽⁶⁾, og at Kommissionen selv har bemærket, at den finanspolitiske ramme ikke har forhindret faldet i investeringerne⁽⁷⁾;

26. understreger, at udvalget allerede i sin udtalelse om fortolkningsmeddelelsen fra 2015 om dette emne⁽⁸⁾ fandt, at den eksisterende fleksibilitet i stabilitets- og vækstpacten var for restriktiv og begrænset. Kun to medlemsstater har i øvrigt anmodet om en sådan fleksibilitet, og selv i disse tilfælde havde den kun en minimal indvirkning;

⁽⁵⁾ Eurostat, datakode: TEC00022.

⁽⁶⁾ Det Europæiske Finanspolitiske Råd, Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six and two-pack legislation, s. 76.

⁽⁷⁾ Kommissionen, *Economic governance review* (COM(2020) 55 final af 5. februar 2020).

⁽⁸⁾ RU's udtalelse om *Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten*, (COR-2015-01185) (EUT C 313 af 22.9.2015, s. 22), ordfører: Olga Zrihen (BE/PES), vedtaget den 9. juli 2015.

27. understreger, at EU samtidig står over for enorme finansieringsbehov for at tackle de store aktuelle udfordringer: 650 mia. EUR om året til Kommissionen, blot til den grønne og den digitale omstilling ⁽⁹⁾, og næsten 200 mia. EUR om året til social infrastruktur ⁽¹⁰⁾;

28. mener, at hvis man ved hjælp af underskud modvirker finansiering af offentlige investeringer, herunder investeringer fra lokale og regionale myndigheder, såsom den nuværende finanspolitiske ramme, i den nuværende situation med ekstraordinære investeringsbehov risikerer, at der underinvesteres, hvilket vil skade de kommende generationer og EU's mål, især målene for bekæmpelse af klimaændringer;

29. glæder sig over, at Kommissionen endelig klart anerkender behovet for, at forvaltningsrammen fremmer investeringer, navnlig grønne og digitale, og øger modstandsdygtigheden;

30. anmoder i lighed med adskillige tidligere tilfælde om, at man ikke medregner medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders offentlige udgifter til medfinansiering af struktur- og investeringsfondene i de offentlige eller assimilerede strukturelle udgifter som fastlagt i stabilitets- og vækstpakten — en »gylden regel vedrørende samfinansiering«, hvis de er i tråd med de respektive EU-medfinansieringsgrænser. Udvalget understreger, at offentlige investeringer i bl.a. den bæredygtige grønne, digitale og sociale omstilling og opretholdelse af den europæiske konkurrenceevne er vigtige for de kommende generationer. De bør derfor behandles på hensigtsmæssig vis;

31. understreger, at en sådan gylden regel for medfinansiering — mekanisk gennem den type projekt, der støttes af struktur- og investeringsfondene — især vil støtte bestræbelserne på at tackle de aktuelle store udfordringer og gennemføre europæiske prioriteter. Disse omfatter økonomisk, social og territorial samhørighed, opbygning af modstandsdygtighed, gennemførelse af sociale, miljømæssige og digitale politikker osv. Det vil derfor øge den overordnede sammenhæng i EU's politikker at behandle dem gunstigt i den finanspolitiske ramme;

32. opfordrer Kommissionen til — efter at have omformuleret sine forslag for at tage hensyn til de økonomiske og finanspolitiske skader som følge af covid-19-pandemien — at fremlægge en hvidbog om et eftersyn af den økonomiske styring med udgangspunkt i den potentielle indførelse af en gylden regel i tråd med de respektive EU-medfinansieringsgrænser. Kommissionen bør i sin vurdering også overveje andre instrumenter såsom en udgiftsregel, som på grundlag af den økonomiske væksttendens og gældsniveauet fastsætter en grænse for den årlige vækst i de samlede offentlige udgifter og kan bidrage til at sikre borgernes tillid ved at fremme åbenhed, mindske administrative byrder og sikre balance mellem opretholdelse af budgetdisciplin og bevaring af en tilstrækkelig kapacitet til offentlige investeringer;

33. minder om, at sådanne investeringer pr. definition er investeringer af generel europæisk interesse og har vist sig at have løftestangseffekt i form af bæredygtig vækst og styrkelse af den territoriale samhørighed;

34. anbefaler desuden, at der indføres en »grøn gylden regel for social samhørighed«, der udelukker bogføring af offentlige investeringer i projekter, der har til formål at fremme overgangen til et bæredygtigt samfund med hensyn til miljø, økonomi og social samhørighed som defineret i målene for bæredygtig udvikling og den grønne pagt, eftersom disse investeringer anerkendes som vigtige, ikke kun i forbindelse med genopretningen efter covid-19-krisen, men også for at sikre de fremtidige generationers velstand og livskvalitet;

35. påpeger, at en alternativ løsning kunne være at fritage de lokale og regionale myndigheder fra stabilitets- og vækstpaktens regler. De offentlige investeringer i denne sektor udgjorde 49,2 % af de samlede offentlige investeringer i EU i 2019 ⁽¹¹⁾, mens bruttogælden i den lokale offentlige sektor i EU kun udgør 6,0 % af Den Europæiske Unions bruttonationalprodukt ⁽¹²⁾. Denne sektor kan derfor ikke tillægges skylden for den store offentlige gæld. Desuden påtager de lokale myndigheder sig kun gæld med det formål at gennemføre investeringer og ikke til makroøkonomisk stabilisering med løbende udgifter. Internt er de lokale myndigheder desuden underlagt de regionale eller nationale myndigheders budgetkontrol. Udvalget opfordrer kraftigt Kommissionen til at undersøge muligheden for at fritage lokale myndigheder fra at skulle anvende stabilitets- og vækstpaktens regler;

⁽⁹⁾ Kommissionen, *EU's økonomi efter covid-19: betydning for den økonomiske styring* (COM(2021) 662 final af 19. oktober 2020).

⁽¹⁰⁾ Kommissionen, Commission Staff Working Document: Identifying Europe's recovery needs (SWD(2020) 98 final af 27. maj 2020).

⁽¹¹⁾ Kilde: Nationalregnskaber Eurostat.

⁽¹²⁾ Kilde: Nationalregnskaber Eurostat.

36. mener, at der overordnet set bør tages højde for princippet om »ikke at skade samhørigheden«, som omfattet af Kommissionens meddelelse om den 8. samhørighedsrapport, for at sikre komplementariteten og synergiene mellem samhørighedspolitikken og andre EU-politikker, og således undgå både at hindre konvergensen og at øge de regionale forskelle;

37. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2022 at forelægge et lovgivningsforslag om omarbejdning af rammen for økonomisk styring, navnlig baseret på indførelsen af sådanne gyldne regler i kombination med udgiftsreglen, der kan sikre balance mellem opretholdelse af budgetdisciplin og bevaring af en tilstrækkelig kapacitet til offentlige investeringer;

38. foreslår imidlertid for at sikre, at de udgifter, som regeringerne har identificeret som henhørende under den ene eller den anden gyldne regel, overholdes, at anvendelsen af dem underlægges en skarp overvågning på to niveauer: af det uafhængige nationale finanspolitiske råd og af Det Europæiske Finanspolitiske Råd, som hvert år forelægger Rådet og Europa-Parlamentet offentlige rapporter.

En grundig gennemgang af det europæiske semester

39. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at den økonomiske styring, som omsættes i praksis gennem det europæiske semesters samordning af de økonomiske politikker, lider under manglende effektivitet, når det gælder gennemførelsen af reformer;

40. understreger også, at omfanget af reformer inden for rammerne af det europæiske semester aldrig er blevet defineret i de europæiske lovttekster, ikke mindst med hensyn til deres relevans og merværdi på europæisk plan. Udvalget mener, at denne manglende definition begrænser det mulige samspil mellem reformer på nationalt niveau og fællesskabspolitikker (lovgivning og økonomiske programmer) og skaber problemer med hensyn til nærhedsprincippet;

41. anser det for nødvendigt, at det europæiske semester på lige fod med og i synergi med dets økonomiske og budgetmæssige målsætninger danner ramme for gennemførelsen af de krav vedrørende miljø og social samhørighed, der er fastsat i FN's mål for bæredygtig udvikling, som EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til at opfylde senest i 2030;

42. er overbevist om, at udvalgets forslag om en adfærdskodeks for inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester⁽¹³⁾ vil kunne råde bod på semestrets manglende effektivitet takket være en større hensyntagen til de lokale og regionale forhold. Gennemførelsen af denne kodeks er nødvendig, ikke mindst fordi de nationale planer i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten delvist er baseret på de landespecifikke henstillinger fra det europæiske semester;

43. mener, at en sådan dobbelt omlægning af semestret, både hvad angår mål og arbejdsproces, kan styrke den demokratiske legitimitet for såvel semestret som det europæiske system for økonomisk styring som helhed, som stadig er alt for svag.

Bruxelles, den 27. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹³⁾ RU's udtalelse om *Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder* (COR-2016-05386) (EUT C 306 af 15.9.2017, s. 24), ordfører: Rob Jonkman (NL/ECR), vedtaget den 11. maj 2017.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen

(2022/C 301/08)

Hovedordfører:	Federico BORGNA (IT/PES)
Basisdokument:	Forslag til Rådets direktiv om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen COM(2021) 823 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>Selv om det</i> er nødvendigt at sikre, at skatteundgåelse forhindres, bør negative virkninger for mindre multinationale koncerner i det indre marked undgås. I den forbindelse bør dette direktiv kun finde anvendelse på enheder, der er hjemmehørende i Unionen, og som er medlemmer af multinationale koncerner eller store nationale koncerner, der opfylder den årlige tærskel på mindst 750 000 000 EUR i konsolideret omsætning. Denne tærskel vil være i overensstemmelse med tærsklen for eksisterende internationale skatteregler, såsom reglerne om landeopdelt rapportering. Enheder, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, kaldes koncernenheder. Visse enheder bør udelukkes fra anvendelsesområdet på baggrund af deres særlige formål og status. Udelukkede enheder vil være dem, der ikke er drevet af profit og udfører aktiviteter af almen interesse, og som af disse grunde sandsynligvis ikke vil være skattepligtige i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende. For at beskytte disse særlige interesser er det nødvendigt at udelukke offentlige enheder, internationale organisationer, almennyttige organisationer og pensionskasser fra dette direktivs anvendelsesområde. Investeringsfonde og ejendomsinvesteringsselskaber bør også udelukkes fra anvendelsesområdet, når de befinder sig øverst i ejerskabskæden, eftersom indkomsten for disse såkaldte gennemstrømsenheder beskattes på ejerniveau.</p>	<p><i>Det</i> er nødvendigt at sikre, at skatteundgåelse forhindres. Samtidig bør negative virkninger for mindre multinationale koncerner i det indre marked undgås. I den forbindelse bør dette direktiv kun finde anvendelse på enheder, der er hjemmehørende i Unionen, og som er medlemmer af multinationale koncerner eller store nationale koncerner, der opfylder den årlige tærskel på mindst 750 000 000 EUR i konsolideret omsætning. Denne tærskel vil være i overensstemmelse med tærsklen for eksisterende internationale skatteregler, såsom reglerne om landeopdelt rapportering. Enheder, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, kaldes koncernenheder. Visse enheder bør udelukkes fra anvendelsesområdet på baggrund af deres særlige formål og status. Udelukkede enheder vil være dem, der ikke er drevet af profit og udfører aktiviteter af almen interesse, og som af disse grunde sandsynligvis ikke vil være skattepligtige i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende. For at beskytte disse særlige interesser er det nødvendigt at udelukke offentlige enheder (herunder lokale og regionale myndigheder og sammenslutninger heraf), internationale organisationer, almennyttige organisationer og pensionskasser fra dette direktivs anvendelsesområde.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 2

Artikel 2, stk. 3, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) en offentlig enhed, en international organisation, en almennyttig organisation, en pensionskasse, en investeringsenhed, der er et ultimativt moderselskab, og et ejendomsinvesteringsselskab, som er et ultimativt moderselskab , eller	a) en offentlig enhed (herunder lokale og regionale myndigheder og sammenslutninger heraf), en international organisation, en almennyttig organisation, en pensionskasse , eller

Begrundelse

Præcisering. Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Artikel 3, stk. 31, litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
d) til en offentlig enhed, en international organisation, en almennyttig organisation, en pensionskasse, en investeringsenhed, der ikke indgår i en multinational koncern eller et livsforsikringsselskab, i det omfang udbyttet modtages i forbindelse med pensionskasseaktiviteter, der beskattes på samme måde som en pensionskasse	d) til en offentlig enhed (herunder lokale og regionale myndigheder og sammenslutninger heraf), en international organisation, en almennyttig organisation, en pensionskasse

Begrundelse

Præcisering. Giver sig selv.

Anbefalet ændring 4

Artikel 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Anvendelse af en regel om underbeskattede betalinger på tværs af den multinationale koncern</p> <p>Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en tredjelandsjurisdiktion, som ikke anvender en kvalificeret regel om indkomstintegration, sikrer medlemsstaterne, at dets koncernenheder, som er hjemmehørende i Unionen, bliver pålagt, i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, en ekstraskat for regnskabsåret (en »ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger«) for det beløb, der er allokeret til denne medlemsstat, jf. artikel 13.</p> <p>Koncernenheder, som er investeringsenheder og pensionskasser, pålægges ikke ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger.</p>	<p>Anvendelse af en regel om underbeskattede betalinger på tværs af den multinationale koncern</p> <p>Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en tredjelandsjurisdiktion, som ikke anvender en kvalificeret regel om indkomstintegration, sikrer medlemsstaterne, at dets koncernenheder, som er hjemmehørende i Unionen, bliver pålagt, i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, en ekstraskat for regnskabsåret (en »ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger«) for det beløb, der er allokeret til denne medlemsstat, jf. artikel 13. Pensionskasser pålægges ikke ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 5

Artikel 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Anvendelse af en regel om underbeskattede betalinger i det ultimative moderselskabs jurisdiktion</p> <p>Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en lavtbeskattet jurisdiktion, sikrer medlemsstaterne, at dets koncernenheder, som er hjemmehørende i en medlemsstat, pålægges ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger for regnskabsåret og for det beløb, som er allokert til denne medlemsstat, jf. artikel 13, med hensyn til de lavtbeskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i det ultimative moderselskabs jurisdiktion, uanset om denne jurisdiktion anvender en kvalificeret regel om indkomstintegration.</p> <p>Koncernenheder, som er investeringsenheder og pensionskasser, pålægges ikke ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger.</p>	<p>Anvendelse af en regel om underbeskattede betalinger i det ultimative moderselskabs jurisdiktion</p> <p>Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en lavtbeskattet jurisdiktion, sikrer medlemsstaterne, at dets koncernenheder, som er hjemmehørende i en medlemsstat, pålægges ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger for regnskabsåret og for det beløb, som er allokert til denne medlemsstat, jf. artikel 13, med hensyn til de lavtbeskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i det ultimative moderselskabs jurisdiktion, uanset om denne jurisdiktion anvender en kvalificeret regel om indkomstintegration.</p> <p>Pensionskasser pålægges ikke ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede betalinger.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 6

Artikel 36, stk. 2, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) en offentlig enhed, en international organisation, en almennyttig organisation eller en pensionskasse, som ikke er en pensionsenhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, og som har ejerandele, der repræsenterer en ret til 5 % eller derunder af det ultimative moderselskabs overskud og aktiver.</p>	<p>b) en offentlig enhed (herunder lokale og regionale myndigheder og sammenslutninger heraf), en international organisation, en almennyttig organisation eller en pensionskasse.</p>

Begrundelse

Præcisering. Giver sig selv.

Anbefalet ændring 7

Artikel 37, stk. 3, litra c)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>c) en offentlig enhed, en international organisation, en almennyttig organisation eller en pensionskasse, som ikke er en pensionsenhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, og som har ejerandele, der repræsenterer en ret til 5 % eller derunder af det ultimative moderselskabs overskud og aktiver.</p>	<p>c) en offentlig enhed (herunder lokale og regionale myndigheder og sammenslutninger heraf), en international organisation, en almennyttig organisation eller en pensionskasse.</p>

Begrundelse

Præcisering. Giver sig selv.

Anbefalet ændring 8

Artikel 53 a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Tre år efter dette direktivs ikrafttræden vurderer Kommissionen dets resultater og foreslår eventuelt en revision heraf, navnlig hvad angår tilpasningen af definitionerne vedrørende omsætningstærsklen og minimumsskattesatsen, i overensstemmelse med udviklingen på internationalt plan.</i></p>

Begrundelse

Eftersom Kommissionen ikke har foretaget nogen konsekvensanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af dette direktiv, er det endnu vigtigere at foretage en vurdering af resultaterne og konsekvenserne af dets gennemførelse.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. bifalder forslaget til Rådets direktiv om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen⁽¹⁾;
2. gentager, at artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) omfatter en bæredygtig udvikling i Europa baseret på en afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet og på en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og at artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastslår, at Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, skal arbejde på at sikre det indre markeds oprettelse og funktion og undgå konkurrenceforvridning;
3. mener, at OECD's arbejde indtil videre med at udforme foranstaltninger til at modvirke udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (PEBS) til lande uden for EU også kan have en relevant positiv indvirkning på de lokale og regionale forhold, ikke bare med hensyn til øgede skatteindtægter for medlemsstaterne, men også med henblik på at sikre en større lighed og konkurrenceevne for SMV'erne, som på nationalt og lokalt niveau i øjeblikket er underlagt mere ugunstige skattevilkår, samt afsmittende virkninger på beskæftigelsen og for arbejdstagerne;
4. er overbevist om, at forslaget om indførelse af en minimumsskattesats er det første skridt i retning af et fælles skattesystem i EU, hvilket der mere end nogensinde før er behov for, hvis vi skal bevæge os i retning af en passende konkurrencesituation for virksomhederne i EU's indre marked, øge Europas konkurrenceevne og forhindre udflytning eller vilkårlig lukning af produktionscentre med alvorlige følger for arbejdstagerne, som bliver nødsaget til at søge ny beskæftigelse eller rejse over lange afstande for ikke at miste deres job;
5. finder det absolut nødvendigt, at reglerne ikke øger bureaukratiet for virksomhederne og dermed bremser udviklingen, navnlig inden for forsknings- og innovationssektoren, og klimaneutraliteten, som er vigtigere end nogensinde for at sikre den nødvendige digitale og grønne omstilling.

Fuld harmonisering af reglerne inden for EU

6. Det Europæiske Regionsudvalg håber, at direktivet vil finde anvendelse på en harmonisk og ensartet måde på tværs af EU-medlemsstaterne, men også i fuld overensstemmelse med OECD-aftalen: en manglende harmonisering af minimumsskattereglerne inden for EU eller mellem EU og tredjelande kan give anledning til tvister med hensyn til dobbeltbeskatning, hvilket vil have direkte negativ indvirkning på et stort antal førende virksomheder på verdensplan og muligvis følger for deres leverandører (som ofte er SMV'er) med hensyn til skatteindtægter, handel og investeringer;

⁽¹⁾ COM(2021) 823 final.

7. mener, at det er afgørende, at OECD's bemærkninger og de nærmere tekniske detaljer om standardreglerne medtages fuldt ud i EU-direktivet, og at de ikke bliver ofre for en forhastet gennemførelse, uden dog at udelukke, at der i fremtiden iværksættes lovgivningsmæssige foranstaltninger;

8. understreger betydningen af fælles og utvetydig terminologi i den endelige udformning af direktivet og dets efterfølgende anvendelse. Nogle af de nye definitioner, der anvendes i direktivet, stemmer muligvis ikke fuldt ud overens med de definitioner, der allerede er fastlagt i international skatteret, og det vil for at garantere en større retssikkerhed være vigtigt at krydstjekke oversættelserne af EU-direktivet for at opnå en nøjagtig tilpasning til de enkelte landes skatteretlige begreber;

9. opfordrer til, at der med hensyn til de store nationale koncerner gøres alt for at sikre, at den nye minimumsskattesats er i overensstemmelse med EU-retten, så man undgår juridisk usikkerhed, og tilskynder kraftigt til, at der, hvor det er muligt, udformes foranstaltninger til at forenkle reglerne for disse rent nationale koncerner. Det er i øjeblikket ikke klart, hvor mange store rent nationale koncerner der findes i EU, og hvor store skattemæssige og administrative omkostninger sådanne foranstaltninger vil have.

Interaktion med og lige vilkår for tredjelande

10. Det Europæiske Regionsudvalg håber, at EU i forbindelse med omsætningen af OECD's minimumsskattesats til lovgivning vil arbejde løbende sammen med sine globale partnere og gøre sine politiske retningslinjer gældende for at undgå, at de europæiske virksomheder underlægges strengere regler end deres direkte konkurrenter, hvormed der skabes et mindre åbent erhvervmiljø i EU, hvilket igen vil medføre ringere økonomisk vækst, færre arbejdspladser samt begrænset kapacitet og færre ressourcer til at imødegå udfordringerne i forbindelse med innovation. Udvalget mener især, at USA's manglende deltagelse i søjle 1 kan undergrave formålet med og balancen i OECD-aftalen som helhed;

11. opfordrer til, at EU nøje overvåger virkningerne af indførelsen af systemet under søjle 2 på investorernes og virksomhedernes adfærd for at forstå, hvordan de nye regler vil påvirke investeringer, beskæftigelsen, væksten, handelen og beskatningen. En sådan overvågning er afgørende for at undgå negative konsekvenser for arbejdstagerne (i form af lavere lønninger), for forbrugerne (gennem højere priser) eller for aktionærerne (gennem lavere udbytte). Det er vigtigt, at alle EU's største handelspartnere anvender mindstesatsen, og det er således af afgørende betydning, at tredjelandene tilpasser sig de internationale regler, så virksomhederne i EU ikke underkastes en strengere ordning end virksomheder i andre lande og ikke udsættes for et ukoordineret globalt system;

12. understreger, at reglen om underbeskattede betalinger (UTPR) til en vis grad kan begrænse ulige konkurrencevilkår mellem virksomhederne, men dette løser ikke situationen fuldt ud, navnlig fordi reglen er meget kompliceret at anvende i praksis og kan gøre EU mindre attraktiv for eksempelvis forsknings- og udviklingsaktiviteter eller investeringer i energi- og klimaomstillingen;

13. mener, at det er vigtigt at undgå en situation, hvor virksomhederne i EU udsættes for dobbeltbeskatning på grund af for eksempel manglende koordinering mellem de europæiske BEPS- eller IIR-bestemmelser og de amerikanske BEAT- eller GILTI-bestemmelser.

Harmonisering med incitamenter og andre EU-skatteregler

14. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at der i lyset af den betydelige reduktion af beskatningen af selskabers overskud på europæisk plan (en halvering i løbet af de seneste 25 år) foretages en evaluering af de mange foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse, der er blevet indført gennem de sidste ti år, samt en vurdering af deres virkning, effektivitet, sammenhæng og merværdi for EU med hensyn til skatteindtægter (herunder hvordan medlemsstaterne har anvendt lovgivningen i deres revisionsarbejde);

15. opfordrer Kommissionen til at vurdere, om EU's tvistbilæggelsesordning fra 2017 kan benyttes i forbindelse med søjle 2, og om der er behov for ændringer af den;

16. mener, at Kommissionen og medlemsstaternes skattemyndigheder bør opdatere og omlægge deres skattesystemer for at sikre, at de fortsat kan fremme (grøn) innovation, vækst og beskæftigelse. Landene har gennem de seneste årtier udformet og gennemført forskellige nationale skatter og adskillige incitamenter til at fremme beskæftigelsen og innovationen i de lokale økonomier. Det seneste og vigtigste tiltag er øgede finansielle incitamenter med særligt fokus på at fremme klimabeskyttelsen, energiforsyningsikkerheden og FoU i forbindelse med den europæiske grønne pagt. Nogle af de finansielle incitamenter, der i øjeblikket anvendes i medlemsstaterne, vil efter indførelsen af direktivet ikke længere kunne anvendes eller vil blive mindre attraktive med hensyn til investeringer. Det ville derfor være nyttigt, hvis Kommissionen udarbejdede en vejledning med henblik på at præcisere, hvordan fremtidige finansielle incitamenter bør udformes i overensstemmelse med kravene i søjle 2 (f.eks. incitamenter, der tilbyder skattelettelse på forskeres løn eller reducerede socialsikringsbidrag, eller ordninger for fremskyndet afskrivning for at tilskynde til investeringer);

17. mener, at det er afgørende, at EU-staterne skaber yderligere finansielle incitamenter for at tiltrække udenlandske investeringer, men på betingelse af at de fremmer realøkonomiske aktiviteter i form af ansættelse af flere medarbejdere, højere lønninger eller investeringer i materielle aktiver: de multinationale virksomheder er også afhængige af de lokale SMV'er med hensyn til produktionsinputtet i deres værdikæder, og deres tilstedeværelse kan have yderligere positive afsmittende virkninger for det lokale erhvervmiljø;

18. er enig i erhvervslivets opfordring til at indføre en testfase for anvendelsen af de fastlagte sanktioner, f.eks. i det første år af gennemførelsen, for at give alle virksomheder mulighed for at tilegne sig den nødvendige viden om de nye regler, således at de sanktioner, der anvendes over for enheder, der ikke opfylder kravene, er forholdsmæssige og ikke anvendes i tilfælde, hvor den manglende overholdelse skyldes en sen tilpasning af procedurerne og ikke en bevidst handling;

19. foreslår med hensyn til indberetningsforpligtelserne, at oplysninger om virksomheder kun formidles gennem en officiel informationsudveksling mellem skattemyndighederne under overholdelse af kravene om streng fortrolighed og passende anvendelsesbetingelser for at undgå en ukontrolleret lækning af følsom information uden dog at tilsidesætte kravet om gennemsigtighed, som fastlagt i OECD's henstilling om fælles fremgangsmåder for offentligt støttede eksportkreditter og miljømæssig og social forsvarlighed;

20. opfordrer til indførelse af administrative forenklinger, der kan begrænse omkostningerne forbundet med tilpasningen til de nye regler både for virksomhederne og for skattemyndighederne. Der skal gøres alt, hvad der kan, for at reducere den administrative byrde så meget som muligt. Et regelsæt, som ikke er alt for kompliceret, vil gøre det lettere for virksomhederne at sætte sig ind i de nye regler, bidrage til at afkorte den nødvendige overgangsperiode samt lette skattemyndighedernes arbejde med at kontrollere, at de nye regler håndhæves.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk strategi for universiteter

(2022/C 301/09)

Ordfører:	Emil BOC (RO/EPP), borgmester i Cluj-Napoca
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en europæisk strategi for universiteter COM(2022) 16 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. glæder sig over, at EU engagerer sig i at fremme topkvalitet inden for uddannelse og yder støtte. Udvalget understreger i denne forbindelse den vigtige rolle, som den europæiske strategi for universiteter spiller for pakken om videregående uddannelse, som vil gøre det muligt at realisere det europæiske uddannelsesområde inden 2025;
2. understreger, at en civilisation, der styrker de demokratiske værdier i Europa, kun kan opretholdes, hvis der investeres i menneskelig kapital. Et fremragende uddannelsessystem med stærke universiteter i centrum er grundlaget for livslang læring;
3. understreger betydningen af at forbedre kvaliteten af undervisning og forskning på de europæiske universiteter og af at sikre, at der på lokalt og regionalt plan er adgang til den nødvendige støtte til at nå de specifikke mål for denne strategiske ambition;
4. anerkender universiteternes førende rolle i samfundet og deres bidrag til en bæredygtig, modstandsdygtig og inklusiv udvikling på baggrund af demokratiske værdier i såvel medlemsstater som lokalsamfund og regioner. Universiteternes rolle er så meget desto vigtigere i krisesituationer, hvor de kan bidrage til at overvinde krisen og fremme den efterfølgende genopretning ⁽¹⁾;
5. understreger universiteternes afgørende rolle i håndteringen af globale udfordringer. EU har længe understreget behovet for tættere forbindelser mellem forskning, undervisning, læring og innovation på universiteterne og samtidig bedre finansiering til de videregående uddannelsesinstitutioner for at konsolidere det nødvendige kvalitetsniveau. Universiteterne er kilde til ny forskningsviden og innovationsfremmere og kommer derfor til at spille en afgørende rolle med hensyn til at løse de presserende samfundsmæssige problemer, som EU-missionerne har identificeret;
6. gør opmærksom på, at universiteterne skal betragtes som en væsentlig del af den europæiske kultur, og at mangfoldigheden i den akademiske sektor, navnlig i uddannelsesinstitutioner, i forskningsinstitutioner og på erhvervsskoler, er et strategisk aktiv;

⁽¹⁾ G. Howard, R. Weinstein, Y. Yang (2021), Do universities improve local economic resilience?, IZA DP nr. 14422, tilgængelig online (på engelsk) på: <https://docs.iza.org/dp14422.pdf>.

7. bemærker, at universiteternes tilstedeværelse på lokalt og regionalt niveau i de fleste tilfælde udgør en betydelig konkurrencemæssig fordel for de lokalsamfund, hvor de er beliggende ⁽²⁾. Investorerne er f.eks. interesserede i og tiltrækkes af samfund med en højt kvalificeret arbejdsstyrke samt muligheder for samarbejde med den akademiske verden og overførsel af teknologi og knowhow fra universiteter til erhvervslivet. Tilstedeværelsen af et universitet skaber også betydelige indtægter i de berørte samfund ⁽³⁾, idet studerende, undervisere og andet personale bruger betydelige beløb på universitetet (der forekommer en betydelig multiplikatoreffekt for det forbrug, der skabes af universiteterne). Ud over disse økonomisk kvantificerbare fordele skaber tilstedeværelsen af universiteter bl.a. et kosmopolitisk klima på lokalt plan, der er kendetegnet ved tilstedeværelsen af internationale studerende og undervisere samt værdier som tolerance og kulturel, religiøs og etnisk mangfoldighed ⁽⁴⁾;

8. glæder sig over den tilgang på flere niveauer, der foreslås i den europæiske strategi for universiteter, som indebærer en tilpasning af de offentlige politiske mål og investeringer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. Udvalget understreger imidlertid, at en stærkere lokal og regional dimension vil være gavnlig for udformningen og gennemførelsen af den ideelle akademiske model i fremtiden;

9. understreger betydningen af at etablere strategiske partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder og universiteter, bl.a. vedrørende udformningen af lokale og regionale udviklingsstrategier. Universiteterne spiller en afgørende rolle i udviklingen af territoriale økosystemer, som de regionale strategier for intelligent specialisering har skabt et godt grundlag for;

10. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder kan støtte universiteterne ved at skabe og styrke lokale og regionale betingelser (adgang til en række infrastrukturer og tjenester, livskvalitet, inklusivt miljø osv.), som kan forbedre universiteternes konkurrenceevne på det globale marked;

11. understreger, at der på europæisk plan allerede findes en fremragende tradition for samarbejde mellem universiteter fra forskellige medlemsstater under Erasmus+-programmet, og at dette bør fortsætte;

12. bemærker, at universiteternes rolle i samfundet udvikler sig, og at de påtager sig nye funktioner ud over de traditionelle (hovedsageligt inden for uddannelse og forskning) ⁽⁵⁾. Universiteterne er nu i færd med at omdefinere sig selv som nøgleaktører, navnlig inden for teknologisk og social innovation, iværksætteri og teknologioverførsel til økonomien. De er ikke adskilt fra lokalsamfundene og samfundet, men bliver aktører herfor, og kan yde et væsentligt bidrag til løsningen af samfundsmæssige problemer ⁽⁶⁾;

13. understreger, at universiteterne er centrale aktører, når det gælder om at fremme mål af afgørende betydning for EU såsom den grønne og den digitale omstilling. De har stor ekspertise på disse områder og kan samtidig gennemføre og formidle god praksis inden for relevante emner til de lokalsamfund, de er omgivet af;

14. bemærker, at universiteterne kan levere løsninger og værktøjer til at løse en række større problemer, som EU står over for, såsom hjerneflugt ⁽⁷⁾ og affolkning af landdistrikterne. De negative virkninger af dette fænomen og betydningen af hjernemobilitet er tæt forbundet med samarbejde og partnerskaber mellem universiteter, lokale og regionale myndigheder, erhvervslivet og civilsamfundet. Udvalget understreger, at indsatsen bør intensiveres betragteligt, hvis man vil afværge videns- og innovationsefterslæbet i Europa og lukke innovationskløften mellem Europa og USA;

⁽²⁾ L. Fonseca, L. Nieth (2021), The role of universities in regional development strategies: A comparison across actors and policy stages, *European Urban and Regional Studies*, 22(3); J. Goddard, J. Puukka (2008), The engagement of higher education institutions in regional development: an overview of the opportunities and challenges, *Higher Education Management and Policy*, 20(2): 11–41.

⁽³⁾ A. Chirca, D.T. Lazar (2021), Cluj-Napoca without students: an estimation of the gap in the city's economy, *Transylvanian Review of Administrative Sciences*, 66E: 44–59.

⁽⁴⁾ J. Goddard, P. Vallance (2014), The university and the city, *Higher Education*, 68(2): 319–321.

⁽⁵⁾ J. Liddle, G.D. Addiddle (2022), The Changing Role of Universities in Society: Key Influences in The Role of Universities and HEIs in the Vulnerability Agenda. Rethinking University-Community Policy Connections. Palgrave Macmillan, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-89086-5_3.

⁽⁶⁾ J.P. Myklebust, H. Smidt (2021), What is the role of universities in global upskilling?, *University World News*, tilgængelig online på <https://www.universityworldnews.com/post.php?story=20210129110449887>.

⁽⁷⁾ M. Hammerbauer, P. Pavletić, M. Vespa (2021) Brain drain in higher education in European context, endelig rapport — ESC41, tilgængelig online på <https://www.esu-online.org/wp-content/uploads/2021/03/Brain-Drain-final-report-ESC41-Google-Docs.pdf>.

15. understreger betydningen af i stor stil at kortlægge og permanent anvende bedste praksis på lokalt og regionalt plan gennem samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder og universiteter. I den forbindelse er det en prioritet for de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne at etablere tværnationale netværk, der har til formål at udbrede god praksis og i vid udstrækning inddrage aktører inden for videregående uddannelser. Et sådant netværk kunne tages i betragtning i forbindelse med den europæiske strategi for universiteter;

16. henleder opmærksomheden på, at universiteterne står over for betydelige vanskeligheder og hindringer i denne proces med omstilling og nye ansvarsområder. I alle medlemsstater er der størst sandsynlighed for, at der opstår økonomiske problemer. I den forbindelse foreslår udvalget, at der udarbejdes en investeringsstrategi, som omfatter finansiering på regionalt, nationalt og europæisk plan, og opfordrer til, at der tages hensyn til samarbejdsinitiativer mellem den offentlige, den private og den almennyttige sektor for at styrke de europæiske universiteters kapacitet. Udvalget bemærker endvidere, at der er udfordringer i forbindelse med graden af akademisk autonomi og/eller politisk indblanding i vigtige beslutninger om finansiering af universiteter, rekruttering og udvælgelse af lærere, ytringsfrihed og valg af emner og retningslinjer for forskningsaktiviteter, muligheder for fri kommunikation uden censur af forskningsresultater osv.;

17. understreger betydningen af, at de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne inddrages aktivt i at øge mangfoldigheden af lokale og regionale økosystemer, og at de fremmer samarbejdet og tilliden mellem de forskellige sektorer i lokalsamfundene. Udvalget påpeger, at universiteterne på lokalt og regionalt plan skal ses som en del af bredere økosystemer, der omfatter en bred vifte af interessenter⁽⁸⁾. Anvendelsen af teknologier, effektiv kommunikation i lokalsamfundene og samarbejde mellem universiteter og relevante lokale aktører er nødvendig for at universiteterne kan levere nye færdigheder, som giver mulighed for kreativ problemløsning;

18. bemærker, at uddybningen af det tværnationale samarbejde mellem universiteterne og udviklingen af den europæiske dimension af de videregående uddannelser er centrale prioriteter i den europæiske strategi for universiteter. I den forbindelse mener udvalget, at de lokale og regionale myndigheder i givet fald kan træffe foranstaltninger til at støtte det tværnationale akademiske samarbejde, (initiativt Europauniversiteter under Erasmus+ er et vigtigt redskab på dette område for akademiske alliancer, der sigter mod topkvalitet). De lokale og regionale myndigheder kan tilslutte sig den praksis, der foreslås i strategien, såsom initiativet om det europæiske studiekort. Dette kort kan ikke blot anerkendes på universitetsniveau, men også i forbindelserne mellem tværnationale studerende, forskere og undervisere på den ene side og lokale forvaltninger på den anden (f.eks. vedrørende opholdstilladelser, rejsehjemmel til offentlig transport og adgang til museer);

19. understreger, at de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne som led i den europæiske strategi for universiteter skal fungere som formidlere, der kan samle forskellige aktører fra lokalsamfundet om initiativer og projekter af interesse for universiteterne. RU bemærker også, at de lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater ikke har det direkte ansvar for finansieringen af universiteterne. De kan imidlertid lette finansieringen af universiteterne og deres initiativer gennem forskellige fonde ved at skabe synergier på lokalt og regionalt plan;

20. er enig i, at universiteterne nu står over for et behov for at nytænke læseplanerne for bedre at matche de hurtige teknologiske fremskridt, den grønne og den digitale omstilling og de strukturelle ændringer af det europæiske arbejdsmarked, som kræver nye færdigheder⁽⁹⁾. Udvalget understreger tillige, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle i denne proces med omlægning af læseplaner og udvikling af sådanne nye færdigheder; understreger tillige, at de videregående uddannelsers autonome karakter skal bevares, selv om universiteterne i høj grad bidrager til at forbedre beskæftigelsesegnetheden og den økonomiske konkurrenceevne i verdensøkonomien;

21. fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle med hensyn til at skabe og styrke lokale og regionale økosystemer, der fremmer et aktivt samarbejde og etableringen af et netværk mellem subnationale myndigheder, virksomheder og industri samt den akademiske verden. De lokale og regionale myndigheder skal fungere som initiativtagere og facilitatorer i disse økosystemer, kortlægge muligheder for samarbejde, bevilge forskellige ressourcer, herunder finansielle midler, som er nødvendige for netværks- og samarbejdsaktiviteter, samt støtte oprettelsen af strukturer såsom uddannelsescentre på lokalt og/eller regionalt plan. Sidstnævnte udgør nogle fremragende værktøjer/vektorer, der er

⁽⁸⁾ S. Reichert (2019), The Role of Universities in Regional Innovation Ecosystems, undersøgelse foretaget af Den Europæiske universitetssammenslutning, tilgængelig online på https://www.eua.eu/downloads/publications/eua%20innovation%20ecosystem%20report_final_digital.pdf.

⁽⁹⁾ N.J. Jackson (2011) Learning for a complex world: A lifewide concept of learning, education and personal development. Bloomington, IN: Author House; S. Williams, L.J. Dodd, C. Steele & R. Randall (2015), A systematic review of current understandings of employability, *Journal of Education and Work*, Vol. 29, n° 8, s. 877-901.

udformet med henblik på at skabe et forum for dialog og samarbejde mellem de vigtigste aktører inden for formel uddannelse til støtte for unge mennesker i deres erhvervsuddannelse. Med udgangspunkt i disse uddannelsesknudefunktioner kan de lokale og regionale myndigheder i samarbejde med andre aktører i økosystemet iværksætte instrumenter på flere centrale områder såsom innovationsfonde, minitilskud til nystartede virksomheder osv.;

22. mener, at den måde, de studerende skal tilegne sig viden på i dag, til dels er helt anderledes end tidligere. De studerende skal have mulighed for at anvende teoretiske koncepter i virkelige situationer og også kunne løse problemer, som de støder på i deres lokal- og regionalsamfund. De lokale og regionale myndigheder kan i samarbejde med universiteter og andre aktører i det lokale og regionale økosystem lette sådanne læringsmæssige erfaringer, f.eks. ved at støtte levende laboratorier, lade de studerende analysere offentlige politiske problemstillinger, udvikle fælles strategiske projekter til gavn for lokalsamfundet eller lette samarbejdet med andre interessenter i lokal- og regionalsamfundet;

23. er af den opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder i samarbejde med universiteter og andre aktører i det lokale eller regionale økosystem i høj grad kan støtte unge iværksættere, herunder studerende og nyuddannede, ved at lette deres adgang til vigtige ressourcer, der afsættes til innovation. Mange unge/studerende har brug for at kunne regne med ressourcer såsom laboratorier, nye teknologier, nye forbindelser til at udvikle forretningsprojekter og/eller produkter og tjenester. Lokale og regionale myndigheder kan i partnerskab med andre enheder med sådanne ressourcer lette unge iværksætteres adgang til innovationsressourcer (rum, uddannelse, vejledning osv.);

24. understreger, at de lokale og regionale myndigheder kan udvikle intelligente forbindelser med universiteterne inden for udvikling af lokal- og regionalsamfundet. Det er vigtigt, at universiteterne producerer viden og tjenester til gavn for de lokalsamfund, hvor de udøver deres aktiviteter. De lokale og regionale myndigheder har mulighed for at fremme disse forbindelser ved at oprette programmer, der på permanent basis inddrager universiteterne i løsningen af de problemer, som lokal- og regionalsamfundene står over for, ved at trække på universiteternes rådgivnings- og ekspertisetjenester og ved at udbrede ny bedste praksis, så flere lokalsamfund og flere offentlige myndigheder kan gennemføre dem. Offentlig anerkendelse og fremme af universiteternes deltagelse spiller også en særdeles vigtig rolle, hvis man skal legitimere forskellige akademiske og/eller erhvervs-mæssige uddannelser og tilskynde universiteterne til at fremme deltagelsen af lærere, forskere og studerende på lokalt plan;

25. understreger, at forskellige lokal- og regionalsamfund af alle størrelser kan drage lige så stor fordel af universiteternes tilstedeværelse. De lokale myndigheder kan yde et væsentligt bidrag til universiteternes udvikling og tiltrækningskraft ved at skabe betingelserne for en høj livskvalitet og tilskynde til holdninger og adfærd, der fremmer tolerance, inklusion, multikulturalisme og sikkerhed i det offentlige rum. Universiteterne kan oprette forskellige aktiviteter og afdelinger, ikke kun i store bycentre, men også i mellemstore og mindre byer. De lokale og regionale myndigheder kan fremme etableringen af universitetsudvidelser og/eller forskningsinstitutioner i disse mindre lokalsamfund ved at støtte og iværksætte forskellige foranstaltninger såsom tilgængelige indkvarteringsmuligheder for studerende, mulighed for at benytte offentlige bygninger til undervisning, forskning og formidling af viden og ved at udvikle indikatorer for god livskvalitet og udnytte visse fordele, som store bycentre ikke tilbyder;

26. mener, at den digitale omstilling på lokalt og regionalt plan kan fremskyndes ved at samarbejde med universiteterne og ved at gøre fuld brug af deres ressourcer på dette område. I deres forbindelser med lokale og regionale myndigheder kan de yde rådgivning eller gennemføre strategier for digital omstilling på lokalt eller regionalt plan. Med hensyn til digitale færdigheder kan universiteterne i samarbejde med de lokale myndigheder tilbyde kortvarige kurser eller inklusiv uddannelse med fokus på bestemte grupper, der ellers risikerer at blive udelukket (såsom ældre eller lavtuddannede);

27. mener, at de lokale og regionale myndigheder kan støtte udviklingen af hybride campusser for at stimulere den digitale omstillingsproces i lokalsamfundene og på universitetet og dermed sikre lige muligheder, fremme social integration, forbedre de unges konkurrenceevne på arbejdsmarkedet samt styrke ungdomsarbejde, ikke-forskelsbehandling og mellemfolkelig forståelse. Hybride campusser bør være opmærksomme på kommunikationen for at sikre lige muligheder og på udbredelse af informationerne, så det sikres, at oplysningerne reelt er til rådighed for alle unge i målgruppen, ikke mindst dem der bor i randområder. De lokale og regionale myndigheder kan også yde økonomisk støtte til åbningen af disse hybridcampusser for forskellige relevante samfundsaktører, herunder udsatte eller dårligt stillede grupper, sårbare og udsatte unge (unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, unge arbejdsløse, kvinder, flygtninge, personer med handicap, pensionister osv.). EU og medlemsstaterne er nødt til at prioritere inklusion af udsatte unge;

28. understreger, at universiteterne råder over en betydelig mængde viden og ekspertise inden for den grønne omstilling. De kan også være en model for god praksis med en pædagogisk og informativ rolle i forbindelse med denne omstilling. Universiteterne kan i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder udvikle grønne campusser og deltage aktivt i byfornyelsesprocesser ved at foreslå lokalsamfundet sådanne former for campus eller modelbygninger med henblik på energieffektivitet og miljøvenligt design;

29. glæder sig over medtagelsen af en klar køreplan, årlige indikatorer og benchmarks for iværksættelsen af strategien, som RU allerede har opfordret til, med henblik på at vurdere fremskridtene hen imod målene for det europæiske uddannelsesområde. Udvalget henleder imidlertid opmærksomheden på behovet for at knytte oprettelsen af et europæisk observatorium for videregående uddannelse sammen med en lokal og regional dimension, hvilket vil gøre det muligt også at anvende den europæiske resultattavle på lokalt og regionalt plan;

30. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder er i stand til at støtte de europæiske universiteter i deres bestræbelser på at internationalisere og fremme EU's rolle på den internationale scene. I den forbindelse vil det navnlig dreje sig om at støtte de europæiske universiteters deltagelse i ambitiøse tværnationale alliancer med henblik på at udvikle et langsigtet systemisk samarbejde inden for uddannelse, forskning og innovation af topkvalitet, og skabe vedvarende akademiske mobilitetsmuligheder for studerende, undervisere, forskere og ansatte.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's fremtidige statsstøtteregler for landbrug, skovbrug og landdistrikter

(2022/C 301/10)

Ordfører: Guido Milana (PES/IT), medlem af byrådet i Olevano Romano**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over de forslag, som for nylig er fremsat af Kommissionen vedrørende tildeling af statsstøtte inden for landbrug, som skal finde anvendelse fra den 1. januar 2023;
2. minder om, at det i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastslås, at statsstøtte til virksomheder i tilfælde, hvor denne støtte vil kunne fordreje konkurrencen mellem medlemsstaterne, er uforenelig med det indre marked, samtidig med at der fastlægges visse undtagelser;
3. minder om, at Kommissionen med hensyn til landbrugs- og skovbrugssektoren og landdistrikterne vurderer, om der er tale om en sådan fordrejning på grundlag af en analyse af retningslinjerne for tildeling af statsstøtte til landbrugs- og skovbrugssektoren og landdistrikterne, og at disse retningslinjer dækker programmeringsperioden 2014-2022;
4. understreger, at artikel 81 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne fastsætter, at finansiering af foranstaltninger, som ikke er omfattet af bilag I til TEUF, skal gennemføres ved hjælp af statsstøttereglerne;
5. understreger, at denne tilpasning betyder, at statsstøttereglernes varighed stemmer overens med varigheden af reglerne for udvikling af landdistrikterne;
6. bemærker, at Kommissionen med henblik herpå i 2019 iværksatte en høring, og at resultaterne af denne høring fremgår af arbejdsdokument SWD(2021) 107 final ⁽²⁾;
7. minder om, at Parlamentet og Rådet i mellemtiden har vedtaget forordningerne om den nye fælles landsbrugspolitik, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽³⁾, som fastlægger regler for støtte til strategiske planer under hensyntagen til Regionsudvalgets udtalelse om den nye fælles landbrugspolitik;
8. understreger, at de nye forslag om tildeling af statsstøtte skal tage hensyn til og fortsat være i overensstemmelse med den nye fælles landbrugspolitik;
9. understreger, at landbrugsvirksomhederne skal gennemføre strategierne under den europæiske grønne pagt, navnlig strategien for biodiversitet og jord til bord-strategien;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Jf. Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — *Evaluation of the instruments applicable to State aid in the agricultural and forestry sectors and in rural areas* (foreligger ikke på dansk).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

10. understreger, at det vigtigt at bistå landbrugs- og skovbrugsvirksomhederne i den grønne omstilling, især mindre virksomheder i strategiske områder, som overvejende spiller en rolle med hensyn til at beskytte og opretholde lokalområdet;
11. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre bindende europæiske produktionsstandarder og gensidigheds- og spejlklausuler for importerede produkter, så de pålægges samme standarder som EU-producenter;
12. opfordrer til, at Kommissionen øger antallet af grænsekontroller og håndhæver procedurer såsom kuldebehandling af importerede produkter;
13. minder om, at Regionsudvalget allerede har givet udtryk for sin holdning til de to strategier med Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse *Biologisk mangfoldighed i byer og regioner efter 2020 på FN's CBD COP15 og i EU's biodiversitetsstrategi for 2030* ⁽⁴⁾ og Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse *Fra producent til forbruger (fra jord til bord): den lokale og regionale dimension* ⁽⁵⁾;
14. understreger de lokale myndigheders centrale rolle med hensyn til udformningen og forvaltningen af visse procedurer forbundet med kompensation i form af støtte, navnlig støtte knyttet til risikostyring i landbruget;
15. minder om, at regionerne, provinserne og kommunerne ikke kun deltager i udformningen af de nationale strategiske planer, som er foreskrevet i forordning (EU) 2021/2115, men også er modtagere af interventioner til landdistriktsudvikling og bidrager til udformningen af LEADER-initiativets bottom-up-tilgang;
16. bemærker, at statsstøtten til landbruget fra 2014 til 2019 på europæisk plan faldt fra 7,6 mia. EUR til 6 mia. EUR, men at niveauet steg under covid-19-pandemien;
17. understreger, at landbrugsvirksomhederne, landbrugsfødevarerindustriens virksomheder og skovbrugssektoren i denne periode ikke ophørte med at producere og dermed sikrede forsyningen af fødevarer som foreskrevet i artikel 39 i TEUF;
18. understreger, at krigen mellem Rusland og Ukraine har skabt en situation med ustabilitet på markederne for råstoffer og fødevarerforsyning;
19. understreger, at den fælles landbrugspolitik i denne forbindelse bør spille en vigtig rolle med hensyn til selvforsyning og fødevarerforsyning;
20. minder om, at denne forsyning også kunne lade sig gøre takket være muligheden for at modtage støtte, som blev fastlagt ad hoc af Kommissionen for at afbøde den økonomiske krise som følge af pandemien;
21. bemærker desuden, at størstedelen af statsstøtten, med undtagelse af den særlige støtte forbundet med covid-19, hovedsageligt blev ydet inden for rammerne af planerne for udvikling af landdistrikterne og navnlig til foranstaltninger, som ikke er omfattet af målene i bilag I til traktaten (landbrugsprodukter);
22. noterer sig, at proceduren for medtagelse af statsstøtte i planerne for udvikling af landdistrikterne har vist sig at være kompleks;
23. bemærker, at selvom forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte fra ELFUL til opfyldelse af målene for udvikling af landdistrikterne og retningslinjerne for tildeling af statsstøtte til landbrugs- og skovbrugssektoren og landdistrikterne i 2014-2020 er meget enslydende, er interventionerne til landdistriktsudvikling ikke altid i fuld overensstemmelse med statsstøttereglerne;
24. bemærker, at Kommissionens høring har vist, at visse aspekter af de gældende statsstøtteregler er ved at være forældede;
25. understreger, at målet om at sikre lige spilleregler for alle virksomheder i EU fortsat er et grundlæggende mål;

⁽⁴⁾ EUT C 440 af 18.12.2020, s. 20.

⁽⁵⁾ EUT C 37 af 2.2.2021, s. 22.

26. bemærker, at visse interventioner bør bevares og tilpasses, navnlig med hensyn til risikostyring;
27. bemærker, at støtten til skovbrugssektoren hovedsageligt er anvendt til interventioner til udvikling af landdistrikterne, og at det i lyset af skovenes vigtige rolle er nødvendigt at forenkle anvendelsen af støtten;
28. mener, at det er nødvendigt at støtte landbrugs- og skovbrugsvirksomhederne i forbindelse med den grønne omstilling, navnlig mikrovirksomheder, små lokale landbrug og korte lokale fødevarerforsyningskæder, som bl.a. i lyset af de høje fødevarerpriser og priser på råvarer såsom energi og gødning, som er blevet påvirket af krigen i Ukraine, ikke vil være i stand til at håndtere disse konsekvenser på egen hånd. Udvalget glæder sig i den forbindelse over Kommissionens meddelelse om beskyttelse af fødevarerens sikkerhed og styrkelse af fødevarerens systemernes modstandsdygtighed;
29. mener, at man bør ensrette kriterierne for forpligtelser vedrørende information og offentliggørelse, især hvad angår fristerne for at kommunikere de støtteordninger ud, der er omfattet af undtagelsesforordningerne;
30. understreger, at reformen af den fælles landbrugspolitik, som netop er blevet vedtaget, bygger på nærhedsprincippet, og det er derfor vigtigt, at statsstøttere reglerne også overholder dette princip men således at det ikke skader konkurrencen mellem landbrugerne i de forskellige medlemsstater;
31. mener, at det er afgørende, at bevare nærhedsprincippet, især når det gælder de lokale myndigheders rolle, da de befinder sig tættest på de lokale og regionale aktører, som spiller en nødvendig rolle med at forvalte interventionerne på lokalt plan.

Forenkling

32. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår derfor ikke at forpligte medlemsstaterne til hvert år at indberette hændelser, der kan henregnes under naturkatastrofer, tilfælde af dyre- og plantesygdomme eller skadegørangreb, idet der — når de anerkendes som sådan af de nationale myndigheder — ikke er behov for yderligere indberetninger til Kommissionen;
33. foreslår, at medlemsstaterne ikke forpligtes til at offentliggøre information om modtagere af støtte på under 75 000 EUR til landbrugsproduktion og 500 000 EUR til forarbejdning og markedsføring af landbrugsprodukter;
34. foreslår, at procedurerne for den fælles vurdering af ikkeanmeldt støtte ikke gøres mere besværlige;
35. foreslår, at der bliver mulighed for at yde investeringsstøtte gennem gruppefritagelsesforordningen⁽⁶⁾ selv for produkter fra en enkelt sektor, især når støtten gives som kompensation for følgerne af hændelser, der kan henregnes under naturkatastrofer, eller som erstatning for skader forårsaget af dyre- eller plantesygdomme eller af skadegørere;
36. foreslår at indføre en tilgang med ét kontaktpunkt til anmeldelse af statsstøtte i de nationale strategiplaner i henhold til forordning (EU) 2021/2115;
37. foreslår at fastlægge lex specialis-regler for anvendelsen af de minimis-forordningen inden for landbruget i betragtning af de store forskelle mellem landbrugssektoren og andre sektorer. Udvalget opfordrer navnlig til, at loftet for de minimis-støtten hæves til 50 000 EUR inden for en 3-årig periode, og at der fastsættes en beløbsgrænse (f.eks. 1 000 EUR), hvorunder de minimis-forordningen ikke finder anvendelse (meget små støttebeløb);
38. foreslår at ændre de minimis-forordningen for landbrugssektoren, så den bliver enklere, især at fjerne kontrollen med kravet om »en enkelt virksomhed«;
39. foreslår at overlade det til medlemsstaterne at fastlægge definitionen af kriseramte virksomheder;
40. foreslår at forenkle de administrative procedurer for støtte til lokale myndigheder, navnlig når de modtager statsstøtte. Udvalget efterspørger især, at de ikke betragtes som store virksomheder;

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1).

41. foreslår at udarbejde forenklede procedurer for de lokale og regionale myndigheders forvaltning af først og fremmest de lokale og regionale behov og krisesituationer;
42. foreslår at forenkle procedurerne for tildeling af statsstøtte til reklame- og pr-tiltag, navnlig at generelle institutionelle promoveringstiltag, som ikke henviser til bestemte mærker og ikke tilskynder forbrugerne til at købe et produkt, IKKE betragtes som statsstøtte;
43. gør opmærksom på, at forenklede omkostninger i dag kun er forenelige med statsstøttereglerne, når de er omfattet af støtteforanstaltninger, der samfinansieres med EU-midler. Udvalget ønsker at kunne anvende forenklede omkostningsmuligheder, uanset om der er tale om samfinansiering med EU-midler. Der synes ikke at være nogen god grund til fortsat at holde fast i forskellige metoder til beregning af de støtteberettigede omkostninger, alt efter hvordan ordningen finansieres.

Forgørrnelse

44. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår at bistå landbrugs- og skovbrugsvirksomhederne, især mikrovirksomhederne, i den grønne omstilling;
45. foreslår, at der sikres tilstrækkelig fleksibilitet i anvendelsen af statsstøttereglerne i tilfælde af kriser, som dem der opstået som følge af covid-19-pandemien og krigen i Ukraine. Det skal ske ved at fastsætte passende og sammenhængende støttelofter for at sikre, at landbrugerne fortsat kan producere fødevarer, og at forbrugerne kan nyde godt af rimelige forbrugerpriser. Det kan ligeledes ske ved at forenkle procedurerne for gennemførelse og tildeling af støtte og reducere de administrative formaliteter, ikke mindst i forhold til slutmodtagerne;
46. foreslår at forenkle nogle af procedurerne i forbindelse med tildeling af statsstøtte til investeringer i produktion af vedvarende energi, navnlig for så vidt angår graden af tilskyndelsen;
47. foreslår at indføre højere investeringsandele for små og mellemstore landbrugsvirksomheder, som investerer i den grønne omstilling;
48. foreslår at indføre ad hoc-støtte til kulstoflagrende dyrkning for at belønne landbrugere for at udføre denne vigtige opgave;
49. mener, at fragmenteringen blandt landbrugsvirksomhederne er en negativ faktor, der gør det vanskeligt at etablere sig på markedet og indlede den grønne omstilling i landbruget.

Territorial samhørighed

50. Det Europæiske Regionsudvalg finder det helt nødvendigt at ændre definitionen af små og mellemstore virksomheder med en specifik definition af mikrovirksomheder for landbrugssektoren som fastlagt i artikel 2, stk. 3, i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014 i betragtning af sektorens særlige karakter, og foreslår derfor at indføre en ny type mikrovirksomhed inden for landbruget;
51. foreslår at støtte små og mellemstore landbrugs- og skovbrugsvirksomheder i bjergområder og indre områder og i regioner i den yderste periferi i deres arbejde med at beskytte og opretholde lokalområderne;
52. foreslår at belønne arbejde med at bevare og beskytte naturområder blandt SMV'er i landbrugssektoren, som opfylder kriterierne i punkt 50, og som er beliggende i bjergområder eller indre områder, eller som er dårligt stillet i henhold til definitionen i medlemsstaternes nationale strategiske planer;
53. opfordrer desuden til, at virksomheder beliggende i høje bjergområder får mulighed for at købe jord for et beløb, der overstiger grænsen på 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation, som anført i artikel 73, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2021/2115, for at muliggøre den jordfordeling, der er nødvendig, for at de kan forblive økonomisk aktive og varetage deres opgave med at bevare og opretholde lokalområderne;
54. foreslår at give skovbrugssektoren mulighed for også at benytte sig af proceduren for fritagelse for anmeldelsespligten i forbindelse med andre foranstaltninger end dem, der er omfattet af de nationale strategiplaner;
55. foreslår ligeledes med hensyn til skovbrugssektoren, at infrastrukturforanstaltninger IKKE automatisk betragtes som statsstøtte, hvis de vedrører ikkeproduktive investeringer;

56. foreslår at ændre de gældende regler for risikostyring, navnlig at sænke skadetærsklen i forbindelse med definitionen af hændelser, der kan henregnes under naturkatastrofer, til 20 % som foreskrevet i forordning (EU) 2021/2115;
57. foreslår at hæve kompensationstærsklen for subsidierede forsikringsordninger og andre risikostyringsværktøjer som foreskrevet i artikel 76 i forordning (EU) 2021/2115. Denne tærskel skal være forenelig med opretholdelsen af de nuværende forsikringsomkostninger for landbrugsbedrifter;
58. foreslår, at støtte til erstatning ved skader forårsaget af beskyttede dyr fritages for anmeldelsespligten;
59. foreslår, at det for sådanne skader bliver muligt at yde erstatning for indtægtstab, ligesom det allerede er tilfældet for skader, der medfører tab af produktionsmidler;
60. foreslår, at det også bliver muligt at yde erstatning i forbindelse med skader forårsaget af andre dyr end beskyttede dyr, og at det overlades til de nationale, regionale og lokale myndigheder at fastlægge definitionen af sådanne dyr, eftersom forekomsten af dyr varierer fra land til land;
61. foreslår, at institutionelle promovringstiltag, som ikke henviser til bestemte mærker, IKKE betragtes som statsstøtte;
62. foreslår, at der ydes passende støtte til etablering af ikkelandbrugsaktiviteter i landdistrikter. Beløbet bør være det samme som loftet for den støtte, der kan ydes til etablering af landbrugsvirksomheder (100 000 EUR). Da der er tale om meget små beløb, er der ingen grund til at differentiere på en måde, der er til skade for diversificeringen af andre aktiviteter end landbrugsvirksomheder;
63. opfordrer med det sigte at hjælpe SMV'er, der deltager i lokaludviklingsprojekter styret af lokalsamfundet eller i projekter inden for operationelle grupper, til at:
- udvide anvendelsesområdet til også at omfatte lokale myndigheder, lokale aktionsgrupper, universiteter og andre enheder uanset deres størrelse, i betragtning af hvor forskellige disse projekter er, og hvor mange forskellige deltagere der samarbejder inden for disse projekter
 - hæve loftet for det samlede støttebeløb pr. projekt til 300 000 EUR til deltagelsesbaserede projekter for lokal udvikling og til 500 000 EUR til projekter inden for de operationelle grupper under EPI.

Bruxelles, den 28. april 2022

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU-skovstrategi for 2030

(2022/C 301/11)

Ordfører: Joan CALABUIG RULL (ES/PES), statssekretær for EU-anliggender og eksterne forbindelser i Valencias regionalregering

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over, at EU's skovstrategi fastlægger en politisk ramme for forvaltning og beskyttelse af de europæiske skove med henblik på at forbedre deres økosystemtjenester, sikre eksistensgrundlag, navnlig i landdistrikterne, og bidrage til en skovbaseret bioøkonomi, der understøttes af bæredygtig skovforvaltning som et multifunktionelt naturbaseret redskab, ved at kombinere lovgivningsmæssige og finansielle foranstaltninger i en plan frem mod 2030;
2. påpeger, at EU-skovstrategien for 2030, der erstatter den skovstrategi, der blev vedtaget i 2013 ⁽¹⁾ og evalueret i 2018 ⁽²⁾, fastlægger en ramme for det europæiske samarbejde om skove og fremhæver den centrale rolle, som bæredygtig skovforvaltning spiller, når det gælder om at sikre borgernes velfærd og eksistensgrundlag, bevarelse af biodiversiteten og klimarobuste økosystemer;
3. glæder sig over vurderingen og korrigeringen af enkelte skovdriftsmetoder i visse regioner med det formål at beskytte biodiversiteten, men også jordbunds- og vandkvaliteten og modstandsdygtigheden over for de forstyrrelser, der følger af klimaforandringer (vandstress, orkaner og snefald, skadedyr og skovbrande);
4. anerkender skovøkosystemets centrale rolle i den europæiske grønne pagt ⁽³⁾, den europæiske klimapagt ⁽⁴⁾, den europæiske klimalov ⁽⁵⁾ og EU's biodiversitetsstrategi for 2030 ⁽⁶⁾ og understreger, at de forskellige skovbaserede sektorer, bl. a. dem, der udnytter skovenes ikkeudvindingsrelaterede fordele, kan og bør bidrage til en bæredygtig, klimaneutral og socioøkonomisk konkurrencedygtig cirkulær bioøkonomi;
5. konstaterer, at skovbrugssektoren er udeladt af den første rapport fra ekspertplatformen for miljøkriterier i det europæiske klassificeringssystem, da skove er en følsom sektor, hvor det er svært at finde en balance mellem interessenternes forskellige behov og interesser. Udvalget konstaterer ligeledes, at eksperternes vurdering ikke er bindende for Kommissionen;
6. opfordrer Kommissionen til at handle på en afbalanceret, miljømæssigt, socialt og økonomisk retfærdig måde ved opfyldelsen af klima- og biodiversitetsmålene og den skovbaserede bioøkonomis mål, som er en af grundstøjlerne i den europæiske grønne pagt;
7. understreger, at medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder med skovbrugskompetencer har udviklet og gennemført nationale og/eller regionale strategier, politikker, programmer og værktøjer for bæredygtig skovforvaltning og fremhæver derfor nødvendigheden af samarbejde og konstruktiv dialog mellem medlemsstaterne, Kommissionen, aktører og civilsamfundet i skovsektoren;

⁽¹⁾ COM(2013) 659 final.

⁽²⁾ COM(2018) 811 final.

⁽³⁾ Den europæiske grønne pagt: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_da.

⁽⁴⁾ COM(2020) 788 final.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 («den europæiske klimalov») (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ COM(2020) 380 final.

8. fremhæver, at skove har mange fordele for samfundet som helhed i kraft af en lang række økosystemtjenester, herunder ikkeudvindingsrelaterede tjenester, og derfor er de skovrelaterede beslutninger vigtige for en bred vifte af borgere og skovforvaltere.

Behovet for at styrke dialogen mellem skovaktørerne, de regionale og lokale myndigheder, medlemsstaterne og Kommissionen

9. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at fastsættelsen af en ramme og fælles mål på europæisk plan er meget hensigtsmæssig, men opfordrer til at undgå enhver svækkelse af nærhedsprincippet og medlemsstaternes rolle på dette område. I betragtning af de europæiske skoves mangfoldighed er der brug for en mere skræddersyet regional tilgang. RU er også enig i, at EU — selv om traktaterne ikke nævner »skovpolitik« som en udtrykkelig EU-kompetence — har en lang række kompetencer inden for beslægtede områder, som er blevet udøvet i retsakter vedrørende skovbrugsspørgsmål;

10. fremhæver desuden, at skovforvaltning har stor betydning især i tyndtbefolkede områder og i fjerntliggende områder, hvor skovøkonomien er en vigtig indtægtskilde;

11. anbefaler at styrke kommunikationen, dialogen og inddragelsen af medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og sektorens aktører (offentlige og private ejere, brancheorganisationer, virksomheder i skovindustrien, naturbevaringsekspertter, forskere, herunder klimaforskere, m.fl.) i udarbejdelsen af dokumenter. Udvalget mener ikke, at de forudgående drøftelser i de eksisterende deltagesorganer har været fyldestgørende, men at de kunne være organiseret bedre, sådan som det var tilfældet med tidligere strategier, med det formål at opnå størst mulig konsensus blandt alle aktører, der ønsker at drage nytte af vores skove. Der blev derimod fremlagt et endeligt dokument med den begrundelse, at en stor del af indholdet allerede findes i 2020-strategien for biodiversitet;

12. anbefaler, at aktører, der specifikt berøres af foranstaltningerne i EU's skovstrategi (regionale og lokale myndigheder, civilsamfundet og virksomheder), inddrages i gennemførelsen heraf. Administrative byrder bør reduceres til et minimum, navnlig for skovejere og virksomheder, men også for de lokale og regionale myndigheder.

Behovet for at nå til enighed på europæisk plan

13. Det Europæiske Regionsudvalg beklager den manglende politiske enighed i EU, idet der i de seneste uger/måneder har været en tiltagende kritik af EU's skovstrategi i dens nuværende ordlyd, både i form af erklæringer fra EU-organer såsom Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (Udtalelse NAT/831 om den nye EU's skovstrategi for 2030 (7)), flere nationale og regionale myndigheder og fra politiske partier, der bakker myndighederne op, medlemmer af Europa-Parlamentets forskellige politiske grupper og repræsentanter for skovbrugssektoren (sammenslutninger af offentlige og private skovejere, lokale og regionale skovforvaltningsmyndigheder, erhvervs sammenslutninger, nationale og regionale sektorplatforme);

14. beklager, at Rådets konklusioner under det tyske formandskab om et fremtidigt tættere samarbejde i EU med en bottom-up-tilgang ikke er taget til efterretning, og at der ikke er taget hensyn til eksisterende strukturer (f.eks. regionale/nationale skovopgørelser). I stedet har Kommissionen, som ikke er ansvarlig for skovpolitikken, udstedt specifikationer og truffet foranstaltninger på egen hånd uden tilstrækkelig deltagelse af det ansvarlige rådgivende udvalg;

15. anerkender EU-skovstrategiens overordnede mål om at sikre god skovforvaltningspraksis i medlemsstaterne og hos de regionale og lokale myndigheder, men henleder Kommissionens opmærksomhed på behovet for at finde en balance mellem de miljømæssige, sociale og økonomiske aspekter af skovforvaltning, herunder beskyttelse som en forvaltningsløsning. Udvalget understreger betydningen af at respektere og bevare skovenes mangfoldighed samt procedurerne for planlægning og praksis i tilknytning til bæredygtig skovforvaltning i medlemsstaterne og hos de regionale og lokale myndigheder;

(7) EUT C 152 af 6.4.2022, s. 169.

16. bemærker, at EU-skovstrategiens tilgang ifølge de centrale aktører i skovbrugssektoren (private og offentlige skovejere, fagfolk, virksomheder og en stor del af det videnskabelige miljø inden for skovbruget) ikke fuldt ud modsvarer de faktiske forhold på stedet, hvilket tyder på, at praksis for bæredygtig skovforvaltning ikke går i den rigtige retning og derfor bør ændres betydeligt;

17. anerkender, at datamaterialet viser et fald i biodiversiteten i visse områder samt en mangelfuld bevaringsstatus for Natura 2000-levesteder, bl.a. på grund af manglen på en passende incitamentsramme for forvalterne (priser, godtgørelse af eksterne virkninger, regionalt tilpassede og rationelle lovgivningsmæssige rammer). Dette er centrale spørgsmål, som bør afklares i EU-skovstrategien gennem tildeling af ekstra ressourcer fra EU's og medlemsstaternes budgetter. Udvalget efterlyser et tættere samarbejde for at fremme arbejdet med at genoprette økosystemer, herunder mål for genopretning af beskadigede skovøkosystemer;

18. mener, at multifunktionelt skovbrug er et redskab i bæredygtig skovforvaltning, som er dybt forankret i langt de fleste regioner, navnlig i de regioner, der er hårdest ramt af virkningerne af klimaændringerne. Skovejere og skovforvaltere arbejder generelt for at beskytte biodiversiteten og andre økosystemtjenester i skovene, mindske faren for og forekomsten af skovbrande, samtidig med at de arbejder på at gøre dem mere modstandsdygtige og levende og støtte deres vækst. Dette gør dem til aktive bidragydere til lokale økonomier og eksistensgrundlag i landdistrikterne;

19. anbefaler en langt mere systematisk tilgang, der tager højde for mangfoldigheden og kompleksiteten af bæredygtig skovforvaltning med andre indikatorer end blot høst- og tilvækstraten, ejendomsrettigheder og de faktiske forhold som ejere, fagfolk, offentlige og private virksomheder samt lokale og regionale myndigheder står over for, samt de resultater af bæredygtig udvikling, som den europæiske skovbrugssektor har opnået. Udvalget er af den opfattelse, at skovbeskyttelse på nogle områder kræver støtte — også økonomisk — til en aktiv bæredygtig forvaltning for at maksimere de positive eksterne virkninger af økosystemtjenester og undgå forringelse, herunder miljøforringelse, som følge af at skovarealer nedlægges;

20. understreger for så vidt angår biodiversitet, at der i kraft af visse regioner i den yderste periferi findes primærskove, regnskove og subtropiske skove i EU, som giver enestående muligheder for videnskabelig forskning, specialisering og innovation (for eksempel lægemiddelforskning og udvinding af planteekstrakter). Biodiversiteten i disse regioner udgør næsten 80 % af Europas biodiversitet og er afgørende for planetens økologiske ligevægt. De lokale og regionale myndigheder forvalter denne uvurderlige ressource og bør ydes passende støtte for at håndtere og bevare den;

21. mener, at selv om EU's skovstrategi er tæt knyttet til biodiversitetsstrategien og kan bidrage til at skabe sammenhæng i den henseende, bør den have en mere integreret og systematisk tilgang, således at skovstrategiens indsatsområder kan blive effektive og sammenhængende med målene for den fælles politik for grøn omstilling og klimaforandringer med henblik på at nå EU's miljø-, social- og vækstsmål, herunder grønne job, og dermed skabe den nødvendige sammenhæng mellem EU's politikker for bæredygtigt skovbrug og samtidig fremme sektorens potentiale til at bidrage til at nå den europæiske grønne pagts mål for bæredygtig udvikling.

Behovet for en mere horisontal tilgang i Kommissionens tjenestegrene

22. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender EU-skovstrategien som et resultat af det fælles arbejde mellem GD AGRI, ENV og CLIMA, men anbefaler at inddrage de forskellige tjenestegrene i Kommissionen, der er aktive i skovbrugssektoren (GD GROW, ENER og REGIO) med henblik på at tage højde for alle sociale, økonomiske og miljømæssige aspekter og konsekvenser med udgangspunkt i en systemisk og inklusiv tilgang. I modsat fald kan tilgangen blive ufuldstændig og fragmenteret;

23. anbefaler en klar definition af Den Stående Skovbrugskomités rolle som en central aktør i EU-skovstrategien, således at sektorens og andre vigtige interessenters synspunkter bliver hørt, og det bliver muligt at udnytte skovene aktivt i EU's forskellige regioner;

24. anbefaler endvidere, at man tager hensyn til områdernes særlige geografiske udformning, som kræver både innovation som investeringer i infrastruktur for at fremme logistikken og gøre det muligt at gennemføre en digitalisering, hvilket vil modernisere de skovbaserede værdikæder som middel mod tab af ressourcer og affolkning, og en passende incitamentsordning.

De regionale og lokale niveaues rolle

25. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at der tages højde for skovenes territoriale dimension som arealanvendelse (43 % vækst), der hovedsageligt finder sted i affolkede regioner (bagland: bjergområder, områder med koldt klima, oversvømmelsesområder, områder med dårlig jordbund). Der bør tages hensyn til medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders politikker for arealforvaltning og affolkning;

26. mener, at det er nødvendigt at anerkende nærhedsprincippet, men også den delte kompetence på skovområdet som følge af de forskellige miljø- og landskabsbevarelseslovgivninger, der påvirker skovbrugspolitikken, under hensyntagen til de forskellige retningslinjer for skov, der omfatter, men ikke er begrænset til skovbrugspraksis og medlemslandenes forskellige skovbrug, der er udarbejdet på baggrund af skovenes biologiske, sociale, økonomiske og kulturelle mangfoldighed i EU's forskellige regioner;

27. understreger behovet for, at de vigtigste aspekter af EU skovstrategien bygger på principper, der er vedtaget på EU-niveau. Det bør dog være muligt at fastlægge, hvilke midler der kræves for at nå målene på nationalt plan, således at de er i overensstemmelse med de politikker og bestemmelser, der er udformet af lokale og regionale myndigheder med skovbrugskompetencer. Udvalget understreger, at det kræver bæredygtig skovforvaltning, sektorens overordnede konkurrenceevne og rentabilitet samt passende politisk sammenhæng at beskytte skovene.

Forenelighed mellem skovenes miljømæssige, sociale og økonomiske funktioner er nødvendig for at imødegå EU's største udfordringer

28. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at EU's skovstrategi skal tage højde for betydningen af hele rækken af skovprodukter og -tjenester. Derfor skal den bioøkonomiske strategi og bæredygtig skovforvaltning sikre balance mellem skovenes funktioner, herunder leveringen af forskellige økosystemtjenester; Hvis kun ét aspekt prioriteres, forskydes balancen;

29. understreger, at skovbrugssektoren (forvaltning og fældning, forarbejdning af træ og papir) direkte beskæftigede 2,1 mio. mennesker i EU i 2018 og skabte en bruttoværditilvækst på 109 855 mio. EUR. Derudover var 1,2 millioner mennesker beskæftiget inden for fremstilling af træmøbler og i papirtrykindustrien, hvilket genererede en bruttoværditilvækst på henholdsvis 25 000 og 31 000 mio. euro i 2018, mens 397 000 virksomheder var aktive i skovbrugsindustrien, svarende til 15 % af EU's produktionsvirksomheder. Derudover tegnede bioenergi, trækonstruktion og andre skovprodukter end træ sig for yderligere 4 mio. arbejdspladser;

30. bemærker, at bevarelse af biodiversitet, genopretning af økosystemer og forøgelse af kulstofdræn er grundlæggende elementer i EU-skovstrategien, men at den deraf følgende mangel på sammenhæng med klimamålene og bæredygtig socioøkonomisk vækst er et af de mest problematiske punkter;

31. fremhæver den sociale dimension af skovene i EU, idet 60 % af skovarealet er privat ejendom, der tilhører mere end 16 mio. skovejere, hvoraf langt de fleste er små ejere fordelt på alle regioner, med et gennemsnit på 13 hektar pr. ejer;

32. mener, at principperne for bæredygtig skovforvaltning handler om bæredygtighed ud fra et globalt perspektiv, dvs. miljømæssigt, økonomisk og socialt. Bæredygtig skovforvaltning bør således forstås som den bedste løsning for forvaltning gennem bevaring eller bevaring gennem forvaltning, og dermed den rette måde til at gøre op med det påståede modsætningsforhold mellem bevarelse og forvaltning, som er mere rodfæstet i politisk diskurs end i reel praksis for forvaltning i det virkelige liv;

33. påpeger, at skove ejet af lokale og regionale myndigheder udgør omkring 14 % (22 mio. hektar) af det samlede skovareal. Lokale og regionale myndigheder er ikke kun skovejere, men forvalter også skovene og er ansvarlige for at gennemføre politikker og budgetter på skovbrugsområdet, for at sikre overholdelse af lovgivningen og for at hjælpe private skovejere med at forfølge bæredygtigt skovbrug i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats skovbrugspolitik og sektorpolitiske EU-initiativer med det formål at forene skovenes miljømæssige, sociale og økonomiske funktioner;

34. bemærker, at der i de drøftelser, der har ledsaget processen, er blevet skabt et falsk modsætningsforhold mellem skovenes miljømæssige og socioøkonomiske funktioner, hvilket fører til partiske drøftelser og fjerner fokus fra det grundlæggende mål om bæredygtig udvikling, herunder beskyttelse af skovenes sundhed på lang sigt, kapacitet til at bekæmpe klimakrisen med modstandsdygtige økosystemer, bæredygtig ressourceforvaltning og ansvarlig og effektiv forarbejdning af skovenes produkter med henblik på at sikre millioner af europæiske borgeres trivsel og levevis;

35. anbefaler, at indholdet i EU's skovstrategi styrkes for så vidt angår visse miljømål (vand, jordbund, landskaber), og at der lægges større vægt på det vigtige bidrag, som industriens bæredygtigt forvaltede og forarbejdede skovprodukter yder til bioøkonomien som en grundlæggende søjle i den europæiske grønne pagt. Hvad angår disse skovprodukter, er det vigtigt at finansiere teknologisk innovative processer for at udvikle forskellige typer virksomheder, især virksomheder i det første forarbejdningsled, der er det svageste led i skov- og træsektoren, men som har det største potentiale til at udnytte de lokale ressourcer;

36. anbefaler, at der lægges større vægt på de definitioner og foranstaltninger i tilknytning til bæredygtig skovforvaltning, der har til formål at forbedre vandkredsløbet og jordbundsbevarelsen, navnlig i økosystemer i Middelhavsområdet og i bjergområder. Udvalget påpeger, at indikatorerne bør styrkes for at forbedre den bæredygtige forvaltning af skovene, hvilket er en forudsætning for langsigtet levering af økosystemtjenester;

37. anbefaler at omdefinere målene for at skabe større synlighed, når det handler om at sikre en bæredygtig balance og kompatibilitet mellem skovenes miljømæssige, sociale og økonomiske funktioner med udgangspunkt i bæredygtig skovforvaltning og multifunktionalitet i de forskellige skovområder (nordlig og kontinentale skove samt skove i Middelhavs-, bjerg- og byområder) uden at tilsidesætte beskyttelsen af biodiversiteten og andre miljøtjenester;

38. mener, at EU's skovstrategi bør lægge større vægt på betydningen af at fremme inklusivitet og ligestilling i skovbrugssektoren. EU's nye skovstrategi bør i overensstemmelse med EU's nye ligestillingsstrategi fra marts 2020 virke for en mere lige deltagelse på arbejdsmarkedet mellem mænd og kvinder, så skovbruget kan nå sit fulde potentiale;

39. anbefaler, at der lægges større vægt på skovenes rolle i de mest fjerntliggende områder, bjergområder eller ugunstigt stillede områder, hvor procentdelen af skovområder er højere, og hvor der er større risiko for affolkning, og hvor de skovbaserede værdikæder desuden er de vigtigste kilder til beskæftigelse og økonomisk aktivitet, der er forbundet med udnyttelse af skovressourcerne og den første forarbejdning heraf;

40. bemærker, at skovenes rolle i udviklingen af en cirkulær bioøkonomi i højere grad præsenteres ud fra et risikoperspektiv end ud fra et mulighedsperspektiv. Udvalget fremhæver den vigtige rolle, som biobaserede produkter kan spille i dekarboniseringen ved at reducere forbruget af fossile brændstoffer og fossile materialer, hvilket er et af Kommissionens vigtigste mål. Dekarboniseringen skal imidlertid tage højde for livscyklusvurderingen af skovbaserede produkter og fremme fremstillingen af produkter med lang levetid;

41. anbefaler fremme af lokal forarbejdning af træprodukter og andre skovprodukter end træ for at mindske indvirkningen på miljøet;

42. glæder sig over anbefalingen fra borgerpanelet under konferencen om Europas fremtid, som opfordrer til, at der lægges særlig vægt på genplantning af udnyttede eller ødelagte skove og nyplantning af områder med udpint jord, samt til at fremme mere ansvarlige løsninger med henblik på en bedre udnyttelse af træ (*);

43. anbefaler, at målene og synergieffekterne i EU's skovstrategi afstemmes med den bioøkonomiske strategi fra 2012, som blev revideret i 2018 (*), så skovprodukter integreres og fremmes, både træbaserede (ikke kun bygningstømmer, men også biokomposit, biobrændstoffer, produkter til bioraffinaderier og produkter med høj merværdi til den kemiske industri, fødevarerindustrien samt parfume og kosmetik) og andre skovprodukter end træ (kork, svampe, skovfrugter, krydder- og

(*) Anbefaling vedrørende klimaforandringer og miljø fra borgerpanelet under konferencen om Europas fremtid.

(*) COM(2018) 673 final og SWD(2018) 431 final.

lægeplanter, harpiks). Der bør tages højde for disse produkters bidrag til modvirkning af klimaændringer som kulstofdræn i hele deres livscyklus og substitutionsvirkningen i forhold til andre materialer, der udleder meget drivhusgas;

44. anbefaler, at målene og synergierne afstemmes med den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi fra 2020 ⁽¹⁰⁾, som udgør en grundlæggende søjle i den europæiske grønne pagt, så der tages højde for nyttiggørelsen og genanvendelsen af skovprodukter i hele deres affaldsbehandlings- og forarbejdningskæder;

45. anbefaler, at der etableres et system med udveksling af god praksis, som anvendes af flest mulige virksomheder (optimeret udbytte, rationel og ansvarlig brug af ressourcer, certificering af sporbarhedssystemer, økodesign, energieffektivitet, materiale- eller energigenvinding af affald) i hele skovbrugssektoren;

46. fremhæver, at EU-skovstrategien bør anerkende skovenes betydning ikke bare som kulstofdræn, men også som kulstoflagre, der kan øges og dermed yde et stort bidrag til at nå EU's mål om klimaneutralitet inden 2050. Udvalget understreger, at man i forbindelse med erstatning med skovbaserede produkter bør tage højde for indvirkningerne gennem hele livscyklussen for at værdiansætte skovsektorens samlede potentiale for modvirkning af klimaændringer. Effekten af skovene som nettokulstofdræn falder desuden i takt med, at skovene bliver ældre;

47. anbefaler, at der fastlægges klare definitioner for skove, hvor der som minimum skelnes mellem primærskove, der aldrig er blevet forvaltet (0,7 % af det samlede areal), og skove, der tidligere er blevet forvaltet, men hvor forvaltningen er blevet opgivet i de seneste årtier, for at beskytte primærskove effektivt, navnlig i visse regioner i Central- og Østeuropa. Ligeledes anbefales det at puste nyt liv i bjergområder, hvor man har opgivet forvaltningen, hvilket kan føre til risiko for skovbrande, sygdomme og skadedyr;

48. mener, at bioenergi bør betragtes som en mulighed for at foretage bæredygtig skovforvaltning og som en kilde til vedvarende energi i forbindelse med processer til fremstilling af biprodukter og genanvendelse i overensstemmelse med direktivet om vedvarende energi fra 2018 ⁽¹¹⁾. Udvalget mener, at bioenergi er vigtig for Europas energisikkerhed og uafhængighed af fossile brændstoffer;

49. anbefaler en revision af de foreslåede ændringer af bæredygtighedskriterierne for bioenergi eller skovdyrknings-systemer, da nogle af de foreslåede foranstaltninger kan øge byrden for de regionale og lokale myndigheder som skovejere og som institutioner, der er ansvarlige for bæredygtig skovforvaltning i mange medlemsstater. Begrænsningerne i tilknytning til den strenge retlige beskyttelse af 10 % af skovene skaber behov for godtgørelser, uden at der gives et klart tilsagn om finansiel støtte fra Kommissionens side. Bæredygtighedskriterierne for bioenergi i direktivet om fremme af energi fra vedvarende energikilder fra 2018 bør finde anvendelse;

50. mener, at skovbrugssektorens socioøkonomiske rolle er vigtig for udviklingen af landdistrikterne og de lokale økonomier i mange regioner, og beklager, at EU-skovstrategien ikke som et af sine prioriterede mål klart og utvetydigt støtter anvendelsen af træ- og andre skovressourcer samt den industrielle forarbejdning heraf i europæiske virksomheder (hvoraf langt størstedelen er SMV'er beliggende i landdistrikter) med udgangspunkt i bæredygtig skovforvaltning og rammerne for den grønne bioøkonomi;

51. finder det nødvendigt, at EU's skovstrategi fremmer og styrker uddannelse i bæredygtig skovforvaltning på alle områder, navnlig i skoler og civilsamfundsorganisationer, men også i forbindelse med oplysningskampagner i medierne med henblik på at afhjælpe de europæiske borgeres manglende viden om praksis for bæredygtig skovforvaltning og dens tredobbelte miljømæssige, økonomiske og sociale dimension;

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 98 final.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

52. mener, at EU's skovstrategi bør omfatte en international dimension, der har til formål at standse skovrydning og tab af biodiversitet på globalt plan ved at udnytte erfaringer, overførsel af viden og god praksis fra den bæredygtige skovforvaltning i medlemsstaterne og hos langt størstedelen af de lokale og regionale myndigheder. På den baggrund glæder udvalget sig over Kommissionens forslag til forordning om tilgængeliggørelse på EU-markedet samt eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010⁽¹²⁾, som har til formål at hæmme importen af råvarer med forbindelse til skovrydning og skovforringelse på globalt plan. Udvalget understreger endvidere, at forslaget er ledsaget af et skema vedrørende nærhedsprincippet⁽¹³⁾, som indeholder en grundig analyse af betæneligheder med hensyn til nærhedsprincippet.

Behovet for at nå til enighed på videnskabeligt og teknisk plan

53. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at der i EU-skovstrategien lægges vægt på den gode praksis inden for skovforvaltning, der har skabt resultater i de europæiske skove i de seneste årtier (løbende forøgelse af skovarealet, vækst i omfanget af kulstofdræn, stigende antal beskyttede områder og økosystemer, øget nyttiggørelse, udvikling af ansvarlige virksomheder og industrisektorer, bedre uddannelse i bæredygtig skovforvaltning og af skovbrugsaktørerne osv.). Udvalget anbefaler, at EU-skovstrategien eksplicit anerkender denne indsats i EU som et eksempel til efterfølgelse på globalt plan, der kan inspirere tredjelande;

54. opfordrer indtrængende til at følge de definitioner af bæredygtig skovforvaltning, der følger af de internationale forpligtelser, som EU og medlemsstaterne har påtaget sig, herunder navnlig Forest Europe-processen;

55. anbefaler, at der gennemføres yderligere undersøgelser vedrørende planlægningen af den eventuelle gennemførelse, så man undgår overlapninger med eksisterende systemer. Der bør foretages en kortlægning af de synergier, den merværdi og det cost-benefit-forhold, som den foreslåede certificeringsordning for naturnær skovforvaltning, et uafhængigt EU-certifikat samt »strategiske skovplaner« kan tilbyde inden for rammerne af internationalt anerkendte og gennemførte eksisterende skovcertificeringsordninger (PEFC, FSC), samt de strategier, planer og programmer for bæredygtig skovforvaltning, der allerede findes i medlemsstaterne og hos lokale og regionale myndigheder. Der mangler ligeledes en præcisering af, hvorvidt den nye ordning bør være obligatorisk eller frivillig, og hvilket retsgrundlag, der lægges til grund for disse foranstaltninger;

56. opfordrer til, at der henvises klart til hele rækken af ikkeudvindingsrelaterede fordele;

57. opfordrer til en gennemgang og analyse af de vurderinger fra videnskabelige eksperter på skovområdet, herunder skovøkologer, i hele Europa, som advarer om, at de foreslåede politikker måske ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til den potentielle stigning i risiciene forbundet med alvorlige hændelser (brande, orkaner, voldsomme snefald og skadedyr). Der bør lægges særlig vægt på skove, som er særligt sårbare over for klimakrisen;

58. foreslår, at der stræbes efter større konsensus baseret på en videnskabelig og teknisk tilgang, der tager højde for de forhold, der danner grundlag for både skovstrategien og biodiversitetsstrategien. Derfor bør der nedsættes et udvalg med grundige, videnskabelige eksperter, som har dokumenteret erfaring inden for alle aspekter af skovbrugets komplekse værdikæde og de forskellige typer skove i Europa;

59. mener, at det bør være muligt, at beskyttede levesteder i nogle Natura 2000-områder, som trues eller bringes i fare af forstyrrelser som følge af klimaændringerne, på visse betingelser, der underbygges af videnskabelige analyser, kan omdannes til mere modstandsdygtige biologiske samfund;

60. anerkender og bifalder forslaget om indsamling af pålidelige data og understreger vigtigheden af at offentliggøre det nye lovforslag om observation, rapportering og indsamling af data om EU's skove.

⁽¹²⁾ COM(2021) 706 final.

⁽¹³⁾ SWD(2021) 325 final.

Behovet for vigtige præciseringer af strategien, inden den gennemføres

61. Det Europæiske Regionsudvalg mener ikke, at EU's skovstrategi opstiller et sammenhængende og overordnet mål for den europæiske skovbrugssektor for 2030, men at den indeholder en række foranstaltninger og initiativer, hvoraf mange stadig er vage, og kun enkelte omfatter en vejledende tidsplan;

62. mener, at det med hensyn til gennemførelsen af EU-skovstrategien er et nødvendigt første skridt at præcisere begreber og foranstaltninger og udarbejde en handlingsplan, der skaber klarhed over mål, anvendelsesområde, tidsplan og ansvarsområder. Denne handlingsplan bør anerkende medlemsstaternes, de regionale og lokale myndigheders og sektorspecifikke aktørers holdning til skovstrategien, og deres overvejelser om vejen frem. Der skal desuden tages højde for synspunkterne hos RU, Europa-Parlamentet og alle aktører i skovbrugssektoren;

63. anbefaler, at det præciseres, hvordan de nye indikatorer, tærskler og intervaller for bæredygtig skovforvaltning hænger sammen med kriterier og indikatorer for bæredygtig skovforvaltning i henhold til Forest Europe, idet EU og medlemsstaterne har tilsluttet sig Forest Europe. Udvalget mener ligeledes, at det er nødvendigt at oplyse om det retsgrundlag, der lægges til grund for denne foranstaltning, og betydningen af formuleringen »på frivillig basis« set i forhold til eventuelle kommende tiltag. Derudover bør sammenhængen mellem bæredygtig skovforvaltning og konceptet naturnær skovforvaltning afklares;

64. anbefaler, at omfanget og gennemførligheden af udviklingen af en betalingsordning for økosystemtjenester drøftes indgående med medlemsstaterne og de sektorspecifikke aktører. Der bør efterfølgende foretages kontroller for at vurdere, om de finansielle mekanismer, der er fastsat i skovstrategien (den fælles landbrugspolitik, kulstofbindende dyrkning og CO₂-certificering), gør det muligt at opfylde de tilsigtede mål;

65. glæder sig over indførelsen af EU-dækkende og koordineret skovovervågning, men mener, at det er nødvendigt at vurdere merværdien og cost-benefit-forholdet ved det nye forslag om overvågning, rapportering og dataindsamling vedrørende EU's skove samt foretage en kortlægning af eksisterende og manglende data og oplysninger. Udvalget anerkender, at fjerndata, herunder satellitoplysninger og data indhentet på andre måder, er en omkostningseffektiv måde at forbedre videngrundlaget på sammen med de eksisterende og igangværende nationale skovopgørelser. I den forbindelse er det vigtigt at tage højde for subsidiaritet og administrative omkostninger og byrder. En EU-dækkende skovovervågning ville give merværdi, forudsat at en sådan indsats støttes af medlemsstaterne og lokale og regionale myndigheder, og forudsat at den bygger på terrændata eller data indsamlet til nationale og regionale skovopgørelser og inden for rammerne af Forest Focus. Udformningen af de nationale strategiske planer (frivillige eller obligatoriske planer), format og præcise mål bør desuden klart defineres, og skovejerne skal have omkostningseffektive incitamenter til at bidrage til dataindsamlingen.

Bæredygtig skovforvaltning kræver flere EU-midler

66. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at der gives tilsagn om en klar og realistisk finansiering. Selv om EU-skovstrategien synes at sikre en betydelig stigning i EU's midler til bæredygtig skovforvaltning og bevarelse af biodiversiteten til fordel for skovene, gør forhold som afhængigheden af fonde, der allerede har andre mål og øremærkede bevillinger (f.eks. den fælles landbrugspolitik) og manglende bidrag fra andre EU-fonde under generelle rammevilkår, der er præget af brexit, den økonomiske krise efter covid-19 og en stigning i inflationen, at det er tvivlsomt, hvorvidt EU's nuværende underfinansiering af skove og biodiversitet vil blive vendt på kort eller mellemlang sigt;

67. anbefaler, at Kommissionen hjælper de lokale og regionale myndigheder med at sikre, at de disponible EU-midler (ELFUL, EFRU, NextGenerationEU) i højere grad kan benyttes til at fremme bæredygtig skovforvaltning. Dette kan gøres ved at forenkle de administrative processer;

68. anbefaler, at der afsættes flere finansielle midler til uddannelse, FoU og videnovertførsel på europæisk og internationalt plan med henblik på at lette samarbejde, overføre og gennemføre god praksis for bæredygtig skovforvaltning og skovbaserede værdikæder i alle regioner i Europa og på verdensplan;

69. mener, at EU's nye skovstrategi bør fremme initiativer, som skaber platforme for tværregionalt samarbejde om og finansiering af skove og den dekarboniserede økonomi.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

RU'S 149. PLENARFORSAMLING, 27.4.2022-28.4.2022

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En socialt retfærdig gennemførelse af den grønne pagt

(2022/C 301/12)

Ordfører:	Csaba BORBOLY (RO/EPP), formand for distriktsrådet i Harghita, Rumænien
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en social klimafond COM(2021) 568 final Forslag til Rådets direktiv om omstrukturering af EU-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (omarbejdning) COM(2021) 563 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en social klimafond

COM (2021) 568 final

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på at gennemføre forpligtelserne om klimaneutralitet er EU's klima- og energilovgivning blevet revideret og ændret for at fremskynde reduktionen af drivhusgasemissioner.	Med henblik på at gennemføre forpligtelserne om klimaneutralitet er EU's klima- og energilovgivning blevet revideret og ændret for at fremskynde reduktionen af drivhusgasemissioner. Disse ændringer bør være i overensstemmelse med principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og sikre, at alle kan drage fuld fordel af den retfærdige omstilling, og at ingen lades i stikken. En ny social klimafond kunne bidrage til at beskytte og styrke de mest sårbare husholdninger og mobilitetsbrugere med henblik på at udrydde energi- og mobilitetsfattigdom i hele Europa.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Disse ændringer har forskellige økonomiske og sociale konsekvenser for de forskellige økonomiske sektorer, for borgerne og for medlemsstaterne. Navnlig bør medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ give et yderligere økonomisk incitament til at investere i nedbringelsen af forbruget af fossile brændstoffer og dermed fremskynde reduktionen af drivhusgasemissioner. Kombineret med andre foranstaltninger bør dette på mellemlang til lang sigt nedbringe omkostningerne til bygninger og vejtransport og give nye muligheder for jobskabelse og investeringer.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).</p>	<p>Disse ændringer har forskellige økonomiske og sociale konsekvenser for de forskellige økonomiske sektorer, for husstande, mikrovirksomheder og små virksomheder blandt regionerne og byerne og for medlemsstaterne. Navnlig bør medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ give et yderligere økonomisk incitament til at investere i nedbringelsen af forbruget af fossile brændstoffer og dermed fremskynde reduktionen af drivhusgasemissioner. Kombineret med andre foranstaltninger bør dette på mellemlang til lang sigt nedbringe omkostningerne til bygninger og vejtransport og give nye muligheder for jobskabelse og investeringer.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Prisstigningen på fossile brændstoffer kan i uforholdsmæssig grad påvirke sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, der bruger en større del af deres indkomst på energi og transport, og som i visse regioner ikke har adgang til alternative, økonomisk overkommelige mobilitets- og transportløsninger, og som kan mangle den finansielle mulighed for at investere i en nedbringelse af forbruget af fossile brændstoffer.</p>	<p>Prisstigningen på fossile brændstoffer kan i uforholdsmæssig grad påvirke sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere, der bruger en større del af deres indkomst på energi og transport, og som i visse regioner ikke har adgang til alternative, økonomisk overkommelige mobilitets- og transportløsninger, og som kan mangle den finansielle mulighed for at investere i en nedbringelse af forbruget af fossile brændstoffer. Virkningerne af disse foranstaltninger vil sandsynligvis også være meget forskellige afhængigt af de særlige vilkår og forhold i de forskellige EU-regioner, og disse forskelle bør undersøges udtrykkeligt.</p>

Begrundelse

Det er relevant at fremhæve, at regionale og lokale forskelle bør undersøges og analyseres. Den sociale klimafond bør udvide sit anvendelsesområde til at omfatte sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder i stedet for blot at fokusere på mikrovirksomheder.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Derfor bør en del af indtægterne fra medtagelsen af bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF anvendes til at håndtere de sociale virkninger af denne medtagelse, således at omstillingen bliver retfærdig og inkluderende, idet ingen lades i stikken.</p>	<p>Derfor skal indtægterne fra medtagelsen af bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF anvendes til at håndtere de sociale og økonomiske virkninger af denne medtagelse, således at omstillingen bliver retfærdig og inkluderende, idet ingen lades i stikken.</p>

Begrundelse

Alle indtægter fra ETS til bygninger og vejtransport vil blive brugt til foranstaltninger til afhjælpning af de sociale virkninger af fastsættelsen af en CO₂-pris.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Dette er endnu mere relevant i betragtning af de eksisterende niveauer af energifattigdom. Energifattigdom er en situation, hvor husstande ikke kan få adgang til basale energitjenester såsom køling, i takt med at temperaturerne stiger, og opvarmning. Omkring 34 millioner europæere rapporterede i en EU-dækkende undersøgelse fra 2019, at de ikke var i stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varme i 2018, og 6,9 % af EU's befolkning har sagt, at de ikke har råd til at opvarme deres hjem tilstrækkeligt ⁽¹⁾. Overordnet set anslår observatoriet for energifattigdom, at energifattigdom er et problem for mere end 50 millioner husstande i EU. Energifattigdom er derfor en stor udfordring for EU. Mens der med sociale takster eller direkte indkomststøtte kan ydes umiddelbar støtte til husstande, der står over for energifattigdom, kan kun målrettede strukturelle foranstaltninger, navnlig energirenoveringer, udgøre varige løsninger.</p> <p>⁽¹⁾ Data fra 2018. Eurostat, SILC [ilc_mdcs01]).</p>	<p>Dette er endnu mere relevant i betragtning af de eksisterende niveauer af energifattigdom. Energifattigdom er en situation, hvor husstande ikke har adgang til basale energitjenester, der understøtter en anstændig levestandard og sundhed, herunder tilstrækkelig varme, køling, belysning og energi til elektriske apparater, i den relevante nationale eller regionale kontekst og i den relevante eksisterende socialpolitik og andre relevante politikker, ofte som følge af lav indkomst, hvor deres energiudgifter udgør en stor del af deres disponible indkomst med lav energieffektivitet. Omkring 34 millioner europæere rapporterede i en EU-dækkende undersøgelse fra 2019, at de ikke var i stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varme i 2018, og 6,9 % af EU's befolkning har sagt, at de ikke har råd til at opvarme deres hjem tilstrækkeligt ⁽¹⁾. Overordnet set anslår observatoriet for energifattigdom, at energifattigdom er et problem for mere end 50 millioner husstande i EU. Energifattigdom og mobilitetsfattigdom er derfor en stor udfordring for EU. Selv om betydningen af denne udfordring er blevet anerkendt på EU-plan i over ti år gennem forskellige initiativer, lovgivning og retningslinjer, findes der ingen standarddefinition på EU-plan af energi- eller mobilitetsfattigdom. Derfor er det nødvendigt at udarbejde de nødvendige indikatorer til at måle den under fuld hensyntagen til de forskelligartede regionale og lokale forhold, da kun en tredjedel af medlemsstaterne har indført en national definition af energifattigdom. Som følge heraf er der ingen gennemsigtige og sammenlignelige data om energifattigdom i EU. Der bør derfor fastlægges en definition på EU-plan for effektivt at bekæmpe energifattigdom og måle fremskridt på tværs af medlemsstaterne. Mens der med sociale takster eller direkte indkomststøtte kan ydes umiddelbar støtte til husstande, der står over for energifattigdom, kan kun målrettede strukturelle foranstaltninger, anvendelse af princippet om energieffektivitet først, inklusion af yderligere vedvarende energikilder, herunder gennem projekter ledet af lokal-samfundet, navnlig energirenoveringer, udgøre varige løsninger og effektivt medvirke til at bekæmpe energifattigdom.</p> <p>⁽¹⁾ Data fra 2018. Eurostat, SILC [ilc_mdcs01]).</p>

Begrundelse

Der bør fastlægges en klar og standardiseret definition og begrebsbetegnelse af energifattigdom med en fælles, tværgående, fleksibel og koordineret tilgang til de forskellige sociale, tekniske, økonomiske og budgetmæssige aspekter.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik herpå bør hver medlemsstat forelægge Kommissionen en social klimaplan («planen»). Disse planer bør forfølge to mål. For det første bør de give sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere de nødvendige ressourcer til at finansiere og gennemføre investeringer i energieffektivitet, dekarbonisering af opvarmning og køling i nul- og lavemissionskøretøjer og -mobilitet. For det andet bør de afbøde virkningerne af stigningen i omkostningerne forbundet med fossile brændstoffer på de mest sårbare og derved forebygge energi- og transportfattigdom i overgangsperioden, indtil sådanne investeringer er gennemført. Planerne bør indeholde en investeringskomponent, der fremmer den langsigtede løsning med at reducere afhængigheden af fossile brændstoffer, og kan omfatte andre foranstaltninger, herunder midlertidig direkte indkomststøtte for at afbøde negative indkomstvirkninger på kort sigt.</p>	<p>Med henblik herpå bør hver medlemsstat forelægge Kommissionen en social klimaplan («planen»). Disse planer bør forfølge to mål. For det første bør de udpege og kortlægge husstande, der befinder sig i energi- og mobilitetsfattigdom, eller som risikerer at blive ramt af energifattigdom, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og fremlægge en detaljeret analyse, der foretages i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, af de vigtigste årsager til energi- og mobilitetsfattigdom i de pågældende områder. Planerne bør også fastsætte mål for gradvist og effektivt at udrydde energi- og mobilitetsfattigdom. For det andet bør husstande, der er ramt af energifattigdom, og personer, der oplever mobilitetsfattigdom, samt mikrovirksomheder og små virksomheder (herunder bl.a. små landbrugere) ydes de nødvendige midler til at finansiere og gennemføre investeringer i gennemgribende renovering af bygninger, navnlig bygninger med den dårligste ydeevne og socialt boligbyggeri, for at imødekomme den resterende efterspørgsel efter opvarmning og køling med vedvarende energi og nulemissionsmobilitet. Planerne bør overvejende bestå af en investeringskomponent, der fremmer langsigtede løsninger med udfasning af afhængigheden af fossile brændstoffer. Andre foranstaltninger såsom direkte støtte kan overvejes, men bør være tidsbegrænsede og betinget af langsigtede investeringer med langvarige virkninger.</p>

Begrundelse

Kortlægningen bør også omfatte husstande, der endnu ikke er præget af energifattigdom, men kan glide let ind i det i den nærmeste fremtid, på grund af dårlig isolering og stigende energipriser.

Anbefalet ændring 7

Betragtning 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne er i samråd med de regionale myndigheder bedst i stand til at udforme og gennemføre planer, der er tilpasset og målrettet deres lokale, regionale og nationale forhold, som deres eksisterende politikker på de relevante områder og planlagt anvendelse af andre relevante EU-midler. På denne måde kan den brede vifte af situationer, de lokale og regionale myndigheders særlige viden, forskning og innovation samt erhvervsrelationer og strukturer for arbejdsmarkedsdialogen foruden de nationale traditioner bedst respekteres og bidrage til effektiviteten og produktiviteten af den samlede støtte til sårbare grupper.</p>	<p>Medlemsstaterne er i samråd med de regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, civilsamfundet, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter bedst i stand til at udforme og gennemføre planer, der er tilpasset og målrettet deres lokale, regionale og nationale forhold, som deres eksisterende politikker på de relevante områder og planlagt anvendelse af andre relevante EU-midler. På denne måde kan den brede vifte af situationer, de lokale og regionale myndigheders og arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationers særlige viden, forskning og innovation samt erhvervsrelationer og strukturer for arbejdsmarkedsdialogen foruden de nationale traditioner bedst respekteres og bidrage til effektiviteten og produktiviteten af den samlede støtte til sårbare grupper.</p>

Begrundelse

Lokale og regionale myndigheder bør anerkendes som centrale aktører i gennemførelsen og udarbejdelsen af planerne.

Civilsamfundet og økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter har også en rolle at spille.

Anbefalet ændring 8

Betragtning 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det er afgørende for en retfærdig omstilling hen imod klimaneutralitet at sikre, at foranstaltningerne og investeringerne er særligt rettet mod energifattige eller sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere. Støtteforanstaltninger til fremme af reduktionen af drivhusgasemissioner bør hjælpe medlemsstaterne med at håndtere de sociale virkninger af emissionshandelen i sektorerne for bygninger og vejtransport.</p>	<p>Det er afgørende for en retfærdig omstilling hen imod klimaneutralitet at sikre, at foranstaltningerne og investeringerne er særligt rettet mod energifattige eller sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere. Støtteforanstaltninger til fremme af reduktionen af drivhusgasemissioner bør hjælpe medlemsstaterne, regionerne og byerne med at håndtere de sociale virkninger af emissionshandelen i sektorerne for bygninger og vejtransport.</p>

Begrundelse

Subnationale myndigheder er også ansvarlige for at beskytte sårbare husstande, mikrovirksomheder og små virksomheder og mobilitetsbrugere i den retfærdige omstilling, men for at udøve deres beføjelser effektivt har de også brug for støtteordninger.

Anbefalet ændring 9

Betragtning 20

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne bør indsende deres planer sammen med ajourføringen af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999. Planerne bør omfatte de foranstaltninger, der skal finansieres, de anslåede omkostninger og det nationale bidrag. De bør også omfatte centrale delmål og mål til vurdering af den reelle gennemførelse af foranstaltningerne.</p>	<p>Medlemsstaterne bør indsende deres planer sammen med ajourføringen af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner udarbejdet i tæt og meningsfuldt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder og i overensstemmelse med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 og principperne i den europæiske adfærdskodeks for partnerskaber, som er etableret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014. Planerne bør omfatte et skøn over de forventede virkninger og den forventede finansiering i de forskellige regioner, som minimum på NUTS 3-niveau, de foranstaltninger, der skal finansieres, de anslåede omkostninger og det nationale bidrag. De bør også omfatte centrale delmål og mål til vurdering af den reelle gennemførelse af foranstaltningerne samt et overvågningssystem. Regionerne, især regioner i landdistrikter, bjerg- og randområder samt ømråder, bør have mulighed for at udarbejde deres egne planer.</p>

Begrundelse

Planerne bør omfatte et skøn over de forventede virkninger i de forskellige regioner og indføre et system til overvågning af gennemførelsen, eftersom de lokale og regionale myndigheder har et bedre kendskab til den socioøkonomiske kontekst i deres lokalområder. Det er afgørende, at de lokale og regionale myndigheder i væsentlig grad inddrages i udformningen og gennemførelsen af de sociale klimaplaner, hvis fonden skal blive vellykket, da en betydelig del af foranstaltningerne som følge af territoriale faktorer og forskelle skal gennemføres på lokalt plan for at være effektive.

Anbefalet ændring 10

Betragtning 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Fonden og planerne bør være i overensstemmelse med og være omfattet af de planlagte reformer og de forpligtelser, som medlemsstaterne har indgået i henhold til deres ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [åååå/nnn] [Forslag til omarbejdning af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet], handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder ⁽¹⁾, Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 ⁽²⁾, planerne for retfærdig omstilling i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 ⁽³⁾ og medlemsstaternes langsigtede strategier for renovering af bygninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁴⁾. Oplysningerne i planerne bør være i overensstemmelse med ovennævnte lovgivning og planer for at sikre administrativ effektivitet, hvor det er relevant.</p> <p>⁽¹⁾ Godkendt af Det Europæiske Råd den 24. og 25. juni 2021.</p> <p>⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21).</p> <p>⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).</p> <p>⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>Fonden og planerne bør ud over at være tilpasset de øvrige struktur- og overgangsfonde, navnlig EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling, være i overensstemmelse med og være omfattet af de planlagte reformer og de forpligtelser, som medlemsstaterne har indgået i henhold til deres ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [åååå/nnn] [Forslag til omarbejdning af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [åååå/nnn] [om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder] og medlemsstaternes langsigtede strategier for renovering af bygninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾. Oplysningerne i planerne bør være i overensstemmelse med ovennævnte lovgivning og planer for at sikre administrativ effektivitet, hvor det er relevant.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).</p>

Anbefalet ændring 11

Betragtning 22

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>EU bør støtte medlemsstaterne med finansielle midler til at gennemføre deres planer gennem den sociale klimafond. Betalinger fra den sociale klimafond bør gøres betinget af, at delmålene og målene i planerne er nået. Dette vil gøre det muligt effektivt at tage hensyn til nationale forhold og prioriteter og samtidig forenkle finansieringen og lette integrationen heraf med andre nationale udgiftsprogrammer, samtidig med at virkningen og integriteten af EU's udgifter garanteres.</p>	<p>EU bør støtte medlemsstaterne med finansielle midler under delt forvaltning til at gennemføre deres planer gennem den sociale klimafond. For at sikre den mest effektive anvendelse af EU-midlerne bør betalinger fra Den Sociale Klimafond gøres betinget af, at delmålene og målene i planerne er nået, og at medlemsstaterne vedtager retligt bindende mål og foranstaltninger for udfasning af alle fossile brændstoffer inden for en tidsramme, der er i overensstemmelse med målet om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C over det forindustrielle niveau, herunder udfasning af faste fossile brændstoffer senest i 2030 og af fossil gas senest i 2040.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 12

Betragtning 23

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Fondens finansieringsramme bør i princippet svare til 25 % af de forventede indtægter fra medtagelsen af bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF i perioden 2026-2032. I henhold til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 bør medlemsstaterne stille disse indtægter til rådighed for EU-budgettet som egne indtægter. Medlemsstaterne skal selv finansiere 50 % af de samlede omkostninger forbundet med deres plan. Til dette formål og med henblik på investeringer og foranstaltninger til at fremskynde og lette den nødvendige omstilling for borgere, der påvirkes negativt, bør medlemsstaterne bl.a. anvende deres forventede indtægter fra emissionshandel for bygninger og vejtransport i henhold til direktiv 2003/87/EF til dette formål.</p>	<p>Fondens finansieringsramme bør svare til mindst 25 % af indtægterne fra medtagelsen af bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF i perioden 2026-2032. I henhold til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 bør medlemsstaterne stille disse indtægter til rådighed for EU-budgettet som egne indtægter. Medlemsstaterne skal selv finansiere 35 % af de samlede omkostninger forbundet med deres plan. Til dette formål og med henblik på investeringer og foranstaltninger til at fremskynde og lette den nødvendige omstilling for borgere, der påvirkes negativt, bør medlemsstaterne anvende deres forventede indtægter fra emissionshandel for bygninger og vejtransport i henhold til direktiv 2003/87/EF til dette formål.</p> <p>Medlemsstaterne fastsætter en minimumstærskel på 35 % af indtægterne til lokale og regionale myndigheder, som skal anvendes til gennemførelse af foranstaltninger til afhjælpning af de sociale virkninger af inddragelsen af byggesektoren og vejtransport i emissionshandelsystemet.</p> <p>Der bør medregnes en vis fleksibilitet for at kunne målrette en større del af fonden til de mest sårbare regioner.</p>

Begrundelse

Finansieringsrammen for den sociale klimafond kan kun nå sit potentiale med en højere medfinansiering, da den foreslåede ramme kan straffe medlemsstater og regioner med en mere begrænset budgetkapacitet. De lokale og regionale myndigheder bør også have direkte adgang til finansiering og ressourcer.

Anbefalet ændring 13

Betragtning 24

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Den sociale klimafond vil blive udstyret med en basisbevilling på EU-budgettet, som også vil nyde godt af årlige forhøjelser i overensstemmelse med en højere kulstofpris ved hjælp af en automatisk justering af de relevante lofter i den flerårige finansielle ramme for yderligere at støtte husstande og transportbrugere i at gennemføre klimaomstillingen. Den bør være en integreret del af EU-budgettet for at bevare budgettets enhed og integritet, respektere fællesskabsmetoden og sikre, at budgetmyndigheden, der består af Europa-Parlamentet og Rådet, fører effektiv kontrol.</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 14

Betragtning 25

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre en effektiv og sammenhængende tildeling af midler og for at overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør tiltag under denne forordning stemme overens med og supplere igangværende EU-programmer, samtidig med at der undgås dobbeltfinansiering af de samme udgifter fra fonden og andre EU-programmer. [...]	For at sikre en effektiv og sammenhængende tildeling af midler og for at overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør tiltag under denne forordning stemme overens med, komme oveni og supplere igangværende EU-programmer, nationale og eventuelt regionale programmer, instrumenter og fonde , samtidig med at der undgås dobbeltfinansiering af de samme udgifter, ligesom det undgås at fonden erstatte andre programmer, instrumenter og fonde . [...]

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 15

Artikel 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Der oprettes en social klimafond (»fonden«).	Der oprettes en social klimafond (»fonden«).

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Den yder støtte til medlemsstaterne til finansiering af de foranstaltninger og investeringer, der indgår i deres sociale klimaplaner («planerne»).</p> <p>De foranstaltninger og investeringer, der støttes af fonden, skal være til gavn for husstande, mikrovirksomheder og transportbrugere, som er sårbare og særlig berørt af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, og borgere uden offentlig transport som alternativ til individuelle biler (i fjerntliggende områder og landdistrikter).</p> <p>Fondens overordnede mål er at bidrage til omstillingen til klimaneutralitet ved at imødegå de sociale virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF. Fondens specifikke mål er at støtte sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere gennem midlertidig direkte indkomststøtte og gennem foranstaltninger og investeringer, der efter planen skal øge bygningers energieffektivitet, dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger, herunder integration af energi fra vedvarende kilder, og øge adgangen til nul- og lavemissionsmobilitet og -transport.</p>	<p>Den yder støtte under delt forvaltning til medlemsstaterne og til regionerne til finansiering af de foranstaltninger og investeringer, der indgår i deres nationale eller regionale sociale klimaplaner («planerne») som en del af strukturfondene.</p> <p>De foranstaltninger og investeringer, der støttes af fonden, skal være til gavn for husstande, mikrovirksomheder, små virksomheder og transportbrugere, som er sårbare og særlig berørt af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, og borgere i transportfattigdom, herunder støtte til individuel motoriseret mobilitet i fjerntliggende områder og landdistrikter, der oplever mobilitetsudfordringer uden adgang til offentlig transport.</p> <p>Fondens overordnede mål er at bidrage til omstillingen til klimaneutralitet ved at imødegå de sociale virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF.</p> <p>Fondens specifikke mål er at støtte sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere gennem midlertidig direkte indkomststøtte og gennem foranstaltninger og investeringer, der efter planen skal øge bygningers energieffektivitet, dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger, herunder integration af energi fra vedvarende kilder, og øge adgangen til bæredygtige nul- og lavemissionsmobilitetsløsninger og integrerede transporttjenester, herunder bæredygtig offentlig transport, fælles transport og cyklist- og fodgængervenligt design.</p>

Begrundelse

Fonden har fokus på sårbare personer. De geografiske, klimamæssige, sociale og økonomiske faktorer, der kan afgøre, hvor sårbar en person er, har et territorialt aspekt. Regionale faktorer spiller en afgørende rolle med hensyn til at fastslå sårbarhed. De lokale og regionale myndigheder bør også kunne udarbejde sociale klimaplaner med en nærmere beskrivelse af de konkrete foranstaltninger til at håndtere de uligheder, som den grønne omstilling forårsager, hvis de ønsker det.

Borgere med offentlig transport som alternativ, men som ikke har tilstrækkelige økonomiske midler, eller som har sociale vanskeligheder, bør også være omfattet af målgruppen.

Fonden bør være en del af strukturfondene.

Anbefalet ændring 16

Artikel 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...]	[...]
(2) »energifattigdom«: <i>energifattigdom som defineret i artikel 2, nr. [49], i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) [åååå/nnn][50]</i>	(2) »energifattigdom«: <i>fattigdom, som rammer sårbare husholdninger, hvis energiudgifter udgør en stor del af deres disponible indkomst, eller som har begrænset adgang til væsentlige energitjenester til overkommelige priser, der understøtter en anstændig levestandard og sundhed, herunder tilstrækkelig varme, køling, belysning og energi til elektriske apparater, på grund af bl.a. boliger af dårlig kvalitet og lav indkomst</i>
[...]	[...]
(10) »transportbrugere«: husstande eller mikrovirksomheder, der anvender forskellige transport- og mobilitetsmuligheder	(9a) »lille virksomhed«: <i>en virksomhed, som beskæftiger færre end 50 personer og har en årlig omsætning og/eller en samlet årlig balance på højst 10 mio. EUR</i>
(11) »sårbare husstande«: husstande, der er ramt af <i>energifattigdom</i> , eller husstande, herunder nedre mellemindkomsthusholdninger, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage bygninger i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som ikke har midlerne til at renovere den bygning, de bor i	(11) »sårbare husstande«: husstande <i>eller enkeltpersoner</i> , der er ramt af <i>eller i risiko for at blive ramt af energi- eller mobilitetsfattigdom</i> , eller husstande, herunder nedre mellemindkomsthusholdninger, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage bygninger <i>og vejtransport</i> i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, <i>eller som er sårbare over for at blive ramt af energifattigdom på grund af stigende energipriser og ineffektiv energimæssig ydeevne i deres husstande</i> , og som ikke har midlerne <i>eller retten</i> til at renovere den bygning, de bor i, <i>og som ofte er afhængig af en udlejer, hvilket udgør en af de største hindringer for udviklingen af bæredygtige renoveringer af beboelsesejendomme i EU</i>
(12) »sårbare mikrovirksomheder«: mikrovirksomheder, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage bygninger i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som ikke har midlerne til at renovere den bygning, de er beliggende i	(12) »sårbare mikrovirksomheder <i>og små virksomheder</i> «: mikrovirksomheder <i>og små virksomheder</i> , som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage bygninger <i>og vejtransport</i> i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som ikke har midlerne til at renovere den bygning, de er beliggende i, <i>eller til at skifte til bæredygtige transportformer</i>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(13a) »mobilitetsfattigdom«: husstande eller enkeltpersoner, der ikke har råd til den transport, der er nødvendig for at udføre væsentlige tjenester og opfylde væsentlige kulturelle og socioøkonomiske behov, navnlig kvalitetsbeskæftigelse og uddannelse, i en given situation, og som kan skyldes en eller flere af følgende faktorer: lav indkomst, høje brændstofudgifter og/eller høje omkostninger til offentlig transport, alternativer til mobilitet og deres tilgængelighed og beliggenhed, tilbagelagte afstande og transportmetoder, navnlig i landdistrikter, områder, bjergområder og fjerntliggende områder, herunder bynære områder.</p>

Begrundelse

Tilføjelse af definitioner for at præcisere, hvem der er støttemodtagere.

Anbefalet ændring 17

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en social klimaplan (»planen«) sammen med ajourføringen af den integrerede nationale energi- og klimaplan, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, i overensstemmelse med den procedure og den tidsplan, der er fastsat i nævnte artikel. Planen skal indeholde et sammenhængende sæt foranstaltninger og investeringer til imødegåelse af indvirkningen af CO₂-prissætning på sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere med henblik på at sikre økonomisk overkommelig opvarmning, køling og mobilitet og samtidig ledsage og fremskynde de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde EU's klimamål.</p>	<p>Hver medlemsstat forelægger som en del af programmeringsdokumenterne for strukturfondene og på grundlag af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer Kommissionen en social klimaplan (»planen«) sammen med ajourføringen af den integrerede nationale energi- og klimaplan, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, i overensstemmelse med den procedure og den tidsplan, der er fastsat i nævnte artikel. Planen skal indeholde et sammenhængende sæt foranstaltninger og investeringer til imødegåelse af indvirkningen af CO₂-prissætning på sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare transportbrugere med henblik på at sikre økonomisk overkommelig opvarmning, køling og mobilitet og samtidig ledsage og fremskynde de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde EU's klimamål. Ved udarbejdelsen af planerne skal medlemsstaterne arbejde tæt sammen med de regionale og lokale myndigheder, som bør inddrages i denne proces.</p>

Begrundelse

Den sociale klimaplan bør være en del af strukturfondene og bør udarbejdes af de enkelte medlemsstater på grundlag af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer.

Anbefalet ændring 18

Artikel 3, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Planen kan omfatte nationale foranstaltninger, der yder midlertidig direkte indkomststøtte til sårbare husstande og husstande, der er sårbare transportbrugere, for at mindske virkningen af prisstigningen på fossile brændstoffer som følge af medtagelsen af bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF.</p>	<p>Planen kan omfatte nationale og/eller subnationale foranstaltninger, der yder direkte støtte til husstande og enkeltpersoner, hvis de kan påvise, at en sådan støtte er proportional og indgår i en holistisk strategi for at løfte disse husstande og mennesker ud af energi- og mobilitetsfattigdom, med særlig vægt på kvinder og personer, der bor i fjernliggende og mindre tilgængelige områder, herunder bynære områder, for at bidrage til at reducere de umiddelbare energi- og mobilitetsomkostninger ved at give lettere adgang til grønne energieffektive løsninger og fælles og integrerede mobilitetstjenester.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 19

Artikel 3, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Planen skal omfatte nationale projekter til:</p> <p>a) finansiering af foranstaltninger og investeringer med henblik på at øge bygningers energieffektivitet, gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, foretage bygningsrenovering og dekarbonisere opvarmning og køling af bygninger, herunder integration af energiproduktion fra vedvarende kilder</p> <p>b) finansiering af foranstaltninger og investeringer med henblik på at øge udbredelsen af nul- og lavemissionsmobilitet og -transport.</p>	<p>Planen skal omfatte nationale, regionale og lokale projekter til:</p> <p>a) finansiering af foranstaltninger og investeringer med henblik på at øge bygningers energieffektivitet, gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, foretage bygningsrenovering og dekarbonisere opvarmning og køling af bygninger, herunder integration af energiproduktion fra vedvarende kilder og fjernvarme og fjernkøling</p> <p>b) sikring af finansiel og teknisk bistand til selvorganiserede VE-fællesskaber og lokalsamfundsstyrede lokale udviklingsprojekter i byområder, bynære områder og landdistrikter, herunder lokalt ejede energisystemer, samt ordninger til at skabe og opbygge kapacitet på lokalt plan</p> <p>c) finansiering af foranstaltninger og investeringer med henblik på at sikre adgang til anstændige, økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger, herunder ved at renovere forladte bygninger</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>d) finansiering af foranstaltninger til afhjælpning af ikkemonetære hindringer for forbedring af energieffektiviteten i bygninger og udbredelse af vedvarende energi samt hindringer for adgang til bæredygtig mobilitet og offentlige transporttjenester med henblik på at bekæmpe energifattigdom og mobilitetsfattigdom. Disse kan omfatte foranstaltninger til afhjælpning af administrative hindringer og mangel på oplysninger, f.eks. i form af energihøringer og rådgivningstjenester, herunder på fællesskabsplan</p> <p>e) finansiering af foranstaltninger og investeringer med en varig virkning med henblik på at fremskynde overgangen til nulemissionsmobilitet, prioritere foranstaltninger på efterspørgselssiden og anvende princippet om energieffektivitet først, ved at starte med foranstaltninger og investeringer, der fører til et skift fra privat til offentlig, delt og aktiv mobilitet.</p>

Begrundelse

Europas regioner og byer skal spille en central rolle i gennemførelsen af de enkelte politikker og projekter under fonden. De geografiske, klimamæssige, sociale og økonomiske faktorer, der kan afgøre, hvor sårbar en person er, har et territorialt aspekt.

Anbefalet ændring 20

Artikel 4, stk. 1, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) konkrete ledsageforanstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre planens foranstaltninger og investeringer og mindske de virkninger, der er omhandlet i litra c), samt oplysninger om eksisterende eller planlagt finansiering af foranstaltninger og investeringer fra andre EU-kilder, internationale, offentlige eller private kilder</p>	<p>b) konkrete ledsageforanstaltninger og reformer, der er nødvendige for at gennemføre planens foranstaltninger og investeringer, samt oplysninger om eksisterende eller planlagt finansiering af foranstaltninger og investeringer fra andre EU-kilder, internationale, offentlige eller private kilder, herunder foranstaltninger, der skal sikre, at renovering af bygninger ikke resulterer i udsættelse eller indirekte udsættelse af sårbare personer som følge af lejestigninger, og samtidig styrke beskyttelsen af lejerne og fremme deres ret til anstændige, økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 21

Artikel 4, stk. 1, litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>d) en kønsspecifik konsekvensanalyse og en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne og investeringerne i planen tager hensyn til målene om at bidrage til ligestilling mellem kønnene og lige muligheder for alle samt integrering af disse mål, i overensstemmelse med princip 2 og 3 i den europæiske søjle for sociale rettigheder, FN's mål for bæredygtig udvikling nr. 5 og, hvor relevant, den nationale ligestillingsstrategi</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 22

Artikel 4, stk. 1, litra e)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>e) Foranstaltninger og investeringer til sikring af indkomsten for små europæiske landbrugere, der er forpligtet til at opfylde EU's krævende produktionsstandarder. Der stilles krav om gensidighed eller spejlklausuler for importerede produkter.</i>

Begrundelse

Det er nødvendigt at sikre høje standarder for fødevarer og -sikkerhed, uanset produkternes oprindelse. Dette vil tilskynde til, at sundheds-, arbejdsmarkedsrelaterede og sociale standarder indføres i tredjelande, hvilket vil styrke disse standarder globalt set.

Anbefalet ændring 23

Artikel 4, stk. 1, litra i)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
i) ordningerne for den pågældende medlemsstats effektive overvågning og gennemførelse af planen, navnlig de foreslåede delmål og mål, herunder indikatorer for gennemførelsen af foranstaltninger og investeringer, som, hvor det er relevant, skal være dem, der er tilgængelige hos EU's statistiske kontor (Eurostat) og det europæiske observatorium for energifattigdom som identificeret i Kommissionens henstilling (EU) 2020/1563 ⁽¹⁾ om energifattigdom	i) ordningerne for den pågældende medlemsstats og de pågældende regionale og lokale myndigheders effektive overvågning og gennemførelse af planen med inddragelse af økonomiske partnere, arbejdsmarkedsparter og civilsamfundet i processen , navnlig de foreslåede delmål og mål, herunder indikatorer for gennemførelsen af foranstaltninger og investeringer, som, hvor det er relevant, skal være dem, der er tilgængelige hos EU's statistiske kontor (Eurostat) og det europæiske observatorium for energifattigdom som identificeret i Kommissionens henstilling (EU) 2020/1563 ⁽¹⁾ om energifattigdom

⁽¹⁾ EUT L 357 af 27.10.2020, s. 35.⁽¹⁾ EUT L 357 af 27.10.2020, s. 35.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 24

Artikel 4, stk. 1, litra j)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>j) med henblik på udarbejdelse og, hvor den er tilgængelig, gennemførelse af planen en sammenfatning af høringsprocessen, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 2018/1999 og de nationale retlige rammer, for lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, ungdomsorganisationer og andre relevante interessenter, og hvordan interessenternes input afspejles i planen</p>	<p>j) med henblik på udarbejdelse og gennemførelse af planen en skriftlig udtalelse fra de lokale og regionale myndigheder og en sammenfatning af høringsprocessen, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 2018/1999 og de nationale retlige rammer, for lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, ungdomsorganisationer og andre relevante interessenter, som beskriver, hvordan interessenternes input afspejles i planen, og hvordan der er taget højde for regionernes forskellige grader af sårbarhed med et særligt fokus på områder med permanente, naturbetingede handicap og særligt udsatte områder som øer og bjergområder</p>

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder ved, hvad der er bedst for deres egne regioner og byer, da de er bekendt med problemerne og de socioøkonomiske omstændigheder i deres lokalområder. Det er ikke tilstrækkeligt med en høring for at inddrage deres synspunkter i de nationale sociale klimaplaner. De lokale og regionale myndigheder skal kunne formidle og give udtryk for deres borgeres behov, og der skal tages hensyn til disse oplysninger på nationalt plan, idet forskellene mellem og de særlig forhold i regionerne fremhæves.

Anbefalet ændring 25

Artikel 4, stk. 1, litra l)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>den del af fonden, der er afsat til lokalt ledede klimastrategier med en tildeling på mindst 5 % af den samlede ramme</p>

Begrundelse

CLLD har vist sig at være et skræddersyet redskab til lokal strategisk planlægning i de fleste medlemsstater, og det kan også bidrage til bedre koordinering og handling i landdistrikter og bykvarterer.

Anbefalet ændring 26

Artikel 4, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kan i forbindelse med udarbejdelsen af deres planer anmode Kommissionen om at organisere en udveksling af god praksis. Medlemsstaterne kan også anmode om teknisk bistand under ELENA-faciliteten, der blev oprettet ved en aftale mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank i 2009, eller inden for rammerne af instrumentet for teknisk støtte, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240.	Medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder kan i forbindelse med udarbejdelsen af deres planer anmode Kommissionen om at organisere en udveksling af god praksis. Medlemsstaterne kan også anmode om teknisk bistand under ELENA-faciliteten, der blev oprettet ved en aftale mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank i 2009, eller inden for rammerne af instrumentet for teknisk støtte, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 27

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Fonden yder finansiel støtte til medlemsstaterne til finansiering af de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i deres planer.	Fonden yder finansiel støtte til medlemsstaterne og regionerne gennem delt forvaltning og under overholdelse af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer til finansiering af de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i deres planer. Hver enkelt medlemsstat bør øremærke en minimumandel på mindst 35 % af disse tilgængelige midler til at blive forvaltet direkte af lokale og regionale myndigheder.

Begrundelse

Det regionale aspekt er afgørende for gennemførelsen af den sociale klimafond og dens succes. De lokale og regionale myndigheder har det bedste kendskab til problemerne og de socioøkonomiske omstændigheder i området og er således bedst i stand til at udpege de mest sårbare personer og sektorer, og der bør derfor også stilles midler fra fonden til rådighed for dem. Fondens bør forvaltes ved delt forvaltning under overholdelse af principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer.

Anbefalet ændring 28

Artikel 5, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Udbetalingen af støtte er betinget af, at de delmål og mål for foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i planerne, er nået. Disse delmål og mål skal være forenelige med EU's klimamål og navnlig omfatte:	Udbetalingen af støtte er betinget af, at de delmål og mål for foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i planerne, er nået. Disse delmål og mål skal være forenelige med EU's klimamål og navnlig omfatte:
a) energieffektivitet	a) energieffektivitet

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) renovering af bygninger	b) energirenovering af bygninger
c) nul- og lavemissionsmobilitet og -transport	c) udvikling og anvendelse af vedvarende energikilder, bl. a. gennem vedvarende energifællesskaber
d) reduktion af drivhusgasemissioner	d) nul- og lavemissionsmobilitet (elektrisk, hybrid og brintdrevet), integrerede mobilitetstjenester og offentlig transport
e) nedbringelse af antallet af sårbare husstande, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere , herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder.	e) reduktion af drivhusgasemissioner
	f) nedbringelse af antallet af sårbare husstande, mikrovirksomheder og små virksomheder og mobilitetsbrugere , herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, opdelt efter køn
	g) tilpasning til virkningerne af klimaændringerne for sårbare husholdninger
	h) naturbeskyttelse, biodiversitetsmål og naturbaserede løsninger.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 29

Artikel 6, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kan medtage omkostningerne forbundet med følgende foranstaltninger og investeringer i planernes anslåede samlede omkostninger, forudsat at de først og fremmest gavner sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder eller sårbare transportbrugere og har til hensigt at:	Medlemsstaterne og regionerne kan medtage omkostningerne forbundet med følgende foranstaltninger og investeringer i planernes anslåede samlede omkostninger, forudsat at de først og fremmest gavner sårbare husstande, med fokus på borgere uden en bankkonto og lavindkomsthusstande , sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder eller sårbare mobilitetsbrugere og har til hensigt at:

Begrundelse

Det regionale aspekt er afgørende for gennemførelsen af den sociale klimafond og dens succes. De lokale og regionale myndigheder har det bedste kendskab til problemerne og de socioøkonomiske omstændigheder i deres lokalområder og er således bedst i stand til at udpege de mest sårbare personer og sektorer. Borgere med meget begrænsede ressourcer, og som ikke er i stand til eller villige til at åbne en bankkonto, bør også omfattes og støttes af fondens foranstaltninger.

Anbefalet ændring 30

Artikel 6, stk. 2, litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
d) give adgang til nul- og lavemissionskøretøjer og cykler, herunder finansiel støtte eller skattemæssige incitamenter til køb heraf, samt til passende offentlig og privat infrastruktur såsom lade- og tankløsninger. Hvad angår støtte til lavemissionskøretøjer skal der fremlægges en tidsplan for en gradvis reduktion af støtten	d) give adgang til nul- og lavemissionskøretøjer og cykler, herunder finansiel støtte eller skattemæssige incitamenter til køb heraf, samt til passende offentlig og privat infrastruktur såsom lade- og tankløsninger. Hvad angår støtte til lavemissionskøretøjer skal der fremlægges en tidsplan for en gradvis reduktion af støtten, idet der tages hensyn til, at de foreslåede løsninger skal være økonomisk overkommelige for sårbare husstande med hensyn til omkostninger, vedligehold samt bæredygtighed på sigt for at sikre foranstaltningernes effektivitet

Begrundelse

Økonomisk støtte til erhvervelse af en elbil er ikke den mest hensigtsmæssige løsning for sårbare husstande på grund af de høje vedligeholdelsesomkostninger. Det skal sikres, at foranstaltningerne er rimelige og pragmatiske med hensyn til at tackle de reelle problemer for sårbare borgere (omkostningerne til energi).

Anbefalet ændring 31

Artikel 6, stk. 2, litra e)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
e) give fri adgang til offentlig transport eller tilpassede takster for adgang til offentlig transport samt fremme bæredygtig mobilitet efter behov og fælles mobilitets-tjenester	e) give fri adgang til offentlig transport eller tilpassede takster for adgang til offentlig transport samt fremme nul- og lavemissionsmobilitet efter behov og fælles mobilitets-tjenester, navnlig i landdistrikter, øområder, bjergområder og fjerntliggende og mindre tilgængelige områder eller i mindre udviklede regioner eller territorier, herunder mindre udviklede bynære områder

Begrundelse

Reguleringen bør være teknologineutral ud fra et livscyklusperspektiv. Hvis der kun tages hensyn til direkte udstødningsemissioner, er der risiko for, at emissionerne fra elektricitetsproduktion øges, og andre vedvarende brændstoffer udelukkes.

Anbefalet ændring 32

Artikel 6, stk. 2, litra g)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	g) støtte initiativer om vedvarende energifællesskaber, herunder kollektiv produktion og egetforbrug af vedvarende energi som en måde at bekæmpe energifattigdom på.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 33

Artikel 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne kan i de anslåede samlede omkostninger medtage finansiel støtte til andre offentlige eller private enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, hvis disse enheder gennemfører foranstaltninger og investeringer, der i sidste ende gavner sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere.</p> <p>Medlemsstaterne sørger for de nødvendige lovbestemte og kontraktlige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at fordelene som helhed overføres til husstandene, mikrovirksomhederne og transportbrugerne.</p>	<p>Medlemsstaterne og regionerne kan i de anslåede samlede omkostninger medtage finansiel støtte til andre offentlige eller private enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere, hvis disse enheder gennemfører foranstaltninger og investeringer, der i sidste ende gavner sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere.</p> <p>Medlemsstaterne sørger for de nødvendige lovbestemte og kontraktlige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at fordelene som helhed overføres til husstandene, mikrovirksomhederne og de små virksomheder og mobilitetsbrugerne, og at det er økonomisk holdbart på lang sigt.</p>

Begrundelse

Det regionale aspekt er afgørende for gennemførelsen af den sociale klimafond og dens succes. Økonomisk støtte til erhvervelse af en elbil er ikke den mest hensigtsmæssige løsning for sårbare husstande, da deres største problem handler om, hvordan de betaler elregningen.

Anbefalet ændring 34

Artikel 10, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne kan overlade det til forvaltningsmyndighederne for Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), der er oprettet ved forordning (EU) 2021/1057, og for de operationelle programmer under samhørighedspolitikken i henhold til forordning (EU) 2021/1058 at gennemføre foranstaltninger og investeringer [...]</p>	<p>Medlemsstaterne kan overlade det til forvaltningsmyndighederne for Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), der er oprettet ved forordning (EU) 2021/1057, og for de operationelle programmer under samhørighedspolitikken i henhold til forordning (EU) 2021/1058 at gennemføre de foranstaltninger og investeringer [...]</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 35

Artikel 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Fonden gennemføres af Kommissionen ved direkte forvaltning i overensstemmelse med de relevante regler, der er vedtaget i henhold til [...]</p>	<p>Fonden gennemføres af Kommissionen og medlemsstaterne ved delt forvaltning i overensstemmelse med principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer som fastlagt i forordningen om fælles bestemmelser samt de relevante regler, der er vedtaget i henhold til [...]</p>

Begrundelse

Fonden bør gennemføres ved delt forvaltning og i overensstemmelse med principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer.

Anbefalet ændring 36

Artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne yder mindst 50 % af de samlede anslåede omkostninger forbundet med deres planer.	Medlemsstaterne yder mindst 50 % af de samlede anslåede omkostninger forbundet med deres planer under delt forvaltning .

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 37

Artikel 14, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne anvender bl.a. indtægter fra auktionering af deres kvoter i overensstemmelse med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF til deres nationale bidrag til deres planers samlede anslåede omkostninger.	Medlemsstaterne anvender bl.a. indtægter fra auktionering af deres kvoter i overensstemmelse med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF til deres nationale bidrag til deres planers samlede anslåede omkostninger. <i>a) Medlemsstaterne bør øremærke en minimumandel på mindst 20 % af deres auktionsindtægter under emissionshandelsordningen til at blive forvaltet direkte af lokale og regionale myndigheder. De indtægter, der forvaltes af lokale og regionale myndigheder, bør udelukkende anvendes til indsatsen for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, navnlig tiltag til støtte for energiomstillingen og til håndtering af risiciene for de mest sårbare områder og husholdninger. Hvis kulstofprisen fører til højere indtægter end forventet, vil finansieringsrammen for Den Sociale Klimafond blive forhøjet tilsvarende.</i>

Begrundelse

Det er afgørende, at den nye sociale klimafond også direkte kan støtte lokale og regionale myndigheders investeringer i renovering og forbedring af lokale sociale boligbyggerier og lokal offentlig transport til overkommelige priser.

Anbefalet ændring 38

Artikel 15, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Kommissionen vurderer planen og, hvis det er relevant, enhver ændring af planen, som en medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 17, med henblik på overholdelse af bestemmelserne i denne forordning. Ved foretagelsen af denne vurdering samarbejder Kommissionen tæt med den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger eller anmode om supplerende oplysninger. Den pågældende medlemsstat giver de supplerende oplysninger, der anmodes om, og kan om nødvendigt revidere planen, herunder efter indgivelse af planen. Den pågældende medlemsstat og Kommissionen kan aftale at forlænge fristen for vurdering med en rimelig periode, hvis det er nødvendigt.</p>	<p>Kommissionen vurderer planen og, hvis det er relevant, enhver ændring af planen, som en medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 17, med henblik på overholdelse af bestemmelserne i denne forordning. Ved foretagelsen af denne vurdering samarbejder Kommissionen tæt med den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger eller anmode om supplerende oplysninger. Den pågældende medlemsstat giver de supplerende oplysninger, der anmodes om, og kan om nødvendigt revidere planen, herunder efter indgivelse af planen. Den pågældende medlemsstat og Kommissionen kan aftale at forlænge fristen for vurdering med en rimelig periode, hvis det er nødvendigt. <i>De regionale sociale klimaplaner, som udarbejdes af regioner, som ønsker at anmode om det yderligere rammebeløb, vil blive vurderet af medlemsstaterne for at sikre, at de stemmer overens med den nationale sociale klimaplan og for at undgå overlappende foranstaltninger.</i></p>

Begrundelse

Det regionale aspekt er afgørende for gennemførelsen af den sociale klimafond og dens succes. De lokale og regionale myndigheder har det bedste kendskab til problemerne og de socioøkonomiske omstændigheder i området og er således bedst i stand til at udpege de mest sårbare personer og sektorer.

Anbefalet ændring 39

Artikel 15, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Kommissionen vurderer planens relevans, virkningsfuldhed, effektivitet og sammenhæng som følger:</p> <p>a) Ved vurderingen af relevansen tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:</p>	<p>Kommissionen vurderer planens relevans, virkningsfuldhed, effektivitet og sammenhæng som følger:</p> <p>a) Ved vurderingen af relevansen tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>i) om planen udgør en reaktion på den sociale indvirkning på og de udfordringer, som sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere i den pågældende medlemsstat står over for ved at etablere det emissionshandelssystem for bygninger og vejtransport, der er oprettet i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, under behørig hensyntagen til de udfordringer, der er identificeret i Kommissionens vurderinger af ajourføringen af den pågældende medlemsstats integrerede nationale energi- og klimaplan og dens fremskridt, jf. artikel 9, stk. 3, og artikel 13 og 29 i forordning (EU) 2018/1999, samt i Kommissionens henstillinger til medlemsstater som udstedt i henhold til artikel 34 i forordning (EU) 2018/1999 med hensyn til det langsigtede mål om klimaneutralitet i EU inden 2050. Dette skal tage hensyn til den pågældende medlemsstats specifikke udfordringer og finansielle tildeling</p> <p>ii) hvorvidt planen forventes at sikre, at ingen foranstaltning eller investering indeholdt i planen gør væsentlig skade på miljømål, jf. artikel 17 i forordning (EU) 2020/852</p> <p>iii) om planen indeholder foranstaltninger og investeringer, der bidrager til den grønne omstilling, herunder til at imødegå de udfordringer, der følger heraf, og navnlig til opfyldelsen af EU's klima- og energimål for 2030 og delmål for 2030, der er indeholdt i mobilitetsstrategien</p>	<p>i) om planen udgør en reaktion på den sociale indvirkning på og de udfordringer, som sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere i den pågældende medlemsstat står over for ved at etablere det emissionshandelssystem for bygninger og vejtransport, der er oprettet i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, under behørig hensyntagen til de udfordringer, der er identificeret i Kommissionens vurderinger af ajourføringen af den pågældende medlemsstats integrerede nationale energi- og klimaplan og dens fremskridt, jf. artikel 9, stk. 3, og artikel 13 og 29 i forordning (EU) 2018/1999, samt i Kommissionens henstillinger til medlemsstater som udstedt i henhold til artikel 34 i forordning (EU) 2018/1999 med hensyn til det langsigtede mål om klimaneutralitet i EU inden 2050. Dette skal tage hensyn til den pågældende medlemsstats specifikke udfordringer og finansielle tildeling</p> <p>ii) hvorvidt planen forventes at sikre, at ingen foranstaltning eller investering indeholdt i planen gør væsentlig skade på miljømål, jf. artikel 17 i forordning (EU) 2020/852</p> <p>iii) om planen indeholder foranstaltninger og investeringer, der bidrager til den grønne omstilling, herunder til at imødegå de udfordringer, der følger heraf, og navnlig til opfyldelsen af EU's klima- og energimål for 2030 og delmål for 2030, der er indeholdt i mobilitetsstrategien</p> <p>iv) om planen er blevet udarbejdet og udviklet via en meningsfuld og inkluderende deltagelse af alle relevante interessenter</p> <p>v) om planen indeholder en kønsspecifik konsekvensanalyse og en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne og investeringerne i planen forventes at tackle kønsdimensionen af energi- og transportfattigdom og sikre en kønsbalanceret virkning, samtidig med at den bidrager til integration af ligestilling mellem kønnene i overensstemmelse med den nationale ligestillingsstrategi, den europæiske søjle for sociale rettigheder og FN's mål for bæredygtig udvikling.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) Ved vurderingen af virkningsfuldheden tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:</p> <p>i) om planen forventes at have en varig indvirkning på de udfordringer, som den tager fat på, og navnlig på sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, i den pågældende medlemsstat</p> <p>ii) om de ordninger, som den pågældende medlemsstat har foreslået, forventes at sikre den effektive overvågning og gennemførelse af planen, herunder den påtænkte tidsplan og de påtænkte delmål og mål samt de dertil knyttede indikatorer</p> <p>iii) om de foranstaltninger og investeringer, som den pågældende medlemsstat har foreslået, er i overensstemmelse med og opfylder kravene i direktiv [åååå/nnn] [Forslag til omarbejdning af direktiv 2012/27/EU], direktiv (EU) 2018/2001, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1161 og direktiv 2010/31/EU.</p> <p>c) Ved vurderingen af effektiviteten tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:</p> <p>i) om den begrundelse, der er forelagt af medlemsstaten for planens anslåede samlede omkostninger, er rimelig, plausibel, i overensstemmelse med princippet om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede nationale miljømæssige og sociale indvirkning</p> <p>ii) om de ordninger, som den pågældende medlemsstat har foreslået, forventes at forebygge, opdage og korrigere korruption, svig og interessekonflikter ved anvendelsen af midler ydet gennem fonden, herunder ordninger, der har til formål at forhindre dobbeltfinansiering fra fonden og andre EU-programmer</p>	<p>vi) om planen forbedrer betingelserne for, at husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder, der oplever energi- og mobilitetsfattigdom, kan tilpasse sig klimaændringerne.</p> <p>b) Ved vurderingen af virkningsfuldheden tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:</p> <p>i) om planen forventes at have en varig indvirkning på de udfordringer, som den tager fat på, og navnlig på sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, i den pågældende medlemsstat</p> <p>ii) om de ordninger, som den pågældende medlemsstat har foreslået, forventes at sikre den effektive overvågning og gennemførelse af planen, herunder den påtænkte tidsplan og de påtænkte delmål og mål samt de dertil knyttede indikatorer</p> <p>iii) om de foranstaltninger og investeringer, som den pågældende medlemsstat har foreslået, er i overensstemmelse med og opfylder kravene i direktiv [åååå/nnn] [Forslag til omarbejdning af direktiv 2012/27/EU], direktiv (EU) 2018/2001, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1161 og direktiv 2010/31/EU.</p> <p>c) Ved vurderingen af effektiviteten tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:</p> <p>i) om den begrundelse, der er forelagt af medlemsstaten for planens anslåede samlede omkostninger, er rimelig, plausibel, i overensstemmelse med princippet om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede nationale miljømæssige og sociale indvirkning</p> <p>ii) om de ordninger, som den pågældende medlemsstat har foreslået, forventes at forebygge, opdage og korrigere korruption, svig og interessekonflikter ved anvendelsen af midler ydet gennem fonden, herunder ordninger, der har til formål at forhindre dobbeltfinansiering fra fonden og andre EU-programmer</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>iii) om de delmål og mål, som medlemsstaten har foreslået, er effektive i betragtning af fondens anvendelsesområde, målsætninger og støtteberettigede foranstaltninger.</p> <p>d) Med henblik på at vurdere sammenhængen tager Kommissionen hensyn til, om planen omfatter foranstaltninger og investeringer, der udgør sammenhængende foranstaltninger.</p>	<p>iii) om de delmål og mål, som medlemsstaten har foreslået, er effektive i betragtning af fondens anvendelsesområde, målsætninger og støtteberettigede foranstaltninger.</p> <p>d) Med henblik på at vurdere sammenhængen tager Kommissionen hensyn til, om planen omfatter foranstaltninger og investeringer, der udgør sammenhængende foranstaltninger.</p>

Begrundelse

Vurderinger er vigtige for at overvåge fondens udvikling, effektivitet og virkning. Som nævnt er det regionale aspekt afgørende for at tage højde for forskellene og de særlige forhold blandt alle sårbare borgere og blandt dem, som er mest berørt af ændringerne af ETS.

Anbefalet ændring 40

Artikel 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Kommissionen og de berørte medlemsstater skal på en måde, der modsvarer deres respektive ansvarsområder, fremme synergier og sikre effektiv koordinering mellem fonden og andre EU-programmer og -instrumenter, herunder InvestEU-programmet, instrumentet for teknisk støtte, genopretnings- og resiliensfaciliteten og de fonde, der er omfattet af forordning (EU) 2021/1060. De skal med henblik herpå:</p> <p>a) sikre komplementaritet, synergi, sammenhæng og konsistens mellem de forskellige instrumenter på EU-plan og nationalt plan og, hvor det er relevant, på regionalt plan, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen</p> <p>b) optimere koordineringsmekanismerne for at undgå dobbeltarbejde og</p> <p>c) sikre tæt samarbejde mellem dem, der er ansvarlige for gennemførelse og kontrol på EU-plan, nationalt plan og, hvor det er relevant, regionalt plan for at nå fondens mål.</p>	<p>Kommissionen og de berørte medlemsstater og regioner skal på en måde, der modsvarer deres respektive ansvarsområder, fremme synergier og sikre effektiv koordinering mellem fonden og andre EU-programmer og -instrumenter, herunder InvestEU-programmet, instrumentet for teknisk støtte, genopretnings- og resiliensfaciliteten og de fonde, der er omfattet af forordning (EU) 2021/1060. De skal med henblik herpå:</p> <p>a) sikre komplementaritet, synergi, sammenhæng og konsistens mellem de forskellige instrumenter på EU-plan og nationalt og lokalt plan og, hvor det er relevant, på regionalt plan, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen</p> <p>b) optimere koordineringsmekanismerne for at undgå dobbeltarbejde og</p> <p>c) sikre tæt samarbejde mellem dem, der er ansvarlige for gennemførelse og kontrol på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan for at nå fondens mål.</p>

Begrundelse

Vurderinger er vigtige for at overvåge fondens udvikling, effektivitet og virkning. Som nævnt er det regionale aspekt afgørende for at tage højde for forskellene og de særlige forhold blandt alle sårbare borgere og blandt dem, som er mest berørt af ændringerne af ETS.

Anbefalet ændring 41

Artikel 22

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne gør de ajourførte data, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), nr. i), ii) og iv), i denne forordning offentligt tilgængelige på et enkelt websted i åbne, maskinlæsbare formater, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024, som gør det muligt at sortere data, søge i dem samt udtrække, sammenligne og genanvende data. De data, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), nr. i) og ii), i denne forordning offentliggøres ikke i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 38, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, eller hvis den direkte udbetalte indkomststøtte er mindre end 15 000 EUR.</p>	<p>Medlemsstaterne og regionerne gør de ajourførte data, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), nr. i), ii) og iv), i denne forordning offentligt tilgængelige på et enkelt websted i åbne, maskinlæsbare formater, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024, som gør det muligt at sortere data, søge i dem samt udtrække, sammenligne og genanvende data. De data, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), nr. i) og ii), i denne forordning offentliggøres ikke i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 38, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, eller hvis den direkte udbetalte indkomststøtte er mindre end 15 000 EUR.</p>

Begrundelse

Det regionale aspekt er afgørende for gennemførelsen af den sociale klimafond og dens succes. De lokale og regionale myndigheder har det bedste kendskab til problemerne og de socioøkonomiske omstændigheder i området og er således bedst i stand til at udpege de mest sårbare personer og sektorer.

Anbefalet ændring 42

Artikel 23, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Hver berørt medlemsstat aflægger hvert andet år rapport til Kommissionen om gennemførelsen af sin plan som led i sin integrerede nationale energi- og klimastatusrapport i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 og i overensstemmelse med samme forordnings artikel 28. De berørte medlemsstater medtager følgende i deres statusrapport:</p>	<p>Hver berørt medlemsstat og region aflægger hvert andet år rapport til Kommissionen om gennemførelsen af sin plan som led i sin integrerede nationale energi- og klimastatusrapport i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 og i overensstemmelse med samme forordnings artikel 28. De berørte medlemsstater medtager følgende i deres statusrapport:</p>
<p>a) detaljerede kvantitative oplysninger om antallet af husstande, der er ramt af energifattigdom</p>	<p>a) detaljerede kvantitative oplysninger om antallet af husstande, der er ramt af energifattigdom</p>
<p>b) hvis det er relevant, detaljerede oplysninger om fremskridt hen imod det nationale vejledende mål om at nedbringe antallet af husstande, der er ramt af energifattigdom</p>	<p>b) hvis det er relevant, detaljerede oplysninger om fremskridt hen imod det nationale vejledende mål om at nedbringe antallet af husstande, der er ramt af energifattigdom</p>
<p>c) detaljerede oplysninger om resultaterne af foranstaltningerne og investeringerne i planen</p>	<p>c) detaljerede oplysninger om resultaterne af foranstaltningerne og investeringerne i planen</p>
<p>d) rapporterede oplysninger om politikker og foranstaltninger for drivhusgasemissioner og om fremskrivninger samt om energifattigdom i henhold til artikel 18 og artikel 24 i forordning (EU) 2018/1999</p>	<p>d) rapporterede oplysninger om politikker og foranstaltninger for drivhusgasemissioner og om fremskrivninger samt om energifattigdom i henhold til artikel 18 og artikel 24 i forordning (EU) 2018/1999</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
e) oplysninger indberettet i henhold til de langsigtede strategier for bygningsrenovering i henhold til direktiv 2010/31/EU	e) oplysninger indberettet i henhold til de langsigtede strategier for bygningsrenovering i henhold til direktiv 2010/31/EU
f) i 2027 en vurdering af planen som omhandlet i artikel 17, stk. 5, i lyset af de faktiske direkte virkninger af emissionshandelssystemet for bygninger og vejtransport, der er oprettet i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF	f) i 2027 en vurdering af planen som omhandlet i artikel 17, stk. 5, i lyset af de faktiske direkte virkninger af emissionshandelssystemet for bygninger og vejtransport, der er oprettet i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF
g) oplysninger om ændringer i planen i henhold til artikel 17.	g) oplysninger om ændringer i planen i henhold til artikel 17.
	h) <i>en periodisk revision af vurderingen af områdernes sårbarhed i regionerne, især områder med permanente, naturbetingede handicap og særligt udsatte områder som øer og bjergområder og overvågning af de faktiske virkninger af yderligere ETS-foranstaltninger på NUTS 2- eller NUTS 3-niveau.</i>

Begrundelse

Vurderinger er vigtige for at overvåge fondens udvikling, effektivitet og virkning. Som nævnt er det regionale aspekt afgørende for at tage højde for forskellene og de særlige forhold blandt alle sårbare borgere og blandt dem, som er mest berørt af ændringerne af ETS.

Forslag til Rådets direktiv om omstrukturering af EU-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (omarbejdning)

COM (2021) 563 final

Anbefalet ændring 43

Betragtning 28

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Målrettede afgiftslempelser kan vise sig nødvendige til afbødning af de sociale konsekvenser af energiafgifterne. En afgiftsfritagelse kan midlertidigt vise sig nødvendig til beskyttelse af sårbare husholdninger.	Målrettede afgiftslempelser kan vise sig nødvendige til afbødning af de sociale konsekvenser af energiafgifterne. En afgiftsfritagelse kan midlertidigt vise sig nødvendig til beskyttelse af sårbare husholdninger, <i>sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere, herunder i regioner i landdistrikter, bjerg- og randområder samt øområder.</i>

Begrundelse

For at tilpasse teksten til ordlyden i forslaget om en social klimafond, da energibeskatningen kan anvendes til at supplere de planlagte sociale foranstaltninger.

Anbefalet ændring 44

Artikel 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på litra c) kan energiprodukter og elektricitet, der anvendes af husholdninger, der er anerkendt som sårbare, fritages i en periode på højst ti år efter dette direktivs ikrafttræden. I nærværende stykke forstås ved »sårbare husholdninger« husholdninger, der i væsentlig grad berøres af dette direktivs virkninger, hvilket med henblik på dette direktiv vil sige, at de befinder sig under fattigdomsrisikotærsklen, defineret som 60 % af den nationale medianjusterede disponible indkomst</p>	<p>Med henblik på litra c) kan energiprodukter og elektricitet, der anvendes af husholdninger, der er anerkendt på nationalt eller regionalt plan som sårbare, fritages. I nærværende stykke forstås ved »sårbare husholdninger« husholdninger, der i væsentlig grad berøres af dette direktivs virkninger, hvilket med henblik på dette direktiv vil sige, at de befinder sig under fattigdomsrisikotærsklen, defineret som 60 % af den nationale medianjusterede disponible indkomst, og at deres forbrug ikke overstiger det nødvendige minimum for anstændige levevilkår, som gælder for den pågældende region. »Sårbare husholdninger« vil også sige husholdninger, der er ramt af energifattigdom, eller husholdninger, herunder nedre mellemindkomsthusholdninger, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage bygninger og transport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF</p>

Begrundelse

Der bør ikke gælde nogen maksimal periode for fritagelsen, hvis husholdningen stadig befinder sig i en sårbar situation. Definitionen af »sårbar husholdning« tilpasses til fondens definition.

Anbefalet ændring 45

Artikel 31

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>[...]. I rapporten skal der tages højde for det indre markeds korrekte funktion, miljømæssige og sociale hensyn, minimumsafgiftssatsernes reelle værdi og traktaternes overordnede relevante mål.</p>	<p>[...]. I rapporten skal der tages højde for det indre markeds korrekte funktion, miljømæssige, regionale, lokale og sociale hensyn, minimumsafgiftssatsernes reelle værdi og traktaternes overordnede relevante mål.</p>

Det regionale perspektiv bør evalueres.

Begrundelse

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

- bifalder meddelelsen om den sociale klimafond som et middel til at afbalancere de negative virkninger for de mest truede grupper og territorier og sikre en socialt bæredygtig omstilling. Udvalget understreger, at klima- og energipolitikkerne samt CO₂-markedet ikke må påvirke sårbare husstande, mikrovirksomheder og små virksomheder, og mobilitetsbrugere, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, da vi siden sommeren 2021 har set en stor vækst i andelen af disse, der oplever energi- og mobilitetsfattigdom på grund af de vedvarende stigende energipriser;
- understreger, at de lokale og regionale myndigheder er stærkt relevante aktører på energi- og klimaområdet, fordi de har det bedste kendskab til områdernes særlige forhold og den sociale og økonomiske kontekst, hvori disse politikker gennemføres. De har desuden kompetencer på området og kan vælge den mest hensigtsmæssige tilgang til at øge deres effektivitet;
- opfordrer til, at der ved vurderingen og godkendelsen af planerne er fokus på at sikre, at de planlagte foranstaltninger er skræddersyet til målgrupperne, så de grupper, der er defineret i forslaget, reelt modtager støtten. De midler, der er afsat til den sociale klimafond, er begrænsede. Der skal derfor udvises særlig omhu for at sikre, at fonden støtter de mest sårbare husstande, mikrovirksomheder og små virksomheder, mobilitetsbrugere, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder;

4. er af den opfattelse, at alle politikker, der berører virksomheder og husholdninger, bør være evidensbaserede, og at Kommissionen, Eurostat og de lokale og regionale myndigheder i den forbindelse bør samarbejde om at etablere pålidelige dataforvaltnings- og indsamlingsstrukturer med fri adgang for alle politiske beslutningstagere og interessenter;
5. fremhæver, at strategisk autonomi er af afgørende betydning i forbindelse med Europas energiforsyning. Udvalget understreger, at det ikke er tilstrækkeligt at udfase vores afhængighed af fossile brændstoffer udelukkende fra Den Russiske Føderation, men mener, at REPowerEU-planen er en måde at fremskynde omstillingen til ren energi og mindske EU's afhængighed af import af energi og råstoffer på og dermed mindske de politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige risici, der er forbundet med denne import. Det betyder, at massive investeringer og konkrete foranstaltninger med henblik på at fremskynde anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, cirkulariteten, ren elektricitet og brint samt forskning i alternative bæredygtige brændstoffer prioriteres og kobles sammen;
6. påpeger, at det er vigtigt, at medlemsstaterne har mulighed for at mindske energifattigdommen og mobilitetsfattigdommen ved hjælp af en bred vifte af instrumenter. Et sådan instrument er systemet med »varm husleje«, dvs. at ejeren af ejendommen er ansvarlig for en acceptabel indetemperatur og dermed har et klart incitament til at forbedre energieffektiviteten. Dette modvirkes i øjeblikket af Kommissionens fortolkning af omkostningseffektivitet i energieffektivitetsdirektivet, som i stedet fokuserer på fordelingsmåling og individuel fakturering af varme;
7. anmoder Kommissionen om at iværksætte research og høringer af relevante aktører for klart at fastslå, hvor meget energi en husstand som minimum har brug for for at være sikret en anstændig levestandard. Dette skal ske på grundlag af pålidelige data og tidsserier, idet der tages hensyn til regionale forskelle, og samtidig med udgangspunkt i det nye koncept;
8. hilser Kommissionens meddelelse »Håndtering af stigende energipriser: en værktøjskasse for handling og støtte« velkommen og opfordrer medlemsstaterne til at anvende de foranstaltninger, der er defineret i »værktøjsskassen«. Udvalget glæder sig over Kommissionens forslag til Rådets henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet. Udvalget opfordrer de nationale myndigheder til hurtigst muligt at tage hensyn til disse foranstaltninger med henblik på at sikre en retfærdig omstilling, der ikke lader nogen i stikken, samtidig med at de lokale og regionale myndigheder inddrages i deres gennemførelse, og de territoriale forskelle respekteres;
9. minder om, at borgmesterpagten om klima og energi har vist sig at være nyttig med hensyn til at bidrage til energieffektivitet og klimarelaterede spørgsmål, og i forbindelse med omarbejdningen af energibeskatningsdirektivet (EBD) og den nye sociale klimafond (i det følgende benævnt »den nye fond«) bør man derfor udnytte borgmesterpagtmedlemmernes indsigt og ekspertise samt mulighederne for hurtige procedurer i handlingsplanerne for bæredygtig energi på lokalt og regionalt plan;
10. glæder sig over, at Kommissionen har vedlagt et skema over nærhedsprincippet i forslaget om revision af energibeskatningsdirektivet, men beklager, at det ikke er medtaget i forslaget om Den Sociale Klimafond. Den begrundelse, der gives vedrørende forslagene europæiske merværdi og gennemførelsen af de foranstaltninger, der følger af EU's kompetencer inden for transport, klimaforandringer, miljø og det indre marked, er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
11. understreger, at der er regioner i Europa, hvor fjernvarme og fjernkøling kan være en mere pålidelig, effektiv og økonomisk overkommelig løsning for borgerne, og at den nye fond derfor bør harmoniseres med andre europæiske struktur- og investeringsfonde for at yde tilstrækkelig støtte til omkostningerne ved at renovere lejligheder og boliger, så de kan tilsluttes de nye systemer;
12. bemærker, at fremtidens elproduktion er mere decentraliseret end før, og at husstande og virksomheder, som er parate til at anvende solcelle- eller vindenergi, i den henseende har brug for mere skræddersyet støtte til decentraliserede intelligente net og til afskaffelse af unødvendigt bureaukrati. Dette omfatter også målrettet støtte fra Den Sociale Klimafond til VE-fællesskaber;
13. bemærker, at der findes adskillige støtteordninger under de europæiske struktur- og investeringsfonde i medlemsstaterne til fremme af energieffektivitetsforanstaltninger rettet mod husstande og virksomheder, og at det derfor kan være nyttigt at udarbejde klare retningslinjer og udforme støtte til de mest sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder, der er ramt af energi- og mobilitetsfattigdom for at fjerne enhver risiko for, at dem, der har størst behov for støtte, udelades;

14. anbefaler, at medlemsstater, regioner og kommuner ajourfører deres planer for byudvikling og arealanvendelse samt adgangen til byggetilladelsesrelateret praksis med henblik på at sænke skatterne og omkostningerne og mindske bureaukratiet i forbindelse med husstandes og virksomheders investeringer i energieffektivitet.

Om forslaget om den sociale klimafond

15. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over forslaget til en social klimafond som en tilkendegivelse af solidaritet og vilje til at gennemføre en retfærdig og socialt fair omstilling, som et centralt instrument til støtte af de borgere, der er hårdest ramt af omstillingen til klimaneutralitet, og som et svar på vores opfordring til at styrke EU's emissions-handelssystemets (ETS') integritet og funktion og yde støtte til sårbare områder og grupper;

16. opfordrer til, at mindst 35 % af finansieringsrammen for den sociale klimafond forvaltes direkte af de lokale og regionale myndigheder, eftersom de kan give en mere nøjagtig kortlægning af sårbarhederne, og da de er ansvarlige for en vellykket, målrettet og effektiv gennemførelse af de foranstaltninger i planerne, der kan målrettes og reelt imødekomme behovene hos lavindkomstgrupper, herunder grupper, der er i risiko for fattigdom;

17. beklager, at der ikke blev gennemført en konkret og specifik konsekvensanalyse forud for fremsættelsen af forslaget om den sociale klimafond. En sådan analyse ville have muliggjort dels en nøjagtig vurdering af de fordelingsmæssige indvirkninger af fondens mekanisme, funktion, forvaltning og foranstaltninger med fokus på følgerne og fordelene for de mest sårbare borgere og på lokalt og regionalt plan, dels en bedre kortlægning af de økonomisk svageste grupper for at kunne kanalisere hensigtsmæssig støtte over til dem, der har størst behov herfor;

18. anbefaler, at RU som det organ, der repræsenterer lokale og regionale myndigheder, spiller en formidlende rolle ved udformningen og gennemførelsen af de sociale klimaplaner og derved skaber en yderligere mulighed for at nå ud til det lokale og regionale niveau ud over medlemsstaternes nationale rammer;

19. opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheders rolle som centrale bidragsydere til de nationale sociale klimaplaner anerkendes, eftersom de er det myndighedsniveau, der er tættest på borgerne, og de kan levere stor viden og ekspertise, der er udviklet på stedet, samtidig med at det sikres, at udarbejdelsen af sociale klimaplaner ikke medfører en administrativ byrde for de lokale og regionale myndigheder. Udvalget foreslår, at de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at udarbejde regionale sociale klimaplaner i overensstemmelse med planerne på nationalt plan og i henhold til principperne om partnerskab, forvaltning på flere myndighedsniveauer, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

20. påpeger, at en af byrderne ved energieffektiv renovering af boligmassen er den manglende adgang til viden om energieffektivitet og til de allernyeste løsninger, som allerede er tilgængelige på markedet. For at løse dette problem foreslår RU, at disse foranstaltninger også finansieres gennem den nye fond;

21. understreger, at der er en meget ringe sammenhæng mellem energipriserne og den generelle købekraft. Det er hensigtsmæssigt at anvende BNP eller BNI målt i KKS som en overordnet indikator i forbindelse med den generelle samhørighedspolitik, men når det kommer til energiforbruget, opfordrer udvalget Kommissionen til at finde en indikator, der er lige så pålidelig som BNP og BNI, men som bedre afspejler de europæiske husstandes og virksomheders energiforbrug, og som giver medlemsstaterne større fleksibilitet til at udligne statistiske niveauforskelle ved tildeling af EU-midler;

22. understreger, at selv om den sociale klimafonds mål er et skridt i den rigtige retning til opnåelse af en retfærdig grøn omstilling, bør der udvikles andre tiltag af finansiell art. Den sociale klimafond i sig selv vil ikke være nok til at håndtere de uønskede sociale virkninger og økonomiske problemer i forbindelse med foranstaltningerne til opnåelse af klimaneutralitet. Udvalget opfordrer til, at indtægterne fra ETS II delvist tildeles Den Sociale Klimafond og foranstaltninger, der skal sikre, at ingen lider under ulemper ved at opnå klimaneutralitet. Udvalget foreslår, at hvis kulstofprisen fører til højere indtægter end forventet, vil den sociale klimafonds finansieringsramme blive forhøjet tilsvarende. RU slår til lyd for, at der iværksættes yderligere former for økonomisk støtte, der kan tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for områder, befolkninger, sektorer, byer og regioner. I forbindelse med støtten til de mest sårbare personer bør der rettes en særlig opmærksomhed mod hensigtsmæssigheden af foranstaltningerne og støtten til hjemløse, kvinder, borgere uden ressourcer, unge og økonomisk svage parter;

23. anmoder Europa-Parlamentet og Rådet om ikke at fremme nogen form for individuel motoriseret mobilitet gennem den nye fond, og om i stedet at støtte bæredygtige nul- eller lavemissionsmobilitetsløsninger (elektriske, hybride eller brintdrevne) og integrerede mobilitetstjenester.

Om revisionen af energibeskatningsdirektivet

24. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over formålet med forslaget til direktiv om at afstemme energiafgiften efter det reelle energiindhold og miljøpræstationerne og dermed skabe incitament til at reducere CO₂-emissionerne og bidrage til opfyldelsen af EU's nye klimamål. Den nuværende udformning af direktivet afspejler imidlertid ikke denne målsætning, hvilket også er påpeget af Den Europæiske Revisionsret ⁽¹⁾;

25. beklager manglen på et specifikt skema over nærhedsprincippet for forslaget om en social klimafond, men glæder sig over, at lovgivningsforslaget bygger på artikel 91, stk. 1, litra d), 192, stk. 1, og 194, stk. 1, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der henviser til transport, klimaændringer og energi, og mener, at forslaget klart redegør for den europæiske merværdi deraf, og at det er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

26. glæder sig over, at der gives mulighed for, at medlemsstaterne kan hjælpe sårbare grupper og beskytte husstande mod energifattigdom ved at afbøde de eventuelle negative virkninger af beskatningen;

27. glæder sig over revisionen af energibeskatningsdirektivet, således at dets indhold justeres og tilpasses til behovet for en øget klimaindsats og miljøbeskyttelse, samtidig med at evnen til at støtte udviklingen og udbredelsen af vedvarende energi og opretholde et velfungerende indre marked sikres, og beskatningen af energiprodukter og elektricitet afpasses efter EU's energi- og klimapolitikker;

28. foreslår at analysere de territoriale mønstre i medlemsstaterne på regionalt niveau for at give mulighed for regionale eller endda lokale fritagelser eller nedsatte satser eller anden kompensation under særlige omstændigheder såsom risiko for fattigdom for de hårdest ramte husstande og virksomheder;

29. påpeger, at der er regioner i Europa, hvor brænde anvendes til opvarmning og madlavning og er et klart tegn på energifattigdom. Når det er tilfældet, vil både omarbejdningen af EBD og ETS2 påvirke disse forbrugere, og udvalget anbefaler derfor etablering af yderligere programmer til støtte for omstillingen af brændstoffer fra brænde til rene vedvarende og effektive energikilder.

Bruxelles, den 27. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ Den Europæiske Revisionsrets analyse 01/2022: Energibeskatning, CO₂-prissætning og energisubsidier.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af demokratiet og integriteten af valg

(2022/C 301/13)

Ordfører:	Vincenzo BIANCO (IT/PES), medlem af kommunalbestyrelsen i Catania
Basisdokumenter:	<p>Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om beskyttelse af valgintegritet og fremme af demokratisk deltagelse</p> <p>COM(2021) 730 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame</p> <p>COM(2021) 731 final</p> <p>Forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere (omarbejdning)</p> <p>COM(2021) 732 final</p> <p>Forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere (omarbejdning)</p> <p>COM(2021) 733 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (omarbejdning)</p> <p>COM(2021) 734 final</p>

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2021) 731 final

Artikel 7, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Gennemsigtighedsmeddelelsen skal indgå i enhver politisk reklame eller være let tilgængelig fra den og skal indeholde følgende oplysninger: a) sponsors identitet og kontaktoplysninger b) den periode, hvor det er hensigten, at den politiske reklame skal offentliggøres og formidles c) på grundlag af bl.a. oplysninger modtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, oplysninger om de samlede beløb, der er brugt, eller andre fordele, der er modtaget i forbindelse med delvis eller fuldstændig udveksling med henblik på udarbejdelse, placering, salgsmønstre, offentliggørelse og formidling af den relevante reklame og af den politiske reklamekampagne, hvor det er relevant, og deres kilder d) hvis det er relevant, angivelse af de valg eller folkeafstemninger, som annoncen er knyttet til e) hvis det er relevant, links til onlineregistre over reklamer f) oplysninger om, hvordan de mekanismer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, skal anvendes g) De oplysninger, der skal indgå i gennemsigtighedsmeddelelsen, angives ved hjælp af de specifikke datafelter, der er angivet i bilag I.</p>	<p>Gennemsigtighedsmeddelelsen skal indgå i enhver politisk online- og offlinereklame eller være let tilgængelig fra den og skal indeholde følgende oplysninger: a) sponsors identitet og kontaktoplysninger b) den periode, hvor det er hensigten, at den politiske reklame skal offentliggøres og formidles; c) på grundlag af bl.a. oplysninger modtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, oplysninger om de samlede beløb, der er brugt, eller andre fordele, der er modtaget i forbindelse med delvis eller fuldstændig udveksling med henblik på udarbejdelse, placering, salgsmønstre, offentliggørelse og formidling af den relevante reklame og af den politiske reklamekampagne, hvor det er relevant, og deres kilder d) hvis det er relevant, angivelse af de valg eller folkeafstemninger, som annoncen er knyttet til e) hvis det er relevant, links til onlineregistre over reklamer f) oplysninger om, hvordan de mekanismer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, skal anvendes g) De oplysninger, der skal indgå i gennemsigtighedsmeddelelsen, angives ved hjælp af de specifikke datafelter, der er angivet i bilag I.</p>

Begrundelse

I artikel 7, stk. 2, i forslaget til forordning opregnes de oplysninger, der skal indgå i gennemsigtighedsmeddelelsen i enhver politisk reklame, og det anføres, at denne meddelelse også skal være lettilgængelig fra den. I betragtning af kompleksiteten af de oplysninger, der skal gives, bør forpligtelserne tage hensyn til de særlige karakteristika, der gør sig gældende for offline- og onlinemedier.

Anbefalet ændring 2

COM(2021) 731 final

Artikel 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Angivelse af eventuelt ulovlige politiske annoncer</p> <p>1. Ved levering af politiske reklametjenester skal reklameudgivere indføre mekanismer, der gør det muligt for enkeltpersoner vederlagsfrit at meddele dem, at en bestemt annonce, som de har offentliggjort, ikke er i overensstemmelse med denne forordning.</p> <p>2. Oplysninger om, hvordan politiske annoncer meddeles i henhold til stk. 1, skal være brugervenlige og lette at tilgå, bl.a. fra gennemsigtighedsmeddelelsen.</p> <p>3. Politiske reklameudgivere skal gøre det muligt at indgive de i stk. 1 omhandlede oplysninger elektronisk. Den politiske reklameudgiver underretter de pågældende om opfølgningen på den i stk. 1 omhandlede meddelelse.</p> <p>4. Gentagne meddelelser i henhold til stk. 1 vedrørende den samme annonce eller reklamekampagne kan besvares samlet, herunder ved henvisning til et opslag på webstedet for den pågældende politiske reklameudgiver.</p>	<p>Angivelse af eventuelt ulovlige politiske annoncer</p> <p>1. Ved levering af politiske reklametjenester skal reklameudgivere indføre mekanismer, der gør det muligt for enkeltpersoner vederlagsfrit at meddele dem, at en bestemt annonce, som de har offentliggjort, ikke er i overensstemmelse med denne forordning.</p> <p>2. Oplysninger om, hvordan politiske annoncer meddeles i henhold til stk. 1, skal være brugervenlige og lette at tilgå, bl.a. fra gennemsigtighedsmeddelelsen.</p> <p>3. Politiske reklameudgivere skal gøre det muligt at indgive de i stk. 1 omhandlede oplysninger elektronisk. Den politiske reklameudgiver underretter de pågældende om opfølgningen på den i stk. 1 omhandlede meddelelse.</p> <p>4. Gentagne meddelelser i henhold til stk. 1 vedrørende den samme annonce eller reklamekampagne kan besvares samlet, herunder ved henvisning til et opslag på webstedet for den pågældende politiske reklameudgiver.</p> <p>5. Der etableres også særlige kanaler, hvorigennem enkeltpersoner kan indgive klager til de kompetente myndigheder, jf. artikel 15 i denne forordning.</p>

Begrundelse

I henhold til artikel 15 skal medlemsstaterne udpege kompetente myndigheder til at overvåge, at udbydere af formidlingstjenester overholder reglerne i henhold til forordningen. I betragtning af deres rolle bør disse kompetente myndigheder også kunne overvåge anmeldelser af manglende overholdelse af forordningen. Private virksomheders eventuelle undladelse af at reagere på sådanne anmeldelser vil på den måde også blive afhjulpet.

Anbefalet ændring 3

COM(2021) 731 final

Artikel 15, stk. 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed som kontaktpunkt på EU-plan med henblik på anvendelsen af denne forordning.	Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed som kontaktpunkt på EU-plan med henblik på anvendelsen af denne forordning. Hver medlemsstat opretter kontaktpunkter på lokalt og regionalt plan.

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at sikre, at der er en forbindelse mellem den nationale myndighed og det lokale og regionale niveau, og at der oprettes kontaktpunkter på lokalt og regionalt plan.

Anbefalet ændring 4

COM(2021) 731 final

Artikel 15, stk. 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kontaktpunkterne mødes regelmæssigt på EU-plan inden for rammerne af det europæiske valgsamarbejdsnetværk for at fremme en hurtig og sikker udveksling af oplysninger om spørgsmål vedrørende udførelsen af deres tilsyns- og håndhævelsesopgaver efter denne forordning.	Kontaktpunkterne mødes regelmæssigt på EU-plan inden for rammerne af det europæiske valgsamarbejdsnetværk for at fremme en hurtig og sikker udveksling af oplysninger om spørgsmål vedrørende udførelsen af deres tilsyns- og håndhævelsesopgaver efter denne forordning og for at undersøge mulighederne for indbyrdes tilnærmelse af reglerne om sanktioner, herunder administrative bøder og økonomiske sanktioner, der finder anvendelse på udbydere af politiske reklametjenester, jf. artikel 16.

Begrundelse

Med henblik på denne forordnings mål om at harmonisere det indre marked for udbud af politiske reklametjenester og skabe lige vilkår er en tilnærmelse af sanktionerne for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning ønskelig. En sådan tilgang vil også forhindre, at sanktionerne i nogle medlemsstater er så afskrækkende, at det forhindrer aktører i at engagere sig politisk.

Anbefalet ændring 5

COM(2021) 732 final

Artikel 12, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne udpeger en national myndighed, der er ansvarlig for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udenlandske unionsborgere i god tid underrettes om betingelserne og de nærmere regler for registrering som vælger eller som kandidat ved valg til Europa-Parlamentet.</p>	<p>Medlemsstaterne udpeger en national myndighed, der er ansvarlig for at træffe de nødvendige foranstaltninger i samarbejde med regionale og, hvor det er relevant, lokale myndigheder for at sikre, at udenlandske unionsborgere i god tid underrettes om betingelserne og de nærmere regler for registrering som vælger eller som kandidat ved valg til Europa-Parlamentet.</p> <p>Medlemsstaterne vedtager alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre unionsborgerne mere bevidste om deres valgrettigheder og for at fremme og gøre det nemmere for dem at udøve disse rettigheder bl.a. med hjælp fra de regionale og, hvor det er relevant, lokale myndigheder.</p>

Begrundelse

Der bør tages hensyn til, at valgadministrationen er forskellig i medlemsstaterne. I ændringsforslaget gøres det også gældende, at den nationale myndighed bør samarbejde med de regionale og, hvor det er relevant, de lokale myndigheder for at sikre, at de offentlige informationskampagner er omfattende og vidtrækkende i overensstemmelse med nærhedsprincippet, for så vidt angår betingelserne og foranstaltningerne for registrering som vælger eller kandidat ved valg til Europa-Parlamentet.

Anbefalet ændring 6

COM(2021) 732 final

Artikel 12, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Oplysningerne om betingelserne og de nærmere regler for registrering som vælger og som kandidat ved valg til Europa-Parlamentet og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, skal gives på en klar og letforståelig måde.</p> <p>Udover at blive meddelt på et eller flere af værtslandets officielle sprog skal de i første afsnit omhandlede oplysninger meddeles på mindst ét andet af Unionens officielle sprog, der forstås bredt af det størst mulige antal unionsborgere, der har bopæl på medlemsstatens område, jf. kvalitetskravene i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724.</p>	<p>Oplysningerne om betingelserne og de nærmere regler for registrering som vælger og som kandidat ved valg til Europa-Parlamentet og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, skal gives på en klar og letforståelig måde.</p> <p>Forudsat at de kompetente myndigheder har den nødvendige administrative kapacitet, skal de i første afsnit omhandlede oplysninger udover at meddeles på et eller flere af værtslandets officielle sprog meddeles på mindst ét andet af Unionens officielle sprog, der forstås bredt af det størst mulige antal unionsborgere, der har bopæl på medlemsstatens område, jf. kvalitetskravene i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724.</p>

Begrundelse

Denne artikel indfører en forpligtelse for de kompetente myndigheder til at formidle en bred vifte af oplysninger til mobile EU-borgere på flere sprog om bl.a. status for deres registrering, de relevante regler om vælger- og kandidatrettigheder og -forpligtelser og midler til at indhente yderligere oplysninger om organiseringen af valget. Som anført i ændringsforslaget til artikel 12, stk. 1, bør disse kompetente myndigheder ikke udelukkende udpeges på nationalt plan. I betragtning af de omfattende oplysninger, der skal gives, kan en sådan forpligtelse udgøre en administrativ byrde for de lokale og regionale myndigheder i nogle medlemsstater.

Anbefalet ændring 7

COM(2021) 732 final

Artikel 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>Hvis en medlemsstat giver sine statsborgere mulighed for at stemme på forhånd, at brevstemme eller at stemme elektronisk eller via internettet ved valg til Europa-Parlamentet, skal den sikre, at EU-vælgere har tilsvarende adgang til disse metoder for stemmeafgivelse.</i></p>	<p><i>Medlemsstaterne bestræber sig på at give deres statsborgere mulighed for at stemme på forhånd, at brevstemme eller at stemme elektronisk eller via internettet ved valg til Europa-Parlamentet.</i></p> <p><i>Medlemsstaterne træffer alle foranstaltninger for at sikre, at udenlandske unionsborgere, der er bosiddende i medlemsstaten, har adgang til at stemme på forhånd, at brevstemme eller at stemme elektronisk eller via internettet under samme betingelser som dem, der gælder for deres egne statsborgere gennem bl.a. lokale og regionale myndigheders foranstaltninger.</i></p>

Begrundelse

Sigtet med ændringsforslaget er at fremhæve det bidrag, de lokale og regionale myndigheder kan levere til at sikre, at alle måder at stemme på er tilgængelige for EU-vælgere. Samtidig bør alle medlemsstater afholde valg på en grøn og bæredygtig måde.

Anbefalet ændring 8

COM(2021) 732 final

Artikel 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne udpeger en myndighed med ansvar for at indsamle og levere relevante statistiske data til offentligheden og Kommissionen om udenlandske unionsborgeres deltagelse ved valg til Europa-Parlamentet.</p>	<p>Medlemsstaterne udpeger en myndighed med ansvar for at indsamle og levere relevante statistiske data til offentligheden, Kommissionen og Det Europæiske Regionsudvalg om udenlandske unionsborgeres deltagelse ved valg til Europa-Parlamentet.</p>

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at sikre, at Det Europæiske Regionsudvalg inddrages i overvågningen af statistiske data om udenlandske unionsborgeres deltagelse i valg til Europa-Parlamentet.

Anbefalet ændring 9

COM(2021) 732 final

Artikel 17, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Senest seks måneder efter hvert valg til Europa-Parlamentet fremsender medlemsstaterne oplysninger om anvendelsen af dette direktiv på deres område til Kommissionen. Rapporten skal foruden generelle bemærkninger også indeholde statistiske data om EU-vælgere og EU-valgbares deltagelse i valg til Europa-Parlamentet samt en sammenfatning af de foranstaltninger, der truffet til at fremme en sådan deltagelse.	Senest seks måneder efter hvert valg til Europa-Parlamentet fremsender medlemsstaterne oplysninger om anvendelsen af dette direktiv på deres område til Kommissionen og Det Europæiske Regionsudvalg . Rapporten skal foruden generelle bemærkninger også indeholde statistiske data om EU-vælgere og EU-valgbares deltagelse i valg til Europa-Parlamentet samt en sammenfatning af de foranstaltninger, der truffet til at fremme en sådan deltagelse.

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at sikre, at Det Europæiske Regionsudvalg inddrages i overvågningen af statistiske data om udenlandske unionsborgeres deltagelse i valg til Europa-Parlamentet.

Anbefalet ændring 10

COM(2021) 733 final

Artikel 2, stk. 1, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»kommunale valg«: direkte og almindelige valg af medlemmerne af et primært lokalt forvaltningsområdes repræsentative forsamling og, såfremt den nationale lovgivning foreskriver dette , formanden for og medlemmerne af dets udøvende organ	»kommunale valg«: direkte og almindelige valg af medlemmerne af et primært lokalt forvaltningsområdes repræsentative forsamling og formanden for og medlemmerne af dets udøvende organ

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at gøre det muligt for borgerne i medlemsstaterne at blive valgt til alle kommunale hverv med udøvende beføjelser.

Anbefalet ændring 11

COM(2021) 733 final

Artikel 5, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kan bestemme, at kun deres egne statsborgere er valgbare til hvervet som formand for, suppleant til eller medlem af en primær lokal myndigheds ledende kollegiale organ, hvis de vælges for at udøve disse hverv i den normale valgperiode.	Medlemsstaterne kan i begrænsede, helt særlige og behørigt begrundede tilfælde bestemme, at kun deres egne statsborgere er valgbare til hvervet som formand for, suppleant til eller medlem af en primær lokal myndigheds ledende kollegiale organ, hvis de vælges for at udøve disse hverv i den normale valgperiode.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne kan ligeledes bestemme, at kun deres egne statsborgere midlertidigt kan træde i stedet for eller konstitueres som formand for, suppleant til eller medlem af en primær lokal myndigheds ledende kollegiale organ.</p> <p>De bestemmelser, som medlemsstaterne kan vedtage for at sikre, at kun egne statsborgere kan varetage de hverv, der er omhandlet i første afsnit, og udøve de stedfortræderbeføjelser, der er omhandlet i andet afsnit, skal være i overensstemmelse med traktaten og de almindelige retsprincipper og være passende og nødvendige og stå i rimeligt forhold til de ønskede mål.</p>	<p>Medlemsstaterne kan ligeledes i begrænsede, helt særlige og behørigt begrundede tilfælde bestemme, at kun deres egne statsborgere midlertidigt kan træde i stedet for eller konstitueres som formand for, suppleant til eller medlem af en primær lokal myndigheds ledende kollegiale organ.</p> <p>De bestemmelser, som medlemsstaterne kan vedtage for at sikre, at kun egne statsborgere kan varetage de hverv, der er omhandlet i første afsnit, og udøve de stedfortræderbeføjelser, der er omhandlet i andet afsnit, skal være i overensstemmelse med traktaten og de almindelige retsprincipper og være passende og nødvendige og stå i rimeligt forhold til de ønskede mål.</p>

Begrundelse

Indskrænkninger af muligheden for, at borgere i medlemsstaterne kan vælges til alle hverv med udøvende beføjelser bør begrænses, kun ske i helt særlige tilfælde og være behørigt begrundet af den pågældende medlemsstat med det sigte at bekæmpe forskelsbehandling i adgangen til kommunalt valgte hverv.

Anbefalet ændring 12

COM(2021) 733 final

Artikel 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Hvis en medlemsstat giver sine statsborgere mulighed for at stemme på forhånd, at brevstemme eller at stemme elektronisk eller via internettet ved kommunale valg, skal den sikre, at de i artikel 3 omhandlede vælgere har tilsvarende adgang til disse metoder for stemmeafgivelse.</p>	<p>Medlemsstaterne bestræber sig på at give deres statsborgere mulighed for at stemme på forhånd, at brevstemme eller at stemme elektronisk eller via internettet ved kommunale valg.</p> <p>Medlemsstaterne træffer alle foranstaltninger for at sikre, at udenlandske unionsborgere, der er bosiddende i medlemsstaten, har adgang til at stemme på forhånd, at brevstemme eller at stemme elektronisk eller via internettet under samme betingelser som dem, der gælder for deres egne statsborgere gennem bl.a. lokale og regionale myndigheders foranstaltninger.</p>

Begrundelse

Sigtet med ændringsforslaget er at fremhæve det bidrag, de lokale og regionale myndigheder kan levere til at sikre, at alle måder at stemme på er tilgængelige for vælgere ved kommunalvalg, uanset om de er statsborgere eller ikkestatsborgere i den pågældende medlemsstat. Samtidig bør alle medlemsstater afholde valg på en grøn og bæredygtig måde.

Anbefalet ændring 13

COM(2021) 733 final

Artikel 12, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne udpeger en national myndighed, der er ansvarlig for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udenlandske unionsborgere i god tid underrettes om betingelserne og de nærmere regler for registrering som vælger eller som kandidat ved kommunale valg.</p>	<p>Medlemsstaterne udpeger en national myndighed i samarbejde med regionale og, hvor relevant, lokale myndigheder, der er ansvarlige for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udenlandske unionsborgere i god tid underrettes om betingelserne og de nærmere regler for registrering som vælger eller som kandidat ved kommunale valg.</p> <p>Medlemsstaterne og deres relevante forvaltningsniveauer vedtager alle yderligere foranstaltninger for at gøre udenlandske unionsborgere, der er bosiddende i den pågældende medlemsstat, mere bevidste om deres valgrettigheder og for at fremme og gøre det nemmere for dem at udøve disse rettigheder bl.a. med hjælp fra regionale og, hvor det er relevant, lokale myndigheder.</p>

Begrundelse

Der bør tages hensyn til, at valgadministrationen er forskellig i medlemsstaterne. Formålet med ændringsforslaget er at sikre inddragelsen af regionale og, hvor det er relevant, lokale myndigheder, for at øge bevidstheden og fremme og gøre det nemmere for udenlandske unionsborgerne, der er bosiddende i en medlemsstat, at udøve deres valgrettigheder bl.a. med hjælp fra de lokale og regionale myndigheder.

Anbefalet ændring 14

COM(2021) 733 final

Artikel 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert fjerde år aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om anvendelsen af dette direktiv på deres område, herunder anvendelsen af artikel 5, stk. 3 og 4. Denne rapport skal indeholde statistiske data om de i artikel 3 omhandlede vælgeres og kandidaters deltagelse i kommunale valg samt en sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet til at fremme en sådan deltagelse.</p> <p>2. Senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert femte år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv, herunder på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne fremlægger efter stk. 1.</p>	<p>1. Senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert fjerde år aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen og Det Europæiske Regionsudvalg om anvendelsen af dette direktiv på deres område, herunder anvendelsen af artikel 5, stk. 3 og 4. Denne rapport skal indeholde statistiske data om de i artikel 3 omhandlede vælgeres og kandidaters deltagelse i kommunale valg samt en sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet til at fremme en sådan deltagelse, tillige med en oversigt over de administrative udfordringer, der er blevet konstateret på de kompetente myndighedsniveauer.</p> <p>2. Senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert femte år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet og Det Europæiske Regionsudvalg om anvendelsen af dette direktiv, herunder på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne fremlægger efter stk. 1.</p>

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at fremme Det Europæiske Regionsudvalgs inddragelse i overvågningen af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet.

Tilrettelæggelse af valg er en medlemsstatskompetence, og den måde, hvorpå valg helt konkret afholdes, kan variere. I den henseende kan nogle af de forpligtelser, der blev indført ved omarbejdningen af Rådets direktiv 94/80/EF⁽¹⁾, potentielt medføre betydelige administrative byrder for de lokale myndigheder. Det er derfor vigtigt at holde øje med de udfordringer, der konstateres, og som potentielt kan danne grundlag for passende foranstaltninger på europæisk, nationalt eller lokalt plan.

Anbefalet ændring 15

COM(2021) 733 final

Artikel 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Senest to år efter valget til Europa-Parlamentet i 2029 foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af direktivet og udarbejder en evalueringsrapport om fremskridtene med hensyn til at nå dets mål.	Senest to år efter valget til Europa-Parlamentet i 2029 foretager Kommissionen efter høring af Det Europæiske Regionsudvalg en evaluering af anvendelsen af direktivet og udarbejder en evalueringsrapport om fremskridtene med hensyn til at nå dets mål.

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at fremme Det Europæiske Regionsudvalgs inddragelse i Kommissionens gennemførelse af direktivet.

Anbefalet ændring 16

COM(2021) 733 final

Artikel 17, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 8, stk. 2, 3 og 5, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 10, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 12 og 14 samt bilag I, II og III senest den 31. december 2023. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.	Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 8, stk. 2, 3 og 5, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 10, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 12 og 14 samt bilag I, II og III senest den 31. december 2023. De meddeler straks Kommissionen og Det Europæiske Regionsudvalg teksten til disse love og bestemmelser.
Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.	Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/80/EF af 19. december 1994 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere (EFT L 368 af 31.12.1994, s. 38).

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at fremme Det Europæiske Regionsudvalgs inddragelse i overvågningen af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet.

Anbefalet ændring 17

COM(2021) 733 final

Artikel 17, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.	Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen meddeler Det Europæiske Regionsudvalg de oplysninger og dokumenter, som er modtaget fra medlemsstaterne i medfør af denne artikel.

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at fremme Det Europæiske Regionsudvalgs inddragelse i Kommissionens gennemførelse af direktivet.

Anbefalet ændring 18

COM(2021) 734 final

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Statutten for et europæisk politisk parti skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, og skal omfatte bestemmelser, der mindst dækker følgende:</p> <p>[...]</p> <p>j) dens interne regler om en ligelig kønsfordeling</p>	<p>1. Statutten for et europæisk politisk parti skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, og skal omfatte bestemmelser, der mindst dækker følgende:</p> <p>[...]</p> <p>j) eksplicite og præcise interne regler om en ligelig kønsfordeling med angivelse af konkrete foranstaltninger med henblik på at opnå ligestilling mellem kønnene for så vidt angår medlemskab, politisk repræsentation og udøvelsen af demokratiske mandater</p>

Begrundelse

Europæiske politiske partier bør gå foran med et godt eksempel, når det drejer sig om kønsbalance. Deres interne regler bør derfor omfatte specifikke foranstaltninger, der har til formål at sikre kønsbalance, også med hensyn til partimedlemskab, politisk repræsentation og generel udøvelse af mandater.

Anbefalet ændring 19

COM(2021) 734 final

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Statutten for et europæisk politisk parti skal omfatte bestemmelser om intern partiorganisering, der mindst dækker følgende:	2. Statutten for et europæisk politisk parti skal omfatte bestemmelser om intern partiorganisering, der mindst dækker følgende:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...]	[...]
e) dets fremgangsmåde for gennemsigtighed, navnlig i forbindelse med bogføring, regnskaber og donationer, privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger	e) dets fremgangsmåde for gennemsigtighed, navnlig i forbindelse med bogføring, regnskaber og donationer, privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger
f) den interne procedure for ændring af dets statut	f) et tilsagn om at forfølge de værdier, som Unionen bygger på, jf. artikel 2 i TEU, for at bekæmpe desinformation og afstå fra udbredelse af ukorrekt eller vildledende information, hadefulde tale og budskaber, der opildner til vold
	g) den interne procedure for ændring af dets statut

Begrundelse

Europæiske politiske partier spiller en vigtig rolle med hensyn til at styrke den europæiske identitet og følelsen af at tilhøre et fælles europæisk politisk rum. I den forbindelse er de også medvirkende til at fremme de rettigheder og værdier, som Den Europæiske Union bygger på, og bekæmpe desinformation og afstå fra enhver handling, er opildner til had og vold. Denne forpligtelse bør afspejles i deres vedtægter.

Anbefalet ændring 20

COM(2021) 734 final

Artikel 23, stk. 9 og 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Donationer, bidrag og egne indtægter	Donationer, bidrag og egne indtægter
9. Bidrag fra medlemmer af et europæisk politisk parti, der er hjemmehørende eller statsborgere i en medlemsstat eller fra medlemspartier, der er hjemmehørende i et land, som er medlem af Europarådet , er tilladte. Den samlede værdi af bidrag fra medlemmer må ikke overstige 40 % af et europæisk politisk partis årlige budget. Værdien af bidrag fra medlemspartier, der er hjemmehørende i et land uden for Unionen, må ikke overstige 10 % af de samlede bidrag fra medlemmer.	9. Kun bidrag fra medlemmer af et europæisk politisk parti, der er hjemmehørende eller statsborgere i en medlemsstat, er tilladte. Den samlede værdi af bidrag fra medlemmer må ikke overstige 40 % af et europæisk politisk partis årlige budget. Værdien af bidrag fra medlemspartier, der er hjemmehørende i et land uden for Unionen, må ikke overstige 10 % af de samlede bidrag fra medlemmer.
10. Bidrag fra medlemmer af en europæisk politisk fond, der er hjemmehørende eller statsborgere i en medlemsstat eller fra medlemsorganisationer, der er hjemmehørende i et land, som er medlem af Europarådet , samt fra det europæiske politiske parti, som den er tilknyttet, er tilladte. Den samlede værdi af bidrag fra medlemmer må ikke overstige 40 % af det årlige budget for en europæisk politisk fond og må ikke stamme fra midler, som et europæisk politisk parti har modtaget via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til denne forordning. Værdien af bidrag fra medlemsorganisationer, der er hjemmehørende i et land uden for Unionen, må ikke overstige 10 % af de samlede bidrag fra medlemmer.	10. Kun bidrag fra medlemmer af en europæisk politisk fond, der er hjemmehørende eller statsborgere i en medlemsstat samt fra det europæiske politiske parti, som den er tilknyttet, er tilladte. Den samlede værdi af bidrag fra medlemmer må ikke overstige 40 % af det årlige budget for en europæisk politisk fond og må ikke stamme fra midler, som et europæisk politisk parti har modtaget via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til denne forordning. Værdien af bidrag fra medlemsorganisationer, der er hjemmehørende i et land uden for Unionen, må ikke overstige 10 % af de samlede bidrag fra medlemmer.

Begrundelse

Den nyligt indførte bestemmelse, hvorefter europæiske politiske partier og fonde ikke blot kan finansieres med midler, der kommer fra Den Europæiske Union, men også fra lande, der er medlem af Europarådet, giver anledning til bekymring med hensyn til gennemsigtigheden af disse bidrag.

Anbefalet ændring 21

COM(2021) 734 final

Artikel 24, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Midler, der ydes til europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde via Den Europæiske Unions almindelige budget eller andre kilder, kan anvendes til at finansiere folkeafstemningskampagner, hvis disse vedrører gennemførelsen af Unionens traktater.	Midler, der ydes til europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde via Den Europæiske Unions almindelige budget eller andre kilder, kan anvendes til at finansiere folkeafstemningskampagner, hvis disse vedrører gennemførelsen af Unionens traktater, under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet.

Begrundelse

I nogle medlemsstater afholdes der folkeafstemninger på lokalt og regionalt (eller statsligt) niveau. Dette indebærer, at folkeafstemninger på disse administrative niveauer vedrører spørgsmål, der er juridisk relevante inden for deres specifikke kompetenceområde. Der skal indføres yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at folkeafstemningskampagner kun finansieres af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde ved folkeafstemninger med en klar EU-dimension.

Anbefalet ændring 22

COM(2021) 734 final

Artikel 35

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Forelæggelse af oplysning for borgerne Under iagttagelse af artikel 24 og 25 og deres egne statutter og interne procedurer kan europæiske politiske partier i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet træffe alle passende foranstaltninger for at informere EU-borgerne om tilknytningen mellem nationale politiske partier og kandidater og de pågældende europæiske politiske partier.	Forelæggelse af oplysning for borgerne Under iagttagelse af artikel 24 og 25 og deres egne statutter og interne procedurer træffer europæiske politiske partier i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet alle passende foranstaltninger for at informere EU-borgerne om tilknytningen mellem nationale politiske partier og kandidater og de pågældende europæiske politiske partier.

Begrundelse

En forpligtelse til at fremme tilknytningen mellem nationale politiske partier og kandidater og de relevante europæiske politiske partier synes at være mere hensigtsmæssig og i overensstemmelse med denne forordnings generelle mål, herunder med hensyn til at øge synligheden af europæiske politiske partier på nationalt plan. F.eks. indeholder den nye bestemmelse i artikel 4, stk. 1, et krav om, at medlemspartier skal vise det europæiske politiske partis logo på en klart synlig og brugervenlig måde, således at det er lige så synligt som medlemspartiets eget logo.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Indledning

1. glæder sig over Kommissionens pakke af foranstaltninger til styrkelse af demokratiet og integriteten af valg. Udvalget er enig i de mål, der forfølges med disse foranstaltninger, og bakker kraftigt op om alle bestræbelser på at sikre en åben, retfærdig og pluralistisk politisk debat og lige demokratisk deltagelse og engagement;

2. beklager, at de foreslåede foranstaltninger i pakken om styrkelse af demokratiet og integriteten af valg ikke i tilstrækkelig grad tager højde for konsekvenserne for det lokale og regionale niveau. Udvalget understreger, at der på lokalt og regionalt niveau er konkret viden med hensyn til at kortlægge potentielle trusler mod de demokratiske processers integritet.

Demokratisk modstandsdygtighed

3. Det Europæiske Regionsudvalg støtter tilgangen med at styrke samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis inden for demokratiske og robuste valgprocesser og glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af den »fælles mekanisme for robuste valgprocesser«. Udvalget mener endvidere, at den lokale og regionale dimension bør medtænkes i et sådant samarbejde i lyset af målet om at beskytte valg på alle niveauer.

Demokratisk deltagelse

4. Det Europæiske Regionsudvalg er en utvetydig forsvarer af princippet om ikkeforskelsbehandling, herunder i forbindelse med valgdeltagelse og demokratisk engagement generelt. Udvalget mener, at konferencen om Europas fremtid er et godt eksempel på dette princip i praksis og opfordrer til, at denne praksis videreføres på alle niveauer;

5. understreger behovet for at overvinde demokratitrætheden og igen vække borgernes interesse i at deltage i demokratiske processer og engagere sig i lokal, regional, national og europæisk politik, men anerkender samtidig, at det er vigtigt at forenkle de administrative procedurer for valgdeltagelse.

Mobile EU-borgeres valgrettigheder

6. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over de skridt, som Kommissionen har taget for at øge retssikkerheden med hensyn til mobile EU-borgeres udøvelse af deres valgrettigheder. Udvalget understreger i den forbindelse, at udøvelsen af retten til fri bevægelighed ikke må ske på bekostning af udøvelsen af andre tilknyttede rettigheder;

7. mener, at mobile EU-borgere bør inddrages i det lokale liv, og at deres engagement er et værdifuldt bidrag til udviklingen af mangfoldige samfund i medlemsstaterne;

8. ser gerne, at det i lovforslagene anerkendes, at de lokale og regionale myndigheder bidrager til at styrke det europæiske demokrati ved at fremme og gøre det lettere for EU-borgerne at deltage i valg til Europa-Parlamentet og i lokale og regionale valg, hvilket er en opgave, som i de enkelte medlemsstater ikke kan forbeholdes eller begrænses til de statslige myndigheder;

9. forventer, at medlemsstaterne anerkender retten for EU-borgere, som er bosiddende i en anden medlemsstat (mobile borgere), til at stille op til alle poster ved kommunale valg;

10. håber, at borgernes ret til at stemme på forhånd, at brevstemme eller at stemme elektronisk eller via internettet fremmes som led i bestræbelserne på at imødegå den faldende stemmeprocent og tilskynde de unge til at stemme;

11. anerkender behovet for at give mobile EU-borgere passende, omfattende og målrettede oplysninger om valgdeltagelse og glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af et kontaktpunkt for valgrettigheder på kommissionsniveau. Udvalget fremhæver det dermed forbundne behov for at sikre kapacitetsopbygning og tilstrækkelig finansiering til de lokale og regionale myndigheder.

Gennemsigtighed og desinformation

12. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender behovet for lige vilkår for alle involverede aktører, men opfordrer til behørig hensyntagen til nærheds- og proportionalitetsprincippet, navnlig med tanke på effekten af den foreslåede forordning på dannelsen af politisk vilje også på det nationale, regionale og lokale niveau i medlemsstaterne;

13. understreger, at der er behov for en resolut indsats for at bekæmpe desinformation, som kan udhule selve grundlaget for vores demokratiske samfund og underminere frie og retfærdige valg, tilliden til offentlige myndigheder på alle niveauer og et informeret og engageret medborgerskab. Udvalget gentager synspunkterne formuleret i udtalelsen om handlingsplanen for europæisk demokrati⁽²⁾;

(2) EUT C 440 af 29.10.2021, s. 31; <https://cor.europa.eu/en/our-work/Pages/OpinionTimeline.aspx?opId=CDR-1278-2021>

14. opfordrer til, at relaterede initiativer ledsages af kapacitetsopbygning hos offentlige myndigheder med henblik på at imødegå desinformation på alle niveauer på en målrettet måde. Udvalget bemærker, at der er en mangel på erkendelse af, at de lokale og regionale myndigheder, som er dem, der er tættest på borgerne, kan være et værdifuldt aktiv i bekæmpelsen af desinformation.

Konklusion

15. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats for at beskytte europæiske rettigheder og værdier, bl.a. ved at opfylde de resterende forpligtelser, der er beskrevet i handlingsplanen for europæisk demokrati. Udvalget understreger på det kraftigste behovet for at sikre størst mulig sammenhæng mellem de forskellige foreslåede instrumenter. Udvalget understreger, at de lokale og regionale myndigheder er en uundværlig byggesten i det europæiske demokrati.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Emissionshandelssystemet og CO₂-grænsetilpasningsmekanismen skal fungere for EU's byer og regioner

(2022/C 301/14)

Ordfører:	Peter KURZ (DE/PES), borgmester i Mannheim
Basisdokument:	<p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner</p> <p>COM(2021) 551 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning</p> <p>COM(2021) 552 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme</p> <p>COM(2021) 564 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår meddelelsen om kompensation i forbindelse med en global markedsbaseret foranstaltning for luftfartøjsoperatører, der er etableret i Unionen</p> <p>COM(2021) 567 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse (EU) 2015/1814 for så vidt angår den mængde kvoter, der skal overføres til markedsstabilitetsreserven for Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner frem til 2030</p> <p>COM(2021) 571 final</p>

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen, afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og forordning (EU) 2015/757

COM(2021) 551 final

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Alle økonomiske sektorer skal bidrage til at opnå disse emissionsreduktioner. Derfor bør ambitionen for EU's emissionshandelssystem (EU ETS), der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ om at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde, øges på en måde, der svarer til dette mål for reduktion af nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien for 2030.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).</p>	<p>Alle økonomiske sektorer skal bidrage til at opnå disse emissionsreduktioner. Derfor bør ambitionen for EU's emissionshandelssystem (EU ETS), der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ om at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv, økonomisk effektiv, socialt ansvarlig og miljøvenlig måde, øges på en måde, der svarer til dette mål for reduktion af nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien for 2030 og det overordnede mål om klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).</p>

Anbefalet ændring 2

Betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾ blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU⁽²⁾. Henvisningerne til direktiv 96/61/EF i artikel 2 i direktiv 2003/87/EF og i bilag IV hertil bør ajourføres i overensstemmelse hermed. I betragtning af behovet for hurtige emissionsreduktioner for hele økonomien bør medlemsstaterne kunne træffe foranstaltninger til at reducere drivhusgasemissioner, der er omfattet af EU ETS, ved hjælp af andre politikker end emissionsgrænser vedtaget i henhold til direktiv 2010/75/EU.</p> <p>⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26).</p> <p>⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).</p>	<p>Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾ blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU⁽²⁾. Henvisningerne til direktiv 96/61/EF i artikel 2 i direktiv 2003/87/EF og i bilag IV hertil bør ajourføres i overensstemmelse hermed. I betragtning af behovet for hurtige emissionsreduktioner for hele økonomien bør medlemsstaterne under hensyntagen til såvel lokale og regionale myndigheders synspunkter gennem aktive deltagerordninger som nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og princippet om social retfærdighed kunne træffe foranstaltninger til at reducere drivhusgasemissioner, der er omfattet af EU ETS, ved hjælp af andre politikker end emissionsgrænser vedtaget i henhold til direktiv 2010/75/EU.</p> <p>⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26).</p> <p>⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Drivhusgasser, der ikke udledes direkte i atmosfæren, bør betragtes som emissioner under EU ETS, og der bør returneres kvoter for disse emissioner, medmindre de lagres på et lagringsanlæg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF⁽¹⁾, eller de er permanent kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer betingelserne for, hvornår drivhusgasser skal anses for at være fast kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug, herunder opnåelse af et certifikat for kulstoffjernelse, hvor det er relevant, i lyset af den lovgivningsmæssige udvikling med hensyn til certificering af kulstoffjernelse.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).</p>	<p>Drivhusgasser, der ikke udledes direkte i atmosfæren, bør betragtes som emissioner under EU ETS, og der bør returneres kvoter for disse emissioner, medmindre de lagres på et miljømæssigt sikkert lagringsanlæg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF⁽¹⁾, eller de er permanent kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer betingelserne for, hvornår drivhusgasser skal anses for at være fast kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug, herunder opnåelse af et certifikat for kulstoffjernelse, hvor det er relevant, i lyset af den lovgivningsmæssige udvikling med hensyn til certificering af kulstoffjernelse.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).</p>

Begrundelse

Kraftværker, der drives med fossile brændstoffer, genererer en større procentdel af CO₂-emissionerne end nogen anden industri. Anvendelse af CCS i denne sektor kan potentielt føre til en betydelig reduktion af CO₂-emissionerne.

Anbefalet ændring 4

Nyt punkt — Betragtning 14.1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Det er nødvendigt, at inddragelsen af søtransport i EU ETS-systemet ikke fører til kulstoflækage ved at om-dirigere skibstrafikken til havne i nabolandene, der ikke er omfattet af systemet.</i></p>

Begrundelse

Kulstoflækage til havne i nabolandene uden for EU's emissionshandelsordning er en reel risiko, som kan skabe en substitutionseffekt til havne uden for EU, skabe CO₂-afgiftsly tæt på EU og true det europæiske havnesystems konkurrenceevne.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 28

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Opfyldelsen af de øgede klimaambitioner vil kræve betydelige offentlige ressourcer fra EU samt de nationale budgetmidler, der afsættes til klimaomstillingen. For at supplere og styrke de betydelige klimarelaterede udgifter i EU-budgettet bør alle auktionsindtægter, der ikke tildeles EU-budgettet, anvendes til klimarelaterede formål. Dette omfatter anvendelse af finansiel støtte til at håndtere sociale aspekter i lav- og mellemindkomsthusholdninger ved at reducere forvridende skatter. For at imødegå de fordelingsmæssige og sociale virkninger af overgangen i lavindkomstmedlemsstater bør yderligere 2,5 % af den samlede mængde kvoter i Unionen fra [året for direktivets ikrafttræden] til 2030 desuden anvendes til at finansiere energiomstillingen i medlemsstater med et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger på under 65 % af EU-gennemsnittet i 2016-2018 gennem den moderniseringsfond, der er omhandlet i artikel 10d i direktiv 2003/87/EF.</p>	<p>Opfyldelsen af de øgede klimaambitioner vil kræve betydelige offentlige ressourcer fra EU samt de nationale, regionale og lokale budgetmidler, der afsættes til klimaomstillingen. For at supplere og styrke de betydelige klimarelaterede udgifter i EU-budgettet bør alle auktionsindtægter, der ikke tildeles EU-budgettet, anvendes til klimarelaterede formål og indgå i den statslige, regionale og/eller lokale planlægning på området. Dette omfatter anvendelse af finansiel støtte til at håndtere sociale aspekter i lav- og mellemindkomsthusholdninger ved at reducere forvridende skatter. For at imødegå de fordelingsmæssige og sociale virkninger af overgangen i lavindkomstmedlemsstater bør yderligere mindst 2,5 % af den samlede mængde kvoter i Unionen fra [året for direktivets ikrafttræden] til 2030 desuden anvendes til at finansiere energiomstillingen i medlemsstater med et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger på under 65 % af EU-gennemsnittet i 2016-2018 og NUTS 3-regioner i medlemsstater med åbenlyse interne ubalancer gennem den moderniseringsfond, der er omhandlet i artikel 10d i direktiv 2003/87/EF.</p>

Begrundelse

Værdien af BNP pr. indbygger i NUTS 2-regionerne bør også tages i betragtning ved tildelingen af kvoter, da det ville være for snævert kun at se på det nationale BNP pr. indbygger i medlemsstater med store regionale ubalancer.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 30

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>[...] Den gratistildeling, der ikke længere gives til CBAM-sektorerne på grundlag af denne beregning (CBAM-efterspørgsel), skal auktioneres, og indtægterne tilfalder innovationsfonden med henblik på at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, CO₂-opsamling og -anvendelse (CCU), CO₂-opsamling og geologisk lagring (CCS), vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer. Der bør lægges særlig vægt på projekter i CBAM-sektorer. For at respektere den andel af gratistildelingen, der er til rådighed for sektorer, der ikke er CBAM-sektorer, bør den endelige mængde, der skal fratrækkes gratistildelingen, og som skal auktioneres, beregnes på grundlag af den andel, som CBAM-efterspørgslen udgør i forhold til behovet for gratistildeling i alle sektorer, der modtager gratistildeling.</p>	<p>[...] Den gratistildeling, der ikke længere gives til CBAM-sektorerne på grundlag af denne beregning (CBAM-efterspørgsel), skal auktioneres, og indtægterne tilfalder innovationsfonden og den sociale klimafond med henblik på at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, CO₂-opsamling og anvendelse (CCU), CO₂-opsamling og geologisk lagring (CCS) af uundgåelige emissioner fra industrielle produktionsprocesser, der ikke stammer fra forbrænding af fossile brændstoffer med energiproduktion som hovedformål, vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer og samtidig afbøde eventuelle negative virkninger for de mest sårbare områder og husholdninger. Der bør lægges særlig vægt på projekter i CBAM-sektorer. For at respektere den andel af gratistildelingen, der er til rådighed for sektorer, der ikke er CBAM-sektorer, bør den endelige mængde, der skal fratrækkes gratistildelingen, og som skal auktioneres, beregnes på grundlag af den andel, som CBAM-efterspørgslen udgør i forhold til behovet for gratistildeling i alle sektorer, der modtager gratistildeling.</p>

Begrundelse

Udfasningen af gratistildelinger for sektorer, som er omfattet af CBAM, bør ske så hurtigt som muligt, da muligheden for gratistildelinger af kvoter svækker effekten af CO₂-prissignaler.

Anbefalet ændring 7

Betragtning 33

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Anvendelsesområdet for den innovationsfond, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF, bør udvides til at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer, der vedrører brændstofforbruget i sektorerne for bygninger og vejtransport. Innovationsfonden bør desuden tjene til at støtte investeringer i dekarbonisering af søtransportsektoren, herunder investeringer i bæredygtige alternative brændstoffer såsom hydrogen og ammoniak, der produceres af vedvarende energikilder, samt nulemissionsteknologier såsom vindteknologier. I betragtning af at indtægter fra sanktioner, der er opkrævet i henhold til forordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime] ⁽¹⁾, tildeles innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5, bør Kommissionen sikre, at der tages behørigt hensyn til støtte til innovative projekter, der tager sigte på at fremskynde udviklingen og udbredelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer i den maritime sektor, jf. artikel 21, stk. 1, i forordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime]. For at sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til innovation inden for dette udvidede anvendelsesområde, bør innovationsfonden suppleres med 50 mio. kvoter, der dels stammer fra de kvoter, der ellers kunne auktioneres, dels fra de kvoter, der ellers kunne tildeles gratis, i overensstemmelse med den nuværende andel af finansiering fra hver kilde til innovationsfonden.</p> <p>⁽¹⁾ [indsæt henvisning til FuelEU Maritime-forordningen].</p>	<p>Anvendelsesområdet for den innovationsfond, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF, bør udvides til at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer, der vedrører brændstofforbruget i sektorerne for bygninger og vejtransport, samt foranstaltninger, der har til formål at reducere store mængder af drivhusgasemissioner, der ikke er projektbaserede eller innovative. Innovationsfonden bør desuden tjene til at støtte investeringer i dekarbonisering af søtransportsektoren, herunder investeringer i bæredygtige alternative brændstoffer såsom hydrogen og ammoniak, der produceres af vedvarende energikilder, samt nulemissionsteknologier såsom vindteknologier. I betragtning af at indtægter fra sanktioner, der er opkrævet i henhold til forordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime] ⁽¹⁾, tildeles innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5, bør Kommissionen sikre, at der tages behørigt hensyn til støtte til innovative projekter, der tager sigte på at fremskynde udviklingen og udbredelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer i den maritime sektor, jf. artikel 21, stk. 1, i forordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime]. For at sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til innovation og foranstaltninger inden for dette udvidede anvendelsesområde, bør innovationsfonden suppleres med 50 mio. kvoter, der dels stammer fra de kvoter, der ellers kunne auktioneres, dels fra de kvoter, der ellers kunne tildeles gratis, i overensstemmelse med den nuværende andel af finansiering fra hver kilde til innovationsfonden.</p> <p>⁽¹⁾ [indsæt henvisning til FuelEU Maritime-forordningen].</p>

Begrundelse

Innovationsfonden er en af de vigtigste kilder til klimafinansiering, men er begrænset til innovative teknologier, selv om de største hindringer for dekarbonisering ikke kun er manglende innovation. Ændringsforslaget har til formål at foreslå en udvidelse af anvendelsesområdet til dekarboniseringsforanstaltninger, der allerede findes.

Anbefalet ændring 8

Betragtning 38

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Moderniseringsfondens anvendelsesområde bør tilpasses Unionens seneste klimamål ved at kræve, at investeringer er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt og forordning (EU) 2021/1119, og fjerne støtten til investeringer i forbindelse med fossile brændstoffer. Desuden bør procentdelen af moderniseringsfonden, der skal afsættes til prioriterede investeringer, øges til 80 %; Energieffektivitet bør målrettes som et prioriteret område på efterspørgselssiden, og støtte til husholdninger med henblik på at bekæmpe energifattigdom, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, bør være omfattet af de prioriterede investeringers anvendelsesområde.</p>	<p>Moderniseringsfondens anvendelsesområde bør tilpasses Unionens seneste klimamål ved at kræve, at investeringer er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt og forordning (EU) 2021/1119, og fjerne støtten til investeringer i forbindelse med fossile brændstoffer. Desuden bør moderniseringsfonden kun anvendes til prioriterede investeringer; Energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energikilder bør målrettes som et prioriteret område på efterspørgselssiden, og støtte til sårbare områder og husholdninger med henblik på at bekæmpe energi- og mobilitetsfattigdom, navnlig i regioner i den yderste periferi, landdistrikter og fjerntliggende områder, bør være omfattet af de prioriterede investeringers anvendelsesområde. Ligeledes bør moderniseringsfonden kunne yde støtte til NUTS 3-regioner i medlemsstater med åbenlyse interne ubalancer med henblik på at sætte gang i et opsving og fremme moderniseringen af energisektoren.</p>

Anbefalet ændring 9

Betragtning 43

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I Kommissionens meddelelse »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030«⁽¹⁾ understreges det, at det er en særlig udfordring at reducere emissionerne i vejtransport- og byggesektoren. Kommissionen meddelte derfor, at en yderligere udvidelse af emissionshandelen kunne omfatte emissioner fra vejtransport og bygninger. Emissionshandel for disse to nye sektorer vil blive etableret gennem særskilt, men tilstødende emissionshandel. Derved undgås enhver forstyrrelse af den velfungerende emissionshandel i sektorerne for stationære anlæg og luftfart. Det nye system ledsages af supplerende politikker og foranstaltninger, der beskytter mod urimelige prisvirkninger, skaber forventninger hos markedsdeltagerne og sigter mod at give et CO₂-prissignal for hele økonomien. Tidligere erfaringer har vist, at udviklingen af det nye marked kræver, at der etableres et effektivt overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystem. Med henblik på at sikre synergier og sammenhæng med Unionens eksisterende infrastruktur for EU ETS, der omfatter emissioner fra stationære anlæg og luftfart, er det hensigtsmæssigt at indføre emissionshandel for vejtransport- og byggesektoren gennem en ændring af direktiv 2003/87/EF.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 562 final.</p>	<p>I Kommissionens meddelelse »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030«⁽¹⁾ understreges det, at det er en særlig udfordring at reducere emissionerne i vejtransport- og byggesektoren. Kommissionen meddelte derfor, at en yderligere udvidelse af emissionshandelen kunne omfatte emissioner fra vejtransport og bygninger. Emissionshandel for disse to nye sektorer vil blive etableret gennem særskilt, men tilstødende emissionshandel. Derved undgås enhver forstyrrelse af den velfungerende emissionshandel i sektorerne for stationære anlæg og luftfart. Da det er de lokale og regionale myndigheder, der har den største vægt i disse sektorer bør de deltage i udformningen af dette nye ETS-system. En del af indtægterne fra det nye emissionshandelssystem vil blive tildelt de lokale og regionale myndigheder som de forvaltningsniveauer, der påvirkes mest. Det nye system ledsages af supplerende politikker og foranstaltninger, der beskytter mod urimelige prisvirkninger, især for sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder og mobilitetsbrugere, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, skaber forventninger hos markedsdeltagerne og sigter mod at give et CO₂-prissignal for hele økonomien. Tidligere erfaringer har vist, at udviklingen af det nye marked kræver, at der etableres et effektivt overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystem. Med henblik på at sikre synergier og sammenhæng med Unionens eksisterende infrastruktur for EU ETS, der omfatter emissioner fra stationære anlæg og luftfart, er det hensigtsmæssigt at indføre emissionshandel for vejtransport- og byggesektoren gennem en ændring af direktiv 2003/87/EF som fastsat i Fit for 55-pakken og i givet fald i den lovgivning, som berører disse spredte sektorer.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 562 final.</p>

Begrundelse

Udvidelsen af ETS til vejtransport- og byggesektoren har store konsekvenser for de lokale og regionale myndigheder. De lokale og regionale myndigheder har store kompetencer med hensyn til disse sektorer, og der bør tages hensyn til dem i forbindelse med udformningen af det nye handelssystem.

Anbefalet ændring 10

Betragtning 51

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Fordelingsreglerne for auktioneringsandele er yderst relevante for alle auktionsindtægter, der tilfalder medlemsstaterne, navnlig i betragtning af behovet for at styrke medlemsstaternes evne til at håndtere de sociale virkninger af et CO₂-prissignal i bygnings- og vejtransportsektoren. Selv om de to sektorer har meget forskellige karakteristika, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en fælles distributionsregel svarende til den, der gælder for stationære anlæg. Størstedelen af kvoterne bør fordeles mellem alle medlemsstater på grundlag af den gennemsnitlige fordeling af emissionerne i de sektorer, der er omfattet i perioden 2016-2018.</p>	<p>Fordelingsreglerne for auktioneringsandele er yderst relevante for alle auktionsindtægter, der tilfalder medlemsstaterne, navnlig i betragtning af behovet for at styrke medlemsstaternes evne til at håndtere de sociale virkninger af et CO₂-prissignal i bygnings- og vejtransportsektoren. Selv om de to sektorer har meget forskellige karakteristika, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en fælles distributionsregel svarende til den, der gælder for stationære anlæg. Størstedelen af kvoterne bør fordeles mellem alle medlemsstater på grundlag af den gennemsnitlige fordeling af emissionerne i de sektorer, der er omfattet i perioden 2016-2018. Hver enkelt medlemsstat bør øremærke en minimumandel på ikke under 20 % af auktionsindtægterne til at blive forvaltet direkte af lokale og regionale myndigheder. De indtægter, der forvaltes af lokale og regionale myndigheder, bør udelukkende anvendes til indsatsen for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, navnlig tiltag til støtte for energiomstillingen og til håndtering af risiciene for de mest sårbare områder, husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder samt mobilitetsbrugere.</p>

Begrundelse

På grund af de geografiske, sociale og økonomiske forskelle i de europæiske regioner er de lokale og regionale myndigheder det bedste forvaltningsniveau til at sikre, at omstillingen ikke skader Europas territoriale samhørighed eller er til fare for de mest sårbare husholdninger.

Anbefalet ændring 11

Betragtning 52

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Indførelsen af CO₂-prisen inden for vejtransport og bygninger bør ledsages af en effektiv social kompensation, navnlig i betragtning af de allerede eksisterende niveauer for energifattigdom. Omkring 34 millioner europæere rapporterede, at de ikke var i stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varme i 2018, og 6,9 % af EU's befolkning har sagt, at de ikke har råd til at opvarme deres hjem tilstrækkeligt i en EU-dækkende undersøgelse fra 2019 ⁽¹⁾. For at opnå en effektiv social og fordelingsmæssig kompensation bør medlemsstaterne forpligtes til at anvende auktionsindtægterne til de klima- og energirelaterede formål, der allerede er angivet for den eksisterende emissionshandel, men også til foranstaltninger, der specifikt er tilføjet for at løse relaterede problemer for de nye sektorer inden for vejtransport og bygninger, herunder relaterede politiske foranstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽²⁾. Auktionsindtægter bør anvendes til at håndtere de sociale aspekter af emissionshandelen for de nye sektorer med særlig vægt på sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og transportbrugere. I denne ånd vil en ny social klimafond yde målrettet finansiering til medlemsstaterne for at støtte de europæiske borgere, der er mest berørt af eller er i fare for at blive ramt af energi- eller mobilitetsfattigdom. Denne fond vil fremme retfærdighed og solidaritet mellem og inden for medlemsstaterne og samtidig mindske risikoen for energi- og mobilitetsfattigdom i overgangsperioden. Den vil bygge videre på og supplere de eksisterende solidaritetsmekanismer. Midlerne fra den nye fond vil i princippet svare til 25 % af de forventede indtægter fra ny emissionshandel i perioden 2026-2032 og vil blive gennemført på grundlag af de sociale klimaplaner, som medlemsstaterne bør fremlægge i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 20.../nn ⁽³⁾. Desuden bør hver medlemsstat anvende sine auktionsindtægter til bl.a. at finansiere en del af omkostningerne i forbindelse med deres sociale klimaplaner.</p> <p>⁽¹⁾ Data fra 2018. (Eurostat, SILC [ilc_mdcs01])</p> <p>⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).</p> <p>⁽³⁾ [Indsæt henvisning til forordningen om oprettelse af den sociale klimafond].</p>	<p>Indførelsen af CO₂-prisen inden for vejtransport og bygninger bør ledsages af en effektiv social kompensation, navnlig i betragtning af de allerede eksisterende niveauer for energifattigdom. Omkring 34 millioner europæere rapporterede, at de ikke var i stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varme i 2018, og 6,9 % af EU's befolkning har sagt, at de ikke har råd til at opvarme deres hjem tilstrækkeligt i en EU-dækkende undersøgelse fra 2019 ⁽¹⁾, mens visse regioner er tvunget til at anvende ineffektive energikilder til opvarmning på grund af fattigdom. For at opnå en effektiv social og fordelingsmæssig kompensation bør medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder forpligtes til at anvende auktionsindtægterne til de klima- og energirelaterede formål, der allerede er angivet for den eksisterende emissionshandel, men også til foranstaltninger, der specifikt er tilføjet for at løse relaterede problemer for de nye sektorer inden for vejtransport og bygninger, herunder relaterede politiske foranstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽²⁾. Auktionsindtægter bør også anvendes til at håndtere de sociale aspekter af emissionshandelen for de nye sektorer med særlig vægt på sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder samt mobilitetsbrugere. I denne ånd vil en ny social klimafond yde målrettet finansiering til medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder for at støtte de europæiske borgere, der er mest berørt af eller er i fare for at blive ramt af energi- eller mobilitetsfattigdom. Denne fond vil fremme retfærdighed og solidaritet mellem og inden for medlemsstaterne og samtidig mindske risikoen for energi- og mobilitetsfattigdom i overgangsperioden. Den vil bygge videre på og supplere de eksisterende solidaritetsmekanismer. Midlerne fra den nye fond vil svare til mindst 25 % af de forventede indtægter fra ny emissionshandel i perioden 2026-2032 og vil blive gennemført på grundlag af de sociale klimaplaner, som medlemsstaterne bør fremlægge i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 20.../nn ⁽³⁾. Hvis kulstofprisen fører til højere indtægter end forventet, vil finansieringsrammen for Den Sociale Klimafond blive forhøjet tilsvarende. Hver enkelt medlemsstat bør øremærke en minimumandel på ikke under 35 % af finansieringsrammen for Den Sociale Klimafond, der er tilgængelig for dem, til at blive forvaltet direkte af</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>lokale og regionale myndigheder. Desuden bør hver medlemsstat og lokale og regionale myndighed anvende sine auktionsindtægter til bl.a. at finansiere en del af omkostningerne i forbindelse med deres sociale klimaplaner.</p> <p>(¹) Data fra 2018. (Eurostat, SILC [ilc_mdcs01])</p> <p>(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).</p> <p>(³) [Indsæt henvisning til forordningen om oprettelse af den sociale klimafond].</p>

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder har de bedste forudsætninger for at håndtere disse spørgsmål, så der bør også stilles ressourcer fra fonden til rådighed for dem.

Anbefalet ændring 12

Betragtning 54

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Innovation og udvikling af nye kulstoffattige teknologier i byggesektoren og vejtransportsektoren er afgørende for at sikre disse sektorer omkostningseffektive bidrag til de forventede emissionsreduktioner. Derfor bør 150 mio. kvoter fra emissionshandel i bygnings- og vejtransportsektoren også stilles til rådighed for innovationsfonden for at stimulere omkostningseffektive emissionsreduktioner.</p>	<p>Innovation og udvikling af nye kulstoffattige teknologier og foranstaltninger i byggesektoren og vejtransportsektoren er afgørende for at sikre disse sektorer omkostningseffektive bidrag til de forventede emissionsreduktioner. Derfor bør 150 mio. kvoter fra emissionshandel i bygnings- og vejtransportsektoren også stilles til rådighed for innovationsfonden for at stimulere omkostningseffektive, sociale og miljømæssigt ansvarlige emissionsreduktioner.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 13

Betragtning 58

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Anvendelsen af emissionshandel i bygnings- og vejtransportsektoren bør overvåges af Kommissionen, herunder graden af priskonvergens med det eksisterende emissionshandelssystem, og om nødvendigt bør Europa-Parlamentet og Rådet forelægges en revision med henblik på at forbedre effektiviteten, forvaltningen og den praktiske anvendelse af emissionshandelen i disse sektorer på grundlag af den erhvervede viden samt øget priskonvergens. Kommissionen bør forpligtes til at forelægge den første rapport om disse spørgsmål senest den 1. januar 2028.</p>	<p>Anvendelsen af emissionshandel i bygnings- og vejtransportsektoren bør overvåges af Kommissionen, herunder graden af priskonvergens med det eksisterende emissionshandelssystem, og om nødvendigt bør Europa-Parlamentet og Rådet forelægges en revision med henblik på at forbedre effektiviteten, forvaltningen og den praktiske anvendelse af emissionshandelen i disse sektorer på grundlag af den erhvervede viden samt øget priskonvergens. Kommissionen bør forpligtes til at forelægge den første rapport om disse spørgsmål senest den 1. januar 2028. Forud for denne rapport bør der gennemføres en høringsperiode fra den 1. september 2027 til den 31. oktober 2027. Der bør gennem hele denne periode afholdes en målrettet høring af de lokale og regionale myndigheder.</p>

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder har betydelige kompetencer med hensyn til vejtransport- og bygningssektoren og bør høres i forbindelse med vurdering af og rapportering om effektiviteten af det nye emissionshandelssystem.

Anbefalet ændring 14

Artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:	(2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
a) Litra b) affattes således: »b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser fra kilder i et anlæg eller frigivelse fra et luftfartøj, der udfører en af luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller fra skibe, der udfører en søtransportaktivitet som anført i bilag I, af de gasser, der er specificeret for den pågældende aktivitet, eller udledning af drivhusgasser svarende til den aktivitet, der er omhandlet i bilag III«	a) Litra b) affattes således: »b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser fra kilder i et anlæg eller frigivelse fra et luftfartøj, der udfører en af luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller fra skibe, der udfører en søtransportaktivitet som anført i bilag I, af de gasser, der er specificeret for den pågældende aktivitet, eller udledning af drivhusgasser svarende til den aktivitet, der er omhandlet i bilag III«
b) Litra d) affattes således: »d) »drivhusgasemissionstilladelse«: en tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 30b«	b) Litra d) affattes således: »d) »drivhusgasemissionstilladelse«: en tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 30b«
c) litra u) udgår	c) litra u) udgår
d) følgende indsættes som litra v) -z): »v) »rederi«: den reder eller enhver anden organisation eller person, såsom forvalteren eller bareboat-befragteren, der har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved varetagelsen af dette ansvar har accepteret at overtage alle de pligter og ansvarsområder, der er fastsat i den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening, der er fastsat i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 (*)«	d) følgende indsættes som litra v) -z): »v) »rederi«: den reder eller enhver anden organisation eller person, såsom forvalteren eller bareboat-befragteren, der har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved varetagelsen af dette ansvar har accepteret at overtage alle de pligter og ansvarsområder, der er fastsat i den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening, der er fastsat i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 (*)« »(aa) »anløbshavn«: en havn, hvor et skib anløber for at laste eller losse last, eller hvor passagerer går om bord eller går fra borde. Anløbshavn omfatter i dette direktiv således ikke følgende situationer: anløb udelukkende med det formål at optanke brændstof, hente forsyninger, skifte besætning, indsejle i tørdok eller reparere skibet eller dets udstyr samt anløb i havn, fordi skibet har brug for assistance eller er i nød. Ligeledes omfatter det ikke følgende tilfælde: skib-til-skib-overførsler, der foretages uden for havne, anløb i en omladningshavn i et tilgrænsende tredjeland og anløb udelukkende med det formål at beskytte sig mod dårligt vejr eller som er nødvendige for eftersøgnings- og redningsaktiviteter;«

Begrundelse

Ændringen af definitionen af »anløbshavn« sikrer, at ruter, der forbinder europæiske havne med Asien eller Amerika, og som har mellemstop i europæiske havne, ikke har nogen fordel af at flytte disse operationer til nabohavne uden for EU.

Anbefalet ændring 15

Artikel 1, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p style="text-align: center;">Anvendelsesområde for søtransportaktiviteter</p> <p>1. Tildelingen af kvoter og anvendelsen af krav om returnering af kvoter i forbindelse med søtransport finder anvendelse for halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der sejler fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der sejler fra en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion, hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe, der sejler fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion, og hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe, der ligger ved kaj i en havn under en medlemsstats jurisdiktion.</p>	<p style="text-align: center;">Anvendelsesområde for søtransportaktiviteter</p> <p>1. Tildelingen af kvoter og anvendelsen af krav om returnering af kvoter i forbindelse med søtransport finder anvendelse for halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der sejler fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der sejler fra en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion, hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe, der sejler fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion, og hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe, der ligger ved kaj i en havn under en medlemsstats jurisdiktion.</p> <p><i>Tildelingen af kvoter og anvendelsen af krav om returnering af kvoter i forbindelse med søtransport følger følgende mønster i følgende tilfælde:</i></p> <p>a) <i>for skibe, der afgår fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, eller for skibe, der afgår fra en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion, med anløb i en omladningshavn i et naboland uden for en medlemsstats jurisdiktion:</i></p> <p style="margin-left: 40px;"><i>i) anvendes hundrede procent (100 %) af emissionerne for rejsesegmentet mellem havnen under en medlemsstats jurisdiktion og omladningshavnen i et naboland uden for en medlemsstats jurisdiktion,</i></p> <p style="margin-left: 40px;"><i>ii) anvendes halvtreds procent (50 %) for resten af rejsen;</i></p> <p>b) <i>for skibe, der afgår fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion, med anløb i en omladningshavn i et naboland uden for en medlemsstats jurisdiktion anvendes hundrede procent (100 %) af emissionerne for hele rejsen.</i></p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Artikel 9, 9a og 10 finder anvendelse på søtransportaktiviteter på samme måde, som de finder anvendelse på andre aktiviteter, der er omfattet af EU ETS.«	2. Artikel 9, 9a og 10 finder anvendelse på søtransportaktiviteter på samme måde, som de finder anvendelse på andre aktiviteter, der er omfattet af EU ETS.«

Begrundelse

Med dette forslag kan containerskibe, der sejler på store ruter, ikke »sætte deres CO₂-måler på nul« ved at anløbe havne uden for EU i stedet for EU-havne.

Anbefalet ændring 16

Artikel 1, stk. 11, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:</p> <p>»2 % af den samlede kvotemængde mellem 2021 og 2030 auktioneres for at oprette en fond til forbedring af energieffektiviteten og modernisering af energisystemerne i visse medlemsstater (»de støttemodtagende medlemsstater«), jf. artikel 10d (»Moderniseringsfonden«). De medlemsstater, der modtager denne kvotemængde, er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013. De midler, der svarer til denne kvotemængde, fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del A.</p> <p>Derudover auktioneres 2,5 % af den samlede kvotemængde mellem [året efter direktivets ikrafttræden] og 2030 til Moderniseringsfonden. De medlemsstater, der modtager denne kvotemængde, er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 65 % af EU-gennemsnittet i perioden 2016-2018. Midlerne svarende til denne kvotemængde fordeles i overensstemmelse med del B i bilag IIb.«</p>	<p>a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:</p> <p>»2 % af den samlede kvotemængde mellem 2021 og 2030 auktioneres for at oprette en fond til forbedring af energieffektiviteten og modernisering af energisystemerne i visse medlemsstater (»de støttemodtagende medlemsstater«), jf. artikel 10d (»Moderniseringsfonden«). De medlemsstater, der modtager denne kvotemængde, er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013 og NUTS 3-regioner i medlemsstater med åbenlyse interne ubalancer. De midler, der svarer til denne kvotemængde, fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del A.</p> <p>Derudover auktioneres mindst 2,5 % af den samlede kvotemængde mellem [året efter direktivets ikrafttræden] og 2030 til Moderniseringsfonden. De medlemsstater, der modtager denne kvotemængde, er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 65 % af EU-gennemsnittet i perioden 2016-2018 og NUTS 3-regioner i medlemsstater med åbenlyse interne ubalancer. Midlerne svarende til denne kvotemængde fordeles i overensstemmelse med del B i bilag IIb.«</p>

Anbefalet ændring 17

Artikel 1, stk. 11, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) Stk. 3, første og andet punktum, affattes således:</p> <p>»3. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktionering af kvoter, bortset fra de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender deres indtægter fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter med undtagelse af de indtægter, der anvendes til kompensation for indirekte kulstofomkostninger, jf. artikel 10a, stk. 6, til en eller flere af følgende:«</p>	<p>b) Stk. 3, første og andet punktum, affattes således:</p> <p>»3. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktionering af kvoter, bortset fra de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget, og en minimumandel på 20 % af indtægterne tildeles lokale og regionale myndigheder. Medlemsstaterne anvender deres indtægter fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter med undtagelse af de indtægter, der anvendes til kompensation for indirekte kulstofomkostninger, jf. artikel 10a, stk. 6, til en eller flere af følgende:«</p>

Anbefalet ændring 18

Artikel 1, stk. 12, litra g), tredje afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 10a ændres således:</p> <p>g) Stk. 8 affattes således:</p> <p>»8. 365 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 85 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til artikel 10, samt de kvoter, der følger af reduktionen af gratis fordelinger som omhandlet i artikel 10a, stk. 1a, stilles til rådighed for en fond med det formål at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer og bidrage til nulforureningsmål (»innovationsfonden«). [...]«</p>	<p>Artikel 10a ændres således:</p> <p>g) Stk. 8 affattes således:</p> <p>»8. 365 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 85 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til artikel 10, samt de kvoter, der følger af reduktionen af gratis fordelinger som omhandlet i artikel 10a, stk. 1a, stilles til rådighed for en fond med det formål at støtte undgåelse af emissioner og innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer og bidrage til nulforureningsmål (»innovationsfonden«). [...]«</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Innovationsfonden skal dække de sektorer, der er opført i bilag I og bilag III, herunder miljømæssigt forsvarlig CO₂-opsamling og -anvendelse (»CCU«), som bidrager væsentligt til at modvirke klimaændringer, samt produkter, der erstatter kulstofintensive produkter, der produceres i de sektorer, der er opført i bilag I, og bidrage til at stimulere opførelsen og driften af projekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring (»CCS«) af CO₂, samt innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring i geografisk afbalancerede områder. Innovationsfonden kan også støtte banebrydende innovative teknologier og infrastruktur til dekarbonisering af den maritime sektor og til produktion af kulstoffattige og kulstoffrie brændstoffer inden for luftfart, jernbanetransport og vejtransport. Der skal lægges særlig vægt på projekter i sektorer, der er omfattet af [CBAM-forordningen], for at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, CCU, CCS, vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer.</p> <p>Projekter på alle medlemsstaters område, herunder mindre projekter, er støtteberettigede. Teknologier, der modtager støtte, skal være innovative og endnu ikke kommercielt levedygtige i samme omfang uden støtte, men skal udgøre banebrydende løsninger eller være tilstrækkeligt modne til anvendelse i prækommerciel målestok. [...]</p> <p>Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til, i hvilket omfang projekterne bidrager til at opnå emissionsreduktioner, der ligger et godt stykke under de i stk. 2 omhandlede benchmarks.</p>	<p>Innovationsfonden skal dække de sektorer, der er opført i bilag I og bilag III, herunder store emissionsreduktionsprojekter, der anvender modne teknologier, offentlige og private initiativer til støtte for cirkularitet, EU-dækkende programmer for emissionsreduktion, miljømæssigt forsvarlig CO₂-opsamling og -anvendelse (»CCU«), som bidrager væsentligt til at modvirke klimaændringer, samt produkter, der erstatter kulstofintensive produkter, der produceres i de sektorer, der er opført i bilag I, og bidrage til at stimulere opførelsen og driften af projekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig og sikker opsamling og geologisk lagring (»CCS«) af CO₂, samt innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring. Innovationsfonden kan også støtte banebrydende innovative teknologier og infrastruktur til dekarbonisering af den maritime sektor og til produktion af kulstoffattige og kulstoffrie brændstoffer inden for luftfart, jernbanetransport og vejtransport. Der skal lægges særlig vægt på projekter i sektorer, der er omfattet af [CBAM-forordningen], for at støtte cirkularitetsforanstaltninger, faglig uddannelse i anvendelse af kulstoffattige produkter, innovation inden for lavemissionsteknologier, CCU, miljømæssigt sikker CCS, vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke eller tilpasse sig klimaændringer på en socialt ansvarlig måde.</p> <p>Projekter og foranstaltninger på alle medlemsstaters område, herunder mindre projekter, er støtteberettigede. Teknologier, der modtager støtte, skal være dekarboniserede, innovative og ikke kommercielt levedygtige i samme omfang uden støtte, men skal udgøre løsninger eller være tilstrækkeligt modne til anvendelse i prækommerciel målestok. [...]</p> <p>Projekterne og foranstaltningerne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til, i hvilket omfang projekterne bidrager til at opnå emissionsreduktioner, der ligger et godt stykke under de i stk. 2 omhandlede benchmarks.</p> <p>I stk. 3 tilføjes følgende litra:</p> <p>l) for at fremme udviklingen af færdigheder i overensstemmelse med behovet for at tilpasse professionel praksis til cirkularitet og anvendelse af kulstoffattige materialer</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	m) for at støtte udviklingen af en cirkulær økonomi

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 19

Artikel 1, stk. 14, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 10d ændres således:</p> <p>a) Stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:</p> <p>»1. Der oprettes en fond til støtte for investeringer foreslået af de støttemodtagende medlemsstater, herunder finansiering af mindre investeringsprojekter, til modernisering af energisystemer og forbedring af energieffektiviteten for perioden 2021-2030 (»Moderniseringsfonden«). Moderniseringsfonden finansieres gennem auktionering af kvoter som fastsat i artikel 10 for de modtagermedlemsstater, der er fastsat heri.</p> <p>De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med målene i dette direktiv samt målene i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (*) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (**) og de langsigtede mål som udtrykt i Parisaftalen. Der ydes ikke støtte fra moderniseringsfonden til energiproduktionsanlæg, der anvender fossile brændstoffer.«</p>	<p>Artikel 10d ændres således:</p> <p>a) Stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:</p> <p>»1. Der oprettes en fond til støtte for investeringer foreslået af de støttemodtagende medlemsstater og NUTS 3-regioner, herunder finansiering af mindre investeringsprojekter, til modernisering af energisystemer og forbedring af energieffektiviteten for perioden 2021-2030 (»Moderniseringsfonden«). Moderniseringsfonden finansieres gennem auktionering af kvoter som fastsat i artikel 10 for de modtagermedlemsstater, der er fastsat heri.</p> <p>De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med målene i dette direktiv samt målene i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (*) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (**) og de langsigtede mål som udtrykt i Parisaftalen. Der ydes ikke støtte fra moderniseringsfonden til energiproduktionsanlæg, der anvender fossile brændstoffer.«</p>

Anbefalet ændring 20

Artikel 1, stk. 14, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) Stk. 2 affattes således:</p> <p>»2. Mindst 80 % af de finansielle midler fra Moderniseringsfonden skal anvendes til at støtte investeringer i følgende:</p> <p>a) produktion og anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder</p>	<p>b) Stk. 2 affattes således:</p> <p>»2. Alle de finansielle midler fra Moderniseringsfonden skal anvendes til at støtte investeringer i følgende:</p> <p>a) produktion og anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) opvarmning og køling fra vedvarende energikilder	b) opvarmning og køling, herunder fjernvarme og fjernkøling , fra vedvarende energikilder
c) forbedring af energieffektiviteten på efterspørgselsiden, herunder inden for transport, bygninger, landbrug og affald	c) forbedring af energieffektiviteten på efterspørgselsiden, herunder inden for transport, bygninger, landbrug og affald
d) energilagring og modernisering af energinet, herunder fjernvarmenetværk, eltransmissionsnet og øgede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne	d) energilagring og modernisering af energinet, herunder fjernvarmenetværk, eltransmissionsnet og øgede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne
e) støtte til lavindkomsthusholdninger, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, med henblik på at bekæmpe energifattigdom og modernisere deres opvarmnings-systemer og	e) støtte til lavindkomsthusholdninger, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og mobilitetsbrugere , herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, med henblik på at bekæmpe energi- og mobilitetsfattigdom og modernisere deres opvarmnings- og kølings systemer og
f) en retfærdig omstilling i kulstofafhængige regioner i de støttemodtagende medlemsstater med henblik på at støtte omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, uddannelse, jobsøgningsinitiativer og nystartede virksomheder i dialog med arbejdsmarkedets parter.«	f) en retfærdig omstilling i kulstofafhængige regioner i de støttemodtagende medlemsstater og NUTS 3-regioner med henblik på at støtte omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, uddannelse, jobsøgningsinitiativer og nystartede virksomheder i dialog med arbejdsmarkedets parter
	g) udviklingen af den cirkulære økonomi.«

Anbefalet ændring 21

Artikel 1, stk. 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 4 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender deres indtægter til en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, eller til en eller flere af følgende:	Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 4 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender deres indtægter til en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, eller til en eller flere af følgende:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) foranstaltninger, der har til formål at bidrage til dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger eller til nedbringelse af energibehovet i bygninger, herunder integration af vedvarende energi og relaterede foranstaltninger i henhold til artikel 7, stk. 11, og artikel 12 og 20 i direktiv 2012/27/EU [henvisninger skal ajourføres med det reviderede direktiv], samt foranstaltninger til at yde finansiel støtte til lavindkomst-husstande i bygninger med den dårligste ydeevne</p> <p>b) foranstaltninger, der har til formål at fremskynde udbredelsen af nulemissionskøretøjer eller yde finansiel støtte til etablering af fuldt ud interoperabel optankningsinfrastruktur og opladningsinfrastruktur til nulemissionskøretøjer eller foranstaltninger til at tilskynde til en overgang til offentlige transportformer og forbedre multimodaliteten eller yde finansiel støtte med henblik på at håndtere sociale aspekter vedrørende lav- og mellemindkomsttransportbrugere.</p> <p>Medlemsstaterne anvender en del af deres auktionsindtægter, der genereres i overensstemmelse med denne artikel, til at håndtere sociale aspekter af emissionshandelen i henhold til dette kapitel med særlig vægt på sårbare husholdninger, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere som defineret i forordning (EU) 20.../nn [forordningen om den europæiske sociale klimafond] (*). Hvis en medlemsstat forelægger Kommissionen en [social klimaplan] i henhold til nævnte forordning, anvender medlemsstaten bl.a. disse indtægter til finansiering af denne plan.</p> <p>Medlemsstaterne anses for at have opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de har indført og gennemfører finanspolitiske eller finansielle støttepolitikker eller reguleringspolitikker, der fungerer som løftestang for den finansielle støtte, der er fastsat med henblik på første afsnit, og som har en værdi svarende til indtægterne fra auktionering af de i dette kapitel omhandlede kvoter.</p>	<p>a) foranstaltninger, der har til formål at bidrage til dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger eller til forbedring af energieffektiviteten i bygninger, herunder integration af vedvarende energi og relaterede foranstaltninger i henhold til artikel 7, stk. 11, og artikel 12 og 20 i direktiv 2012/27/EU [henvisninger skal ajourføres med det reviderede direktiv], samt foranstaltninger til at yde finansiel støtte til lavindkomst-husstande i bygninger med den dårligste ydeevne fra et energimæssigt perspektiv</p> <p>b) foranstaltninger, der har til formål at fremskynde udbredelsen af nulemissionskøretøjer eller yde finansiel støtte til etablering af fuldt ud interoperabel optankningsinfrastruktur og opladningsinfrastruktur til nulemissionskøretøjer eller foranstaltninger til at tilskynde til et modalskift inden for transport af varer og personer i retning af mere effektive eller energineutrale transportformer eller foranstaltninger til at gøre transportinfrastrukturer og -tjenester mere energieffektive eller yde finansiel støtte med henblik på at håndtere sociale aspekter vedrørende lav- og mellemindkomstmobilitetsbrugere.</p> <p>Medlemsstaterne anvender en del af deres auktionsindtægter, der genereres i overensstemmelse med denne artikel, til at håndtere sociale aspekter af emissionshandelen i henhold til dette kapitel med særlig vægt på sårbare husholdninger, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere som defineret i forordning (EU) 20.../nn [forordningen om den europæiske sociale klimafond] (*). Hvis en medlemsstat forelægger Kommissionen en [social klimaplan] i henhold til nævnte forordning, anvender medlemsstaten bl.a. disse indtægter til finansiering af denne plan.</p> <p>Medlemsstaterne fastsætter en minimumandel på 20 % af indtægterne, som skal tildeles lokale og regionale myndigheder og anvendes til en eller flere af de foranstaltninger, der er beskrevet i dette stykke.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, ved at medtage disse oplysninger i deres rapporter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ^(*).</p>	<p>Medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder anses for at have opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de har indført og gennemfører finanspolitiske eller finansielle støttepolitikker eller reguleringspolitikker, der fungerer som løftestang for den finansielle støtte, der er fastsat med henblik på første afsnit, og som har en værdi svarende til indtægterne fra auktionering af de i dette kapitel omhandlede kvoter.</p> <p>Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, ved at medtage disse oplysninger i deres rapporter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ^(*).</p>

Anbefalet ændring 22

Artikel 1, stk. 21 (artikel 30i)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Senest den 1. januar 2028 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af bestemmelserne i dette kapitel for så vidt angår deres effektivitet, forvaltning og praktiske anvendelse, herunder om anvendelsen af reglerne i afgørelse (EU) 2015/1814 og anvendelsen af kvoter i dette kapitel til at opfylde overholdelsesforpligtelserne for de overholdelsesenheder, der er omfattet af kapitel II, IIa og III. Kommissionen lader om nødvendigt denne rapport ledsage af et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af dette kapitel. Senest den 31. oktober 2031 bør Kommissionen vurdere muligheden for at integrere de sektorer, der er omfattet af bilag III, i emissionshandelssystemet for de sektorer, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF.”</p>	<p>Senest den 1. januar 2028 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af bestemmelserne i dette kapitel for så vidt angår deres effektivitet, forvaltning og praktiske anvendelse, herunder om anvendelsen af reglerne i afgørelse (EU) 2015/1814 og anvendelsen af kvoter i dette kapitel til at opfylde overholdelsesforpligtelserne for de overholdelsesenheder, der er omfattet af kapitel II, IIa og III. Forud for denne rapport gennemføres en høringsperiode fra den 1. september 2027 til den 31. oktober 2027. Gennem hele denne periode afholdes der en målrettet høring af de lokale og regionale myndigheder. Kommissionen lader om nødvendigt denne rapport ledsage af et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af dette kapitel. Senest den 31. oktober 2031 bør Kommissionen vurdere muligheden for at integrere de sektorer, der er omfattet af bilag III, i emissionshandelssystemet for de sektorer, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF.”</p>

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme

COM(2021) 564 final

Anbefalet ændring 23

Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Eksisterende mekanismer til imødegåelse af risikoen for kulstoflækage i sektorer eller delsektorer med risiko for kulstoflækage er midlertidige gratistildelinger af EU ETS-kvoter og finansielle foranstaltninger til kompensation for indirekte emissionsomkostninger som følge af drivhusgasemissionsomkostninger, der overvælttes i elpriserne, jf. henholdsvis artikel 10a, stk. 6, og artikel 10b i direktiv 2003/87/EF. Gratistildeling under EU ETS svækker imidlertid det prissignal, systemet giver de anlæg, der modtager den, sammenlignet med fuld auktionering, og påvirker dermed incitamenterne til at investere i yderligere emissionsreduktion.</p>	<p>Eksisterende mekanismer til imødegåelse af risikoen for kulstoflækage i sektorer eller delsektorer med risiko for kulstoflækage er midlertidige gratistildelinger af EU ETS-kvoter og finansielle foranstaltninger til kompensation for indirekte emissionsomkostninger som følge af drivhusgasemissionsomkostninger, der overvælttes i elpriserne, jf. henholdsvis artikel 10a, stk. 6, og artikel 10b i direktiv 2003/87/EF. Gratistildeling under EU ETS svækker imidlertid det prissignal, systemet giver de anlæg, der modtager den, sammenlignet med fuld auktionering, og påvirker dermed incitamenterne til at investere i yderligere emissionsreduktion. Derfor bør en udfasning af gratis kvoter ske effektivt og rettidigt i overensstemmelse med målene i den europæiske klimalov, navnlig foranstaltningerne i »Fit for 55«-pakken.</p>

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

- minder om, at EU med underskrivelsen af Parisaftalen forpligtede sig til inden 2050 at nå målet om global klimaneutralitet, som nu er forankret i den europæiske klimalov. RU hilser Kommissionens hidtil usete ambitioner på miljøområdet velkommen tillige med dens engagement med henblik på at sikre omstillingen til et mere bæredygtigt samfund og en mere bæredygtig økonomi, og ser »Fit for 55«-pakken som et vidnesbyrd om styrken af dette engagement. Udvalget understreger, at emissionsreduktionsmålene skal ledsages af mål for energieffektivitet og vedvarende energi, nytænkning af arealanvendelsen (for utvetydigt at øge den naturlige kulstofbinding) samt andre målsætninger i den europæiske grønne pagt for at sikre en retfærdig og varig omstilling;
- understreger, at en høj, men gradvis indført CO₂-pris bør sende det nødvendige signal til virksomhederne og udgøre en så omkostningseffektiv drivkraft for omstillingen som muligt, og at det kræver et effektivt samspil mellem det moderniserede EU ETS og CO₂-grænsetilpasningsmekanismen (CBAM) eventuelt i kombination med yderligere EU-støtteforanstaltninger at sikre en klimaneutral og konkurrencedygtig økonomi i EU's regioner, navnlig i regioner, hvor energiintensive industrier skal gennemgå en bæredygtig omstilling;
- anerkender, at disse uligheder kan blive endnu mere udtalte i lyset af den vedvarende stigning i energipriserne og den geopolitiske ustabilitet, som krigen i Ukraine har forværret. Udvalget glæder sig over Kommissionens forslag om at imødegå disse risici som skitseret i REPowerEU-meddelelsen, men understreger, at visse instrumenter såsom øget beskatning af ekstraordinære overskud muligvis ikke er tilstrækkelige til at yde pålidelig støtte, og opfordrer derfor til langsigtede løsninger;
- erkender, at miljøkriser øger uligheden, lige såvel som at ulighed øger miljøskaderne. Politikker for nedbringelse af udledningen af drivhusgasser er derfor nødt til at genoprette retfærdigheden i vores samfund og områder;
- støtter princippet om, at alle økonomiske sektorer skal bidrage til omstillingen til klimaneutralitet og til nedbringelse af emissioner, og EU ETS kunne bidrage væsentligt hertil, hvis princippet om, at forureneren betaler, blev udvidet til alle de sektorer, som systemet omfatter. Udvalget påpeger, at mobilitet tegner sig for en fjerdedel af CO₂-emissionerne i EU, mens bygningssektoren er ansvarlig for 40 % af energiforbruget i Europa. Udvalget påpeger, at fastsættelse af CO₂-priser i disse sektorer er et ømtåleligt emne, og at det ikke må føre til byrder for de mest sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder og mobilitetsbrugere, herunder i landdistrikter og fjernliggende områder;

6. insisterer på, at der tages hensyn til de lokale og regionale myndigheder som forvaltningsniveau med betydelige beføjelser inden for begge de pågældende sektorer i udrulningen, vurderingen og revisionen af det nye emissionshandels-system for vejtransport og bygninger (ETS II). Udvalget understreger, at drivhusgasemissionerne fra EU's transportsektor er steget støt fra 2013, mens dekarboniseringen af bygningssektoren fortsat er en vigtig vej frem for at opnå emissionsreduktioner. Udvalget understreger, at hvis medlovgiverne beslutter ikke at gå videre med ETS II som fastsat i Kommissionens forslag, bør det nuværende emissionshandelssystem styrkes yderligere for at tage hånd om vejtransport og bygninger;

7. anerkender fuldt ud behovet for CO₂-prissætningsværktøjer til at støtte EU's øgede klimaambitioner, men er meget **bekymret** over deres potentielle fordelingsmæssige følgevirkninger og understreger, at alle dimensioner af den bæredygtige udvikling bør tages i betragtning: økonomisk, miljømæssig, social og kulturel bæredygtighed. I denne forbindelse opfordrer udvalget til overholdelse af mindst tre principper:

- **solidaritet og retfærdighed mellem EU's medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen.** CO₂-prissætning bør tage højde for forskellene landene imellem med hensyn til udfordringens omfang for de lokale og regionale økonomier;
- **solidaritet og retfærdighed inden for medlemsstaterne.** CO₂-prissætningsværktøjers virkninger for sårbare grupper i samfundet og lavindkomsthusholdninger bør imødegås, ikke bare med hensyn til prisoverkommelighed, men i lige så høj grad med hensyn til adgang til visse varer/tjenesteydelser, der kan opfylde deres behov (energi, køling og opvarmning, transport, mobilitet osv.);
- **håndtering af de territoriale indvirkninger af sådanne politikker,** ikke bare for fjerntliggende eller perifere områder, men mere generelt for de områder i EU, der allerede gennemgår en gennemgribende omstilling med hensyn til deres sociale og økonomiske udvikling («områder, der er sakket bagud», og industriområder, der gennemgår en nødvendig omstillingsproces), for regionerne i den yderste periferi samt for landdistrikterne;

8. glæder sig over meddelelsen om en social klimafond, som skal udligne de negative virkninger for de mest sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder og mobilitetsbrugere og at sikre en socialt bæredygtig udvikling. Udvalget understreger, at den finansiering, der i øjeblikket er planlagt inden for rammerne af revisionen af det eksisterende ETS, ikke er tilstrækkelig til at sikre en virkelig retfærdig omstilling, og understreger, at det bør overvejes at tildele indtægter fra andet end ETS II til Den Sociale Klimafond. Udvalget foreslår, at man begynder at afsætte indtægter til Den Sociale Klimafond, inden gennemførelsen af ETS II;

9. understreger, at det er vigtigt at foretage en nøjagtig evaluering af de fordelingsmæssige virkninger af Den Sociale Klimafonds mekanisme, funktion, forvaltning og foranstaltninger med fokus på følgerne og fordelene for de mest sårbare borgere på lokalt og regionalt plan og at muliggøre en bedre kortlægning af de økonomisk svageste husstande for præcist at kunne kanalisere midlertidig målrettet direkte indkomststøtte ud til dem, der har størst behov herfor. I denne forbindelse bør foranstaltningerne i de individuelle sociale klimaplaner og selve tildelingen af fondens midler fremskynde den grønne omstilling, men ikke på bekostning af den sociale og territoriale samhørighed, ligesom beskyttelsen af de mest sårbare borgere ikke må fraviges;

10. understreger, at Moderniseringsfonden bør anvendes til at støtte bæredygtig udvikling ved at gøre bestræbelser på at styrke handlekraften blandt sårbare grupper og områder til en prioritet for anvendelsen af fonden. Udvalget gentager, at man for at respektere den store økonomiske, sociale og geografiske diversitet i EU bør give NUTS 3-regioner i medlemsstater med betydelige interne ubalancer adgang til Moderniseringsfonden;

11. opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i fordelingen af ETS-indtægterne. De lokale og regionale myndigheder spiller en meget stor rolle i forbindelse med gennemførelsen af politikkerne til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringerne. Europas regioner og byer er store innovatorer og drivkræfter for samfundsmæssige forandringer, og de skal have mulighed for at yde et mere væsentligt bidrag til den grønne omstilling. Udvalget understreger, at dette især gælder med hensyn til det nye ETS II;

12. bifalder gennemførelsen af markedsstabilitetsreserven med henblik på at forvalte overskud af og mangler på kvoter samt ordningen for fremrykning, som skal afbøde virkningerne af udrulningen af det nye ETS II på priserne og likviditeten. Udvalget gentager imidlertid, at reserven bør ledes af en yderligere mekanisme til at fjerne kvoter permanent med henblik på at skabe en minimumspris, der stemmer overens med EU's klimamål for 2030 og 2050;

13. beklager, at Kommissionens forslag ikke tager hensyn til den reelle risiko for kulstoflækage, der vil opstå i den internationale søtransport til havne i nabolandene i nærheden af europæiske havne. Denne lækage vil få alvorlige konsekvenser for havneaktiviteterne og dermed for de tilknyttede logistikkæder i medlemsstaterne selv, herunder tab af arbejdspladser, forvridding af markedet og af den fri konkurrence, tab af forbindelsesmuligheder for europæiske havne og vores erhvervslivs generelle konkurrenceevne. Denne situation ville også påvirke princippet om europæisk strategisk autonomi og selve sikkerheden og kontrollen med logistikken og forsyningskæden for varer med oprindelse i og bestemt for EU, da det ville fremme omladning af varer i havne i tredjelande med prioriteter og logistiske og økonomiske interesser, der ikke nødvendigvis er på linje med EU's;

14. bifalder forslaget om at oprette en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme (CBAM) for at fremme den globale klimainsats. Udvalget opfordrer indtrængende til, at det sikres, at mekanismen indgår i en bredere EU-industristrategi, der støtter klimaneutrale investeringer, etablering af en gunstig EU-retlig ramme og foregangsmarkeder for klimaneutrale produkter, herunder muligheden for CO₂-differencekontrakter (Carbon Contracts for Difference) til dekarbonisering af de omfattede sektorer, og at ny praksis iværksættes hurtigst muligt. Gratis ETS-tildelinger⁽¹⁾ bør derfor gradvis afskaffes for de sektorer, der er omfattet af CBAM, og erstattes af auktionering af alle emissionskvoter, da dette vil sikre forenelighed med WTO-reglerne;

15. understreger den særlige betydning af en styrket innovationsfond, der støtter den nødvendige, klimaneutrale omstilling af de energiintensive industrier i EU's regioner, der er omfattet af EU ETS og CBAM, ved at støtte udviklingen af innovative, klimaneutrale produkter såsom grøn stål. Udvalget understreger, at de største hindringer for dekarbonisering ikke kun er mangel på teknologisk innovation, og foreslår derfor, at anvendelsesområdet udvides til at omfatte foranstaltninger med stort reduktionspotentiale på ikketeknologiske områder såsom kreative og innovative samarbejds-metoder, faglig uddannelse og cirkularitet, som er ugunstigt stillet med hensyn til ETS-icitamenter med fokus på industriel produktion;

16. bemærker, at det også er afgørende at forbedre regulerings- og kontrolmekanismerne for at undgå CO₂-pris-spekulationer, som kan have en betydelig indvirkning på både energipriserne og de berørte sektorer;

17. glæder sig over, at indtægterne fra det nye ETS skal rettes mod finansiering af indsatsen for klimaneutralitet (f.eks. til at øge finansieringen af Innovationsfonden, Moderniseringsfonden og Den Sociale Klimafond og fremskynde optaget af vedvarende energi, energieffektivitet og cirkularitet) og ikke gå til det almindelige EU-budget som helhed. Udvalget insisterer på, at der vælges den samme tilgang for de indtægter, der genereres af CBAM;

18. mener, at CBAM for at håndtere de teknologiske, lovgivningsmæssige og markedsmæssige forandringer bør være dynamisk, og at mekanismens sektorspecifikke anvendelsesområde og emissionsdækning bør revideres regelmæssigt under hensyntagen til dens lokale og regionale indvirkning. Udvalget er parat til at bistå vurderingen af de territoriale virkninger af CBAM;

19. bemærker, at det også er afgørende at forbedre regulerings- og kontrolmekanismerne for at undgå spekulative bevægelser i CO₂-priserne, som kan have en betydelig indvirkning på både energipriserne og de berørte sektorer;

20. glæder sig over, at Kommissionen har tilføjet nærhedsnet til forslaget til en ny ETS-ordning og forslaget til forordning om oprettelse af en CBAM⁽²⁾. Den begrundelse, der gives for forslagene europæiske merværdi og gennemførelsen af de foranstaltninger, der følger af EU's kompetencer inden for klimaforandringer som fastsat i artikel 191-193 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde («TEUF»), er i overensstemmelse med RU's egen vurdering af, hvorvidt forslagene er fuldt forenelige med nærhedsprincippet.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

(1) I henhold til EU's emissionshandelssystem skal virksomheder erhverve emissionskvoter, som dækker deres CO₂-emissioner. Gratistildeling er en overgangsmetode for tildeling af kvoter i modsætning til standardmetoden (auktionering). Gratistildelingene udgør imidlertid fortsat over 40 % af det samlede antal tilgængelige kvoter.

(2) [https://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/swd/2021/0552/COM_SWD\(2021\)0552_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/swd/2021/0552/COM_SWD(2021)0552_EN.pdf)

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ændring af direktivet om energieffektivitet i lyset af de nye klimamål for 2030

(2022/C 301/15)

Ordfører:	Rafał Kazimierz Trzaskowski (PL/EPP), borgmester i Warszawa
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet (omarbejdning)
	COM(2021) 558 final — 2021/0203 (COD)
	SEC(2021) 558 final — 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 623 final — 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 624 final — 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 625 final — 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 626 final — 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 627 final — 2021/0203 (COD)

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning (16)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>En retfærdig omstilling til en klimaneutral Union senest i 2050 er af central betydning for den europæiske grønne pagt. Energifattigdom er et centralt begreb, der konsolideres i lovgivningspakken med titlen »Ren energi til alle europæere«, og som har til formål at fremme en retfærdig energiomstilling. I henhold til forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽¹⁾ forelagde Kommissionen vejledende retningslinjer for relevante indikatorer til at måle energifattigdom og en definition af begrebet et »betydeligt antal husholdninger, der lever i energifattigdom« ⁽²⁾. Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 og direktiv 2009/73/EF ⁽³⁾ pålægges medlemsstaterne at træffe egnede foranstaltninger for at imødegå energifattigdom, hvor den konstateres, herunder generelt i forbindelse med fattigdom.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).</p> <p>⁽²⁾ Kommissionens henstilling om energifattigdom, C(2020) 9600 final.</p> <p>⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).</p>	<p>En retfærdig omstilling til en klimaneutral Union senest i 2050 er af central betydning for den europæiske grønne pagt. Energifattigdom er et centralt begreb, der konsolideres i lovgivningspakken med titlen »Ren energi til alle europæere«, og som har til formål at fremme en retfærdig energiomstilling. I henhold til forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽¹⁾ forelagde Kommissionen vejledende retningslinjer for relevante indikatorer til at måle energifattigdom og en definition af begrebet et »betydeligt antal husholdninger, der lever i energifattigdom« ⁽²⁾. Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 og direktiv 2009/73/EF ⁽³⁾ pålægges medlemsstaterne at træffe egnede foranstaltninger for at imødegå energifattigdom, hvor den konstateres, og hvad enten den berører sårbare husholdninger, sårbare virksomheder, især mikrovirksomheder og små virksomheder, eller sårbare transportbrugere. Foranstaltninger generelt i forbindelse med fattigdom bør også medtages.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).</p> <p>⁽²⁾ Kommissionens henstilling om energifattigdom, C(2020) 9600 final.</p> <p>⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).</p>

Anbefalet ændring 2

Betragtning 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Husholdninger med lav og mellemhøj indkomst, sårbare kunder, herunder slutbrugere, personer, der er udsat for eller risikerer energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri, bør tilgodeses ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først. Der bør lægges vægt på gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger for at forbedre vilkårene for disse enkeltpersoner og husholdninger eller for at afhjælpe energifattigdom. En helhedsorienteret tilgang til udformningen og gennemførelsen af politikker og foranstaltninger forudsætter, at medlemsstaterne sikrer, at andre politikker og foranstaltninger ikke har ugunstige virkninger for disse enkeltpersoner og husholdninger.</p>	<p>Husholdninger med lav og mellemhøj indkomst, mikro-virksomheder og små virksomheder, sårbare kunder, herunder slutbrugere, personer, der er udsat for eller risikerer energi- og mobilitetsfattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri, bør tilgodeses ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først. Der bør lægges vægt på gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger for at forbedre vilkårene for disse enkeltpersoner og husholdninger eller for at afhjælpe energifattigdom. En helhedsorienteret tilgang til udformningen og gennemførelsen af politikker og foranstaltninger forudsætter, at medlemsstaterne sikrer, at andre politikker og foranstaltninger ikke har nogen direkte eller indirekte ugunstige virkninger for disse enkeltpersoner og husholdninger.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 25

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det ville være at foretrække, hvis energieffektivitetsmålet kunne opnås som et resultat af den samlede gennemførelse af specifikke nationale og europæiske foranstaltninger til fremme af energieffektiviteten inden for forskellige områder. Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at opstille nationale politikker og foranstaltninger for energieffektivitet. Kommissionen bør vurdere disse politikker og foranstaltninger og den individuelle indsats i hver enkelt medlemsstat og sammenholde dem med data om fremskridt for dermed at vurdere sandsynligheden for, at Unionens overordnede mål opnås, og i hvilket omfang den individuelle indsats er tilstrækkelig til at opfylde det fælles mål.</p>	<p>Det ville være at foretrække, hvis energieffektivitetsmålet kunne opnås som et resultat af den samlede gennemførelse af specifikke lokale, regionale, nationale og europæiske foranstaltninger til fremme af energieffektiviteten inden for forskellige områder. Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at opstille nationale politikker og foranstaltninger for energieffektivitet. Kommissionen bør vurdere disse politikker og foranstaltninger og den individuelle indsats i hver enkelt medlemsstat og sammenholde dem med data om fremskridt for dermed at vurdere sandsynligheden for, at Unionens overordnede mål opnås, og i hvilket omfang den individuelle indsats er tilstrækkelig til at opfylde det fælles mål.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 28

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at opfylde deres forpligtelse bør medlemsstaterne fokusere på det endelige energiforbrug for alle offentlige tjenester og installationer i de offentlige organer. Med henblik på at fastlægge kredsen af adressater bør medlemsstaterne anvende definitionen af ordregivende myndigheder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾. Forpligtelsen kan opfyldes ved at reducere det endelige energiforbrug inden for ethvert område af den offentlige sektor, herunder transport, offentlige bygninger, sundhedspleje, fysisk planlægning, vandforvaltning og spildevandsbehandling, spildevands- og vandrensning, affaldshåndtering, fjernvarme og fjernkøling, energidistribution, -forsyning og -lagring, offentlig belysning og infrastrukturplanlægning. For at mindske den administrative byrde for offentlige organer bør medlemsstaterne oprette digitale platforme eller redskaber til indsamling af aggregerede forbrugsdata fra offentlige organer, gøre dem offentligt tilgængelige og indberette dataene til Kommissionen.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).</p>	<p>For at opfylde deres forpligtelse bør medlemsstaterne fokusere på det endelige energiforbrug for alle offentlige tjenester og installationer i de offentlige organer. Med henblik på at fastlægge kredsen af adressater bør medlemsstaterne anvende definitionen af ordregivende myndigheder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾. Forpligtelsen kan opfyldes ved at reducere det endelige energiforbrug inden for ethvert område af den offentlige sektor, herunder transport, offentlige bygninger, sundhedspleje, fysisk planlægning, vandforvaltning og spildevandsbehandling, spildevands- og vandrensning, affaldshåndtering, fjernvarme og fjernkøling, energidistribution, -forsyning og -lagring, offentlig belysning og infrastrukturplanlægning. For at mindske den administrative byrde for lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer bør medlemsstaterne oprette digitale platforme eller redskaber til indsamling af aggregerede forbrugsdata fra alle offentlige organer, gøre dem offentligt tilgængelige og indberette dataene til Kommissionen. Medlemsstaterne må sikre, at lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer er tilstrækkeligt rustede til en sådan dataindsamling.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 29

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne bør spille en forbilledlig rolle ved at sikre, at alle kontrakter om energimæssig ydeevne og energiledelsessystemer gennemføres i den offentlige sektor i overensstemmelse med europæiske eller internationale standarder, eller at energisyn i vid udstrækning anvendes i de dele af den offentlige sektor, hvor energiforbruget er højt.</p>	<p>Medlemsstaterne, regionerne og de lokale myndigheder bør spille en forbilledlig rolle ved at sikre, at alle kontrakter om energimæssig ydeevne og energiledelsessystemer gennemføres i den offentlige sektor i overensstemmelse med europæiske eller internationale standarder, eller at energisyn i vid udstrækning anvendes i de dele af den offentlige sektor, hvor energiforbruget er højt. For at nå dette mål må medlemsstaterne udstikke klare retningslinjer og procedurer for anvendelsen af disse instrumenter.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 30

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Offentlige myndigheder tilskyndes til at få bistand fra enheder som f.eks. agenturer for bæredygtig energi, der er etableret på regionalt eller lokalt plan, hvor dette er relevant. Disse agenturers organisation afspejler normalt de offentlige myndigheders individuelle behov i en bestemt region eller i et bestemt område af den offentlige sektor. Centraliserede agenturer kan opfylde behovene bedre og arbejde mere effektivt i andre henseender, f.eks. i mindre eller centraliserede medlemsstater, eller når det drejer sig om komplekse eller tværregionale aspekter såsom fjernvarme og fjernkøling. Agenturer for bæredygtig energi kan fungere som fælles kontaktpunkter i henhold til artikel 21. Disse agenturer er ofte ansvarlige for at udvikle lokale eller regionale dekarboniseringsplaner, som også kan omfatte andre dekarboniseringsforanstaltninger såsom udskiftning af kedler til fossile brændsler, og for at støtte offentlige myndigheder i gennemførelsen af energirelaterede politikker. Agenturer for bæredygtig energi eller andre enheder, som har til opgave at bistå regionale og lokale myndigheder, kan have klare kompetencer, målsætninger og ressourcer på området bæredygtig energi. Agenturer for bæredygtig energi kan tilskyndes til at tage hensyn til initiativer, der tages inden for rammerne af borgmesteraftalen, som samler lokale myndigheder, der frivilligt forpligter sig til at gennemføre Unionens klima- og energimål, og andre eksisterende initiativer til dette formål. Dekarboniseringsplanerne bør knyttes til territoriale udviklingsplaner og tage hensyn til den omfattende vurdering, som medlemsstaterne bør foretage.</p>	<p>Offentlige myndigheder tilskyndes til at få bistand fra enheder som f.eks. agenturer for bæredygtig energi, der er etableret på regionalt eller lokalt plan, hvor dette er relevant. Disse agenturers organisation afspejler normalt de offentlige myndigheders individuelle behov i en bestemt region eller i et bestemt område af den offentlige sektor. Centraliserede agenturer kan opfylde behovene bedre og arbejde mere effektivt i andre henseender, f.eks. i mindre eller centraliserede medlemsstater, eller når det drejer sig om komplekse eller tværregionale aspekter såsom fjernvarme og fjernkøling. Agenturer for bæredygtig energi kan fungere som fælles kontaktpunkter i henhold til artikel 21. Disse agenturer er ofte ansvarlige for at udvikle lokale eller regionale dekarboniseringsplaner, som også kan omfatte andre dekarboniseringsforanstaltninger såsom udskiftning af kedler til fossile brændsler, og for at støtte offentlige myndigheder i gennemførelsen af energirelaterede politikker. Agenturer for bæredygtig energi eller andre enheder, som har til opgave at bistå regionale og lokale myndigheder, kan have klare kompetencer, målsætninger og ressourcer på området bæredygtig energi. Agenturer for bæredygtig energi kan tilskyndes til at tage hensyn til initiativer, der tages af de lokale og regionale myndigheder i deres kamp mod klimaforandringer, som led i de planer, de har udarbejdet på området, enten på et retligt grundlag eller frivilligt inden for rammerne af borgmesteraftalen, som samler lokale myndigheder, der frivilligt forpligter sig til at gennemføre Unionens klima- og energimål, og andre eksisterende initiativer til dette formål. Klimabeskyttelsesplanerne bør knyttes til territoriale udviklingsplaner og tage hensyn til den omfattende vurdering, som medlemsstaterne bør foretage. Disse planer bør også indgå i energi- og klimaplanlægningen på nationalt plan med udgangspunkt i den periodiske revision af de nationale energi- og klimaplaner: Forordning 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen bør revideres i overensstemmelse hermed.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 7

Betragtning 31

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne bør støtte offentlige organer i forbindelse med planlægningen og udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at udstikke retningslinjer, der fremmer kompetenceopbygning og uddannelsesmuligheder samt tilskynder til samarbejde mellem offentlige organer, herunder mellem agenturer. Til dette formål kan medlemsstaterne oprette nationale kompetencecentre, som tager sig af komplekse spørgsmål såsom rådgivning af lokale eller regionale energiagenturer om fjernvarme eller fjernkøling.</p>	<p>Medlemsstaterne bør støtte lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer i forbindelse med planlægningen og udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at yde finansiel og teknisk støtte og forelægge planer for at afhjælpe manglen på arbejdskraft og kvalificerede fagfolk, der er nødvendige for alle faser af den grønne omstilling, herunder håndværkere og højtuddannede eksperter inden for grøn teknologi, forskere inden for anvendt videnskab og innovatorer. Medlemsstaterne bør støtte offentlige organer i at tage højde for de bredere fordele, der rækker ud over energibesparelser, såsom et sundt indeklima med forbedret indendørs luft- og miljøkvalitet samt forbedring af livskvaliteten, navnlig for skoler, dagtilbud, beskyttede boliger, plejehjem og hospitaler. Medlemsstaterne bør udstikke retningslinjer, der fremmer kompetenceopbygning og uddannelsesmuligheder samt tilskynder til samarbejde mellem offentlige organer, herunder mellem agenturer. Til dette formål kan medlemsstaterne oprette nationale og regionale kompetencecentre, som tager sig af komplekse spørgsmål såsom rådgivning af lokale eller regionale energiagenturer om fjernvarme eller fjernkøling.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 8

Betragtning 32

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Bygninger og transport er sammen med industrien de vigtigste energiforbrugere og vigtigste emissionskilder⁽¹⁾. Bygninger tegner sig for ca. 40 % af Unionens samlede energiforbrug og for 36 % af EU's drivhusgasemissioner fra energi⁽²⁾. Kommissionens meddelelse om en renoveringsbølge for Europa⁽³⁾ tager fat på den dobbelte udfordring med energi- og ressourceeffektivitet og prisoverkommelighed i byggesektoren og har til formål at fordoble renoveringsraten. Heri fokuseres der på bygningerne med den dårligste ydeevne samt energifattigdom og offentlige bygninger. Endvidere er bygninger afgørende for at nå Unionens mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Bygninger, der ejes af offentlige organer, udgør en betydelig del af bygningsmassen og er meget synlige i det offentlige liv. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at en bestemt</p>	<p>Bygninger og transport er sammen med industrien de vigtigste energiforbrugere og vigtigste emissionskilder⁽¹⁾. Bygninger tegner sig for ca. 40 % af Unionens samlede energiforbrug og for 36 % af EU's drivhusgasemissioner fra energi⁽²⁾. Kommissionens meddelelse om en renoveringsbølge for Europa⁽³⁾ tager fat på den dobbelte udfordring med energi- og ressourceeffektivitet og prisoverkommelighed i byggesektoren og har til formål at fordoble renoveringsraten. Heri fokuseres der på bygningerne med den dårligste ydeevne samt energifattigdom og offentlige bygninger. Endvidere er bygninger afgørende for at nå Unionens mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Bygninger, der ejes af offentlige organer, udgør en betydelig del af bygningsmassen og er meget synlige i det offentlige liv. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at en bestemt</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>andel af bygninger, der ejes af offentlige organer på en medlemsstats område, hvert år renoveres til en højere energimæssig ydeevne. Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte en højere renoveringsprocent, hvis dette er omkostningseffektivt, i forbindelse med renoveringen af deres bygningsmasse og i overensstemmelse med deres langsigtede renoveringsstrategier eller nationale renoveringsprogrammer. Denne renoveringsprocent bør ikke indskrænke forpligtelserne med hensyn til næsten energineutrale bygninger (NZEB) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾. Kommissionen bør i forbindelse med den næste revision af direktiv 2010/31/EU vurdere, hvilke fremskridt medlemsstaterne har opnået med hensyn til at renovere offentlige organers bygninger. Kommissionen bør overveje at forelægge et lovgivningsforslag med henblik på at revidere renoveringsprocenten, samtidig med at der tages hensyn til de fremskridt, der er opnået i medlemsstaterne, væsentlige økonomiske eller tekniske udviklingstendenser eller om nødvendigt Unionens tilsagn angående dekarbonisering og nulforurening. Forpligtelsen i nærværende direktiv til at renovere offentlige organers bygninger supplerer nævnte direktiv, der kræver, at medlemsstaterne, når eksisterende bygninger gennemgår større renoveringsarbejder, sikrer, at bygningernes energimæssige ydeevne opgraderes med henblik på at opfylde kravene til næsten energineutrale bygninger.</p> <p>⁽¹⁾ COM/202/562 final.</p> <p>⁽²⁾ Jf. IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, og UN Environment Emissions Gap Report, 2019. Disse tal vedrører anvendelsen og driften af bygninger, herunder indirekte emissioner i kraftvarmesektoren, og ikke deres fulde livscyklus. Det indlejrede CO₂ i bygge- og anlægssektoren anslås at tegne sig for ca. 10 % af de samlede årlige drivhusgasemissioner på verdensplan, jf. IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, og UN Environment Emissions Gap Report, 2019.</p> <p>⁽³⁾ COM(2020) 662 final.</p> <p>⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>andel af bygninger, der ejes af offentlige organer på en medlemsstats område, hvert år renoveres til en højere energimæssig ydeevne. Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte en højere renoveringsprocent, hvis dette er omkostningseffektivt, i forbindelse med renoveringen af deres bygningsmasse og i overensstemmelse med deres langsigtede renoveringsstrategier eller nationale renoveringsprogrammer. Denne renoveringsprocent bør ikke indskrænke forpligtelserne med hensyn til næsten energineutrale bygninger (NZEB) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾. Kommissionen bør i forbindelse med den næste revision af direktiv 2010/31/EU vurdere, hvilke fremskridt medlemsstaterne har opnået med hensyn til at renovere offentlige organers bygninger. Kommissionen bør overveje at forelægge et lovgivningsforslag med henblik på at revidere renoveringsprocenten, samtidig med at der tages hensyn til de fremskridt, der er opnået i medlemsstaterne, væsentlige økonomiske eller tekniske udviklingstendenser eller om nødvendigt Unionens tilsagn angående dekarbonisering og nulforurening. Forpligtelsen i nærværende direktiv til at renovere offentlige organers bygninger supplerer nævnte direktiv, der kræver, at medlemsstaterne, når eksisterende bygninger gennemgår større renoveringsarbejder, sikrer, at bygningernes energimæssige ydeevne opgraderes med henblik på at opfylde kravene til næsten energineutrale bygninger, hvor det er relevant. Kommissionen og medlemsstaterne vil yde yderligere vejledning om gennemgribende renovering af bygninger med historisk værdi. Der vil blive iværksat specifikke initiativer til støtte for renovering af sådanne bygninger, bl.a. forskellige typer af energimæssige indgreb.</p> <p>⁽¹⁾ COM/202/562 final.</p> <p>⁽²⁾ Jf. IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, og UN Environment Emissions Gap Report, 2019. Disse tal vedrører anvendelsen og driften af bygninger, herunder indirekte emissioner i kraftvarmesektoren, og ikke deres fulde livscyklus. Det indlejrede CO₂ i bygge- og anlægssektoren anslås at tegne sig for ca. 10 % af de samlede årlige drivhusgasemissioner på verdensplan, jf. IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, og UN Environment Emissions Gap Report, 2019.</p> <p>⁽³⁾ COM(2020) 662 final.</p> <p>⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 9

Betragtning 34

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I 2020 levede mere end halvdelen af verdens befolkning i byområder. Dette tal forventes at nå op på 68 % i 2050 ⁽¹⁾. Dertil kommer, at halvdelen af de byinfrastrukturer, som findes i 2050, endnu ikke er bygget ⁽²⁾. Byer og storbyområder er centre for økonomisk aktivitet, videnskabelse, innovation og ny teknologi. Byerne påvirker livskvaliteten for de borgere, der bor eller arbejder i dem. Medlemsstaterne bør bistå kommunerne teknisk og finansielt. En række kommuner og andre offentlige organer i medlemsstaterne har allerede indført integrerede strategier for energibesparelser og energiforsyning, for eksempel via handlingsplaner for bæredygtig energi såsom dem, der er udviklet under borgmesteraftalen, samt integrerede byplanlægningstilgange, der dækker bredere end de enkelte indgreb i bygninger og transportformer.</p> <p>⁽¹⁾ https://www.unfpa.org/world-population-trends ⁽²⁾ https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf</p>	<p>I 2020 levede mere end halvdelen af verdens befolkning i byområder. Dette tal forventes at nå op på 68 % i 2050 ⁽¹⁾. Dertil kommer, at halvdelen af de byinfrastrukturer, som findes i 2050, endnu ikke er bygget ⁽²⁾. Byer og storbyområder er centre for økonomisk aktivitet, videnskabelse, innovation og ny teknologi. Byerne påvirker livskvaliteten for de borgere, der bor eller arbejder i dem. Medlemsstaterne bør bistå lokale myndigheder teknisk og finansielt. En række lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer i medlemsstaterne har allerede indført integrerede strategier for energibesparelser, energiforsyning og bæredygtig mobilitet enten på et retligt grundlag eller frivilligt, for eksempel via handlingsplaner for bæredygtig energi såsom dem, der er udviklet under borgmesteraftalen, samt integrerede byplanlægningstilgange som dem, der er udviklet under planer for bæredygtig bymobilitet, der dækker bredere end de enkelte indgreb i bygninger og transportformer. Der er behov for en yderligere indsats for at forbedre energieffektiviteten i bytrafikken, såvel for passager- som for godstransport. I betragtning af den betydelige ekstrainsats, der skal ydes af de lokale og regionale myndigheder, som står i spidsen for energiostillingen, er man nødt til at sørge for, at disse lokale og regionale myndigheder har let adgang til at modtage den nødvendige finansielle støtte fra de europæiske instrumenter til gennemførelsen af deres planer for bæredygtig energi og klima og for bæredygtig grøn omstilling af bytrafikken. Med henblik derpå vil der blive lagt særlig vægt på gennemførelsen af de foranstaltninger, der allerede findes inden for den gældende lovramme. Dette er f.eks. relevant under hele gennemførelsen af de europæiske fonde som FFR og NextGenerationEU, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten, strukturfondene og de samhørighedspolitiske fonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Fonden for Retfærdig Omstilling samt de finansielle instrumenter og den tekniske bistand, der foreligger inden for InvestEU. Aktiv inddragelse af regioner og i det relevante omfang lokale myndigheder i udviklingen og gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer er helt afgørende sammen med tilvejebringelsen af direkte støtte til bæredygtig byudvikling og tilstrækkelige ressourcer under den politiske målsætning om et grønnere, kulstoffattigt Europa på vej mod en kulstofneutral og modstandsdygtig økonomi.</p> <p>⁽¹⁾ https://www.unfpa.org/world-population-trends ⁽²⁾ https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 10

Betragtning 36

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Alle offentlige enheder, der investerer offentlige ressourcer gennem offentlige udbud, bør gå foran med et godt eksempel, når de tildeler kontrakter og koncessioner, ved at de vælger produkter, tjenesteydelser og bygninger med den højeste energieffektivitet, og dette gælder også i forbindelse med udbud, der ikke er underlagt specifikke krav i henhold til direktiv 2009/30/EF. I den forbindelse må der i alle procedurer for tildeling af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi over de tærskelværdier, der er fastsat ved artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU⁽¹⁾, artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽²⁾ og artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU, tages hensyn til produkters, bygningers og tjenesteydelsers energimæssige ydeevne som fastsat i EU-retten eller national lovgivning, idet der gives forrang til princippet om energieffektivitet først i deres udbudsprocedurer.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).</p> <p>⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).</p>	<p>Alle offentlige enheder, der investerer offentlige ressourcer gennem offentlige udbud, bør gå foran med et godt eksempel, når de tildeler kontrakter og koncessioner, ved at de vælger produkter, tjenesteydelser og bygninger med den højeste energieffektivitet, og dette gælder også i forbindelse med udbud, der ikke er underlagt specifikke krav i henhold til direktiv 2009/30/EF. Kriterierne for grønne og cirkulære offentlige indkøb bør her anvendes som rettesnor. I den forbindelse må der i alle procedurer for tildeling af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi over de tærskelværdier, der er fastsat ved artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU⁽¹⁾, artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽²⁾ og artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU, tages hensyn til produkters, bygningers og tjenesteydelsers energimæssige ydeevne som fastsat i EU-retten eller national lovgivning, idet der gives forrang til princippet om energieffektivitet først i deres udbudsprocedurer.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).</p> <p>⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 11

Betragtning 39

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det er vigtigt, at medlemsstaterne yder offentlige organer den støtte, som er nødvendig for at udbrede energieffektivitetskrav i forbindelse med offentlige udbud og, hvis det er relevant, anvende grønne offentlige udbud, idet de nødvendige retningslinjer og metoder stilles til rådighed med henblik på at vurdere livscyklusomkostningerne samt miljøpåvirkningerne og -omkostningerne. Veludformede redskaber, navnlig digitale værktøjer, forventes at lette udbudsprocedurerne og mindske de administrative omkostninger, navnlig i mindre medlemsstater, som måske ikke har tilstrækkelig kapacitet til at udarbejde udbud. I den forbindelse bør medlemsstaterne aktivt fremme brugen af digitale værktøjer og samarbejdet mellem ordregivende myndigheder, også på tværs af landegrænserne, med henblik på at udveksle bedste praksis.</p>	<p>Det er vigtigt, at medlemsstaterne yder lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer den støtte, som er nødvendig for at udbrede energieffektivitetskrav i forbindelse med offentlige udbud og, hvis det er relevant, anvende grønne offentlige udbud, idet de nødvendige retningslinjer og metoder stilles til rådighed med henblik på at vurdere livscyklusomkostningerne samt miljøpåvirkningerne og -omkostningerne. Veludformede redskaber, navnlig digitale værktøjer, forventes at lette udbudsprocedurerne og mindske de administrative omkostninger, navnlig i mindre medlemsstater, som måske ikke har tilstrækkelig kapacitet til at udarbejde udbud. I den forbindelse bør medlemsstaterne aktivt fremme brugen af digitale værktøjer og samarbejdet mellem ordregivende myndigheder, også på tværs af landegrænserne, med henblik på at udveksle bedste praksis. Derudover bør der gennemføres specifikke kapacitetsophygningsaktiviteter for at sikre, at forvaltninger af alle størrelser har adgang til de samme værktøjer og muligheder, også inden for rammerne af RePowerEU-planen.</p> <p>Medlemsstaterne bør fremme produktionen af biogas fra organisk byaffald i kommuner og kommunale forvaltningsfællesskaber såvel som installation af solcellepaneler på offentlige bygninger.</p> <p>Ligeledes bør der skabes grobund for, at kunstvandersammenslutninger kan optræde som producenter og leverandører af solcelleenergi til det almindelige elnet.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 12

Betragtning 61

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I dette direktiv henvises til sårbare kunder som det begreb, medlemsstaterne skal fastlægge en definition af i henhold til direktiv (EU) 2019/944. Endvidere præciseres det, jf. direktiv 2012/27/EU, i udtrykket »slutbrugere«, som supplerer udtrykket »slutkunde«, at rettighederne til fakturerings- og forbrugsoplysninger også gælder for forbrugere uden en individuel eller direkte kontrakt med leverandøren af den energi, som anvendes i kollektive anlæg til opvarmning, køling og varmt brugsvand i bygninger med flere beboere. Begrebet sårbare kunder sikrer ikke nødvendigvis bevågenhed over for slutbrugere. For at sikre at foranstaltningerne i dette direktiv når ud til alle enkeltpersoner og husholdninger, der befinder sig i en sårbar situation, bør medlemsstaterne derfor ikke kun inddrage kunder i snæver forstand, men også slutbrugere, når de fastlægger deres definition af sårbare kunder.</p>	<p>I dette direktiv henvises til sårbare kunder som det begreb, medlemsstaterne skal fastlægge en definition af i henhold til direktiv (EU) 2019/944. Endvidere præciseres det, jf. direktiv 2012/27/EU, i udtrykket »slutbrugere«, som supplerer udtrykket »slutkunde«, at rettighederne til fakturerings- og forbrugsoplysninger også gælder for forbrugere uden en individuel eller direkte kontrakt med leverandøren af den energi, som anvendes i kollektive anlæg til opvarmning, køling og varmt brugsvand i bygninger med flere beboere. Begrebet sårbare kunder sikrer ikke nødvendigvis bevågenhed over for slutbrugere. For at sikre at foranstaltningerne i dette direktiv når ud til alle enkeltpersoner og husholdninger, der befinder sig i en sårbar situation, bør medlemsstaterne derfor ikke kun inddrage kunder i snæver forstand, men også slutbrugere, når de fastlægger deres definition af sårbare kunder. Begrebet sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder som defineret i forbindelse med Den Sociale Klimafond ligger også inden for direktivets anvendelsesområde.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 13

Betragtning 69

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det er afgørende at øge bevidstheden hos alle unionsborgere om fordelene ved øget energieffektivitet og at give dem nøjagtige oplysninger om måder, hvorpå det kan opnås. Borgere i alle aldre bør også involveres i energiomstillingen via den europæiske klimapagt og konferencen om Europas fremtid. Øget energieffektivitet er også yderst vigtig for Unionens energiforsyningsikkerhed, da det reducerer afhængigheden af import af brændsel og brændstof fra tredjelande.</p>	<p>Det er afgørende at øge bevidstheden hos alle unionsborgere om fordelene ved øget energieffektivitet og at give dem nøjagtige oplysninger om måder, hvorpå det kan opnås. Borgere i alle aldre bør også involveres i energiomstillingen via den europæiske klimapagt, Erasmus+-programmet og konferencen om Europas fremtid. Øget energieffektivitet er også yderst vigtig for Unionens energiforsyningsikkerhed, da det reducerer afhængigheden af import af brændsel og brændstof fra tredjelande.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 14

Betragtning 71

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af nærværende direktiv, og når de træffer andre foranstaltninger på energieffektivitetsområdet, være særligt opmærksomme på synergier mellem energieffektivitetsforanstaltninger og den effektive udnyttelse af naturressourcerne i overensstemmelse med den cirkulære økonomis principper.</p>	<p>Medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af direktiv 2012/27/EU som ændret ved nærværende direktiv, og når de træffer andre foranstaltninger på energieffektivitetsområdet, være særligt opmærksomme på synergier mellem energieffektivitetsforanstaltninger og den effektive udnyttelse af naturressourcerne i overensstemmelse med ambitionen om nulforurening, den cirkulære økonomis principper og beskyttelsen af naturen og biodiversiteten.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 15

Betragtning 80 (nyt punkt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(80a) Ved vurderingen af potentialet for effektiv opvarmning og køling tager medlemsstaterne hensyn til bredere miljø-, sundheds- og sikkerhedsaspekter. På grund af varmepumpernes rolle med hensyn til at realisere energieffektivitetspotentialet inden for opvarmning og køling bør risikoen for negative miljøpåvirkninger fra kølemidler, der er persistente, bioakkumulerende eller toksiske, minimeres.</p>

Anbefalet ændring 16

Betragtning 92

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Bidraget fra VE-fællesskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ og borgerenergifællesskaber i henhold til direktiv (EU) 2019/944 til opfyldelse af målene i den europæiske grønne pagt og klimaplanen for 2030 bør anerkendes. Medlemsstaterne bør derfor tage hensyn til og fremme den rolle, som VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber spiller. Sådanne fællesskaber kan hjælpe medlemsstaterne med at nå målene i dette direktiv ved at fremme energieffektiviteten på lokalt plan eller i husholdningerne. De kan styrke og engagere forbrugerne og give visse grupper af privatkunder, herunder i rurale og fjerntliggende områder, mulighed for at deltage i energieffektivitetsprojekter og -tiltag. Energifællesskaber kan bidrage til at bekæmpe energifattigdom ved at fremme energieffektivitetsprojekter, lavere energiforbrug og lavere forsyningstakster.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).</p>	<p>Bidraget fra VE-fællesskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ og borgerenergifællesskaber i henhold til direktiv (EU) 2019/944 til opfyldelse af målene i den europæiske grønne pagt og klimaplanen for 2030 bør anerkendes. Medlemsstaterne bør derfor tage hensyn til og fremme den rolle, som VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber spiller. Sådanne fællesskaber kan hjælpe medlemsstaterne med at nå målene i dette direktiv og gennemføre princippet om »energieffektivitet først« ved at fremme energieffektiviteten på lokalt plan eller i husholdningerne samt i offentlige bygninger i samarbejde med de lokale myndigheder. De kan styrke og engagere forbrugerne og give visse grupper af privatkunder, herunder i rurale og fjerntliggende områder, mulighed for at deltage i energieffektivitetsprojekter og -tiltag. Energifællesskaber kan bidrage til at bekæmpe energifattigdom ved at fremme energieffektivitetsprojekter, lavere energiforbrug og lavere forsyningstakster. Med henblik herpå bør medlemsstaterne revidere gennemførelseslovgivningen og -procedurerne for at fjerne unødvendige hindringer og flaskehalse. Offentlige forvaltninger på alle niveauer bør være tilstrækkeligt uddannet i emnet. Disse bestræbelser vil også bidrage til at forbedre EU's energisikkerhed.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 17

Betragtning 97

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Offentlige midler, der er til rådighed på nationalt plan og EU-plan, bør investeres strategisk i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, navnlig til gavn for sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne bør drage fordel af ethvert finansielt bidrag, de måtte modtage fra Den Europæiske Socialfond [forordningen om Den Europæiske Socialfond], og af indtægter fra kvoter fra EU's emissionshandelssystem. Disse indtægter vil hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelse til at prioritere gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger og politiktiltag inden for rammerne af energispareforpligtelsen blandt sårbare kunder og personer, der er berørt af energifattigdom, hvilket kan omfatte dem, der bor i rurale og fjerntliggende regioner.</p>	<p>Offentlige midler, der er til rådighed på nationalt plan og EU-plan, bør investeres strategisk i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, navnlig til gavn for sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne bør i tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder drage fordel af ethvert finansielt bidrag, de måtte modtage fra Den Europæiske Socialfond [forordningen om Den Europæiske Socialfond], og af indtægter fra kvoter fra EU's emissionshandelssystem. Disse indtægter vil hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelse til at prioritere gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger og politiktiltag inden for rammerne af energispareforpligtelsen blandt sårbare kunder og personer, der er berørt af energifattigdom, hvilket kan omfatte dem, der bor i rurale og fjerntliggende regioner.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 18

Betragtning 98 (nyt punkt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Langsigtede adfærdsændringer med hensyn til energiforbruget kan opnås ved at styrke borgernes indflydelse. Energifællesskaber kan bidrage til at opnå langsigtede energibesparelser, navnlig blandt husholdninger, og en stigning i bæredygtige investeringer fra borgere og små virksomheder. Medlemsstaterne bør give borgerne mulighed for at indgå i sådanne aktiviteter gennem støtte til energiprojekter og -organisationer i lokalsamfundet.</i></p>

Anbefalet ændring 19

Betragtning 108

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne og regionerne bør opfordres til at gøre fuld brug af de EU-midler, som står til rådighed i FFR og Next Generation EU, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten, fondene under samhørigheds politikken, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Fonden for Retfærdig Omstilling, finansielle instrumenter og den tekniske bistand, der foreligger inden for InvestEU, for at udløse private og offentlige investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten. Investeringer i energieffektivitet har potentiale til at bidrage til økonomisk vækst, beskæftigelse, innovation og en reduktion af energifattigdom i husholdningerne, og de yder derfor et positivt bidrag til økonomisk, social og territorial samhørighed og grøn genopretning. Energieffektivitetsforanstaltninger for offentlige bygninger og boliger samt udvikling af nye færdigheder for at fremme beskæftigelsen i sektoren for energieffektivitet er potentielle områder for finansiering. Kommissionen vil sikre synergier mellem de forskellige finansieringsinstrumenter, navnlig midlerne under delt forvaltning og direkte forvaltning (såsom de centralt forvaltede programmer: Horisont Europa eller Life) samt mellem tilskud, lån og teknisk bistand for at maksimere deres løftestangeffekt for privat finansiering og deres indvirkning på opfyldelsen af målene for energieffektivitetspolitikken.</p>	<p>Medlemsstaterne, regionerne, byerne og kommunerne bør opfordres til at gøre fuld brug af de EU-midler, som står til rådighed i FFR og Next Generation EU, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten, fondene under samhørigheds politikken, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Fonden for Retfærdig Omstilling, finansielle instrumenter og den tekniske bistand, der foreligger inden for InvestEU, for at udløse private og offentlige investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, især på lokalt niveau. Dette bør sikre aktiv inddragelse af lokale myndigheder i udviklingen og gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer og give dem direkte støtte til bæredygtig byudvikling og tilstrækkelige ressourcer under den politiske målsætning om en grønnere, kulstoffattig økonomi, der skal omstilles til en CO₂-neutral økonomi. Investeringer i energieffektivitet har potentiale til at bidrage til økonomisk vækst, beskæftigelse, innovation og en reduktion af energifattigdom i husholdningerne, og de yder derfor et positivt bidrag til økonomisk, social og territorial samhørighed og grøn genopretning. Energieffektivitetsforanstaltninger for offentlige bygninger og boliger samt uddannelse, omskoling og opkvalificering af fagfolk, navnlig inden for job, der har at gøre med renovering af bygninger, for at fremme beskæftigelsen i sektoren for energieffektivitet er potentielle områder for finansiering. Med henblik herpå vil det være nødvendigt at intensivere indsatsen på EU- og medlemsstatsniveau for at forbedre de lokale og regionale myndigheders kapacitet til at håndtere EU-midler og dermed øge den samlede absorptionskapacitet i EU's regioner og byer. Kommissionen har som mål, at byer og regioner skal have nem adgang til centralt forvaltede programmer samt til flere midler, som kan modtages direkte. Kommissionen vil sikre synergier mellem de forskellige finansieringsinstrumenter, navnlig midlerne under delt forvaltning og direkte forvaltning (såsom de centralt forvaltede programmer: Horisont Europa eller Life) samt mellem tilskud, lån og teknisk bistand for at maksimere deres løftestangeffekt for privat finansiering og deres indvirkning på opfyldelsen af målene for energieffektivitetspolitikken.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 20

Betragtning 109

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne bør tilskynde til anvendelse af finansieringsfaciliteter med henblik på at fremme dette direktivs mål. Sådanne finansieringsfaciliteter kunne omfatte finansielle bidrag og bøder i forbindelse med manglende opfyldelse af visse bestemmelserne i dette direktiv, ressourcer afsat til energieffektivitet i henhold til artikel 10, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾, ressourcer afsat til energieffektivitet i de europæiske fonde og programmer og formålsbestemte europæiske finansielle instrumenter såsom den europæiske energisparefond.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).</p>	<p>Medlemsstaterne bør tilskynde til anvendelse af finansieringsfaciliteter med henblik på at fremme dette direktivs mål. Sådanne finansieringsfaciliteter kunne omfatte finansielle bidrag og bøder i forbindelse med manglende opfyldelse af visse bestemmelserne i dette direktiv, ressourcer afsat til energieffektivitet i henhold til artikel 10, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾, ressourcer afsat til energieffektivitet i de europæiske fonde og programmer og formålsbestemte europæiske finansielle instrumenter såsom den europæiske energisparefond.</p> <p><i>Med henblik herpå vil Kommissionen og medlemsstaterne skulle arbejde på at opbygge platforme, der har til formål at samle små og mellemstore projekter, for at skabe puljer af projekter, der er egnede til finansieringsformål.</i></p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 21

Betragtning 113

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Finansielle EU -programmer og -instrumenter og innovative finansieringsmekanismer, der står til rådighed, bør anvendes til at opfylde målet om at forbedre den energimæssige ydeevne for offentlige organers bygninger. I den henseende kan medlemsstaterne anvende deres indtægter fra årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF i forbindelse med udvikling af sådanne mekanismer på frivillig basis og under hensyntagen til nationale budgetregler.</p>	<p>Finansielle EU -programmer og -instrumenter og innovative finansieringsmekanismer, der står til rådighed, bør anvendes til at opfylde målet om at forbedre den energimæssige ydeevne for offentlige organers bygninger. I den henseende kan medlemsstaterne anvende deres indtægter fra årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF i forbindelse med udvikling af sådanne mekanismer på frivillig basis og under hensyntagen til nationale budgetregler.</p> <p><i>Kommissionen og medlemsstaterne skal give de regionale og lokale myndigheder tilstrækkelig information om og sørge for uddannelse i sådanne programmer for at forbedre deres evne til at tiltrække økonomiske ressourcer. Borgmesterpagtens platform kunne være et af redskaberne til en sådan indsats, også inden for rammerne af RePowerEU-planen, sammen med andre værktøjer, der er etableret i overensstemmelse med eksisterende bestemmelser om klimaændringer på regionalt og lokalt plan.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 22

Betragtning 119

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Lokale og regionale myndigheder bør tildeles en ledende rolle i forbindelse med udviklingen og tilrettelæggelsen, gennemførelsen og vurderingen af de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende direktiv, således at de er i stand til at tage behørigt hensyn til de særlige forhold, der kendetegner deres klima, kultur og samfund.</p>	<p>Lokale og regionale myndigheder bør tildeles en ledende rolle i forbindelse med udviklingen og tilrettelæggelsen, gennemførelsen og vurderingen af de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende direktiv, således at de er i stand til at tage behørigt hensyn til de særlige forhold, der kendetegner deres klima, kultur og samfund.</p> <p>Kommissionen vil arbejde tæt sammen med Det Europæiske Regionsudvalg for at støtte lokale og regionale myndigheder i disse bestræbelser.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 23

Artikel 2, punkt 49)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(49) »energifattigdom«: en husholdnings manglende adgang til væsentlige energitjenester, der understøtter en ordentlig leve- og sundhedsstandard, herunder tilstrækkelig opvarmning, køling, belysning og energi til elapparater, i den relevante nationale kontekst, eksisterende socialpolitik og andre relevante politikker</p>	<p>(49) »energifattigdom«: manglende adgang til væsentlige energitjenester, der understøtter en ordentlig leve-, arbejds- og sundhedsstandard, herunder tilstrækkelig opvarmning, køling, varmt brugsvand, belysning, mobilitet og energi til elapparater, i den relevante nationale kontekst, eksisterende socialpolitik og andre relevante politikker</p> <p>(49a) »sårbare husstande«: husstande, der er ramt af energifattigdom, eller husstande, herunder nedre mellemindkomsthusstande, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage bygninger i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, som er sårbare over for at blive ramt af energifattigdom på grund af stigende energipriser og husstandens ineffektive energimæssige ydeevne, og som ikke har midlerne til at renovere den bygning, de bor i</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(49b) »mobilitetsbrugere«: husstande eller virksomheder, herunder mikrovirksomheder og små virksomheder, der anvender forskellige transport- og mobilitetsmuligheder</p> <p>(49c) »sårbare mobilitetsbrugere«: transportbrugere, herunder fra nedre mellemindkomsthusstande, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som ikke har midlerne til at købe nul- og lavemissionskøretøjer eller til at skifte til alternative bæredygtige transportformer, herunder offentlig transport, navnlig i landdistrikter og fjerntliggende områder</p> <p>(49d) »mikrovirksomhed«: en virksomhed, der beskæftiger under ti personer, og hvis årlige omsætning eller årlige balance ikke overstiger 2 mio. EUR, beregnet i overensstemmelse med artikel 3 til 6 i bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 53</p> <p>49da) »lille virksomhed«: en virksomhed, der beskæftiger under 50 personer, og hvis årlige omsætning og/eller samlede årlige balance ikke overstiger 10 mio. EUR</p> <p>(49e) »sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder«: mikrovirksomheder og små virksomheder, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage bygninger i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som ikke har midlerne til at renovere den bygning, de er beliggende i</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 24

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne sikrer i fællesskab en reduktion af energiforbruget på mindst 9 % i 2030 i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020, således at Unionens endelige energiforbrug ikke overstiger 787 Mtoe, og Unionens primærenergiforbrug ikke overstiger 1 023 Mtoe i 2030.</p>	<p>Medlemsstaterne sikrer i fællesskab en reduktion af energiforbruget på mindst 9 % i 2030 i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020, således at Unionens endelige energiforbrug ikke overstiger 787 Mtoe, og Unionens primærenergiforbrug eller kumulative energiforbrug ikke overstiger 1 023 Mtoe i 2030.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 25

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hver medlemsstat fastsætter nationale energieffektivitets bidrag for endeligt energiforbrug og primær energiforbrug med henblik på i fællesskab at nå det bindende EU-mål, som er fastsat i stk. 1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bidrag tillige med et vejledende forløb for disse bidrag som led i ajourføringerne af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 og som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner som omhandlet i og i overensstemmelse den procedure, der er fastsat i artikel 3 og 7-12 i forordning (EU) 2018/1999. I forbindelse med underretningen skal medlemsstaterne anvende den formel, som er fastsat i bilag I til dette direktiv, og forklare, hvordan og på grundlag af hvilke data disse bidrag er blevet beregnet.	Hver medlemsstat fastsætter vejledende nationale energieffektivitets bidrag for endeligt energiforbrug og primær energiforbrug med henblik på i fællesskab at nå det bindende EU-mål, som er fastsat i stk. 1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bidrag tillige med et vejledende forløb med delmål for disse bidrag som led i ajourføringerne af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 og som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner som omhandlet i og i overensstemmelse den procedure, der er fastsat i artikel 3 og 7-12 i forordning (EU) 2018/1999. I forbindelse med underretningen skal medlemsstaterne anvende den formel, som er fastsat i bilag I til dette direktiv, og forklare, hvordan og på grundlag af hvilke data disse bidrag er blevet beregnet.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 26

Artikel 4, stk. 2, litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...]	[...] (iv a) energiforsyningsikkerhed

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 27

Artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Den offentlige sektors førende rolle med hensyn til energieffektivitet	Den offentlige sektors førende rolle med hensyn til energieffektivitet
1. Medlemsstaterne sørger for, at alle offentlige organers samlede endelige energiforbrug under et reduceres med mindst 1,7 % hvert år sammenlignet med året X-2 (hvor X er det år, hvor dette direktiv træder i kraft).	1. Medlemsstaterne sørger for, at alle offentlige organers samlede endelige energiforbrug under et reduceres med 1,7 % hvert år sammenlignet med året X-2 (hvor X er det år, hvor dette direktiv træder i kraft).

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne kan tage hensyn til klimavariationer i medlemsstaten, når de beregner deres offentlige organers endelige energiforbrug.</p> <p>2. Medlemsstaterne medtager i deres nationale energi- og klimaplaner og ajourføringer heraf i henhold til forordning (EU) 2018/1999 en liste over offentlige organer, der skal bidrage til at opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1, og angiver den reduktion af energiforbruget, som hver af dem skal opnå, og de foranstaltninger, de planlægger at gennemføre til dette formål. Som led i medlemsstaternes integrerede nationale energi- og klimarapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 aflægger de rapport til Kommissionen om den opnåede årlige reduktion af det endelige energiforbrug.</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at de regionale og lokale myndigheder fastsætter specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres dekarboniseringsplaner efter høring af interessenter og offentligheden, herunder de særlige grupper med en relativt større risiko for at blive ramt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf, såsom kvinder, personer med handicap, ældre, børn og personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund.</p> <p>4. Medlemsstaterne støtter offentlige organer i forbindelse med udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at udstikke retningslinjer, der fremmer kompetenceopbygning og uddannelsesmuligheder samt tilskynder til samarbejde mellem offentlige organer.</p> <p>5. Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer til at tage hensyn til CO₂-emissioner over hele livscyklussen for deres offentlige organers investeringer og politiske aktiviteter.</p>	<p>Medlemsstaterne kan tage hensyn til klimavariationer i medlemsstaten, når de beregner deres offentlige organers endelige energiforbrug.</p> <p>2. Medlemsstaterne medtager i deres nationale energi- og klimaplaner og ajourføringer heraf i henhold til forordning (EU) 2018/1999 en liste over offentlige organer, der skal bidrage til at opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1, og angiver den reduktion af energiforbruget, som hver af dem skal opnå, og de foranstaltninger, de planlægger at gennemføre til dette formål. Som led i medlemsstaternes integrerede nationale energi- og klimarapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 aflægger de rapport til Kommissionen om den opnåede årlige reduktion af det endelige energiforbrug.</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at de regionale og lokale myndigheder fastsætter specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres dekarboniseringsplaner efter høring af interessenter og offentligheden, herunder de særlige grupper med en relativt større risiko for at blive ramt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf, såsom kvinder, personer med handicap, ældre, børn og personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund.</p> <p>4. Medlemsstaterne støtter lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer i forbindelse med udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at yde finansiel og teknisk støtte og forelægge planer, der afhjælper manglen på arbejdskraft og kvalificerede fagfolk, der er nødvendige for alle faser af den grønne omstilling, herunder håndværkere og højtuddannede eksperter inden for grøn teknologi, forskere inden for anvendt videnskab og innovatorer. Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer til at tage hensyn til de bredere fordele, der rækker ud over energibesparelser, såsom indendørs luft- og miljøkvalitet samt forbedring af livskvaliteten, navnlig for skoler, daginstitutioner, beskyttede boliger, plejehjem og hospitaler. Medlemsstaterne udarbejder retningslinjer, fremmer kompetenceopbygning og uddannelsesmuligheder, herunder energirenovering ved hjælp af kontrakter om energimæssig ydeevne og offentlig-private partnerskaber, samt tilskynder til samarbejde mellem offentlige organer.</p> <p>5. Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer til at tage hensyn til CO₂-emissioner over hele livscyklussen for deres offentlige organers investeringer og politiske aktiviteter og yder specifik vejledning i denne henseende.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>6. Medlemsstaterne støtter regionale og lokale myndigheder og andre offentlige organer i at skaffe tilstrækkelige økonomiske ressourcer til gennemførelsen af direktivet gennem særlige budgetposter og gennem kapacitetsophygningsaktiviteter inden for fundraising.</p>

Begrundelse

Der mangler vurderinger af potentialet og virkningen af satsen på 1,7 %. De 1,7 % kan accepteres som et udgangspunkt, men der skal tages højde for situationen i medlemsstaterne samt konsekvensanalyser.

Anbefalet ændring 28

Artikel 5 — nyt punkt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p style="text-align: center;">Energiomstillingspartnerskaber</p> <p>1. Kommissionen opretter europæiske sektorspecifikke energiomstillingspartnerskaber ved at samle centrale interessenter i sektorer såsom IKT-, transport-, finans- og byggesektoren på en inklusiv og repræsentativ måde. Kommissionen udpeger en formand for hvert europæisk sektorspecifikt energiomstillingspartnerskab, som bør oprettes senest 12 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.</p> <p>2. Partnerskaberne skal fremme klimadialoger og tilskynde sektorerne til at udarbejde »køreplaner for energiomstillingen« med henblik på at kortlægge tilgængelige foranstaltninger og teknologiske muligheder for at opnå energieffektivitetsbesparelser, forberede sig på vedvarende energi og dekarbonisere sektorerne. Sådanne køreplaner kan yde et værdifuldt bidrag til at bistå sektorerne med at planlægge de investeringer, der er nødvendige for at nå målene i dette direktiv og EU's klimaplan, og lette det grænseoverskridende samarbejde mellem aktører for at styrke EU's indre marked.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 29

Artikel 5 — nyt punkt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p style="text-align: center;">Fælles kontaktpunkter for energieffektivitet</p> <p>1. Medlemsstaterne samarbejder med relevante myndigheder og private interessenter om at udvikle særlige lokale, regionale eller nationale fælles kontaktpunkter. Disse fælles kontaktpunkter skal være tværsektorielle og tværfaglige og føre til lokalt udviklede projekter ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. rådgive og levere strømlinede oplysninger om tekniske og økonomiske muligheder og løsninger til mikro-virksomheder og små virksomheder, regionale og lokale myndigheder og andre offentlige organer og husholdninger ii. forbinde potentielle projekter med markedsaktører, navnlig mindre projekter iii. fremme aktive forbrugere ved at rådgive om energiforbrugsadfærd iv. tilvejebringe oplysninger om uddannelsesprogrammer og uddannelse for at sikre flere fagfolk inden for energieffektivitet samt omskoling og opkvalificering af fagfolk med henblik på at opfylde markedets behov v. fremme eksempler på bedste praksis fra forskellige bygnings-, bolig- og virksomhedstyper vi. indsamle og indsende aggregerede data fra energieffektivitetsprojekter til Kommissionen. Disse oplysninger bør deles af Kommissionen hvert andet år i en rapport med henblik på at udveksle erfaringer og styrke det grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne; <p>2. Disse fælles kontaktpunkter skal skabe stærke og troværdige partnerskaber med lokale og regionale private aktører såsom SMV'er, energiselskaber, installatører, konsulentfirmaer, projektudviklere og finansielle institutioner, der kan levere tjenester såsom energisyn, finansieringsløsninger og udførelse af energirenoveringer;</p> <p>3. Medlemsstaterne samarbejder med de lokale og regionale myndigheder om at fremme disse fælles kontaktpunkter;</p> <p>4. Kommissionen giver medlemsstaterne retningslinjer for udviklingen af disse fælles kontaktpunkter med henblik på at skabe en harmoniseret tilgang i hele Europa.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 30

Artikel 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p data-bbox="229 696 730 728">Offentlige organers bygninger som forbillede</p> <p data-bbox="177 860 782 1055">1. Uden at det berører artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾, sikrer hver medlemsstat, at mindst 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger, der ejes af offentlige organer, renoveres hvert år, så de mindst omdannes til næsten energineutrale bygninger i henhold til artikel 9 i direktiv 2010/31/EU.</p> <p data-bbox="177 1413 782 1666">Hvis offentlige organer benytter en bygning, som de ikke ejer, skal de så vidt muligt udøve deres kontraktlige rettigheder og tilskynde ejeren af bygningen til at renovere bygningen til en næsten energineutral bygning i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU. Når offentlige myndigheder indgår en ny kontrakt om at benytte en bygning, som de ikke ejer, skal de tilstræbe, at bygningen henhører under de to bedste energieffektivitetsklasser på energiattesten.</p> <p data-bbox="177 1883 782 2022">De 3 % beregnes af det samlede etageareal i bygninger, der har et samlet nettoetageareal på mere end 250 m², som ejes af offentlige organer i den pågældende medlemsstat, og som den 1. januar 2024 ikke er næsten energineutrale bygninger.</p>	<p data-bbox="863 696 1364 728">Offentlige organers bygninger som forbillede</p> <p data-bbox="810 860 1415 1279">1. Uden at det berører artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾, sikrer hver medlemsstat, at mindst 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger, der ejes af offentlige organer, renoveres hvert år, så de mindst omdannes til næsten energineutrale bygninger i henhold til artikel 9 i direktiv 2010/31/EU med henblik på at opfylde det samlede energibesparelspotentiale, i det omfang det er omkostningseffektivt og teknisk og økonomisk muligt. Medlemsstaterne fritager socialt boligbyggeri fra forpligtelsen til at renovere 3 % af det samlede etageareal, hvis renoveringerne ikke er omkostningsneutrale og vil føre til betydelige huslejstigninger for personer, der bor i socialt boligbyggeri, som er højere end de økonomiske besparelser på energiregningen.</p> <p data-bbox="810 1413 1415 1749">Hvis offentlige organer benytter en bygning, som de ikke ejer, skal de tilskynde ejeren af bygningen til at gennemføre en gennemgribende eller trinvis gennemgribende renovering af bygningen til en næsten energineutral bygning i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU med henblik på at opfylde det samlede energibesparelspotentiale, i det omfang det er omkostningseffektivt og teknisk muligt. Når offentlige myndigheder indgår en ny kontrakt om at benytte en bygning, som de ikke ejer, skal de tilstræbe, at bygningen henhører under de to bedste energieffektivitetsklasser på energiattesten eller andre ydeevneniveauer, som anvendes i medlemsstaten.</p> <p data-bbox="810 1883 1415 2051">Den gennemsnitlige sats på 3 % beregnet over en periode på fem år beregnes af det samlede etageareal i bygninger, der har et samlet nettoetageareal på mere end 250 m², som ejes af offentlige organer i den pågældende medlemsstat, og som den 1. januar 2024 ikke er næsten energineutrale bygninger.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne kan i den årlige renoveringsprocent for bygninger medregne nye bygninger, der benyttes og ejes som erstatning for offentlige organers bestemte bygninger, der er nedrevet inden for de to foregående år. Sådanne fritagelser finder kun anvendelse, hvis de vil være mere omkostningseffektive og bæredygtige målt på de opnåede besparelser på energi og CO₂-livscyklusmissioner i forhold til at rovere sådanne bygninger. Hver medlemsstat fastlægger klare generelle kriterier, metoder og procedurer til at udpege sådanne ekstraordinære tilfælde og offentliggør disse.</p> <p>3. Med henblik på denne artikel offentliggør medlemsstaterne en fortegnelse over offentlige organers opvarmede og/eller afkølede bygninger med et samlet nettoetageareal på mere end 250 m². Denne fortegnelse ajourføres mindst én gang om året. Fortegnelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:</p> <p>a) etagearealet i m²</p> <p>b) den enkelte bygnings energiattest udstedt i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 2010/31/EU.</p> <p>(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>2. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende mindre strenge krav på følgende kategorier af bygninger:</p> <p>a) bygninger, der er officielt beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, for så vidt overholdelse af visse mindstekrav til energimæssig ydeevne ville indebære en uacceptabel ændring af deres karakter eller udseende</p> <p>b) bygninger, der anvendes til gudstjenester og religiøse formål.</p> <p><i>I begge tilfælde skal de ansvarlige myndigheder påvise, at kravene til næsten energineutrale bygninger er uforenelige med de bygninger, der er angivet til undtagelse.</i></p> <p>3. Medlemsstaterne kan i den årlige renoveringsprocent for bygninger medregne nye bygninger, der benyttes og ejes som erstatning for offentlige organers bestemte bygninger, der er nedrevet inden for de to foregående år. Sådanne fritagelser finder kun anvendelse, hvis de vil være mere omkostningseffektive og bæredygtige målt på de opnåede besparelser på energi og CO₂-livscyklusmissioner i forhold til at rovere sådanne bygninger. Hver medlemsstat fastlægger klare generelle kriterier, metoder og procedurer til at udpege sådanne ekstraordinære tilfælde og offentliggør disse.</p> <p>4. Med henblik på denne artikel, offentliggør medlemsstaterne en fortegnelse over offentlige organers opvarmede og/eller afkølede bygninger med et samlet nettoetageareal på mere end 250 m² inden XX/XX/XXXX. Denne fortegnelse ajourføres mindst én gang om året. Fortegnelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:</p> <p>a) etagearealet i m²</p> <p>b) den enkelte bygnings energiattest udstedt i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 2010/31/EU.</p> <p>(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 31

Artikel 6 — nyt punkt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>1a. Hvis en medlemsstat renoverer mere end 3 % af det samlede etageareal i bygninger, der ejes af offentlige organer i et givet år, kan den levere mindre i de følgende år for at nå det årlige gennemsnit, der tælles over en periode på fem år. Hvis en medlemsstat renoverer mindre end 3 % af det samlede etageareal i bygninger, der ejes af offentlige organer i et givet år, skal den levere mere for at nå det årlige gennemsnit, der tælles over en periode på fem år.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 32

Artikel 6 — nyt punkt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>3a. Ved planlægningen af gennemførelsesforanstaltningerne i henhold til denne artikel yder medlemsstaterne finansiell og teknisk støtte og forelægger planer for at afhjælpe manglen på arbejdskraft og kvalificerede fagfolk, der er nødvendige for alle faser af den grønne omstilling, herunder håndværkere og højtuddannede eksperter inden for grøn teknologi, forskere inden for anvendt videnskab og innovatorer. Medlemsstaterne støtter regionale og lokale myndigheder og andre offentlige organer i at tage hensyn til de bredere fordele, der rækker ud over energibesparelser, såsom et sundt indeklima med forbedret indendørs luft- og miljøkvalitet samt forbedring af livskvaliteten, navnlig for skoler, dagtilbud, beskyttede boliger, plejehjem og hospitaler.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 33

Artikel 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger tærskelværdierne i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU, kun køber produkter, tjenesteydelser, bygninger og bygværker, der opfylder høje krav til energieffektivitet i overensstemmelse med de krav, der er omhandlet i bilag IV til dette direktiv.</p> <p>5. Medlemsstaterne kan pålægge ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, hvor det er relevant, at tage hensyn til generelle aspekter vedrørende bæredygtighed, sociale forhold, miljø og cirkulær økonomi i forbindelse med udbudspraksis med henblik på at nå Unionens mål om dekarbonisering og nulforurening. Hvor det er relevant og i overensstemmelse med kravene i bilag IV pålægger medlemsstaterne de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at tage hensyn til Unionens kriterier for grønne offentlige indkøb.</p> <p>For at sikre gennemsigtighed i anvendelsen af energieffektivitetskrav i udbudsproceduren offentliggør medlemsstaterne oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter med en værdi, der svarer til eller overstiger de tærskler, der er nævnt i stk. 1. De ordregivende myndigheder kan beslutte at pålægge tilbudsgivere at oplyse om nye bygningers globale opvarmningspotentiale i hele livscyklusen og kan gøre disse oplysninger offentligt tilgængelige med henblik på kontrakterne, navnlig for nye bygninger med et etageareal på over 2 000 kvadratmeter.</p> <p>Medlemsstaterne støtter ordregivende myndigheder og ordregivende enheder med hensyn til udbredelsen af energieffektivitetskrav, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at tilvejebringe klare regler og retningslinjer, herunder metoder til at vurdere livscyklusomkostninger samt miljøpåvirkninger og -omkostninger, oprette kompetencecentre, tilskynde til samarbejde mellem ordregivende myndigheder, også på tværs af landegrænserne, og anvende samlede udbud og digitale udbud, hvis det er muligt.</p>	<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder med behørig respekt for princippet om lokalt selvstyre som fastsat i artikel 4 i EU-traktaten ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger tærskelværdierne i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU, køber produkter, tjenesteydelser, bygninger og bygværker, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt dette er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed samt tilstrækkelig konkurrence, idet de tilstræber at opfylde de krav, der er omhandlet i bilag IV til dette direktiv.</p> <p>5. Medlemsstaterne pålægger ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, hvor det er relevant, at tage hensyn til generelle aspekter vedrørende bæredygtighed, sociale forhold, miljø og cirkulær økonomi i forbindelse med udbudspraksis med henblik på at nå Unionens mål om dekarbonisering og nulforurening. Hvor det er relevant og i overensstemmelse med kravene i bilag IV pålægger medlemsstaterne de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at tage hensyn til Unionens kriterier for grønne og cirkulære offentlige indkøb.</p> <p>For at sikre gennemsigtighed i anvendelsen af energieffektivitetskrav i udbudsproceduren offentliggør medlemsstaterne oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter med en værdi, der svarer til eller overstiger de tærskler, der er nævnt i stk. 1. De ordregivende myndigheder kan beslutte at pålægge tilbudsgivere at oplyse om nye bygningers globale opvarmningspotentiale i hele livscyklusen og kan gøre disse oplysninger offentligt tilgængelige med henblik på kontrakterne, navnlig for nye bygninger med et etageareal på over 2 000 kvadratmeter.</p> <p>Medlemsstaterne støtter ordregivende myndigheder og ordregivende enheder med hensyn til udbredelsen af energieffektivitetskrav, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at tilvejebringe klare regler og retningslinjer, herunder metoder til at vurdere livscyklusomkostninger samt miljøpåvirkninger og -omkostninger, oprette kompetencecentre, tilskynde til samarbejde mellem ordregivende myndigheder, også på tværs af landegrænserne, og anvende samlede udbud og digitale udbud, hvis det er muligt.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 34

Artikel 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Medlemsstaterne gennemfører ordninger for energispareforpligtelser, alternative politiktiltag eller en kombination heraf eller programmer eller foranstaltninger, der finansieres via en national energisparefond, som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne sikrer, at politiktiltag, der gennemføres i henhold til denne artikel, ikke har ugunstige virkninger for disse personer. Hvor det er relevant, gør medlemsstaterne bedst mulig brug af finansiering, herunder offentlig finansiering, finansieringsfaciliteter, der er etableret på EU-plan, og indtægter fra kvoter i henhold til artikel 22, stk. 3, litra b), med henblik på at fjerne ugunstige virkninger og sikre en retfærdig og inklusiv energiomstilling.</p> <p>Ved udformningen af sådanne politiktiltag tager medlemsstaterne hensyn til og fremmer VE-fællesskabers og borgerenergifællesskabers rolle i og deres bidrag til gennemførelsen af disse politiktiltag.</p> <p>Medlemsstaterne skal opnå en andel af den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Denne andel skal mindst svare til den andel af husholdninger, som befinder sig i energifattigdom ifølge vurderingen i deres nationale energi- og klimaplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning. Hvis en medlemsstat ikke har meddelt andelen af husholdninger, som ifølge vurderingen i den nationale energi- og klimaplan er ramt af energifattigdom, skal andelen af den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, mindst svare til den aritmetiske gennemsnitlige andel af følgende indikatorer for 2019 eller, hvor den ikke foreligger for 2019, til den lineære ekstrapolering af værdierne heraf for de seneste tre år, som er til rådighed:</p>	<p>3. Medlemsstaterne gennemfører ordninger for energispareforpligtelser, alternative politiktiltag eller en kombination heraf eller programmer eller foranstaltninger, der finansieres via en national energisparefond, som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri samt sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere. Medlemsstaterne sikrer, at politiktiltag, der gennemføres i henhold til denne artikel, ikke har ugunstige virkninger for disse personer. Hvor det er relevant, gør medlemsstaterne bedst mulig brug af finansiering, herunder offentlig finansiering, finansieringsfaciliteter, der er etableret på EU-plan, og indtægter fra kvoter i henhold til artikel 22, stk. 3, litra b), med henblik på at fjerne ugunstige virkninger og sikre en retfærdig og inklusiv energiomstilling.</p> <p>Ved udformningen af sådanne politiktiltag tager medlemsstaterne hensyn til og fremmer VE-fællesskabers og borgerenergifællesskabers rolle i og deres bidrag til gennemførelsen af disse politiktiltag.</p> <p>Medlemsstaterne skal opnå en andel af den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri samt sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere. Denne andel skal mindst svare til den andel af husholdninger, som befinder sig i energifattigdom ifølge vurderingen i deres nationale energi- og klimaplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning. Hvis en medlemsstat ikke har meddelt andelen af husholdninger, som ifølge vurderingen i den nationale energi- og klimaplan er ramt af energifattigdom, skal andelen af den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, mindst svare til den aritmetiske gennemsnitlige andel af følgende indikatorer for 2019 eller, hvor den ikke foreligger for 2019, til den lineære ekstrapolering af værdierne heraf for de seneste tre år, som er til rådighed:</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) Manglende evne til at opvarme boligen tilstrækkeligt (Eurostat, SILC [ilc_md01])</p> <p>b) Restancer med betaling af forsyningsregninger (Eurostat, SILC, [ilc_md07]) og</p> <p>c) Forbrugsudgifternes struktur opdelt på indkomstkventil og COICOP-forbrugsformål (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], data for [CP045] Elektricitet, gas og andre brændsler).</p>	<p>a) Manglende evne til at opvarme boligen tilstrækkeligt (Eurostat, SILC [ilc_md01])</p> <p>b) Restancer med betaling af forsyningsregninger (Eurostat, SILC, [ilc_md07]) og</p> <p>c) Forbrugsudgifternes struktur opdelt på indkomstkventil og COICOP-forbrugsformål (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], data for [CP045] Elektricitet, gas og andre brændsler).</p> <p>Kommissionen vil udstikke retningslinjer for identifikation af sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere gennem fastlæggelse af klare kriterier. Medlemsstaterne vil medtage en analyse af energifattigdom blandt mikrovirksomheder og små virksomheder og sårbare mobilitetsbrugere i revisionen af deres nationale energi- og klimaplaner.</p>

Begrundelse

Sammenhæng med forslaget om Den Sociale Klimafond.

Anbefalet ændring 35

Artikel 8, stk. 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Som en del af deres ajourføringer af nationale energi- og klimaplaner og respektive statusrapporter og deres efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplaner og meddelelse i henhold til forordning (EU) 2018/1999 dokumenterer medlemsstaterne, herunder hvis det er relevant med belæg og beregninger:</p> <p>a) såfremt virkningen af politiktiltag eller individuelle foranstaltninger overlapper, at energibesparelserne ikke medregnes to gange</p> <p>b) hvordan energibesparelser, der er opnået i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b) og c), bidrager til at yde deres nationale bidrag i medfør af artikel 4</p> <p>c) at der er indført politiktiltag for at opfylde deres energispareforpligtelse, at de er udformet i overensstemmelse med kravene i denne artikel, og at disse politiktiltag kan komme i betragtning og er tilstrækkelige til at sikre, at den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne opnås senest ved udgangen af hver forpligtelsesperiode.</p>	<p>Som en del af deres ajourføringer af nationale energi- og klimaplaner og respektive statusrapporter og deres efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplaner og meddelelse i henhold til forordning (EU) 2018/1999 dokumenterer medlemsstaterne, herunder hvis det er relevant med belæg og beregninger:</p> <p>a) såfremt virkningen af politiktiltag eller individuelle foranstaltninger overlapper, at energibesparelserne ikke medregnes to gange</p> <p>b) hvordan energibesparelser, der er opnået i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b) og c), bidrager til at yde deres nationale bidrag i medfør af artikel 4</p> <p>c) at der er indført politiktiltag for at opfylde deres energispareforpligtelse, at de er udformet i overensstemmelse med kravene i denne artikel, og at disse politiktiltag kan komme i betragtning og er tilstrækkelige til at sikre, at den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne opnås senest ved udgangen af hver forpligtelsesperiode.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>I disse beregninger medtager medlemsstaterne besparelser opnået på regionalt og lokalt plan, der ikke overlapper med nationale foranstaltninger, som lokalt bestemte bidrag til det nationale mål.</i>

Begrundelse

Da direktivet indeholder mål og forpligtelser til foranstaltninger, der nødvendigvis træffes på regionalt eller lokalt plan, bør der tages behørigt hensyn til disse foranstaltninger, og det niveau, de træffes på, bør afspejles med henblik på at finjustere politikkerne efter en indledende revisionsrunde.

Anbefalet ændring 36

Artikel 9, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>5. Medlemsstaterne kan pålægge forpligtede parter at samarbejde med lokale myndigheder eller kommuner om at fremme foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Dette omfatter afdækning og imødekommelse af særlige behov hos bestemte grupper, som risikerer at blive ramt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf. For at beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, tilskynder medlemsstaterne forpligtede parter til at gennemføre foranstaltninger såsom renovering af bygninger, herunder socialt boligbyggeri, udskiftning af apparater, finansiel støtte og incitamenter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i overensstemmelse med nationale finansierings- og støtteordninger eller energisyn.</p>	<p>5. Medlemsstaterne kan pålægge forpligtede parter at samarbejde med regionale og lokale myndigheder om at fremme foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Dette omfatter afdækning og imødekommelse af særlige behov hos bestemte grupper, som risikerer at blive ramt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf. For at beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, tilskynder medlemsstaterne forpligtede parter til at gennemføre foranstaltninger såsom renovering af bygninger, herunder socialt boligbyggeri, udskiftning af apparater, finansiel støtte og incitamenter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i overensstemmelse med nationale finansierings- og støtteordninger eller energisyn.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 37

Artikel 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>11. Medlemsstaterne fremmer aktivt gennemførelsen af energiledelsessystemet i den offentlige forvaltning på nationalt, regionalt og lokalt plan. Med henblik herpå fremmer de kapacitetsopbyggende foranstaltninger og incitamenter for mindre forvaltninger.</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 38

Artikel 21, stk. 1

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om tilgængelige foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, individuelle foranstaltninger og økonomiske og juridiske rammer er gennemsigtige og formidles bredt til alle relevante markedsaktører, f.eks. slutkunder, slutbrugere, forbrugerorganisationer, repræsentanter for civilsamfundet, VE-fællesskaber, borgerenergifællesskaber, lokale og regionale myndigheder, energiagenturer, udbydere af sociale tjenester, entreprenører, arkitekter, ingeniører, miljørevisorer og eksperter i udførelse af energisyn samt montører af bygningsdele som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2010/31/EU.</p>	<p>1. Medlemsstaterne sikrer i tæt samarbejde med regionale og lokale myndigheder, når det er muligt, at oplysninger om tilgængelige foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, individuelle foranstaltninger og økonomiske og juridiske rammer er gennemsigtige og formidles bredt til alle relevante markedsaktører, f.eks. slutkunder, slutbrugere, forbrugerorganisationer, repræsentanter for civilsamfundet, VE-fællesskaber, borgerenergifællesskaber, lokale og regionale myndigheder, energiagenturer, udbydere af sociale tjenester, entreprenører, arkitekter, ingeniører, miljørevisorer og eksperter i udførelse af energisyn samt montører af bygningsdele som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2010/31/EU.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 39

Artikel 21, stk. 5

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>5. Med forbehold af de grundlæggende principper i medlemsstaternes ejendoms- og lejeret træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at afvikle reguleringsmæssige og ikkereguleringsmæssige hindringer for energieffektivitet, navnlig hvad angår fordelingen af incitamenter mellem ejere og lejere eller mellem flere ejere af en bygning eller en bygningsenhed med henblik på at sikre, at disse parter ikke afholder sig fra at investere i større effektivitet, alene fordi de ikke hver især vil få det fulde udbytte, eller fordi der ikke er regler for, hvordan omkostninger og fordele skal fordeles mellem dem. Foranstaltninger til at afvikle sådanne hindringer kan omfatte tilvejebringelse af incitamenter, ophævelse eller ændring af love eller andre retsforskrifter eller vedtagelse af retningslinjer og fortolkende meddelelser eller forenkling af administrative procedurer, herunder nationale regler og foranstaltninger, der regulerer beslutningsprocesser i ejendomme med flere ejere. Foranstaltningerne kan kombineres med uddannelse i, specifik oplysning om samt teknisk bistand til energieffektivitet til markedsaktører såsom dem, der er nævnt i stk. 1.</p>	<p>5. Med forbehold af de grundlæggende principper i medlemsstaternes ejendoms- og lejeret træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at afvikle reguleringsmæssige og ikkereguleringsmæssige hindringer for energieffektivitet, navnlig hvad angår fordelingen af incitamenter mellem ejere og lejere eller mellem flere ejere af en bygning eller en bygningsenhed med henblik på at sikre, at disse parter ikke afholder sig fra at investere i større effektivitet, alene fordi de ikke hver især vil få det fulde udbytte, eller fordi der ikke er regler for, hvordan omkostninger og fordele skal fordeles mellem dem. Foranstaltninger til at afvikle sådanne hindringer kan omfatte tilvejebringelse af incitamenter, ophævelse eller ændring af love eller andre retsforskrifter, f.eks. indførelse af hurtige tilladelser, eller vedtagelse af retningslinjer og fortolkende meddelelser eller forenkling af administrative procedurer, herunder nationale regler og foranstaltninger, der regulerer beslutningsprocesser i ejendomme med flere ejere. Disse foranstaltninger udformes i samarbejde med lokale og regionale myndigheder og kan kombineres med uddannelse i, specifik oplysning om samt teknisk bistand til energieffektivitet til markedsaktører såsom dem, der er nævnt i stk. 1.</p>

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at støtte en multilateral dialog med deltagelse af relevante offentlige og sociale partnere, f.eks. ejer- og lejerorganisationer, forbrugerorganisationer, VE-fællesskaber, borgerenergifællesskaber, lokale og regionale myndigheder, relevante offentlige myndigheder og agenturer, med det formål at fremsætte forslag til alment godkendte foranstaltninger, incitamenter og retningslinjer, der er relevante for fordelingen af incitamenter mellem ejere og lejere eller blandt ejere af en bygning eller bygningsenhed.</p> <p>Hver medlemsstat indberetter sådanne hindringer og de foranstaltninger, den har truffet i sin langsigtede renoveringsstrategi i henhold til artikel 2a i direktiv 2010/31/EU og forordning (EU) 2018/1999.</p>	<p>Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at støtte en multilateral dialog med deltagelse af relevante lokale og regionale myndigheder, offentlige og sociale partnere, f.eks. ejer- og lejerorganisationer, forbrugerorganisationer, VE-fællesskaber, borgerenergifællesskaber, lokale og regionale myndigheder, relevante offentlige myndigheder og agenturer, med det formål at fremsætte forslag til alment godkendte foranstaltninger, incitamenter og retningslinjer, der er relevante for fordelingen af incitamenter mellem ejere og lejere eller blandt ejere af en bygning eller bygningsenhed.</p> <p>Hver medlemsstat indberetter sådanne hindringer og de foranstaltninger, den har truffet i sin langsigtede renoveringsstrategi i henhold til artikel 2a i direktiv 2010/31/EU og forordning (EU) 2018/1999.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 40

Artikel 22

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri.</p> <p>Ved definitionen af begrebet sårbare kunder i henhold til artikel 28, stk. 1, og 29 i direktiv (EU) 2019/944 og artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF tager medlemsstaterne slutbrugerne i betragtning.</p>	<p>1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare mobilitetsbrugere, sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Der tages særligt hensyn til regioner, der er energimæssigt isolerede, og som ikke har mulighed for at tilslutte sig det europæiske net.</p> <p>Ved definitionen af begrebet sårbare kunder i henhold til artikel 28, stk. 1, og 29 i direktiv (EU) 2019/944 og artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF tager medlemsstaterne slutbrugerne i betragtning.</p> <p>Kommissionen vil udstede retningslinjer for definitionen af sårbare mobilitetsbrugere og sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder i overensstemmelse med definitionerne i forordningen om Den Sociale Klimafond.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 41

Artikel 23, stk. 2

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>2. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for opvarmning og køling, den omfattende vurdering samt politikker og foranstaltninger.</p>	<p>2. Medlemsstaterne udarbejder planer for opvarmning og køling i tæt samarbejde med de relevante lokale og regionale myndigheder. Sammen sikrer de, at offentligheden gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for opvarmning og køling, den omfattende vurdering samt politikker og foranstaltninger.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 42

Artikel 23, stk. 3

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>Med henblik på den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, gennemfører medlemsstaterne en cost-benefit-analyse for deres land, der er baseret på klimatiske forhold, økonomisk gennemførlighed og teknisk egnethed, i overensstemmelse med bilag IX, del 1. Cost-benefit-analysen skal kunne lette identifikationen af de mest ressource- og omkostningseffektive løsninger med henblik på at opfylde varme- og kølebehovene. Cost-benefit-analysen kan være en del af en miljøvurdering i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF.</p>	<p>Med henblik på den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, gennemfører medlemsstaterne, når det er relevant, i tæt samarbejde med relevante lokale og regionale myndigheder, en cost-benefit-analyse for deres land, der er baseret på klimatiske forhold, økonomisk gennemførlighed og teknisk egnethed, i overensstemmelse med bilag IX, del 1. Cost-benefit-analysen skal kunne lette identifikationen af de mest ressource- og omkostningseffektive løsninger med henblik på at opfylde varme- og kølebehovene. Cost-benefit-analysen kan være en del af en miljøvurdering i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF.</p>

Begrundelse

Nogle varme- og kølesystemer, f.eks. fjernvarmenet, er dybt forbundet med det område, de leverer til. Enhver analyse af disse netværk bør foretages i tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder.

Anbefalet ændring 43

Artikel 23, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. Identificerer vurderingen, der er omhandlet i stk. 1, og analysen, der er omhandlet i stk. 3, et potentiale for anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion og/eller effektiv fjernvarme og fjernkøling, hvor fordelene er større end omkostningerne, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger for at udvikle en effektiv fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur og/eller åbne for udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion og anvendelse af opvarmning og køling fra spildvarme og vedvarende energikilder i overensstemmelse med stk. 1 og artikel 24, stk. 4 og 6.</p> <p>Identificerer vurderingen, der er omhandlet i stk. 1 og analysen, der er omhandlet i stk. 3, ikke et potentiale, hvis fordele er større end omkostningerne, herunder de administrative omkostninger ved at gennemføre den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 4, kan den pågældende medlemsstat fritage anlæg for kravene i nævnte stykke.</p> <p>5. Medlemsstaterne vedtager politikker og foranstaltninger, hvormed der sikres en udpegning af potentialet i de omfattende vurderinger, som foretages i henhold til stk. 1. Disse politikker og foranstaltninger skal mindst omfatte de elementer, der er anført i bilag IX. Hver medlemsstat meddeler disse politikker og foranstaltninger som led i sin integrerede nationale energi- og klimaplan, efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplan og de respektive statusrapporter, der meddeles i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.</p> <p>6. Medlemsstaterne tilskynder de regionale og lokale myndigheder til at udarbejde lokale varme- og køleplaner — som minimum i kommuner med en befolkning på over 50 000 indbyggere. Disse planer bør som minimum:</p> <p>a) være baseret på oplysningerne og dataene i de omfattende vurderinger, der er foretaget i henhold til stk. 1, og anslå og kortlægge potentialet for at øge dels energieffektiviteten, herunder gennem genvinding af spildvarme, og dels vedvarende energi til opvarmning og køling i det pågældende område</p>	<p>4. Identificerer vurderingen, der er omhandlet i stk. 1, og analysen, der er omhandlet i stk. 3, et potentiale for anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion og/eller effektiv fjernvarme og fjernkøling, hvor fordelene er større end omkostningerne, træffer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder, der har jurisdiktion i det pågældende område, passende foranstaltninger for at udvikle en effektiv fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur og/eller åbne for udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion og anvendelse af opvarmning og køling fra spildvarme (herunder fra kommunalt affald) og vedvarende energikilder i overensstemmelse med stk. 1 og artikel 24, stk. 4 og 6.</p> <p>Identificerer vurderingen, der er omhandlet i stk. 1 og analysen, der er omhandlet i stk. 3, ikke et potentiale, hvis fordele er større end omkostningerne, herunder de administrative omkostninger ved at gennemføre den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 4, kan medlemsstaten sammen med de pågældende lokale og regionale myndigheder fritage anlæg for kravene i nævnte stykke.</p> <p>5. Medlemsstaterne vedtager politikker og foranstaltninger, hvormed der sikres en udpegning af potentialet i de omfattende vurderinger, som foretages i henhold til stk. 1. Disse politikker og foranstaltninger skal mindst omfatte de elementer, der er anført i bilag IX. Hver medlemsstat meddeler disse politikker og foranstaltninger som led i sin integrerede nationale energi- og klimaplan, efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplan og de respektive statusrapporter, der meddeles i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.</p> <p>6. Medlemsstaterne tilskynder de regionale og lokale myndigheder til at udarbejde lokale varme- og køleplaner — som minimum i kommuner med en befolkning på over 50 000 indbyggere. Disse planer bør som minimum:</p> <p>a) være baseret på oplysningerne og dataene i de omfattende vurderinger, der er foretaget i henhold til stk. 1, og anslå og kortlægge potentialet for at øge dels energieffektiviteten, herunder gennem genvinding af spildvarme, og dels vedvarende energi til opvarmning og køling i det pågældende område</p>

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>b) indeholde en strategi for udnyttelse af det afdækkede potentiale i henhold til stk. 6, litra a)</p> <p>c) udarbejdes under medvirken af alle relevante regionale eller lokale interessenter, og den brede offentligheds deltagelse sikres</p> <p>d) tage hensyn til lokalsamfundenes og talrige lokale eller regionale administrative enheders eller regioners fælles behov</p> <p>e) omfatte overvågning af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af de udpegede politikker og foranstaltninger.</p>	<p>b) indeholde en strategi for udnyttelse af det afdækkede potentiale i henhold til stk. 6, litra a)</p> <p>c) udarbejdes under medvirken af alle relevante regionale eller lokale interessenter, og den brede offentligheds deltagelse sikres</p> <p>d) tage hensyn til lokalsamfundenes og talrige lokale eller regionale administrative enheders eller regioners fælles behov</p> <p>e) omfatte overvågning af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af de udpegede politikker og foranstaltninger.</p>
<p>Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for opvarmning og køling, den omfattende vurdering samt politikker og foranstaltninger.</p>	<p>Medlemsstaterne og de relevante lokale og regionale myndigheder sikrer, at offentligheden gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for opvarmning og køling, den omfattende vurdering samt politikker og foranstaltninger.</p>
<p>Til dette formål udarbejder medlemsstaterne anbefalinger, der støtter de regionale og lokale myndigheders gennemførelse af politikker og foranstaltninger inden for energieffektiv opvarmning og køling, der er baseret på vedvarende energi, på regionalt og lokalt plan ved at udnytte det afdækkede potentiale. Medlemsstaterne støtter i videst muligt omfang de regionale og lokale myndigheder med alle midler, herunder finansiel støtte og tekniske støtteordninger.</p>	<p>Til dette formål udarbejder medlemsstaterne anbefalinger, der støtter de regionale og lokale myndigheders gennemførelse af politikker og foranstaltninger inden for energieffektiv opvarmning og køling, der er baseret på vedvarende energi, på regionalt og lokalt plan ved at udnytte det afdækkede potentiale. Medlemsstaterne støtter i videst muligt omfang de regionale og lokale myndigheder med alle midler, herunder finansiel støtte og tekniske støtteordninger.</p>

Anbefalet ændring 44

Artikel 23, stk. 6

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>Til dette formål udarbejder medlemsstaterne anbefalinger, der støtter de regionale og lokale myndigheders gennemførelse af politikker og foranstaltninger inden for energieffektiv opvarmning og køling, der er baseret på vedvarende energi, på regionalt og lokalt plan ved at udnytte det afdækkede potentiale. Medlemsstaterne støtter i videst muligt omfang de regionale og lokale myndigheder med alle midler, herunder finansiel støtte og tekniske støtteordninger.</p>	<p>Til dette formål udarbejder medlemsstaterne anbefalinger, der støtter de regionale og lokale myndigheders gennemførelse af politikker og foranstaltninger inden for energieffektiv opvarmning og køling, der er baseret på vedvarende energi, på regionalt og lokalt plan ved at udnytte det afdækkede potentiale. Medlemsstaterne støtter i videst muligt omfang de regionale og lokale myndigheder med alle midler, herunder finansiel støtte og tekniske støtteordninger. Medlemsstaterne sikrer, at opvarmnings- og køleplanerne er i overensstemmelse med andre lokale klima-, energi- og miljøplanlægningskrav med hensyn til indhold og datoer for at undgå dobbeltarbejde og administrative byrder for lokale og regionale myndigheder og tilskynde til en effektiv gennemførelse af planerne.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 45

Artikel 23, stk. 6a (nyt punkt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>6a. Lokale opvarmnings- og køleplaner kan gennemføres i fællesskab af en gruppe af flere nabokommuner, hvis den geografiske og administrative kontekst samt varme- og køleinfrastrukturen er hensigtsmæssig.</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 46

Artikel 23, stk. 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>d.a) i) vurdere den vigtige rolle, der spilles af VE-fællesskaber og andre forbrugerledede initiativer, som kan bidrage aktivt til gennemførelsen af lokale opvarmnings- og kølingsprojekter</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 47

Artikel 23, stk. 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>d.a) ii) vurdere, hvordan gennemførelsen af de identificerede politikker og foranstaltninger kan finansieres, og tilvejebringe finansielle mekanismer, herunder direkte EU-finansiering, der gør det muligt for lokale og regionale myndigheder og de enkelte forbrugere at gå over til opvarmning og køling baseret på vedvarende energi</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 48

Artikel 24

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. For at øge primærenergieffektiviteten og andelen af vedvarende energi i varme- og køleforsyningen forstås ved et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem et system, der opfylder følgende kriterier:	1. For at øge primærenergieffektiviteten og andelen af vedvarende energi i varme- og køleforsyningen forstås ved et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem et system, der opfylder følgende kriterier:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a. indtil den 31. december 2025 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi, 50 % spildvarme, 75 % kraftvarme eller 50 % af en kombination af energi og varme af den nævnte art	a. indtil den 31. december 2029 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi, 50 % spildvarme, 75 % kraftvarme eller 50 % af en kombination af energi og varme af den nævnte art
b. fra den 1. januar 2026 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi, 50 % spildvarme, 80 % højeffektiv kraftvarme eller mindst en kombination af denne type termisk energi, der tilføres nettet, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 5 %, og den samlede andel af vedvarende energi, spildvarme eller højeffektiv kraftvarme udgør mindst 50 %	b. fra den 1. januar 2030 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi, 50 % spildvarme, 80 % højeffektiv kraftvarme eller mindst en kombination af denne type termisk energi, der tilføres nettet, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 5 %, og den samlede andel af vedvarende energi, spildvarme eller højeffektiv kraftvarme udgør mindst 50 %
c. fra den 1. januar 2035 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 20 %	c. fra den 1. januar 2035 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 20 %
d. fra den 1. januar 2045 et system, der anvender mindst 75 % vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 40 %	d. fra den 1. januar 2045 et system, der anvender mindst 75 % vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 40 %
e. fra den 1. januar 2050 et system, der udelukkende anvender vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 60 %.	e. fra den 1. januar 2050 et system, der udelukkende anvender vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 60 %.

Begrundelse

Fremme af kraftvarmeløsninger som mere energieffektive bør prioriteres i forbedringsforanstaltninger for fjernvarme. En så hurtig ændring af definitionen af et effektivt fjernvarmesystem ville betyde, at en stor del af de enheder og net, der i øjeblikket moderniseres, ikke ville opfylde kriterierne inden for den tid, det tager at afskrive løsningerne, og det ville ikke være muligt at opnå finansiering til yderligere modernisering og investeringer i nye energikilder. En dynamisk ændring på dette område kan også resultere i en ukontrolleret stigning i omkostningerne til at levere energi fra fjernvarmenet, hvilket kan resultere i mindre interesse fra forbrugerne i at anvende disse systemer og en tilbagevenden til mindre effektive lokale varmekilder, der ikke kan styres med hensyn til CO₂- og støvemissioner.

Generelt bør teknologier og brændstoffer, der anvendes i fjernvarmesystemer, i princippet ikke udelukke muligheden for rapportering og finansiering af besparelser som følge af energieffektivitetsforanstaltninger.

Anbefalet ændring 49

Artikel 26, stk.1, første led

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af deltagelse i sådanne uddannelsesprogrammer, navnlig for små og mellemstore virksomheder, mikrovirksomheder og selvstændige.</i>

Anbefalet ændring 50

Artikel 26, stk. 1b

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>1b. Kommissionen opretter en central platform til støtte og deling af viden om sikringen af et passende niveau af kvalificerede fagfolk til at nå EU's klima- og energimål senest 12 måneder efter dette direktivs ikrafttræden. Platformen samler medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter, uddannelsesinstitutioner, den akademiske verden og andre relevante interessenter for at fremme bedste praksis med henblik på at sikre flere fagfolk inden for energieffektivitet samt omskoling og opkvalificering af fagfolk med henblik på at opfylde markedets behov og forbinde udfordringen med igangværende EU-initiativer såsom Den Sociale Klimafond, Erasmus+ og det nye europæiske Bauhaus.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 51

Artikel 27, underafsnit 4 og 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer til at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne i forbindelse med renovering af store bygninger. Ved renoveringer af store erhvervsbygninger med et nettoetageareal på over 1 000 m² sikrer medlemsstaterne, at de offentlige organer vurderer gennemførligheden af at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne.</p> <p>Medlemsstaterne kan tilskynde offentlige organer til at kombinere kontrakter om energimæssig ydeevne med udvidede energitjenester, herunder efterspørgselsreaktion og lagring.</p> <p>5. Medlemsstaterne skal støtte den offentlige sektor med at tage imod tilbud om energitjenester, navnlig i forbindelse med renovering af bygninger ved at tilvejebringe:</p>	<p>4. Medlemsstaterne tilskynder lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer til at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne i forbindelse med renovering af store bygninger. Ved renoveringer af store erhvervsbygninger med et nettoetageareal på over 1 000 m² sikrer medlemsstaterne, at de offentlige organer vurderer gennemførligheden af at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne.</p> <p>Medlemsstaterne kan tilskynde lokale og regionale myndigheder og andre offentlige organer til at kombinere kontrakter om energimæssig ydeevne med udvidede energitjenester, herunder efterspørgselsreaktion og lagring.</p> <p>5. Medlemsstaterne skal støtte den offentlige sektor, herunder særligt de lokale og regionale myndigheder, med at tage imod tilbud om energitjenester, navnlig i forbindelse med renovering af bygninger ved at tilvejebringe:</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) standardkontrakter i forbindelse med indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, der mindst omfatter de i bilag XIII anførte punkter og tage hensyn til de tilgængelige europæiske eller internationale standarder, tilgængelige udbudsretningslinjer og Eurostats vejledning om den statistiske behandling af kontrakter om energimæssig ydeevne i offentlige regnskaber</p> <p>b) oplysninger om bedste praksis vedrørende indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, herunder, hvis den forefindes, en cost-benefit-analyse på grundlag af en livscyklustilgang</p> <p>c) offentliggørelse af en database over gennemførte og igangværende projekter om indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, som omfatter de forventede og opnåede energibesparelser.</p>	<p>a) standardkontrakter i forbindelse med indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, der mindst omfatter de i bilag XIII anførte punkter og tage hensyn til de tilgængelige europæiske eller internationale standarder, tilgængelige udbudsretningslinjer og Eurostats vejledning om den statistiske behandling af kontrakter om energimæssig ydeevne i offentlige regnskaber</p> <p>b) oplysninger om bedste praksis vedrørende indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, herunder, hvis den forefindes, en cost-benefit-analyse på grundlag af en livscyklustilgang</p> <p>c) offentliggørelse af en database over gennemførte og igangværende projekter om indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, som omfatter de forventede og opnåede energibesparelser.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 52

Artikel 28

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF letter medlemsstaterne oprettelsen af finansieringsfaciliteter eller anvendelsen af eksisterende faciliteter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at maksimere fordelene ved en flerstrengt finansiering og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk støtte.</p> <p>2. Kommissionen bistår i givet fald direkte eller gennem de europæiske finansielle institutioner medlemsstaterne med oprettelsen af finansieringsfaciliteter og faciliteter rettet mod projektudviklingsbistand på nationalt, regionalt eller lokalt niveau med henblik på at øge investeringerne i energieffektiviteten i forskellige sektorer, samt styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, bl.a. ved at integrere et ligestillingsperspektiv, således at ingen lades i stikken.</p>	<p>1. Med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF letter medlemsstaterne oprettelsen af finansieringsfaciliteter eller anvendelsen af eksisterende faciliteter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at maksimere fordelene ved en flerstrengt finansiering og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk støtte.</p> <p>2. Kommissionen bistår i givet fald direkte eller gennem de europæiske finansielle institutioner medlemsstaterne med oprettelsen af finansieringsfaciliteter og faciliteter rettet mod projektudviklingsbistand på nationalt, regionalt eller lokalt niveau med henblik på at øge investeringerne i energieffektiviteten i forskellige sektorer, samt styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, bl.a. ved at integrere et ligestillingsperspektiv, således at ingen lades i stikken.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger, hvormed det sikres, at finansielle institutioner tilbyder energieffektive udlånsprodukter, f.eks. grønne realkreditlån og grønne lån, sikrede og usikrede, bredt og uden forskelsbehandling, og at disse er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger. Medlemsstaterne sørger for, at banker og andre finansielle institutioner får oplysninger om mulighederne for at deltage i finansieringen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder gennem oprettelse af offentlig-private partnerskaber.</p> <p>4. Kommissionen fremmer udvekslingen af bedste praksis mellem de kompetente nationale eller regionale myndigheder eller organer, f.eks. via årlige møder mellem tilsynsorganerne, offentlige databaser med oplysninger om medlemsstaternes gennemførelse af foranstaltninger samt landesammenligninger.</p> <p>5. For at mobilisere privat finansiering til energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU fører Kommissionen en dialog med både offentlige og private finansielle institutioner for at tilrettelægge mulige foranstaltninger, den kan træffe.</p> <p>6. De i stk. 4 omhandlede foranstaltninger omfatter følgende elementer:</p> <p>a) mobilisering af kapitalinvesteringer i energieffektivitet i lyset af energibesparelsers bredere virkninger</p> <p>b) sikring af bedre data vedrørende energi- og finansieringsmæssig ydeevne ved at:</p> <p>i) undersøge yderligere, hvordan investeringer i energieffektivitet forbedrer de underliggende aktivers værdi</p> <p>ii) støtte undersøgelser, der skal vurdere monetariseringen af ikkeenergirelaterede fordele ved investeringer i energieffektivitet.</p>	<p>3. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger, hvormed det sikres, at finansielle institutioner tilbyder energieffektive udlånsprodukter, f.eks. grønne realkreditlån og grønne lån, sikrede og usikrede, samt finansiell støtte til erhvervelse af eller adgang til offentlig transport og nulemissionstransportformer, bredt og uden forskelsbehandling, og at disse er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger. Medlemsstaterne sørger for, at banker og andre finansielle institutioner får oplysninger om mulighederne for at deltage i finansieringen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder gennem oprettelse af offentlig-private partnerskaber.</p> <p>4. Kommissionen fremmer udvekslingen af bedste praksis mellem de kompetente nationale, regionale eller lokale myndigheder eller organer, f.eks. via årlige møder mellem tilsynsorganerne, offentlige databaser med oplysninger om medlemsstaternes gennemførelse af foranstaltninger samt landesammenligninger.</p> <p>5. For at mobilisere privat finansiering til energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU fører Kommissionen en dialog med både offentlige og private finansielle institutioner for at tilrettelægge mulige foranstaltninger, den kan træffe.</p> <p>6. De i stk. 4 omhandlede foranstaltninger omfatter følgende elementer:</p> <p>a) mobilisering af kapitalinvesteringer i energieffektivitet i lyset af energibesparelsers bredere virkninger</p> <p>b) sikring af bedre data vedrørende energi- og finansieringsmæssig ydeevne ved at:</p> <p>i) undersøge yderligere, hvordan investeringer i energieffektivitet forbedrer de underliggende aktivers værdi</p> <p>ii) støtte undersøgelser, der skal vurdere monetariseringen af ikkeenergirelaterede fordele ved investeringer i energieffektivitet.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>7. Med henblik på at mobilisere privat finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering skal medlemsstaterne, når de gennemfører dette direktiv:</p> <p>a) overveje metoder til at gøre bedre brug af energisyn i henhold til artikel 11 for at påvirke beslutningstagning</p> <p>b) gøre optimal brug af de muligheder og redskaber, der er til rådighed via Unionens budget, og som foreslås i initiativet om intelligent finansiering til intelligente bygninger og i Kommissionens meddelelse med titlen »renoveringsbølgen«.</p> <p>8. Kommissionen yder senest den 31. december 2024 vejledning til medlemsstaterne og markedsaktørerne om, hvordan private investeringer kan frigøres.</p> <p>Vejledningen har til formål at hjælpe medlemsstaterne og markedsaktørerne med at udvikle og gennemføre deres investeringer i energieffektivitet i de forskellige EU-programmer, og der vil blive foreslået passende finansielle mekanismer og løsninger med en kombination af tilskud, finansielle instrumenter og projektudviklingsstøtte med henblik på at opskalere eksisterende initiativer og anvende EU-finansiering som en katalysator til at mobilisere og udløse privat finansiering.</p> <p>9. Medlemsstaterne kan oprette en national energisparefond. Formålet med denne fond skal være at gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder foranstaltninger i medfør af artikel 8, stk. 3, og artikel 22 som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, samt at gennemføre nationale foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at støtte medlemsstaterne i at yde deres nationale energieffektivitetsbidrag og deres vejledende forløb som nævnt i artikel 4, stk. 2. Den nationale energisparefond kan finansieres med indtægter fra kvoteauktioner i henhold til EU's emissionshandelssystem for bygnings- og transportsektoren.</p> <p>10. Medlemsstaterne kan tillade, at de offentlige myndigheder opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk.1, ved hjælp af årlige bidrag til den nationale energisparefond svarende til det investeringsbeløb, der er nødvendigt for at opfylde disse forpligtelser.</p>	<p>7. Med henblik på at mobilisere privat finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering skal medlemsstaterne, når de gennemfører dette direktiv:</p> <p>a) overveje metoder til at gøre bedre brug af energisyn i henhold til artikel 11 for at påvirke beslutningstagning</p> <p>b) gøre optimal brug af de muligheder og redskaber, der er til rådighed via Unionens budget, og som foreslås i initiativet om intelligent finansiering til intelligente bygninger og i Kommissionens meddelelse med titlen »renoveringsbølgen«.</p> <p>8. Kommissionen yder senest den 31. december 2024 vejledning til medlemsstaterne og markedsaktørerne om, hvordan private investeringer kan frigøres.</p> <p>Vejledningen har til formål at hjælpe medlemsstaterne, regionerne, de lokale myndigheder og markedsaktørerne med at udvikle og gennemføre deres investeringer i energieffektivitet i de forskellige EU-programmer, og der vil blive foreslået passende finansielle mekanismer og løsninger med en kombination af tilskud, finansielle instrumenter og projektudviklingsstøtte med henblik på at opskalere eksisterende initiativer og anvende EU-finansiering som en katalysator til at mobilisere og udløse privat finansiering.</p> <p>9. Medlemsstaterne kan oprette en national energisparefond. Formålet med denne fond skal være at gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder foranstaltninger i medfør af artikel 8, stk. 3, og artikel 22 som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, samt at gennemføre nationale foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at støtte medlemsstaterne i at yde deres nationale energieffektivitetsbidrag og deres vejledende forløb som nævnt i artikel 4, stk. 2. Den nationale energisparefond kan finansieres med indtægter fra kvoteauktioner i henhold til EU's emissionshandelssystem for bygnings- og transportsektoren.</p> <p>10. Medlemsstaterne kan tillade, at de offentlige myndigheder opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk.1, ved hjælp af årlige bidrag til den nationale energisparefond svarende til det investeringsbeløb, der er nødvendigt for at opfylde disse forpligtelser.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>11. Medlemsstaterne kan fastsætte, at forpligtede parter kan opfylde deres forpligtelser i artikel 9, stk. 1 og 4, ved at yde et årligt bidrag til den nationale energisparefond, der svarer til de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse forpligtelser.</p> <p>12. Medlemsstaterne kan anvende deres indtægter fra de årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF til udvikling af innovativ finansiering med henblik på forbedringer af energieffektiviteten.</p>	<p>11. Medlemsstaterne kan fastsætte, at forpligtede parter kan opfylde deres forpligtelser i artikel 9, stk. 1 og 4, ved at yde et årligt bidrag til den nationale energisparefond, der svarer til de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse forpligtelser.</p> <p>12. Medlemsstaterne kan anvende deres indtægter fra de årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF til udvikling af innovativ finansiering med henblik på forbedringer af energieffektiviteten.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 53

Bilag IV

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I forbindelse med ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner om indkøb af produkter, tjenesteydelser, bygninger og anlægsarbejder skal de foretage sig følgende:</p> <p>[...]</p> <p>d) Den køber kun dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstofeffektivitetsklasse som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740. Dette krav hindrer ikke offentlige organer i at købe dæk i den højeste vådgrebsklasse eller klasse for afgivelse af rullestøj til omgivelserne, hvis sikkerheds- eller sundhedshensyn berettiger det.</p> <p>[...]</p> <p>f) Den køber eller indgår kun nye lejeaftaler for bygninger, der som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2010/31/EU, medmindre formålet med købet er:</p> <p>[...]</p>	<p>I forbindelse med ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner om indkøb af produkter, tjenesteydelser, eller bygninger og anlægsarbejder skal de i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomiske gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed samt tilstrækkelig konkurrence foretage sig følgende:</p> <p>[...]</p> <p>d) Den køber kun dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstofeffektivitetsklasse som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740. Dette krav skal dog være afbalanceret med hensyn til vinterforhold i høj vådgrebsklasse og klasse for afgivelse af rullestøj til omgivelserne, hvis sikkerheds- eller sundhedshensyn berettiger det.</p> <p>[...]</p> <p>f) Den køber eller indgår kun nye lejeaftaler for bygninger, der som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2010/31/EU, eller andre krav til eksisterende bygninger eller dybere renovering, der er passende for medlemsstaterne medmindre formålet med købet er:</p> <p>[...]</p>

Begrundelse

Hensyn bør tages i alle dimensioner af bæredygtighed og derved også i EED. Vinterforhold bør også tages i betragtning for dæk. Minimum energipræstationskrav er ifølge EPBD ikke et passende niveau for krav vedr. renovering, da de er defineret forskelligt i medlemsstaterne.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. er enig med Kommissionen i, at energieffektivitet spiller en afgørende rolle med hensyn til at opnå klimaneutralitet senest i 2050, forbedre energiforsynings sikkerheden og mindske EU's afhængighed af importerede brændstoffer, hvilket navnlig er vigtigt nu i betragtning af den nuværende krise med hensyn til energipriserne, som er blevet stærkt påvirket af krigen i Ukraine;
2. glæder sig over de foreslåede ændringer af de eksisterende bestemmelser i direktivet om energieffektivitet og understreger, at disse ændringer burde styrke den retlige ramme og give flere muligheder for at udnytte potentialet for forbedringer af energieffektiviteten i overensstemmelse med klimaloven, der gennemføres på nationalt, regionalt eller lokalt plan;
3. gentager, at tiltag på EU-plan vedrørende energieffektivitet spiller en afgørende rolle og er nødvendige for at nå målene i den grønne pagt. Udvalget understreger, at denne indsats naturligvis skal gennemføres på nationalt, regionalt eller lokalt plan, og glæder sig derfor over den øgede anerkendelse af de lokale og regionale myndigheders rolle i forslaget;
4. understreger, at den igangværende energiomstilling fører til en overgang fra et energisystem, der er baseret på central produktion, til et mere decentraliseret, energieffektivt og fleksibelt system, der i vid udstrækning er baseret på vedvarende energi. Udvalget glæder sig derfor over anerkendelsen af borgernes rolle i energiomstillingen og af behovet for konstant bevidstgørelse, herunder gennem instrumenter som klimapagten. Udvalget gentager i den forbindelse, at lokale og regionale foranstaltninger spiller en afgørende rolle med hensyn til at inddrage borgerne og fremme den grønne omstilling gennem vellykket bedste praksis styret af lokalsamfundet;
5. mener, at energiunionen bør sætte borgerne i stand til at producere, forbruge, oplagre eller handle med deres egen vedvarende energi enten individuelt eller kollektivt, til at træffe energibesparende foranstaltninger, til at blive aktive deltagere på energimarkedet gennem forbrugervalg og til at give dem mulighed for sikkert og trygt at deltage i efterspørgselsreaktion. Udvalget gentager i den forbindelse sin og Europa-Parlamentets opfordring ⁽¹⁾ til at nå til enighed på EU-plan om en praktisk fælles forståelse af definitionen af »prosumenter« ⁽²⁾ gennem en deltagelsesbaseret proces, der styres af Kommissionen;
6. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder først og fremmest ejer og forvalter bygninger for at understøtte lovbundne myndigheds- og velfærdsopgaver. Bygningerne er langt mere end et redskab til at gennemføre energibesparelser. Et ufleksibelt krav om energirenovering vil derfor pålægge lokale og regionale myndigheder at gennemføre omkostningstunge anlægsprojekter, som ikke nødvendigvis har et helhedsorienteret blik på bygninger, samt er bæredygtige på mellemlang og lang sigt. Udvalget ønsker på den baggrund, at direktivet om energieffektivitet i højere grad anerkender og fokuserer på en mere effektiv og smartere brug af eksisterende offentlige bygninger som en vej til øget energieffektivitet;
7. glæder sig over den udtrykkelige henvisning til behovet for at bekæmpe energi- og mobilitetsfattigdom ved hjælp af energieffektivitetsforanstaltninger og det deraf følgende behov for, at medlemsstaterne støtter det lokale og regionale niveau i denne henseende. Udvalget anser det i den forbindelse for afgørende at begrænse de omkostninger, der i første omgang er forbundet med disse foranstaltninger til fremme af energieffektivitet. Dette gælder især for sårbare husholdninger og forbrugere;
8. glæder sig over henvisningen til konnektiviteten i landdistrikter og fjerntliggende områder, hvor de fleste indbyggere kan blive sårbare transportbrugere i forbindelse med overgangen til bæredygtig mobilitet;

⁽¹⁾ »En renoveringsbølge for Europa — grønnere bygninger, flere arbejdspladser, bedre levevilkår« (CDR-2786-2020) (EUT C 175 af 7.5.2021, s. 23).

⁽²⁾ Der findes forskellige former for prosumenter: private prosumenter, der producerer elektricitet i hjemmet — hovedsagelig ved hjælp af solcellepaneler på deres tag, borgerledede energikooperativer eller boligforeninger, kommercielle prosumenter, hvis hovedaktivitet ikke er elproduktion, og offentlige institutioner som skoler eller hospitaler.

9. understreger, at de foreslåede absolutte reduktioner af energiforbruget og det endelige energiforbrug for alle offentlige organer med 1,7 % om året vil være en enorm udfordring for de fleste medlemsstater. Det vil kræve omfattende kapacitetsopbygning med hensyn til finansiering, kompetence, vejledning, data, rapportering osv. En bred anvendelse af både eksisterende og nye transformativt teknikker og praksis er påkrævet. Udvalget opfordrer derfor til, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i processen sammen med andre relevante interessenter;

10. foreslår, at målene for energiforbrug revideres, således at de omfatter muligheden for at fastsætte kumulative energibesparelser og forbrugsmål i stedet for særskilte krav til endelig energi og primærenergi. Dette vil forbedre energieffektiviteten i hele kæden — fra produktion til transmission, distribution og slutanvendelse;

11. glæder sig over forslaget om lovgivningsmæssige krav om at renovere 3 % af den offentlige bygningsmasse på årsbasis og øjner et behov for omfattende kapacitetsopbygning gennem teknisk, økonomisk og politisk støtte og udveksling af god praksis og opfordrer til yderligere præcisering og definition af foranstaltninger og metoder vedrørende bygningsrenovering, gældende korrektionsfaktorer for forskellige bygningstyper og -karakteristika⁽³⁾ samt økonomiske ordninger på lokalt, regionalt og nationalt plan;

12. glæder sig over kundgørelsen af Den Sociale Klimafond som et middel til at afbalancere de negative virkninger for de mest sårbare husholdninger, mikrovirksomheder, små virksomheder og mobilitetsbrugere og sikre en socialt bæredygtig udvikling. Udvalget understreger, at den finansiering, der på nuværende tidspunkt er planlagt i forbindelse med revisionen af det eksisterende emissionshandelssystem, er utilstrækkelig til at sikre en omstilling, der er 100 % retfærdig, og betoner, at det bør overvejes at tildele indtægter uden for ETS vedrørende vejtransport og bygninger (ETS II) til Den Sociale Klimafond. RU foreslår, at indtægtsdelingen for Den Sociale Klimafond begynder tidligere end gennemførelsen af ETS II. Det understreges, at hvis medlovgiverne beslutter ikke at gå videre med ETS II som fastsat i Kommissionens forslag, bør det nuværende emissionshandelssystem styrkes yderligere for at tage fat på vejtransport og bygninger;

13. støtter princippet, som er forankret i den europæiske klimalov, om at alle økonomiske sektorer skal bidrage til omstillingen til klimaneutralitet og til nedbringelse af emissioner, og at EU ETS kan bidrage væsentligt hertil, hvis princippet om, at forurenere betaler, bliver udvidet til alle de sektorer, som systemet omfatter. Udvalget påpeger, at byggesektoren står for 40 % af energiforbruget i Europa. Udvalget er imidlertid af den overbevisning, at indførelse af CO₂-priser i denne sektor er et ømtåleligt emne og ikke bør føre til byrder for de mest sårbare områder og grupper af borgere i EU;

14. understreger, at en robust, men gradvist indført CO₂-pris bør sende det nødvendige signal til virksomhederne og udgøre en så omkostningseffektiv drivkraft for omstillingen som muligt, og betoner, at det kræver et effektivt samspil mellem det moderniserede EU ETS og CO₂-grænsetilpasningsmekanismen (CBAM) eventuelt i kombination med yderligere EU-støtteforanstaltninger at sikre en klimaneutral og konkurrencedygtig økonomi i EU's regioner, navnlig i regioner, hvor energiintensive industrier skal gennemgå en bæredygtig omstilling. Udvalget anbefaler på det kraftigste, at der så vidt muligt anvendes markedskompatible instrumenter, herunder finansielle instrumenter med støtte fra den flerårige finansielle ramme og NextGenerationEU;

15. støtter Kommissionens hensigt om at »sikre synergier mellem de forskellige finansieringsinstrumenter, navnlig midlerne under delt forvaltning og direkte forvaltning (såsom de centralt forvaltede programmer: Horisont Europa eller Life) samt mellem tilskud, lån og teknisk bistand for at maksimere deres løftestangeffekt for privat finansiering og deres indvirkning på opfyldelsen af målene for energieffektivitetspolitikken«. Udvalget opfordrer i denne forbindelse til, at de næste konkrete skridt tages så hurtigt som muligt, da disse er en forudsætning for en fuldstændig renovering af bygningsmassen;

16. opfordrer Kommissionen og Europa-Parlamentet til at oprette et pilotprojekt, der specifikt vedrører den vanskelige renoveringsopgave og forbedring af energieffektiviteten i historiske og/eller særlige ikoniske bygninger. De regioner eller byer, der deltager i dette pilotprojekt, vil skulle fremlægge et detaljeret koncept for renovering af en historiske eller anden ikonisk bygning efter eget valg. Efter at være blevet udvalgt til at modtage støtte, og efter at renoveringsprojektet er afsluttet, vil resultaterne af dette pilotprojekt yderligere kunne fremhæve de lokale og regionale myndigheders engagement, når det handler om at bevæge sig i retning af en energieffektiv fremtid, og tjene som tydelige eksempler for andre lokale og regionale myndigheder på, hvordan man renoverer komplekse historiske og/eller ikoniske bygninger i regioner og byer;

⁽³⁾ Bygningskarakteristika såsom alder, form, anvendelse, historisk/arkitektonisk design, ejerskab, formål, det lokale ejendomsmarked, alternativt værdi, udgifter til underleverandører og tidligere renoveringsarbejde.

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de foranstaltninger, der allerede findes inden for de retlige rammer for de forskellige programmer og finansieringsinstrumenter, der er til rådighed for byer og regioner, anvendes fuldt ud. I lyset af den ekstra indsats med hensyn til energieffektivitet, som de lokale og regionale myndigheder anmodes om at gøre, er det afgørende, at byer og regioner har let adgang til de forskellige programmer og finansieringsinstrumenter. Dette øgede pres på de lokale og regionale myndigheder kan f.eks. tages i betragtning, når man ser på støtteberettigelsespointene i forbindelse med vurderingen af ansøgninger om støtte;
18. beklager revisionens manglende ambitioner om at fastsætte klare mål for grønne og cirkulære offentlige indkøb. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder at udvikle klare, almindeligt gældende og detaljerede procedurer for energieffektivitet og bæredygtighed i forbindelse med offentlige indkøb for at undgå reglen om, at den laveste pris prioriteres;
19. understreger, at energieffektivitet, navnlig i relation til erhvervslivet, herunder særligt fremstillingssektoren, bør tages i betragtning sideløbende med forbrugsloftet, som i højere grad gælder for husholdningerne;
20. understreger, at anvendelsen af fjernvarme og kølingssystemer baseret på kraftvarmeanheder er den mest effektive metode til at forbedre luftkvaliteten og øge energieffektiviteten i brændselsforbruget. Udvalget støtter derfor fremme af kombineret kraftvarmeproduktion og effektiv anvendelse af spildvarme (herunder kommunalt affald), hvor dette er uundgåeligt, i overensstemmelse med princippet om cirkularitet. Udvalget anerkender spildvarmens potentiale for at supplere gas/vedvarende løsninger, men bemærker samtidig, at det er vigtigt at begrænse dens udledning i lyset af dens bidrag til den globale opvarmning. Desuden bør udnyttelsen af spildvarme fra industri, datacentre og andre samfundsaktiviteter være en supplerende foranstaltning, da det ikke er uden miljøpåvirkninger, og vedvarende energi stadig er i begrænset udbud;
21. glæder sig over, at der er en klar tidsplan for indførelse af effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer. Der skal dog sikres tilstrækkelig fleksibilitet, således at opvarmnings- og kølingssystemerne kan tilpasses områdets regionale og lokale særlige forhold og behov;
22. anerkender de lokale og regionale energiagenturers rolle som et effektivt redskab til at fremme energieffektivitet i hele EU og opfordrer Kommissionen til at støtte deres aktiviteter gennem et målrettet netværk og særlige midler;
23. er enig med hensyn til det retsgrundlag, som Kommissionen angiver for EU's kompetence på dette område. I henhold til artikel 194 i EUF-traktaten har EU kompetence til at træffe foranstaltninger til bl.a. at fremme energieffektiviteten. Udvalget mener derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, forudsat at det respekterer princippet om lokalt selvstyre, der er nedfældet i EU-traktatens artikel 4, og at der foretages ovenstående ændringer. Foranstaltninger til bekæmpelse af energifattigdom skal baseres på artikel 151 i EUF-traktaten. Regionsudvalget anser det for berettiget at opstille og håndhæve et EU-mål for energieffektivitet. Vurderingen af, om proportionalitetsprincippet er overholdt, falder positivt ud.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ændring af direktivet om vedvarende energi i lyset af de nye klimamål for 2030

(2022/C 301/16)

Ordfører:	Andries GRYFFROY (BE/EA), medlem af en regional forsamling: Det flamske parlament
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 COM(2021) 557 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Kommissionen udsteder i overensstemmelse med nærhedsprincippet retningslinjer til medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om gode tilladelsesprocedurer og om mekanismer til fremskyndelse af de eksisterende procedurer for at gøre det lettere at overholde tidsfristerne for udstedelse af tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder samt de aktiver, der er nødvendige for deres tilslutning til nettet. Disse retningslinjer udstedes senest seks måneder efter vedtagelsen af direktiv 2021/0218 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 (2021/0218 (COD)).</i>

Begrundelse

Forsinkelser i tilladelsesprocedurerne hæmmer en effektiv udrulning af projekter for vedvarende energi og gør det vanskeligt at opfylde 2030-målene for vedvarende energi.

Anbefalet ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Produktion af vedvarende energi har en stærk lokal dimension.</i></p> <p><i>Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne inddrager de lokale og regionale myndigheder fuldt ud i planlægningen og gennemførelsen af de nationale klimaforanstaltninger, sikrer direkte adgang til finansiering og overvåger, hvordan de vedtagne foranstaltninger skrider frem. Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant, integrere de lokale og regionale bidrag i de nationale energi- og klimaplaner. Forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen bør revideres i overensstemmelse hermed.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Forslag til direktiv

Betragtning (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Kommissionen og medlemsstaterne bør støtte de lokale og regionale tilsagn og fremme en bottom-up-tilgang for at nå målene i den europæiske grønne pagt, først og fremmest for at sikre større udbredelse af vedvarende energikilder: Dette vil ikke blot bidrage til at nå EU's klimamål, men også understøtte EU's indsats for at opnå bedre forsyningssikkerhed i energisystemet.</i></p> <p><i>Såvel de lokale og regionale klimaplaner, der allerede findes, som dem, der er ved at blive udviklet i overensstemmelse med lovgivningen, f.eks. netværk som EU's borgmesterpagt samt relevante EU-initiativer som klimapagten, EU-missionen om klimaneutrale og intelligente byer, C40-netværket m.fl. fremmer foranstaltninger, der forvaltes på flere niveauer, og spiller en væsentlig rolle med hensyn til at øge de lokale ambitioner og optrappe den lokale indsats, derved at de inddrager borgerne, lokale aktører og de sektorer, der berøres af klimapolitikkerne.</i></p>

Anbefalet ændring 4

Forslag til direktiv

Betragtning (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>VE-fællesskaber er et vigtigt redskab til at fremme udbredt anvendelse af vedvarende energikilder og få decentraliseret og sikret energisystemet og samtidig tilvejebringe lokale økonomiske og sociale fordele.</i></p> <p><i>Initiativer til (kollektiv) egenproduktion og (kollektivt) egetforbrug i bygninger og i lokalområder bør fremmes ved at gøre det nemmere at opnå tilladelse, fjerne faktorer, som hindrer adgangen til nettet, reducere netgebyrerne og optrappe udrulningen af f.eks. solvarme-, solcelle-, vind- og jordvarmeteknologi.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 5

Forslag til direktiv

Betragtning (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Medlemsstaterne foretager en vurdering af hindringerne for udviklingen af VE-fællesskaber som anført i artikel 22 i det reviderede direktiv om vedvarende energi (EU) 2018/2001 (RED II).</i></p> <p><i>Kommissionen bistår medlemsstaterne for at sikre en rettidig gennemførelse af direktivet, sammenhæng med de nationale retlige rammer og inddragelse af de regionale og lokale myndigheder.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 6

Forslag til direktiv

Betragtning 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ fastsætter et bindende EU-mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder skal udgøre mindst 32 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug senest i 2030. I henhold til klimaplanen skal andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug øges til 40 % senest i 2030 for at nå Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner. Derfor er det nødvendigt at hæve det mål, der er fastsat i artikel 3 i nævnte direktiv.</p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).</p>	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ fastsætter et bindende EU-mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder skal udgøre mindst 32 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug senest i 2030. I henhold til klimaplanen skal andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug øges til mindst 40 % senest i 2030 for at nå Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner. Derfor er det nødvendigt at hæve det mål, der er fastsat i artikel 3 i nævnte direktiv.</p> <p><i>For at bidrage til større energiforsyningsikkerhed og sikre en hurtigere og omkostningseffektiv overgang til nul-emissioner vil Kommissionen i samarbejde med Det Europæiske Regionsudvalg fremsætte et forslag om at øge emissionsmålene i direktivets artikel 3 yderligere med forbehold af en grundig konsekvensanalyse, herunder af den territoriale dimension.</i></p> <p>⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).</p>

Anbefalet ændring 7

Forslag til direktiv

Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Den særlige situation i regionerne i den yderste periferi, som anerkendes i EUF-traktatens artikel 349 og 174, forudsætter en målrettet tilgang. Disse regioner, der ofte er kendetegnet ved isolerede systemer og afhængighed af fossile brændstoffer, oplever ved højere energiproduktion omkostninger til lagring og har brug for støtte til at udnytte potentialet i den lokale produktion af vedvarende energi.</i></p>

Begrundelse**Anbefalet ændring 8**

Forslag til direktiv

Betragtning (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Kommissionen udsteder i overensstemmelse med nærhedsprincippet retningslinjer til medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om gode tilladelsesprocedurer og om mekanismer til fremskyndelse af de eksisterende procedurer for at gøre det lettere at overholde tidsfristerne for udstedelse af tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder samt de aktiver, der er nødvendige for deres tilslutning til nettet. Disse retningslinjer udstedes senest seks måneder efter vedtagelsen af direktiv 2021/0218 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 (2021/0218 (COD)).</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 9

Forslag til direktiv

Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(5) I kraft af den hurtige vækst og stigende omkostningskonkurrenceevne inden for elproduktion fra vedvarende energikilder kan denne dække en stigende andel af energiefterspørgslen — f.eks. ved brug af varmepumper til rumopvarmning eller ved brug af industriprocesser, der foretages ved lav temperatur, elektriske køretøjer til transport eller elektriske ovne i visse industrier. Elektricitet fra vedvarende energikilder kan også anvendes til at producere syntetiske brændstoffer til forbrug i transportsektorer, der er vanskelige at dekarbonisere, såsom luftfart og søtransport. En ramme for elektrificering skal muliggøre en robust og effektiv koordinering og udvide markedsmekanismerne for at matche både udbud og efterspørgsel i rum og tid, stimulere investeringer i fleksibilitet og bidrage til at integrere store andele af variabel produktion af vedvarende energi. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at udbredelsen af elektricitet fra vedvarende energikilder fortsætter med at stige i et passende tempo for at imødekomme den stigende efterspørgsel. Med henblik herpå bør medlemsstaterne etablere en ramme, der omfatter markedskompatible mekanismer til at tackle de resterende hindringer for at have sikre og tilstrækkelige elektricitetssystemer, der er egnede til et højt niveau af vedvarende energi, samt lagringsfaciliteter, der er fuldt integreret i elektricitetssystemet. Denne ramme skal navnlig tackle de resterende hindringer, herunder ikkefinansielle hindringer, såsom utilstrækkelige digitale og menneskelige ressourcer hos myndighederne til at behandle et stigende antal ansøgninger om tilladelse.</p>	<p>(5) I kraft af den hurtige vækst og stigende omkostningskonkurrenceevne inden for elproduktion fra vedvarende energikilder kan denne dække en stigende andel af energiefterspørgslen — f.eks. ved brug af varmepumper til rumopvarmning eller ved brug af industriprocesser, der foretages ved lav temperatur, elektriske køretøjer til transport eller elektriske ovne i visse industrier. Elektricitet fra vedvarende energikilder kan også anvendes til at producere syntetiske brændstoffer til forbrug i transportsektorer, der er vanskelige at dekarbonisere, såsom luftfart og søtransport, og også i forbindelse med brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og biobrændstoffer. En ramme for elektrificering såvel som forsyningsinfrastruktur til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og biobrændstoffer skal muliggøre en robust og effektiv koordinering og udvide markedsmekanismerne for at matche både udbud og efterspørgsel i rum og tid, stimulere investeringer i fleksibilitet og bidrage til at integrere store andele af variabel produktion af vedvarende energi. Medlemsstaterne samt importstrategier, der er koordineret på EU-niveau, bør derfor sikre, at udbredelsen af elektricitet fra vedvarende energikilder fortsætter med at stige i et passende tempo for at imødekomme den stigende efterspørgsel. Med henblik herpå bør medlemsstaterne etablere en ramme, der omfatter markedskompatible mekanismer til at tackle de resterende hindringer for at have sikre og tilstrækkelige elektricitetssystemer og infrastruktur til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og biobrændstoffer, der er egnede til et højt niveau af vedvarende energi, samt lagringsfaciliteter, der er fuldt integreret i elektricitetssystemet. Denne ramme skal navnlig tackle de resterende hindringer, herunder ikkefinansielle hindringer, såsom utilstrækkelige digitale og menneskelige ressourcer hos myndighederne til at behandle et stigende antal ansøgninger om tilladelse.</p>

Begrundelse

Der gøres med tilføjelsen også opmærksom på den rolle, som biobrændstoffer og importstrategier spiller for dekarboniseringsbehovene.

Anbefalet ændring 10

Forslag til direktiv

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaternes samarbejde om at fremme vedvarende energi kan tage form af statistiske overførsler, støtteordninger eller fælles projekter. Det giver mulighed for omkostningseffektiv udbredelse af vedvarende energi i hele Europa og bidrager til markedsintegration. På trods af dets potentiale har samarbejdet været meget begrænset, hvilket har ført til suboptimale resultater for effektiviteten med hensyn til forøgelse af vedvarende energi.</p> <p>Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at afprøve samarbejdet ved at gennemføre et pilotprojekt. Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi, der er oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294, vil opfylde denne forpligtelse for de involverede medlemsstater.</p>	<p>Medlemsstaternes samarbejde om at fremme vedvarende energi, hvor de lokale og regionale myndigheder kan inddrages, kan tage form af statistiske overførsler, støtteordninger eller fælles projekter. Det giver mulighed for omkostningseffektiv udbredelse af vedvarende energi i hele Europa og bidrager til markedsintegration. På trods af dets potentiale har samarbejdet været meget begrænset, især i grænseoverskridende regioner, hvilket har ført til suboptimale resultater for så vidt angår omkostningseffektivitet og effektiviteten med hensyn til forøgelse af vedvarende energi.</p> <p>Projekter vedrørende intelligente net i grænseregioner, herunder grænseoverskridende udveksling af elektricitet på mellemspændingsniveau, kan tilføre en stor merværdi til den grænseoverskridende tilgang, da de skaber mulighed for større ressourceoptimering, konnektivitet, fleksibilitet og modstandsdygtighed i elenergisystemerne og tilvejebringer samfundsmæssige fordele for de involverede lokalsamfund, og endelig bidrager de til energiforsyningsikkerheden i EU.</p> <p>Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at afprøve samarbejdet ved at gennemføre pilotprojekter ud over dem, der er planlagt inden for TEN-E samarbejdet. Et af dem skal være i en grænseoverskridende region. Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi, der er oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294, vil opfylde denne forpligtelse for de involverede medlemsstater.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 11

Forslag til direktiv

Betragtning 7a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>De lokale og regionale myndigheder spiller en meget vigtig rolle i et integreret og decentralt energisystem. Kommissionen vil støtte de lokale og regionale myndigheder, bl.a. i områder, i det grænseoverskridende samarbejde ved at bistå dem med at etablere samarbejds mekanismer, herunder europæiske grupper for territorielt (EGTS'er). Et tættere samarbejde mellem EU og medlemsstaterne og yderligere investeringer i forskning, udvikling og innovation, f.eks. til fremme af EU-missioner, vil tilføre den betydelige merværdi, der er nødvendig for at nå målene i dette direktiv i hele EU.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 12

Forslag til direktiv

Betragtning 7b (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Midler fra europæiske finansieringsmekanismer som Connecting Europe-faciliteten og innovationsfonden kan også bruges til at finansiere mindre grænseoverskridende samarbejdsprojekter og grænseoverskridende sammenkobling mellem medlemsstater og regioner.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 13

Forslag til direktiv

Betragtning 7c (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Nøjagtige data og oplysninger er nødvendige for at sikre omstillingen til et energisystem, der er baseret på vedvarende teknologier på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Disse data kan indhentes via forskellige kilder, lige fra intelligente enheder til jordobservationssystemer som Copernicus.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 14

Forslag til direktiv

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Strategien for vedvarende offshoreenergi indfører et ambitiøst mål på en offshorevindeeffekt på 300 GW og en havenergivindeeffekt på 40 GW i alle Unionens havområder inden 2050. For at sikre denne ændring vil medlemsstaterne være nødt til at samarbejde på tværs af grænserne på havområdeplan. Medlemsstaterne bør derfor i fællesskab definere den mængde offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal anvendes inden for hvert havområde senest i 2050, med mellemliggende mål i 2030 og 2040. Disse målsætninger bør afspejles i de ajourførte nationale energi- og klimaplaner, der vil blive forelagt i 2023 og 2024 i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Ved fastsættelsen af mængden bør medlemsstaterne tage hensyn til potentialet for vedvarende offshoreenergi i hvert havområde, miljøbeskyttelse, klimatilpasning og andre anvendelser af havet samt Unionens dekarboniseringsmål. Desuden bør medlemsstaterne i stigende grad overveje muligheden for at kombinere offshoreproduktion af vedvarende energi med transmissionslinjer, der sammenkobler flere medlemsstater, i form af hybride projekter eller på et senere tidspunkt et mere formasket net. Dette vil gøre det muligt for elektricitet at strømme i forskellige retninger og dermed maksimere den socioøkonomiske velfærd, optimere infrastrukturomkostningerne og muliggøre en mere bæredygtig udnyttelse af havet.</p>	<p>Strategien for vedvarende offshoreenergi indfører et ambitiøst mål på en offshorevindeeffekt på 300 GW og en havenergivindeeffekt på 40 GW i alle Unionens havområder inden 2050. For at sikre denne ændring vil medlemsstaterne eller de kompetente lokale og regionale myndigheder være nødt til at samarbejde på tværs af grænserne på havområdeplan. Medlemsstaterne bør derfor i fællesskab definere og afsætte tilstrækkelig plads i deres maritime fysiske planlægning til den mængde offshoreproduktion af vedvarende energi og tilhørende infrastruktur, der skal anvendes inden for hvert havområde senest i 2030, 2040 og 2050. Disse målsætninger bør afspejles i de ajourførte nationale energi- og klimaplaner, der vil blive forelagt i 2023 og 2024 i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Ved fastsættelsen af mængden bør medlemsstaterne tage hensyn til potentialet for vedvarende offshoreenergi i hvert havområde, beskyttelse af miljøet og biodiversiteten, klimatilpasning og andre anvendelser af havet samt Unionens dekarboniseringsmål. Desuden bør medlemsstaterne i stigende grad overveje muligheden for at kombinere offshoreproduktion af vedvarende energi med lagringsystemer og transmissionslinjer, der sammenkobler flere medlemsstater, i form af hybride projekter eller på et senere tidspunkt et mere formasket net. Dette vil gøre det muligt for elektricitet at strømme i forskellige retninger og dermed maksimere den socioøkonomiske velfærd, optimere infrastrukturomkostningerne og muliggøre en mere bæredygtig udnyttelse af havet.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 15

Forslag til direktiv

Betragtning 19

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Distribuerede lagringsaktiver, såsom husholdningsbatterier og batterier til elektriske køretøjer, har potentiale til at tilbyde betydelige fleksibilitets- og balanceringsydelse til nettet gennem aggregering. For at lette udviklingen af sådanne tjenester bør de lovgivningsmæssige bestemmelser om tilslutning og drift af lagringsaktiverne, såsom takster, forpligtelsesperiode og tilslutningsspecifikationer, udformes på en sådan måde, at de ikke hæmmer potentialet i alle lagringsaktiver, herunder små og mobile, til at tilbyde fleksibilitets- og balancerings-tjenester til systemet og bidrage til yderligere udbredelse af elektricitet fra vedvarende energikilder sammenlignet med større stationære lagringsaktiver.</p>	<p>Distribuerede lagringsaktiver, såsom fællesskabs- og husholdningsbatterier og batterier til elektriske køretøjer, har potentiale til at tilbyde betydelige fleksibilitets- og balanceringsydelse til nettet gennem aggregering. For at lette udviklingen af sådanne tjenester bør de lovgivningsmæssige bestemmelser om tilslutning og drift af lagringsaktiverne, såsom takster, forpligtelsesperiode og tilslutningsspecifikationer, udformes på en sådan måde, at de ikke hæmmer potentialet i alle lagringsaktiver, herunder små og mobile, til at tilbyde fleksibilitets- og balancerings-tjenester til systemet og bidrage til yderligere udbredelse af elektricitet fra vedvarende energikilder sammenlignet med større stationære lagringsaktiver.</p>

Begrundelse

Batterier i et fællesskabssystem har vist sig at være sikrere i drift og kræver færre investeringer end husholdningsbatterier.

Anbefalet ændring 16

Forslag til direktiv

Betragtning 22

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, kan anvendes til energiformål, men også til ikke-energimæssige formål som råvare eller råmateriale i industrier som stål eller kemikalier. Anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, til begge formål udnytter deres fulde potentiale til at erstatte fossile brændstoffer, der anvendes som råmateriale, og til at reducere drivhusgasemissionerne i industrien og bør derfor indgå i et mål for anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Nationale foranstaltninger til støtte for udbredelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i industrien, bør ikke føre til nettostigninger i forureningen som følge af en øget efterspørgsel efter elproduktion, som dækkes af de mest forurenende fossile brændstoffer såsom kul, diesel, brunkul, olie, tørv og olieskifer.</p>	<p>Vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, kan anvendes til energiformål, men også til ikke-energimæssige formål som råvare eller råmateriale i industrier som stål eller kemikalier, hvor de som hovedregel udgør den eneste mulighed for at dekarbonisere, og hvor de yder et effektivt bidrag til indsatsen for at undgå drivhusgasemissioner. Anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, til begge formål udnytter deres fulde potentiale til at erstatte fossile brændstoffer, der anvendes som råmateriale, og til at reducere drivhusgasemissionerne i industrien og bør derfor indgå i et mål for anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Nationale foranstaltninger til støtte for udbredelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i industrien, bør ikke føre til nettostigninger i forureningen som følge af en øget efterspørgsel efter elproduktion, som dækkes af de mest forurenende fossile brændstoffer såsom kul, diesel, brunkul, olie, tørv og olieskifer.</p>

Begrundelse

Set i et tværsektorielt perspektiv har anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, herunder vedvarende brint, som råvare eller råmateriale i industrier som stål eller kemikalier, en særlig betydning for dekarboniseringen.

Anbefalet ændring 17

Forslag til direktiv

Betragtning 29

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Anvendelsen af vedvarende brændstoffer og elektricitet fra vedvarende energikilder inden for transport kan bidrage til dekarboniseringen af Unionens transportsektor på en omkostningseffektiv måde og bl.a. forbedre energidiversificeringen i denne sektor og samtidig fremme innovation, vækst og beskæftigelse i Unionens økonomi og mindske afhængigheden af energiimport. Med henblik på at nå det øgede mål for drivhusgasemissionsbesparelser, som Unionen har fastsat, bør niveauet for vedvarende energi, der leveres til alle transportformer i Unionen, øges. Hvis transportmålet udtrykkes som et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten, vil det stimulere en øget anvendelse af de mest omkostningseffektive og effektive brændstoffer i form af drivhusgasbesparelser inden for transport. Desuden vil et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten stimulere innovation og fastsætte et klart benchmark for sammenligning på tværs af brændstoftyper og elektricitet fra vedvarende energikilder afhængigt af deres drivhusgasintensitet. Som supplement hertil vil en forhøjelse af niveauet for det energibaserede mål for avancerede biobrændstoffer og biogas og indførelse af et mål for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, sikre en øget anvendelse af vedvarende brændstoffer med færrest miljøvirkninger inden for transportformer, der er vanskelige at elektrificere. Opfyldelsen af disse mål bør sikres gennem forpligtelser for brændstofleverandører samt andre foranstaltninger i [forordning (EU) 2021/XXX om anvendelse af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer inden for søtransport — FuelEU Maritime og forordning (EU) 2021/XXX om sikring af lige vilkår for bæredygtig lufttransport]. Særlige forpligtelser for leverandører af flybrændstof bør kun fastsættes i henhold til [forordning (EU) 2021/XXX om sikring af lige vilkår for bæredygtig lufttransport].</p>	<p>Anvendelsen af vedvarende brændstoffer og elektricitet fra vedvarende energikilder inden for transport kan bidrage til dekarboniseringen af Unionens transportsektor på en omkostningseffektiv måde og bl.a. forbedre energidiversificeringen i denne sektor og samtidig fremme innovation, vækst og beskæftigelse i Unionens økonomi og mindske afhængigheden af energiimport. Med henblik på at nå det øgede mål for drivhusgasemissionsbesparelser, som Unionen har fastsat, bør niveauet for vedvarende energi, der leveres til alle transportformer i Unionen, øges. Hvis transportmålet udtrykkes som et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten, vil det stimulere en øget anvendelse af de mest omkostningseffektive og effektive brændstoffer i form af drivhusgasbesparelser inden for transport. Desuden vil et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten stimulere innovation og fastsætte et klart benchmark for sammenligning på tværs af brændstoftyper og elektricitet fra vedvarende energikilder afhængigt af deres drivhusgasintensitet. Som supplement hertil vil en forhøjelse af niveauet for det energibaserede mål for avancerede biobrændstoffer og biogas og indførelse af et mål for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, sikre en øget anvendelse af vedvarende brændstoffer med færrest miljøvirkninger inden for transportformer og regioner, der er vanskelige at elektrificere. Opfyldelsen af disse mål bør sikres gennem forpligtelser for brændstofleverandører samt andre foranstaltninger i [forordning (EU) 2021/XXX om anvendelse af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer inden for søtransport — FuelEU Maritime og forordning (EU) 2021/XXX om sikring af lige vilkår for bæredygtig lufttransport]. Særlige forpligtelser for leverandører af flybrændstof bør kun fastsættes i henhold til [forordning (EU) 2021/XXX om sikring af lige vilkår for bæredygtig lufttransport].</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 18

Forslag til direktiv

Betragtning 33

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Direkte elektrificering af slutbrugersektorer, herunder transportsektoren, bidrager til effektiviteten og letter overgangen til et energisystem baseret på vedvarende energi. Det er derfor i sig selv et effektivt middel til at reducere drivhusgasemissionerne. Der er derfor ikke behov for at skabe en ramme for additionalitet, der specifikt finder anvendelse på elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til elektriske køretøjer i transportsektoren.</p>	<p>Direkte elektrificering af slutbrugersektorer, herunder transportsektoren, bidrager til effektiviteten og letter overgangen til et energisystem baseret på vedvarende energi. Det er derfor i sig selv et effektivt middel til at reducere drivhusgasemissionerne. Der er derfor ikke behov for at skabe en ramme for additionalitet, der finder anvendelse på elektricitet fra vedvarende energikilder, der bruges til at producere vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.</p>

Begrundelse

Additionalitetsprincippet påvirker i uforholdsmæssig høj grad lande, som allerede har en høj andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i deres energisystem. Endvidere komplicerer additionalitetsprincippet og korrelationsprincippet den allerede vanskelige business case for elektrolyse og opskaleringen af grøn brint.

Anbefalet ændring 19

Forslag til direktiv

Betragtning 34

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Da vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, skal betragtes som vedvarende energi, uanset hvilken sektor de forbruges i, bør reglerne for bestemmelse af deres vedvarende karakter, når de produceres på grundlag af elektricitet, som kun fandt anvendelse på disse brændstoffer, når de forbruges i transportsektoren, udvides til at omfatte alle vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, uanset hvilken sektor de forbruges i.</p>	<p>Da vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, skal betragtes som vedvarende energi, uanset hvilken sektor de forbruges i, bør reglerne for bestemmelse af deres vedvarende karakter, når de produceres på grundlag af elektricitet, gælde alle vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, uanset hvilken sektor de forbruges i.</p>

Begrundelse

Udbredelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, bør finde sted, uanset hvor energien ender med at blive brugt, og bør gælde alle sektorer.

Anbefalet ændring 20

Forslag til direktiv

Betragtning 36

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Direktiv (EU) 2018/2001 styrkede rammerne for bæredygtighed inden for bioenergi og drivhusgasbesparelser ved at fastsætte kriterier for alle slutbrugersektorer. Det fastsætter specifikke regler for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse, der kræver bæredygtighed i fældningen og regnskabsføring af emissioner som følge af ændringer i arealanvendelsen. For at opnå en bedre beskyttelse af særligt biologisk mangfoldige og kulstofrige levesteder, såsom primærskove, skove med høj biodiversitet, græsarealer og tørveområder, bør der indføres undtagelser og begrænsninger med hensyn til at tilvejebringe skovbiomasse fra disse områder i overensstemmelse med tilgangen for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler fremstillet af biomasse fra landbruget. Desuden bør kriterierne for drivhusgasemissionsbesparelser også gælde for eksisterende biomassebaserede anlæg for at sikre, at produktionen af bioenergi i alle sådanne anlæg fører til reduktioner af drivhusgasemissionerne i forhold til energi fra fossile brændstoffer.</p>	<p>Direktiv (EU) 2018/2001 styrkede rammerne for bæredygtighed inden for bioenergi og drivhusgasbesparelser ved at fastsætte kriterier for alle slutbrugersektorer. Det fastsætter specifikke regler for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse, der kræver bæredygtighed i fældningen og regnskabsføring af emissioner som følge af ændringer i arealanvendelsen.</p> <p>Sådanne bæredygtighedskriterier bør opretholdes sammen med national lovgivning for at tage hensyn til forskellige nationale og regionale forhold.</p> <p>For at opnå en bedre beskyttelse af særligt biologisk mangfoldige og kulstofrige levesteder, såsom primærskove, skove med høj biodiversitet, græsarealer og tørveområder, bør der indføres undtagelser og begrænsninger med hensyn til at tilvejebringe skovbiomasse fra disse områder i overensstemmelse med tilgangen for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler fremstillet af biomasse fra landbruget.</p>

Anbefalet ændring 21

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 1

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 2, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I direktiv (EU) 2018/2001 foretages følgende ændringer:</p> <p>1) I artikel 2, stk. 2, foretages følgende ændringer:</p>	<p>I direktiv (EU) 2018/2001 foretages følgende ændringer:</p> <p>1) I artikel 2, stk. 2, foretages følgende ændringer:</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) Nr. 36 affattes således:</p> <p>»36) »vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse«: flydende og gasformige brændstoffer, hvis energiindhold stammer fra andre vedvarende energikilder end biomasse«</p> <p>b) Nr. 47 affattes således:</p> <p>»47) »standardværdi«: en værdi der bygger på en typisk værdi ved anvendelsen af forudfastsatte faktorer, og som under omstændigheder, der specificeres i dette direktiv, kan anvendes i stedet for en faktisk værdi.«</p>	<p>a) Nr. 16 affattes således:</p> <p>»16) »VE-fællesskab«: en retlig enhed:</p> <p>a) <i>der i henhold til gældende national ret er baseret på åben og frivillig deltagelse, er uafhængig og reelt kontrolleres af aktionærer eller medlemmer, der er beliggende i nærheden af de projekter for vedvarende energi, der ejes og udvikles af denne retlige enhed</i></p> <p>b) <i>hvis aktionærer eller medlemmer er fysiske personer, SMV'er eller lokale og regionale myndigheder, herunder kommuner</i></p> <p>c) <i>hvis hovedformål er at give sine aktionærer eller medlemmer eller de lokalområder, hvor det opererer, miljømæssige, økonomiske eller sociale fællesskabsfordele snarere end økonomisk fortjeneste«</i></p> <p>b) Nr. 36 affattes således:</p> <p>»36) »vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse«: flydende og gasformige brændstoffer, hvis energiindhold og oprindelige råmaterialer stammer fra andre vedvarende energikilder end biomasse«</p> <p>c) Nr. 47 affattes således:</p> <p>»47) »standardværdi«: en værdi der bygger på en typisk værdi ved anvendelsen af forudfastsatte faktorer, og som under omstændigheder, der specificeres i dette direktiv, kan anvendes i stedet for en faktisk værdi.«</p>

Begrundelse

De regionale myndigheder kan også yde et stort bidrag til decentral produktion af vedvarende energi.

Med den nuværende ordlyd kan brændstoffer, der fremstilles af ikkevedvarende råmaterialer (olie, naturgas m.m.) og fra en vedvarende energiforsyning (elektricitet fra varme eller vedvarende energikilder), være omfattet af definitionen. Det foreslås at ændre ordlyden for at undgå, at brændstoffer, der fremstilles af olie, naturgas og andre fossile brændstoffer, omfattes af definitionen. Vi mener, at det er i strid med ånden i de artikler, der henviser til denne definition, at medtage vedvarende brændstoffer fremstillet af ikkevedvarende råmaterialer.

Anbefalet ændring 22

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 1, litra c)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 2, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>14p) »fællesskabsbatteri«: et selvstændigt genopladeligt batteri med en nominel kapacitet på over 50 kWh, som er egnet til installation og anvendelse i beboelses- og erhvervsmiljøer og industrielle miljøer, og som ejes i fællesskab af forskellige aktører i et energifællesskab</p> <p>14q) »fælles projekt«: et tværnationalt fælles foretagende mellem regioner, byer eller medlemsstater af juridisk, teknisk eller finansiell karakter med henblik på produktion af vedvarende energi, som ikke ville være muligt uden dette samarbejde</p>

Begrundelse

Batterier i et fællesskabssystem har vist sig at være sikrere i drift og kræver færre investeringer end husholdningsbatterier.

Anbefalet ændring 23

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 2, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) Stk. 3 affattes således:</p> <p>»3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at energi fra biomasse produceres på en måde, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og skadelige indvirkninger på biodiversiteten. Med henblik herpå skal de tage hensyn til affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF og det kaskadeprincip, der er omhandlet i tredje afsnit.</p> <p>Som led i de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, gælder følgende:</p> <p>a) Medlemsstaterne yder ikke støtte til:</p>	<p>b) Stk. 3 affattes således:</p> <p>»3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at energi fra biomasse produceres på en måde, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og skadelige indvirkninger på biodiversiteten. Med henblik herpå skal de tage hensyn til affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF og det kaskadeprincip, der er omhandlet i tredje afsnit.</p> <p>Som led i de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, gælder følgende:</p> <p>a) Medlemsstaterne yder ikke støtte til:</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>i) anvendelse af savkævlér, finérkævlér, stubbe og rødder til at producere energi</p> <p>ii) produktion af vedvarende energi produceret ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling fastsat direktiv 2008/98/EF ikke er opfyldt</p> <p>[...]</p> <p><i>Senest et år efter [dette ændringsdirektivs ikrafttræden] vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 35 om anvendelsen af kaskadeprincippet for biomasse, navnlig om, hvordan anvendelsen af rundtømmer af høj kvalitet til energiproduktion kan minimeres, med fokus på støt-teordninger og under behørig hensyntagen til særlige nationale forhold.»</i></p>	<p>i) anvendelse af savkævlér, finérkævlér, stubbe og rødder til at producere energi</p> <p>ii) produktion af vedvarende energi produceret ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling fastsat direktiv 2008/98/EF ikke er opfyldt</p> <p>[...]</p> <p><i>Energi fremstillet af affald fra husholdninger og industrien i energiudnyttelses anlæg anses for at være affaldsenergi, forudsat at affaldet er blevet indsamlet, sorteret og nyttiggjort i overensstemmelse med affaldshierarkiet.»</i></p>

Begrundelse

Nyt afsnit vedrørende energi, der fremstilles af affald fra husholdninger og industrien.

Anbefalet ændring 24

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 2, litra c)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 3, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»4a. Medlemsstaterne fastlægger en ramme, der kan omfatte støtteordninger og fremmer udbredelsen af VE-elkøbsaftaler, der gør det muligt at anvende elektricitet fra vedvarende energikilder på et niveau, der er i overensstemmelse med medlemsstatens nationale bidrag, jf. stk. 2, og i et tempo, der er i overensstemmelse med de vejledende forløbskurver, der er omhandlet i artikel 4, litra a), nr. 2), i forordning (EU) 2018/1999. Denne ramme skal navnlig tage hånd om de resterende hindringer, herunder hindringer i forbindelse med tilladelsesprocedurer, for en høj grad af forsyning af elektricitet fra vedvarende energikilder. Ved udformningen af denne ramme tager medlemsstaterne hensyn til den yderligere elektricitet fra vedvarende energikilder, der er nødvendig for at opfylde efterspørgslen i transport-, industri-, bygge-, varme- og kølesektoren og til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.«</p>	<p>»4a. Medlemsstaterne fastlægger en ramme, der omfatter støtteordninger og fremmer udbredelsen af VE-elkøbsaftaler, der gør det muligt at anvende elektricitet fra vedvarende energikilder på et niveau, der er i overensstemmelse med medlemsstatens nationale bidrag, jf. stk. 2, og i et tempo, der er i overensstemmelse med de vejledende forløbskurver, der er omhandlet i artikel 4, litra a), nr. 2), i forordning (EU) 2018/1999. Denne ramme skal navnlig tage hånd om de resterende hindringer, herunder hindringer i forbindelse med tilladelsesprocedurer, for en høj grad af forsyning af elektricitet fra vedvarende energikilder. Ved udformningen af denne ramme tager medlemsstaterne hensyn til den yderligere elektricitet fra vedvarende energikilder, der er nødvendig for at opfylde efterspørgslen i transport-, industri-, bygge-, varme- og kølesektoren og til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel. Denne ramme fastlægges senest to år efter vedtagelsen af direktiv 2021/2018 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 (2021/0218 (COD)).«</p>

Begrundelse

Som det er tilfældet for brændstoffer fra vedvarende energikilder, der ikke er af biologisk oprindelse, vil en andel af den vedvarende energi skulle gå til genanvendt kulstofbrændsel, hvis produktionen heraf skal være bæredygtig. En udvidelse af modellerne for cirkulær økonomi, således at der bliver mulighed for affaldsreduktion og genanvendelse og samtidig sikre store drivhusgasbesparelser spiller en vigtig rolle i opnåelsen af klimamålene.

Anbefalet ændring 25

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 4, litra a) og b)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 9, stk. 1a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 9 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Følgende indsættes som stk. 1a:</p> <p>»1a. Senest den 31. december 2025 aftaler hver medlemsstat at gennemføre mindst ét fælles projekt med en eller flere andre medlemsstater med henblik på produktion af vedvarende energi. Kommissionen underrettes om en sådan aftale, herunder den dato, hvor projektet forventes at blive operationelt. Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi som oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294, anses for at opfylde denne forpligtelse for så vidt angår de involverede medlemsstater.«</p> <p>b) Følgende indsættes som stk. 7a:</p> <p>»7a. Medlemsstater, der grænser op til et havområde, samarbejder om i fællesskab at fastsætte den mængde vedvarende offshoreenergi, de planlægger at producere i dette havområde senest i 2050, med mellemliggende mål i 2030 og 2040. De tager hensyn til de særlige forhold og udviklingen i hver region, havområdets potentiale for vedvarende offshoreenergi og betydningen af at sikre den tilknyttede integrerede netplanlægning. Medlemsstaterne angiver denne mængde i de ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999.«</p>	<p>I artikel 9 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Følgende indsættes som stk. 1a:</p> <p>»1a. Senest den 31. december 2025 aftaler hver medlemsstat eller region at gennemføre mere end ét fælles projekt med en eller flere andre medlemsstater eller regioner med henblik på produktion af vedvarende energi. De fælles projekter må ikke svare til de projekter af fælles interesse, der allerede er vedtaget inden for de transeuropæiske rammer. Dette samarbejde kan involvere lokale og regionale myndigheder og private operatører. Kommissionen underrettes om en sådan aftale, herunder den dato, hvor projektet forventes at blive operationelt. Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi som oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294, anses for at opfylde denne forpligtelse for så vidt angår de involverede medlemsstater.«</p> <p>b) Følgende indsættes som stk. 7, 8 og 9:</p> <p>»7. Lokale og regionale myndigheder, der deltager i grænseoverskridende projekter, herunder fælles strukturer såsom euroregioner og EGTS'er, er berettigede til økonomisk støtte og teknisk bistand.«</p> <p>»8. Medlemsstater, der grænser op til et havområde, samarbejder, efter høring af de regionale og lokale myndigheder og andre interessenter om i fællesskab at fastsætte den mængde vedvarende offshoreenergi, de planlægger at producere i dette havområde senest i 2050, med mellemliggende mål i 2030 og 2040. De tager hensyn til kompetencerne, de særlige forhold og udviklingen i hver region, havområdets potentiale for vedvarende offshoreenergi og betydningen af at sikre den tilknyttede integrerede netplanlægning. Medlemsstaterne angiver denne mængde i de ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999.«</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	»9. Grænsemedlemsstater og grænseregioner kan også samarbejde om fælles projekter vedrørende produktion af vedvarende energi og lagringsløsninger«.

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder spiller en meget vigtig rolle i et integreret og decentralt energisystem. Samarbejdet med det lokale og regionale niveau har derfor afgørende betydning for disse projekters succes. Kommissionen bør støtte de lokale og regionale myndigheder i at samarbejde over grænserne.

Anbefalet ændring 26

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 6, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at opnå den vejledende andel af vedvarende energi, der er fastsat i stk. 1, kræver medlemsstaterne i deres byggeforskrifter og reglementer og, hvor det er relevant, i deres støtteordninger eller på andre måder med tilsvarende virkning, at der anvendes minimumsniveauer for energi fra vedvarende energikilder i bygninger i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2010/31/EU. Medlemsstaterne tillader, at disse minimumsniveauer opfyldes, bl.a. gennem effektiv fjernvarme og fjernkøling.	For at opnå den vejledende andel af vedvarende energi, der er fastsat i stk. 1, kræver medlemsstaterne i deres byggeforskrifter og reglementer og, hvor det er relevant, i deres støtteordninger eller på andre måder med tilsvarende virkning, at der anvendes minimumsniveauer for energi fra vedvarende energikilder i nye bygninger og bygninger, der skal renoveres , i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2010/31/EU. Medlemsstaterne tillader, at disse minimumsniveauer opfyldes, bl.a. gennem effektiv fjernvarme og fjernkøling.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 27

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 7

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 18, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...] For at opnå et tilstrækkeligt antal installatører og designere sikrer medlemsstaterne, at der findes tilstrækkelige uddannelsesprogrammer, der fører til udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis, som omfatter vedvarende opvarmnings- og kølingsteknologier, og de seneste innovative løsninger. Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af deltagelse i sådanne programmer, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige. Medlemsstaterne kan indgå frivillige aftaler med de relevante teknologiudbydere og -leverandører med henblik på at uddanne et tilstrækkeligt antal installatører, hvilket kan være baseret på skøn over salget, i de seneste innovative løsninger og teknologier, der findes på markedet. [...]	[...] For at opnå et tilstrækkeligt antal installatører og designere fremmer medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder på lokalt og regionalt niveau uddannelsesprogrammer, der fører til udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis, som omfatter vedvarende opvarmnings- og kølingsteknologier, lagringsteknologier og de seneste innovative løsninger, baseret på den nyeste infrastruktur . Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af deltagelse i sådanne programmer, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige. Medlemsstaterne kan indgå frivillige aftaler med de relevante teknologiudbydere og -leverandører med henblik på at uddanne et tilstrækkeligt antal installatører, hvilket kan være baseret på skøn over salget, i de seneste innovative løsninger og teknologier, der findes på markedet. [...]

Begrundelse

Uddannelse bør være i den allernyeste teknologi, så undervisningen ikke er koncentreret om de mindre energieffektive systemer. EU har begrænset kompetence inden for uddannelsespolitik, hvortil kommer, at uddannelsesprogrammer også forvaltes på regionalt og lokalt niveau.

Anbefalet ændring 28

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 9

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 20, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Som resultat af deres vurdering, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning (EU) 2018/1999 om nødvendigheden af at opbygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder med henblik på at nå det EU-mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 1, tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, de nødvendige skridt til at udvikle en effektiv fjernvarme- og fjernkølingsinfrastruktur, der fremmer opvarmning og køling fra vedvarende energikilder, herunder solenergi, omgivelsesenergi, geotermisk energi, biomasse, biogas, flydende biobrændsler samt overskudsvarme og -kulde i kombination med varmeenergilagring.</p>	<p>Som resultat af deres vurdering, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning (EU) 2018/1999 om nødvendigheden af at opbygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder med henblik på at nå det EU-mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 1, tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, de nødvendige skridt til at udvikle en effektiv fjernvarme- og fjernkølingsinfrastruktur, der fremmer opvarmning og køling fra vedvarende energikilder, herunder solenergi, omgivelsesenergi, geotermisk energi, biomasse, biogas, flydende biobrændsler, genanvendt kulstofbrændsel samt overskudsvarme og -kulde i kombination med varmepumper og varmeenergilagring.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 29

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 10

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 20a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»1. Medlemsstaterne pålægger transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører på deres område at stille oplysninger til rådighed om andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder og indholdet af drivhusgasemissioner i den elektricitet, der leveres i hvert budområde, så nøjagtigt som muligt og så tæt på realtid som muligt, men i tidsintervaller på højst en time, om muligt med prognoser. Disse oplysninger skal stilles digitalt til rådighed på en måde, der sikrer, at de kan anvendes af deltagere på elektricitetsmarkedet, aggregatorer, forbrugere og slutbrugere, og at de kan læses af elektroniske kommunikationsenheder såsom intelligente målersystemer, ladestandere til elektriske køretøjer, varme- og kølesystemer og bygningsenergistyringssystemer.</p> <p>2. Ud over kravene i [forslaget til forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020] sikrer medlemsstaterne, at producenter af husholdnings- og industribatterier giver batteriejere og -brugere samt tredjeparter, der handler på deres vegne, såsom byggeenergistyrvirksomheder og deltagere på elektricitetsmarkedet, adgang til grundlæggende oplysninger om batteristyringssystemet, herunder batterikapacitet, sundhedstilstand, ladetilstand og strømsætpunkt, på ikkediskriminerende vilkår og uden omkostninger.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at køretøjsfabrikanter stiller køretøjsintegrerede data om batteriets sundhedstilstand, batteriets ladetilstand, batteriets strømsætpunkt, batterikapacitet samt elektriske køretøjers placering til rådighed i realtid for ejere og brugere af elektriske køretøjer samt for tredjeparter, der handler på ejernes og brugernes vegne, såsom deltagere på elektricitetsmarkedet og udbydere af elektromobilitetstjenester, på ikkediskriminerende vilkår og uden omkostninger, ud over de yderligere krav, der gælder i henhold til forordningen om typegodkendelse og markedsovervågning.</p>	<p>»1. Medlemsstaterne pålægger transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører på deres område at stille oplysninger til rådighed om andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder og indholdet af drivhusgasemissioner i den elektricitet, der leveres i hvert budområde, så nøjagtigt som muligt og med en tidsopløsning, som medlemsstaterne anser for relevant med henblik på at fremme udbredelsen af vedvarende energi. Disse oplysninger skal stilles digitalt til rådighed på en måde, der sikrer, at de kan anvendes af deltagere på elektricitetsmarkedet, aggregatorer, forbrugere og slutbrugere, og at de kan læses af elektroniske kommunikationsenheder såsom intelligente målersystemer, ladestandere til elektriske køretøjer, varme- og kølesystemer og bygningsenergistyringssystemer.</p> <p>2. Ud over kravene i [forslaget til forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020] sikrer medlemsstaterne, at producenter af husholdnings-, fællesskabs- og industribatterier giver batteriejere og -brugere samt tredjeparter, der handler på deres vegne, såsom byggeenergistyrvirksomheder og deltagere på elektricitetsmarkedet, adgang til grundlæggende oplysninger om batteristyringssystemet, herunder batterikapacitet, sundhedstilstand, ladetilstand og strømsætpunkt, på ikkediskriminerende vilkår og uden omkostninger.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at køretøjs- og skibsfabrikanter stiller køretøjsintegrerede data om batteriets sundhedstilstand, batteriets ladetilstand, batteriets strømsætpunkt, batterikapacitet samt elektriske køretøjers og skibes placering til rådighed i realtid for ejere og brugere af elektriske køretøjer og skibe samt for tredjeparter, der handler på ejernes og brugernes vegne, såsom deltagere på elektricitetsmarkedet og udbydere af elektromobilitetstjenester, på ikkediskriminerende vilkår og uden omkostninger, ud over de yderligere krav, der gælder i henhold til forordningen om typegodkendelse og markedsovervågning.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Ud over kravene i [forslaget til forordning om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af direktiv 2014/94/EU] sikrer medlemsstaterne, at ikkeoffentligt tilgængelige normale ladestandere, der er installeret på deres område fra [gennemførelsesfristen for dette ændringsdirektiv], kan understøtte intelligente opladningsfunktioner og, hvor det er relevant, på grundlag af den regulerende myndigheds vurdering, funktioner for tovejsopladning.</p> <p>4. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser ikke diskriminerer mod deltagelse på elektricitetsmarkederne, herunder håndtering af kapacitetsbegrænsninger og levering af fleksibilitets- og balancerings tjenester, for så vidt angår små eller mobile systemer såsom indenlandske batterier og elektriske køretøjer, både direkte og gennem aggregering.»</p>	<p>3. Ud over kravene i [forslaget til forordning om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af direktiv 2014/94/EU] sikrer medlemsstaterne, at ikkeoffentligt tilgængelige normale ladestandere, der er installeret på deres område fra [gennemførelsesfristen for dette ændringsdirektiv], kan understøtte intelligente opladningsfunktioner og, hvor det er relevant, på grundlag af den regulerende myndigheds vurdering, funktioner for tovejsopladning.</p> <p>4. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser ikke diskriminerer mod deltagelse på elektricitetsmarkederne, herunder håndtering af kapacitetsbegrænsninger og levering af fleksibilitets- og balancerings tjenester, for så vidt angår små eller mobile systemer såsom indenlandske batterier, fællesskabsbatterier og elektriske køretøjer, herunder lastbiler og skibe, både direkte og gennem aggregering.»</p>

Begrundelse

Batterier i et fællesskabssystem har vist sig at være sikrere i drift og kræve færre investeringer end husholdningsbatterier. Skibe giver mere fleksibilitet, og de bør ikke udelades af markedet.

Anbefalet ændring 30

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 10

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 20a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>I stk. 6 foretages følgende ændringer:</p> <p>Medlemsstaterne kan fastsætte, at VE-fællesskaber skal være åbne for grænseoverskridende deltagelse. Dette kan omfatte en direkte fysisk grænseoverskridende forbindelse med henblik på handel med el mellem medlemsstaterne.</p>

Anbefalet ændring 31

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 11

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 22a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne bestræber sig på at øge andelen af vedvarende energikilder i den mængde energi, der anvendes til endelige og ikkeenergimæssige formål i industrisektoren, med en vejledende gennemsnitlig årlig minimumsstigning på 1,1 procentpoint senest i 2030.</p> <p>Medlemsstaterne medtager de foranstaltninger, der er planlagt og truffet for at opnå en sådan vejledende stigning, i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 3, 14 og 17 i forordning (EU) 2018/1999.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at bidraget fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, senest i 2030 udgør 50 % af den brint, der anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i industrien. Følgende regler gælder for beregningen af denne procentsats:</p> <p>a) Ved beregningen af nævneren tages energiindholdet i brint til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i betragtning, undtagen brint, der anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle transportbrændstoffer.</p> <p>b) Ved beregningen af tælleren tages energiindholdet i de vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som forbruges i industrisektoren til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, i betragtning, undtagen vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle transportbrændstoffer.</p> <p>c) Ved beregningen af tæller og nævner anvendes de værdier for brændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III.</p>	<p>1. Medlemsstaterne bestræber sig i koordinering med regioner og byer på at øge andelen af vedvarende energikilder i den mængde energi, der anvendes til endelige og ikkeenergimæssige formål i industrisektoren, med en vejledende gennemsnitlig årlig minimumsstigning på 1,1 procentpoint senest i 2030.</p> <p>Medlemsstaterne medtager i koordinering med regioner og byer de foranstaltninger, der er planlagt og truffet for at opnå en sådan vejledende stigning, i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 3, 14 og 17 i forordning (EU) 2018/1999.</p> <p>Medlemsstaterne bestræber sig i koordinering med regioner og byer på at sikre, at bidraget fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, senest i 2030 udgør 50 % af den brint, der anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i industrien. Følgende regler gælder for beregningen af denne procentsats:</p> <p>a) Ved beregningen af nævneren tages energiindholdet i brint til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i betragtning, undtagen brint, der anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle transportbrændstoffer.</p> <p>b) Ved beregningen af tælleren tages energiindholdet i de vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og kulstoffattig brint, som forbruges i industrisektoren til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, i betragtning, undtagen vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle transportbrændstoffer.</p> <p>c) Ved beregningen af tæller og nævner anvendes de værdier for brændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne sikrer, at industriprodukter, der er mærket som værende eller hævdes at være fremstillet af vedvarende energi og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, angiver den procentdel af vedvarende energi, der er anvendt, eller vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er anvendt ved anskaffelse og forbehandling, fremstilling og distribution, beregnet på grundlag af de metoder, der er fastlagt i henstilling 2013/179/EU ⁽¹⁾ eller alternativt ISO 14067:2018.«</p> <p>⁽¹⁾ 2013/179/EU: Kommissionens henstilling af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).</p>	<p>2. Medlemsstaterne sikrer i koordinering med regioner og byer, at industriprodukter, der er mærket som værende eller hævdes at være fremstillet af vedvarende energi og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, angiver den procentdel af vedvarende energi, der er anvendt, eller vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er anvendt ved anskaffelse og forbehandling, fremstilling og distribution, beregnet på grundlag af de metoder, der er fastlagt i henstilling 2013/179/EU ⁽¹⁾ eller alternativt ISO 14067:2018.«</p> <p>⁽¹⁾ 2013/179/EU: Kommissionens henstilling af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).</p>

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder bør inddrages i bestræbelserne for effektivt at anvende det reviderede direktiv. De bør deltage i fastlæggelsen af de nationale planer og mål, og deres bidrag bør tages i betragtning.

Anbefalet ændring 32

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 12, litra d)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 23, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»4. For at opnå den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne gennemføre en eller flere af følgende foranstaltninger:</p> <p>a) fysisk integration af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde i de energikilder og brændstoffer, der anvendes til opvarmning og køling</p> <p>b) installering af højeffektive systemer til vedvarende opvarmning og køling i bygninger eller brug af vedvarende energi eller overskudsvarme og -kulde i industrielle opvarmnings- og kølingsprocesser</p>	<p>»4. For at opnå den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne gennemføre en eller flere af følgende foranstaltninger:</p> <p>a) fysisk integration af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde i de energikilder og brændstoffer, der anvendes til opvarmning og køling</p> <p>b) installering af højeffektive systemer til vedvarende opvarmning og køling i bygninger eller brug af vedvarende energi eller overskudsvarme og -kulde i industrielle opvarmnings- og kølingsprocesser</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) foranstaltninger, der er omfattet af omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af den ved stk. 1, første afsnit, fastsatte forpligtelse i kraft af støtte til de installationsforanstaltninger, der er omhandlet i litra b), som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af teknologier for vedvarende energi eller et energitjenesteselskab, der udfører VE-installationstjenester	c) foranstaltninger, der er omfattet af omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af den ved stk. 1, første afsnit, fastsatte forpligtelse i kraft af støtte til de installationsforanstaltninger, der er omhandlet i litra b), som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af teknologier for vedvarende energi eller et energitjenesteselskab, der udfører VE-installationstjenester
d) kapacitetsopbygning for nationale og lokale myndigheder til at planlægge og gennemføre projekter og infrastrukturer for vedvarende energi	d) kapacitetsopbygning for nationale, regionale og lokale myndigheder til at planlægge og gennemføre projekter og infrastrukturer for vedvarende energi
e) etablering af rammer for risikoreduktion med henblik på at nedbringe kapitalomkostningerne for projekter vedrørende varme og køling fra vedvarende energikilder	e) etablering af rammer for risikoreduktion med henblik på at nedbringe kapitalomkostningerne for projekter vedrørende varme og køling fra vedvarende energikilder
f) fremme af aftaler om køb af varme for virksomheder og små kollektive forbrugere	f) fremme af aftaler om køb af varme og kulde for virksomheder og små kollektive forbrugere, herunder SMV'er
g) planlagte erstatningsordninger for varmesystemer baseret på fossile brændstoffer eller ordninger for udfasning af fossile brændstoffer med milepæle	g) planlagte erstatningsordninger for varmesystemer baseret på fossile brændstoffer eller ordninger for udfasning af fossile brændstoffer med milepæle
h) planlægning af varme fra vedvarende energikilder, der omfatter køling, krav på lokalt og regionalt plan	h) planlægning af varme fra vedvarende energikilder, der omfatter køling, krav på lokalt og regionalt plan
i) andre politiske foranstaltninger med tilsvarende virkning, herunder finanspolitiske foranstaltninger, støtteordninger eller andre økonomiske incitamenter.	i) fremme af varme- og kølesystemer baseret på vedvarende energi inden for rammerne af VE-fællesskaber
Når medlemsstaterne vedtager og gennemfører disse foranstaltninger, sikrer de, at foranstaltningerne er tilgængelige for alle forbrugere, navnlig personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger, som ellers ikke ville have tilstrækkelige rede midler til at nyde godt af dem.«	Når medlemsstaterne vedtager og gennemfører disse foranstaltninger, sikrer de, at foranstaltningerne er tilgængelige for alle forbrugere, navnlig personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger, og sårbare mikrovirksomheder og små virksomheder , som ellers ikke ville have tilstrækkelige rede midler til at nyde godt af dem.«

Begrundelse

Tilføjelse af det regionale niveau og tilpasning af kriterierne for energifattigdom som defineret i Den Sociale Klimafond. VE-fællesskaber kan opnå store miljøgevinster ved at koble varme/kulde sammen med elektricitetssystemer.

Anbefalet ændring 33

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 13, litra e)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 24, stk. 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne etablerer en ramme, hvorunder eldistributionssystemoperatører mindst hvert fjerde år i samarbejde med operatørerne af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer på deres områder vurderer fjernvarme- og fjernkølingssystemers potentiale i henseende til balancering og andre systemtjenester, herunder efterspørgselsreaktion og termisk lagring af overskudselektricitet fra vedvarende energikilder, og ligeledes vurderer, om anvendelsen af det påviste potentiale ville være mere ressource- og omkostnings-effektivt end alternative løsninger.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at eltransmissions- og distributionssystemoperatørerne tager behørigt hensyn til resultaterne af den vurdering, der kræves i henhold til første afsnit, i forbindelse med netplanlægning, netinvesteringer og infrastrukturudvikling på deres respektive områder.</p> <p>Medlemsstaterne fremmer koordineringen mellem operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer og eltransmissions- og distributionssystemoperatører for at sikre, at balancerings-, lagrings- og andre fleksibilitetstjenester, såsom prisfleksibelt elforbrug, der leveres af operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, kan deltage i deres elektricitetsmarkeder.</p> <p>Medlemsstaterne kan udvide vurderings- og koordineringskravene i første og tredje afsnit til at omfatte gastransmissions- og distributionssystemoperatører, herunder brint- og andre energinet.</p>	<p>Medlemsstaterne eller de kompetente lokale og regionale og myndigheder etablerer en ramme, hvorunder eldistributionssystemoperatører mindst hvert fjerde år i samarbejde med operatørerne af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer på deres områder vurderer fjernvarme- og fjernkølingssystemers potentiale i henseende til balancering og andre systemtjenester, herunder efterspørgselsreaktion og termisk lagring af overskudselektricitet fra vedvarende energikilder, og ligeledes vurderer, om anvendelsen af det påviste potentiale ville være mere ressource- og omkostnings-effektivt end alternative løsninger. Vurderingen prioriterer overvejelse af alternativer til netværksudvikling i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at eltransmissions- og distributionssystemoperatørerne tager behørigt hensyn til resultaterne af den vurdering, der kræves i henhold til første afsnit, i forbindelse med netplanlægning, netinvesteringer og infrastrukturudvikling på deres respektive områder.</p> <p>Medlemsstaterne fremmer koordineringen mellem operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer og eltransmissions- og distributionssystemoperatører for at sikre, at balancerings-, lagrings- og andre fleksibilitetstjenester, såsom prisfleksibelt elforbrug, der leveres af operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, kan deltage i deres elektricitetsmarkeder.</p> <p>Medlemsstaterne kan udvide vurderings- og koordineringskravene i første og tredje afsnit til at omfatte gastransmissions- og distributionssystemoperatører, herunder brint- og andre energinet.</p> <p>Medlemsstaterne koordinerer med regioner og byer for at lette gennemførelsen af denne ramme og dens efterfølgende anvendelse.</p>

Begrundelse

Det lokale og regionale niveau bør deltage i hele processen med henblik på en gnidningsløs gennemførelse af direktivet.

Anbefalet ændring 34

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 14, 2.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne indfører en mekanisme, der gør det muligt for brændstofleverandører på deres område at udveksle kreditter til levering af vedvarende energi til transportsektoren. Økonomiske aktører, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder til elektriske køretøjer via offentlige ladestationer, modtager kreditter, uanset om de økonomiske aktører er underlagt den forpligtelse, som medlemsstaten har fastsat for brændstofleverandører, og kan sælge disse kreditter til brændstofleverandører, som har ret til at anvende kreditterne til at opfylde forpligtelsen i stk. 1, første afsnit.</p>	<p>Medlemsstaterne indfører en mekanisme, der gør det muligt for brændstofleverandører på deres område at udveksle kreditter til levering af vedvarende energi og kulstoffattig brint via en anden mekanisme til transportsektoren. Økonomiske aktører, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder til elektriske køretøjer via offentlige ladestationer, eller leverer vedvarende energi, kulstoffattig brint eller vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, baseret på brint, modtager kreditter, uanset om de økonomiske aktører er underlagt den forpligtelse, som medlemsstaten har fastsat for brændstofleverandører, og kan sælge disse kreditter til brændstofleverandører, som har ret til at anvende kreditterne til at opfylde forpligtelsen i stk. 1, første afsnit.</p>

Begrundelse

Der bør tages hensyn til de hurtige fremskridt med nye vedvarende energikilder.

Anbefalet ændring 35

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 16, litra b), litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>ii) for fornyelige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel ved at gange mængden af disse brændstoffer, der leveres til alle transportformer, med de emissionsbesparelser, der er bestemt i overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3</p>	<p>ii) for fornyelige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, kulstoffattig brint, brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, baseret på brint og genanvendt kulstofbrændsel ved at gange mængden af disse brændstoffer, der leveres til alle transportformer, med de emissionsbesparelser, der er bestemt i overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3</p>

Begrundelse

For at tilpasse dette punkt med tilføjelsen af kulstoffattig brint.

Anbefalet ændring 36

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 16, litra b) og d)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 27, stk. 1, litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
d) Reduktionen af drivhusgasintensiteten som følge af anvendelsen af vedvarende energi bestemmes ved at dividere drivhusgasemissionsbesparelsen ved anvendelse af biobrændstoffer, biogas og elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til alle transportformer, med referenceværdien.	d) Reduktionen af drivhusgasintensiteten som følge af anvendelsen af vedvarende energi bestemmes ved at dividere drivhusgasemissionsbesparelsen ved anvendelse af biobrændstoffer, vedvarende biogas, vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, kulstoffattig brint, genanvendt kulstofbrændsel , og elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til alle transportformer, med referenceværdien.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 37

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 16, litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
d) I stk. 3 foretages følgende ændringer: i) Første, andet og tredje afsnit udgår. ii) Fjerde afsnit affattes således: »Andelen af vedvarende energi bestemmes ud fra den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i produktionslandet som målt to år inden det pågældende år, når elektricitet anvendes til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, enten direkte eller med henblik på produktion af mellemprodukter.«	d) I stk. 3 foretages følgende ændringer: i) Første, andet og tredje afsnit udgår. ii) Fjerde afsnit affattes således: »Andelen af vedvarende energi bestemmes ud fra den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i produktionslandet som målt to år inden det pågældende år, når elektricitet anvendes til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, enten direkte eller med henblik på produktion af mellemprodukter.«

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>iii) I femte afsnit affattes indledningen således: »Elektricitet fra direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, kan dog fuldt ud medregnes som vedvarende elektricitet, hvor det bruges til produktion af disse vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, forudsat at anlægget:«</p>	<p>iii) Femte afsnit, inkl. litra a) og b), affattes således: »Elektricitet fra direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, kan dog fuldt ud medregnes som vedvarende elektricitet, hvor det bruges til produktion af disse vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, forudsat at anlægget ikke er tilsluttet elnettet eller er tilsluttet elnettet, men det kan dokumenteres, at den pågældende elektricitet er leveret uden at tage elektricitet fra nettet«</p> <p>iv) Sjette afsnit affattes således: »Elektricitet, der tages fra nettet, kan betragtes som værende fuldt ud vedvarende, forudsat at den udelukkende produceres af vedvarende energikilder, hvilket bekræftes ved hjælp af oprindelsesgarantier«</p> <p>v) Syvende afsnit udgår.</p>

Begrundelse

Additionalitetsprincippet og korrelationsprincippet komplicerer den allerede vanskelige business case for elektrolyse og opskaleringen af grøn brint. Offentlig støtte til grøn H₂-produktion bør også være mulig med en kontrakt med en eksisterende sol- eller vindmøllepark, eksempelvis gennem oprindelsesgarantier.

Anbefalet ændring 38

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 18, litra a)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 29, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 29 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:</p> <p>i) Første afsnit, litra a), affattes således:</p> <p>»a) bidrager til medlemsstaternes andel af vedvarende energi og de mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, i dette direktiv«</p>	<p>I artikel 29 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:</p> <p>i) Første afsnit, litra a), affattes således:</p> <p>»a) bidrager til medlemsstaternes andel af vedvarende energi og de mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, i dette direktiv«.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>ii) Fjerde afsnit affattes således:</p> <p>»Biomassebrændsler skal opfylde bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i stk. 2-7 og 10, hvis de anvendes</p> <p>– a) for faste biomassebrændsler, i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 5 MW eller derover</p> <p>– b) for gasformige biomassebrændsler, i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 2 MW eller derover</p> <p>– c) for anlæg, der producerer gasformige biomassebrændsler, med følgende gennemsnitlige strømningshastighed for biomethan:</p> <p>i) over 200 m³ methanækvivalent/t målt ved standardtemperatur og -tryk (dvs. 0 °C og 1 bar atmosfærisk tryk)</p> <p>ii) hvis biogassen består af en blanding af methan og ikkebrændbare andre gasser, for strømningshastigheden for methan, den tærskel, der er fastsat i nr. i), genberegnet proportionalt med den volumetriske andel af methan i blandingen«</p> <p>iii) Følgende afsnit indsættes efter fjerde afsnit:</p> <p>»Medlemsstaterne kan anvende bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner på anlæg med lavere samlet nominel indfyret termisk effekt eller strømningshastigheden for biomethan«.</p>	

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at føre ordlyden tilbage til direktiv 2018/2001, der er gældende for øjeblikket, og som blev vedtaget for kun tre år siden (endnu ikke gennemført i alle medlemsstater).

Effekten af lovgivning, der ikke er stabil, er, at den lægger en dæmper på investeringerne og hæmmer markedsudviklingen.

Anbefalet ændring 39

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 18, litra e) og f)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>e) Stk. 6, første afsnit, litra a), nr. iv), affattes således:</p> <p>»iv) at fældningen udføres under hensyntagen til oprettholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at minimere negative virkninger på en sådan måde, at fældning af stubbe og rødder, forringelse af primærskove eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås, minimere store rydninger og sikre lokalt passende tærskler for udvindingen af dødt træ og krav om anvendelse af skovningssystemer, der minimerer indvirkningen på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetstræk og levesteder.«</p> <p>f) Stk. 6, første afsnit, litra b), nr. iv), affattes således:</p> <p>»iv) at fældningen udføres under hensyntagen til oprettholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at minimere negative virkninger på en sådan måde, at fældning af stubbe og rødder, forringelse af primærskove eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås, minimere store rydninger og sikre lokalt passende tærskler for udvindingen af dødt træ og krav om anvendelse af skovningssystemer, der minimerer indvirkningen på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetstræk og levesteder.«</p>	<p>e) Stk. 6, første afsnit, litra a), nr. iv), affattes således:</p> <p>»iv) at fældningen udføres under hensyntagen til oprettholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at minimere negative virkninger på en sådan måde, at forringelse af primærskove eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås, minimere store rydninger og sikre lokalt passende tærskler for udvindingen af dødt træ og krav om anvendelse af skovningssystemer, der minimerer indvirkningen på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetstræk og levesteder.«</p> <p>f) Stk. 6, første afsnit, litra b), nr. iv), affattes således:</p> <p>»iv) at fældningen udføres under hensyntagen til oprettholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at minimere negative virkninger på en sådan måde, at forringelse af primærskove eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås, minimere store rydninger og sikre lokalt passende tærskler for udvindingen af dødt træ og krav om anvendelse af skovningssystemer, der minimerer indvirkningen på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetstræk og levesteder.«</p>

Begrundelse

Markforsøg over længere tid i nordisk skovbrug viser, at en delvis fældning af stubbe og rødder er mulig uden at skade biodiversiteten. Skovforvaltningsstrategier skal tage højde for de forskellige lokale og regionale forhold, for så vidt angår de miljømæssige konsekvenser.

Anbefalet ændring 40

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 18, litra g)

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 29, stk. 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>g) Stk. 10, første afsnit, litra d), affattes således:</p> <p>»d) mindst 70 % for elektricitet, opvarmning og køling produceret af biomassebrændsler anvendt i anlæg indtil den 31. december 2025, og 80 % fra den 1. januar 2026.«</p>	

Begrundelse

RED II-reglerne finder anvendelse på anlæg, der idriftsættes frem til den 31. december 2025.

Indførelse af nye, skrappe krav (med tilbagevirkende kraft) til eksisterende anlæg undergraver stabiliteten af de retlige rammer og investeringer. Det vil have særligt negative virkninger for landdistrikter.

Anbefalet ændring 41

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 19

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 29a, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Energi fra genanvendt kulstofbrændsel kan kun medregnes i det reduktionsmål for drivhusgasemissioner, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), hvis besparelserne i drivhusgasemissionerne som følge af anvendelsen af disse brændstoffer er på mindst 70 %.</p>	<p>Energi fra genanvendt kulstofbrændsel og kulstoffattig brint kan kun medregnes i de mål, der er omhandlet i artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, hvis besparelserne i drivhusgasemissionerne som følge af anvendelsen af disse brændstoffer er på mindst 70 %.</p>

Begrundelse

Kommissionen lægger stor vægt på, at CO₂-opsamling og -anvendelse kommer til at spille en vigtig rolle i dekarboniseringen af industrien og bør således skabe et marked for det brændstof, der produceres.

Anbefalet ændring 42

Forslag til direktiv

Artikel 1, stk. 22

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 31, stk. 2, 3 og 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Kommissionen sikrer, at der oprettes en EU-database, som gør det muligt at spore flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendte kulstofbrændsler.</p> <p>2. Medlemsstaterne pålægger de pågældende økonomiske aktører rettidigt at indlæse nøjagtige oplysninger om gennemførte transaktioner og disse brændstoffers bæredygtighedsegenskaber i databasen, herunder deres drivhusgasemissioner for hele deres livscyklus fra produktionsstedet til den brændstofleverandør, der markedsfører brændstoffet. Oplysninger om, hvorvidt der er ydet støtte til produktion af et bestemt parti brændstof, og i givet fald fra hvilken type støtteordning, skal også indgå i databasen.</p> <p>Hvor det er hensigtsmæssigt for at forbedre sporbarheden af data i hele forsyningskæden, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på yderligere at udvide omfanget af de oplysninger, der skal medtages i EU-databasen, til at omfatte relevante data fra produktions- eller indsamlingsstedet for de råvarer, der anvendes til brændstofproduktionen.</p> <p>Medlemsstaterne kræver, at brændstofleverandørerne indlæser de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, at kravene i artikel 25, stk. 1, første afsnit, er opfyldt, i Unionens database.</p> <p>3. Medlemsstaterne har adgang til EU-databasen med henblik på overvågning og kontrol af data.</p> <p>4. Hvis der er udstedt oprindelsesgarantier for produktion af et parti vedvarende gasser, sikrer medlemsstaterne, at disse oprindelsesgarantier annulleres, inden sendingen af vedvarende gas kan registreres i databasen.</p>	<p>1. Kommissionen sikrer, at der oprettes en EU-database, som gør det muligt at spore flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendte kulstofbrændsler.</p> <p>2. Medlemsstaterne pålægger de pågældende økonomiske aktører rettidigt at indlæse nøjagtige oplysninger om gennemførte transaktioner og disse brændstoffers bæredygtighedsegenskaber i databasen, herunder deres råmateriale og dets oprindelse, drivhusgasemissioner for hele deres livscyklus fra produktionsstedet til den brændstofleverandør, der markedsfører brændstoffet. Oplysninger om, hvorvidt der er ydet støtte til produktion af et bestemt parti brændstof, og i givet fald fra hvilken type støtteordning, skal også indgå i databasen.</p> <p>Hvor det er hensigtsmæssigt for at forbedre sporbarheden af data i hele forsyningskæden, tillægges Kommissionen i helt særlige tilfælde beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på yderligere at udvide omfanget af de oplysninger, der skal medtages i EU-databasen, til at omfatte relevante data fra produktions- eller indsamlingsstedet for de råvarer, der anvendes til brændstofproduktionen.</p> <p>Medlemsstaterne kræver, at brændstofleverandørerne indlæser de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, at kravene i artikel 25, stk. 1, første afsnit, er opfyldt, i Unionens database.</p> <p>3. Medlemsstaterne og de regionale myndigheder har adgang til EU-databasen med henblik på overvågning og kontrol af data.</p> <p>4. Hvis der er udstedt oprindelsesgarantier for produktion af et parti vedvarende gasser, sikrer medlemsstaterne, at disse oprindelsesgarantier annulleres, inden sendingen af vedvarende gas kan registreres i databasen.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>5. Medlemsstaterne sikrer, at nøjagtigheden og fuldstændigheden af de oplysninger, som de økonomiske aktører indlæser i databasen, kontrolleres, f.eks. ved hjælp af frivillige eller nationale ordninger.</p> <p>I forbindelse med kontrol af data kan frivillige eller nationale ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 4, 5 og 6, anvende tredjepartsinformationssystemer til indsamling af data, forudsat at en sådan anvendelse er meddelt Kommissionen.</p>	<p>5. Medlemsstaterne sikrer, at nøjagtigheden og fuldstændigheden af de oplysninger, som de økonomiske aktører indlæser i databasen, kontrolleres, f.eks. ved hjælp af frivillige eller nationale ordninger.</p> <p>I forbindelse med kontrol af data kan frivillige eller nationale ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 4, 5 og 6, anvende tredjepartsinformationssystemer til indsamling af data, forudsat at en sådan anvendelse er meddelt Kommissionen.</p> <p>6. I Unionens database indsamles og vises data fra det regionale niveau.</p>

Begrundelse

Dataenes detaljeringsgrad kan forbedre sporbarheden og forståelsen af strømmen af flydende og gasformige brændstoffer fra vedvarende energikilder og genanvendt kulstofbrændsel. Delegerede retsakter må kun anvendes i helt særlige tilfælde og under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet.

Anbefalet ændring 43

Forslag til direktiv

Artikel 3, stk. 2, litra b)

Ændringer af direktiv 98/70/EF

Artikel 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) Nr. 8 og 9 affattes således:</p> <p>»8.« leverandør»: »brændstofleverandør« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 38), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001«</p> <p>»9.« biobrændstoffer»: »biobrændstoffer« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 33), i direktiv (EU) 2018/2001«</p>	<p>b) Nr. 8 og 9 affattes således:</p> <p>»8.« leverandør»: »brændstofleverandør« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 38), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001«</p> <p>»9.« »biobrændstoffer»: »biobrændstoffer« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 33), i direktiv (EU) 2018/2001«</p> <p>»10. Kulstoffattig brint er fossilbaseret brint med kulstofopsamling og -lagring eller elbaseret brint, hvor brint opnår besparelser på drivhusgasemissioner over hele livscyklussen på mindst 73,4 %, hvilket over hele livscyklussen resulterer i drivhusgasemissioner på under 3 t CO₂eq/tH₂ i forhold til en værdi for fossile brændstoffer på 94 g CO₂e/MJ (2,256 t CO₂eq/tH₂). Kulstofindholdet i elbaseret brint bestemmes af den marginale produktionsenhed i det budområde, hvor elektrolysatoren befinder sig i perioden for afregningen af ubalancer, når elektrolysatoren forbruger elektricitet fra nettet«.</p>

II. POLITISKE ANBEFALINGER

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at behovet for en hurtig energiomstilling og en sikker energiforsyning aldrig har været stærkere eller klarere efter Ruslands invasion af Ukraine;
2. bifalder den foreslåede revision af direktivet om vedvarende energi, der udspringer af EU's overordnede ambition om at blive et klimaneutralt kontinent inden 2050;
3. støtter forhøjelsen af 2030-målet for vedvarende energi og planerne om, at alle sektorer skal bidrage, og understreger, at en massiv og hurtig udbredelse af vedvarende energikilder sammen med øget energisikkerhed og -effektivitet er afgørende for at nå EU's klimamål og gøre priserne mere overkommelige samt styrke forsyningsikkerheden i EU's energisystem;
4. argumenterer ikke desto mindre for en fleksibel og velafbalanceret tilgang til målene for vedvarende energi, der fremmer den videre udvikling af teknologier og giver sikkerhed for investorerne, således at EU's konkurrenceevne opretholdes, og der sikres en bæredygtig og retfærdig omstilling;
5. understreger, at det, for at målet om nulemissioner i 2050 kan nås på den mest bæredygtige og omkostningseffektive måde, er altafgørende, at der sikres sammenhæng i lovteksterne inden for rammerne af »Fit for 55«-pakken, og at der værnes om princippet »energieffektivitet først« og teknologineutralitet;
6. insisterer på, at medlemsstaterne gennemfører RED II på den tilsigtede måde.

Vurdering af nærhedsprincippet og konsekvensanalyse

7. Det Europæiske Regionsudvalg finder det positivt, at lovgivningsforslagene ledsages af et skema over nærhedsprincippet, sådan som RU har foreslået, men er samtidig enig i de bemærkninger fra Udvalget for Forskriftskontrol, der blev fremsat inden forslaget offentliggøres, navnlig vedrørende behovet for systematisk at tage hånd om problemerne med hensyn til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og behovet for en bedre redegørelse for virkningerne af de foreslåede foranstaltninger i medlemsstaterne og regionerne, herunder af bæredygtighedskriterierne for bioenergi;
8. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder ikke har samme kompetencer overalt i EU, og at beslutninger bør træffes på det forvaltningsniveau, der vil kunne tilvejebringe den mest effektive løsning. Udvalget giver tilsagn om at overvåge gennemførelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne samt de regionale og lokale virkninger af den foreslåede lovgivning for at sikre en vellykket opfyldelse af klimamålene på den mest bæredygtige og omkostningseffektive måde;
9. påpeger, at det for Unionen er vigtigt, at der tages højde for de eksisterende regionale uligheder og de særlige forhold i de enkelte regioner, og at der ydes støtte til omkostnings- og ressourceeffektive løsninger, og det samtidig sikres, at energiomkostningerne fortsat vil være til at betale for borgere og virksomheder;
10. understreger, at produktionen af vedvarende energi ofte sker på lokalt og regionalt niveau og afhænger af regionale SMV'er. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud i fastlæggelsen og gennemførelsen af de nationale klimaforanstaltninger, f.eks. gennem regionalt og lokalt bestemte bidrag som et supplement til de nationalt bestemte bidrag, der er fastsat i Parisaftalen.

VE-fællesskaber

11. Det Europæiske Regionsudvalg beklager beslutningen om ikke at ændre artiklen om VE-fællesskaber i lyset af erfaringerne med den nuværende gennemførelse og manglen på nye bestemmelser, der skal gøre det nemmere at opnå tilladelse, mindske de administrative vanskeligheder og andre faktorer, som hindrer adgangen til nettet, og optrappe udrulningen af f.eks. solvarme-, solcelle-, vandkraft-, vind- og jordvarmeteknologi;
12. påpeger vigtigheden af, at bidragene fra producent-forbrugere, VE-fællesskaber og nye teknologier som energilagring, prisfleksibelt elforbrug, mikronet (eventuelt over grænserne) og elektrisk mobilitet fuldt ud omfattes og udnyttes;

13. understreger vigtigheden af lav- og mellemspændingsnettet, hvor der skal anlægges den nødvendige infrastruktur til en masse nye, decentrale producenter, der tilfører elektricitet til systemet. Der er endvidere behov for at forbinde nye mindre producenter til lav- og mellemspændingsnettene. Udvalget opfordrer Kommissionen til at etablere en ramme for sammenlægning af flere mindre projekter, således at de kan opfylde kriterierne i den gældende lovgivning. I den henseende er fleksibilitet meget vigtig, for at de lokale og regionale myndigheder kan sammenlægge projekter og potentielt indhente finansiering hertil;

14. gør opmærksom på, at lagringssystemer i et fællesskabssystem har vist sig at være sikrere i drift og kræve færre investeringer end lagringssystemer til husholdninger.

Samarbejde på tværs af grænserne

15. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder forslaget om at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne og fremme det lokale og regionale samarbejde om vedvarende energi med henblik på at forbedre synergierne på energimarkedet. Udvalget fremhæver regionernes førende rolle med hensyn til at øge produktionen af offshorevindkraft og havenergi;

16. gentager vigtigheden af at fremme og støtte samarbejdsprojekter på tværs af grænserne (f.eks. projekter af fælles interesse) blandt lokale og regionale myndigheder for at sikre et omkostningseffektivt, integreret, dekarboniseret og decentralt energisystem. Udvalget fremhæver i den forbindelse også betydningen af sammenkobling for at stabilisere nettet i lyset af den varierende energitilførsel fra vedvarende energikilder og miljøbelastningen fra klimaændringer, der påvirker elinfrastrukturens funktion;

17. understreger behovet for, at der for lokale og regionale myndigheder er økonomisk og teknisk bistand til, at de kan udvide deres muligheder for at tiltrække og mobilisere investeringer.

Bioenergi

18. Det Europæiske Regionsudvalg opfatter bæredygtig produktion af biomasse som en nødvendig forudsætning for at beskytte miljøet og biodiversiteten. Dog understreger det, at indførelsen af nye og skrappe krav til alle eksisterende små biomasse-, varme- og kraftværker vil undergrave stabiliteten af de retlige rammer og have store sociale konsekvenser for sårbare forbrugere, især i landområder, og for virksomheder, hvis eksisterende anlæg og planlagte investeringer ikke må lades ude af betragtning;

19. påpeger, at en sænkning af indberetningskravene fra 20 MW til 5 MW vil medføre en betydelig administrativ byrde for mange mellemstore energianlæg, og opfordrer til, at de eksisterende bæredygtighedskriterier som fastsat i direktivet om vedvarende energi sammen med den nationale lovgivning bevares for at tage hensyn til de forskellige nationale og regionale forhold. Der bør kun indføres nye krav, hvis evalueringer viser, at de nuværende krav medfører miljørisici, der retfærdiggør en strengere tilgang;

20. opfordrer til at frigøre det potentiale, der ligger i biomethanproduktion i Europa, som et redskab til hurtigt at diversificere og reducere EU's afhængighed af russisk gas og samtidig styrke ambitionerne for klimamålene. Udvalget støtter målet om at sikre produktion af 35 milliarder kubikmeter biomethan i EU senest i 2030 som foreslået i REPowerEU-planen.

Cirkulær økonomi og ressourceeffektivitet

21. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at der ingen omtale er af grønne og cirkulære offentlige indkøb som et redskab, offentlige myndigheder kan anvende til at fremme vedvarende energi i energirelaterede varer og tjenester;

22. gør opmærksom på, at vedvarende brændstoffer og genanvendte kulstofbrændsler kan være overgangsbrændstoffer på den korte bane med henblik på at opnå større ressourceeffektivitet på bæredygtig og miljøvenlig vis, forudsat at der anvendes kriterier for bæredygtighed og miljøvenlighed, og at de kan bidrage til dekarboniseringen af økonomien, herunder af transportsektoren;

23. argumenterer for en koordineret indsats blandt producenter af alternative brændstofkøretøjer, producenter af alternativt brændstof og udbydere af optankningsinfrastruktur med henblik på at sikre, at transportsektoren dekarboniseres.

Opvarmning og køling

24. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til overholdelse af nærhedsprincippet i forbindelse med opvarmning og køling;

25. støtter målet om at øge andelen af vedvarende energi og overskudsvarme i sektoren for opvarmning og køling samt til fjernvarme og -køling. Udvalget finder det imidlertid nødvendigt at omformulere målene for at kombinere overskudsvarme og vedvarende energi på lige fod i stedet for at formulere særskilte mål. Når det er muligt at genvinde overskudsvarme fra industrien, datacentre osv., bør det være den foretrukne løsning og ikke tilsidesættes for at opnå en fastsat andel af vedvarende energi;

26. påpeger, at opkvalificering via uddannelsesprogrammer for installatører og designere i opvarmning og afkøling med vedvarende energi og lagringsteknologier bør varetages af den kompetente myndighed i medlemsstaterne. Der bør træffes målrettede foranstaltninger inden for rammerne af REPowerEU-planen i tæt samarbejde med nationale, regionale og lokale myndigheder og i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Energifattigdom

27. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at der ikke gøres mere for at anvende vedvarende energi som et redskab til bekæmpelse af energifattigdom blandt sårbare husholdninger, mikrovirksomheder og små virksomheder samt mobilitetsbrugere;

28. bemærker, at EU's strategi for diversificering af de fossile energiforsyninger synes at være utilstrækkelig. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres investeringer i vedvarende energikilder og understreger, at lokal produktion af vedvarende energi er vigtig som et redskab til nedbringelse af afhængigheden af import af fossile brændstoffer fra tredjelande og de dermed forbundne høje og svingende priser i overensstemmelse med filosofien bag REPowerEU;

29. efterlyser et sammenhængende sæt af foranstaltninger og investeringer, der understøttes af en fælles, robust indsats på alle niveauer for at udrydde energifattigdom på vejen mod et retfærdigt klimaneutralt kontinent inden 2050, og som bygger på initiativer såsom borgmesterpagten og rådgivningscentret for energifattigdom.

Brint og grønne molekyler

30. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver den afgørende rolle, som »grønne molekyler« og andre nye bæredygtige energibærere spiller i energiomstillingen, og hilser yderligere indsamling af videnskabelig dokumentation for denne rolle velkommen;

31. understreger betydningen af vedvarende brint i de sektorer, hvor brint anvendes som råvare, og hvor energieffektivitetsforanstaltningerne og direkte elektrificering ikke er holdbare løsninger, men samtidig skaber store muligheder for innovation, værdiskabelse og beskæftigelse i mange europæiske regioner;

32. bemærker, at det stadig vil være nødvendigt at importere en betydelig mængde vedvarende brint på kort sigt for at kompensere for den begrænsede produktion i EU;

33. understreger, at de krav, der foreslås i revisionen af direktivet om vedvarende energi i forhold til brint og derivater heraf (brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse), og som blev efterlyst i RU's udtalelse Mod en køreplan for ren brint (COR 549/2020), er vigtige for markedsudbredelsen af vedvarende brint under EU's brintstrategi. Udvalget støtter derfor den planlagte certificering af vedvarende brint, de nye delmål for brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, inden for transport og industri og den planlagte mærkning af industriprodukter, der produceres med vedvarende energi og brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, såsom grønt stål; (!)

34. minder om, at vedvarende brint bør prioriteres, og at kulstoffattig brint kan anvendes til dekarboniseringsformål som en overgangsløsning på kort sigt, indtil dette kan klares alene med vedvarende brint. Udvalget opfordrer derfor EU-institutionerne, medlemsstaterne og industrien til at øge kapaciteten til produktion af elektricitet og brint fra vedvarende kilder;

35. opfordrer Kommissionen til at tage den kommende delegerede retsakt om vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, der bygger på direktiv 2018/2001, op til fornyet overvejelse for at sikre, at den er i overensstemmelse med denne revision.

Solenergi

36. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over den bebudede kommende lancering af EU-strategien for solenergi. Strategien bør omfatte mål og konkrete foranstaltninger, der kan fremskynde udbredelsen af solenergi, bl.a. for at understøtte de nye krav i artikel 15a i direktivet om vedvarende energi om integration af vedvarende energi i bygninger og bekæmpelse af energifattigdom. Strategien bør desuden bidrage til at skabe et konkurrencedygtigt solenergisystem.

(!) EUT C 324 af 1.10.2020, s. 41.

Offshoreenergi

37. Det Europæiske Regionsudvalg støtter udtrykkeligt det nye foreslåede krav i direktivet om vedvarende energi om fælles offshoreenergiplanlægning, mål og foranstaltninger til sammenkoblet integreret netplanlægning i medlemsstater, der grænser op til havområder. Udvalget fremhæver, at videreudvikling af offshoreenergi kræver, at lovgivningen på EU-niveau, navnlig om udbud, markedsregulering, tekniske aspekter og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, harmoniseres yderligere for at tilvejebringe det ønskede samarbejde mellem medlemsstater og regioner;

38. glæder sig over Kommissionens nylige pakke om brint og dekarboniseret gas og over reglerne, der fremmer brugen af den eksisterende gasinfrastruktur til inklusion af andre grønne molekyler som blandinger, og om omlægning af den eksisterende og anlæg af ny gasinfrastruktur til transport af brint. Udvalget støtter en investeringsramme for udviklingen af et marked for vedvarende brint samt miljømæssigt forsvarlige og økonomisk holdbare projekter inden for CO₂-opsamling, -anvendelse og -lagring;

39. understreger i betragtning af forordningens potentielle indvirkning på de lokale og regionale myndigheder vigtigheden af, at medlovgiverne oplyser om alle ændringer af det oprindelige forslag i hver fase af lovgivningsproceduren, herunder trepartsforhandlingerne, i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde, så RU kan udøve sine traktatbeføjelser korrekt (artikel 91 i TEUF).

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af LULUCF-forordningen og forordningen om indsatsfordeling

(2022/C 301/17)

Ordfører:	Åsa ÅGREN WIKSTRÖM (SE/EPP), medlem af landstingsforsamlingen i Västerbotten län
Basisdokumenter:	<p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af overholdelsesregler, fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030 og forpligtelse til kollektiv opnåelse af klimaneutralitet senest i 2035 i arealanvendelses-, skovbrugs- og landbrugssektoren og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision</p> <p>COM(2021) 554</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen</p> <p>COM(2021) 555</p>

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af overholdelsesregler, fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030 og forpligtelse til kollektiv opnåelse af klimaneutralitet senest i 2035 i arealanvendelses-, skovbrugs- og landbrugssektoren og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision

COM(2021) 554

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(7) <i>I meddelelsen af 17. september 2020 om styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 skitserede Kommissionen en mulighed for at kombinere landbrugets ikke-CO₂-drivhusgasemissioner med nettooptag i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, så der skabes en ny reguleret arealsektor. En sådan kombination kan fremme synergier mellem arealbaserede afbødningsforanstaltninger og muliggøre en mere integreret politikudformning og -gennemførelse på nationalt plan og EU-plan. Med henblik herpå bør medlemsstaternes forpligtelse til at forelægge integrerede afbødningsplaner for arealsektoren skærpes.</i>	Slettet

Begrundelse

En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialt i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 8a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	(8a) <i>Dyrkede arealer, græsarealer og vådområder udleder i øjeblikket nettodrivhusgasemissioner i Unionen, men kan potentielt blive en kilde til nettooptag af drivhusgasser, navnlig gennem genoprettelse af vådområder og tørveområder.</i>

Anbefalet ændring 3

Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at forbedre drivhusgasoptagene skal individuelle landbrugere eller skovforvaltere have et direkte incitament til at lagre mere kulstof på deres jord og i deres skove. [...] [...] Sådanne incitament og forretningsmodeller vil forbedre modvirkningen af klimaændringer i bioøkonomien, herunder gennem anvendelse af bæredygtige høstede træprodukter, under fuld overholdelse af økologiske principper, der bidrager til biodiversitet og den cirkulære økonomi. Der bør derfor indføres nye kategorier af kulstoflagringsprodukter ud over de høstede træprodukter. De nye forretningsmodeller og landbrugs- og arealforvaltningsmetoder, som forbedrer optaget, bidrager til en afbalanceret territorial udvikling og økonomisk vækst i landdistrikterne. [...]</p>	<p>For at forbedre drivhusgasoptagene skal individuelle landbrugere eller skovforvaltere have et direkte incitament til at lagre mere kulstof på deres jord, i deres skove og i kulstoflagringsprodukter. [...] [...] Sådanne incitament og forretningsmodeller vil forbedre modvirkningen af klimaændringer i bioøkonomien, herunder gennem anvendelse af bæredygtige høstede træprodukter og substitution af fossil- og kulstofintensive materialer, under fuld overholdelse af økologiske principper, der bidrager til biodiversitet og den cirkulære økonomi. Der bør derfor indføres nye kategorier for alle kulstoflagringsprodukter, herunder nye innovative løsninger, og bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring ud over de høstede træprodukter. Medlemsstaterne bør også fremlægge estimater over afbødningspotentialt ved substitution af fossil- og kulstofintensive materialer med træ. De nye forretningsmodeller, videreudvikling af bioenergi med CO₂-opsamlings- og -lagringsteknologier, landbrugs- og arealforvaltningsmetoder, som forbedrer optaget, og langsigtede investeringer i bioøkonomien bidrager til en afbalanceret territorial udvikling og økonomisk vækst i landdistrikterne. [...]</p>

Begrundelse

Klimapåvirkningen fra innovative biobaserede produkter skal medtænkes fuldt ud. Alle relevante kategorier bør medtages. Det gælder papirmasse, papir, pap, finér, fiberplader, spånplader, planker, forarbejdet træ, tekstiler, kompositter, lignin, kemikalier, biokul og andre biogene kulstofprodukter.

EU's klimamål er at blive klimaneutral, hvilket betyder, at emissionerne fra fossile brændstoffer i realiteten skal være udryddet i 2050. Akademikere og modellører (f.eks. FN og IPPC) er enige om, at det ikke er sandsynligt, at vi når målene i Parisaftalen uden anvendelse af teknologibaserede kulstofoptag. Bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring er den proces, hvor der udvindes bioenergi af biomasse og opsamles og lagres kulstof, som dermed fjernes fra atmosfæren.

Medtagelse af bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring i forordningen er logisk, da biogene emissioner stammer fra vedvarende energikilder, der dyrkes på land. Anvendelse af samme regnskabsramme for alle kulstoflagringsprodukter, emissioner og kulstofoptag fra denne sektor vil bidrage til at undgå dobbelttælling.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 11a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(11a) <i>I betragtning af at bæredygtig skovforvaltning øger kulstofbinding og modvirker skovaldring og naturkatastrofer, som er blandt de faktorer, der bidrager til det faldende kulstofoptag i jordsektoren i de seneste år, bør denne forordning tilskynde til, at der i alle skovtyper i EU benyttes en bæredygtig skovforvaltningspraksis, der bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, som skitseret i EU's skovstrategi for 2030.</i></p>

Begrundelse

En overdreven begrænsning af mulighederne for aktiv skovforvaltning vil gøre skovene mere sårbare over for chok såsom brande og skadedyrsudbrud samt reducere skovenes langsigtede kulstofbindingspotentiale.

Anbefalet ændring 5

Artikel 1, stk. 1, nr. 1

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 1, stk. 1, litra e

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>e) medlemsstaternes forpligtelser til at træffe de nødvendige foranstaltninger hen imod den kollektive opnåelse af klimaneutralitet i Unionen senest i 2035 i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, herunder emissioner fra ikke-CO₂-landbruget.«</p>	<p>e) medlemsstaternes forpligtelser til at træffe de nødvendige foranstaltninger hen imod den kollektive opnåelse af klimaneutralitet i Unionen senest i 2035 i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.«</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da der vil kunne kompenseres for landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle i opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialiet i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 6

Artikel 1, stk. 1, nr. 2

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 2, stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Denne forordning finder også anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier på medlemsstaternes områder i perioden fra 2026 til 2030:</p>	<p>2. Denne forordning finder også anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier på medlemsstaternes områder i perioden fra 2026 og derefter:</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da der vil kunne kompenseres for landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle for opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialiet i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 7

Artikel 1, stk. 1, nr. 2

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 2, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Denne forordning finder også anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og som forekommer på medlemsstaternes områder fra 2031 i en af de arealopgørelseskategorier, der er anført i stk. 2, litra a)-j), og i en af følgende sektorer:</p> <p>a) tarmgæring</p> <p>b) håndtering af husdyrgødning</p> <p>c) risdyrkning</p> <p>d) landbrugsjord</p> <p>e) foreskrevet afbrænding af savanner</p> <p>f) markafbrænding af rester af landbrugsafgrøder</p> <p>g) kalktilførsel</p> <p>h) udbringning af urin</p> <p>i) anden kulstofholdig gødning</p> <p>j) »andet.«</p>	Slettet

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da der vil kunne kompenseres for landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle for opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialiet i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 8

Artikel 1, stk. 1, nr. 3

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Unionens 2030-mål for nettooptag af drivhusgasser er 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som summen af medlemsstaternes mål som fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 og baseres på gennemsnittet af dens drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018.</p> <p>[...]</p>	<p>2. Unionens 2030-mål for nettooptag af drivhusgasser er 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som summen af medlemsstaternes mål som fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 og baseres på gennemsnittet af dens drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018.</p> <p>[...]</p> <p><i>Inden 30. juni 2024 skal de enkelte medlemsstater fastsætte et nationalt bidrag til 2030-målet for nettooptag af drivhusgasser, jf. stk. 2 i denne artikel, som er højere end det nationale mål, der er fastsat i bilag IIa. Dette bidrag kan medtages i de integrerede nationale energi- og klimaplaner, der skal forelægges i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999.</i></p> <p><i>De nationale bidrag skal indeholde information og mål vedrørende emissionsreduktion eller forøgelse af optaget af drivhusgasser fra dyrkede arealer, græsarealer og vådområder i forhold til de indberettede data for 2016, 2017 og 2018.</i></p>

Begrundelse

RU støtter et ambitiøst, rimeligt og inklusivt LULUCF-mål for at bidrage til at sikre opfyldelsen af EU's klimamål. De lokale og regionale myndigheder er bekendt med konsekvenserne af klimaændringerne i praksis og støtter en ambitiøs og retfærdig klimaindsats.

Anbefalet ændring 9

Artikel 1, stk. 1, nr. 3

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 4, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. [...] Disse nationale forløb baseres på de gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2021, 2022 og 2023, som indberettes af hver medlemsstat. Der kan foretages en teknisk korrektion af værdien af nettooptagene på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som en sum af målene for medlemsstaterne som fastsat i bilag IIa, hvis medlemsstaternes metodologi ændres. Metoden til fastsættelse af den tekniske korrektion, som skal lægges til medlemsstaternes mål, fastsættes i disse gennemførelsesretsakter. [...]</p>	<p>3. [...] Disse nationale forløb baseres på de gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2021, 2022 og 2023, som indberettes af hver medlemsstat. Der kan foretages en teknisk korrektion af værdien af medlemsstatens mål som fastsat i bilag IIa og af nettooptagene på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som en sum af målene for medlemsstaterne som fastsat i bilag IIa, hvis medlemsstaternes metodologi ændres. Den tekniske korrektion, som skal lægges til en medlemsstats mål, bør svare til indvirkningen af ændringen af metode og datakilder på målene og fastsættes i disse gennemførelsesretsakter. [...]</p>

Begrundelse

Det er vigtigt, at medlemsstaterne konstant arbejder for at forbedre deres metode, og at disse forbedringer også afspejles i målvurderingen for at undgå uforholdsmæssigt lave eller høje mål. Løbende udvikling af metoder for at indhente aktivitetsdata og forbedrede emissionsfaktorer er i overensstemmelse med den gældende rapporteringspraksis. Medlemsstaterne bør derfor tilskyndes til at anvende nye resultater fra den nationale forskning samt opdaterede retningslinjer fra IPCC og anden offentliggjort international forskning.

Anbefalet ændring 10

Artikel 1, stk. 1, nr. 3

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 4, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. <i>Det tilstræbes, at drivhusgasemissionerne og -optagene for Unionen i de sektorer, der er anført i artikel 2, stk. 3, litra a)-j), er nul senest i 2035, og Unionen skal opnå negative emissioner derefter. Unionen og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for i fællesskab at nå målet for 2035.</i></p> <p><i>Kommissionen fremsætter senest den 31. december 2025 og på grundlag af integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges af hver medlemsstat i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 senest den 30. juni 2024, forslag til hver medlemsstats bidrag til nettoemissionsreduktionen.»</i></p>	<p>Slettet</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i så fald vil kunne udlignes af andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle for opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialen i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 11

Artikel 1, stk. 1, nr. 7, litra b

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 9, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Stk. 2 affattes således:</p> <p>»2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre denne artikels stk. 1 og bilag V ved at tilføje nye kategorier af produkter med kulstoflagre, herunder høstede træprodukter, som har en kulstofbindende effekt, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, og som sikrer den miljømæssige integritet.«</p>	<p>Stk. 2 affattes således:</p> <p>»2. Kommissionen vedtager i nær fremtid delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre denne artikels stk. 1 og bilag V ved at tilføje nye kategorier af produkter med kulstoflagre, herunder høstede træprodukter, bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring og alle andre relevante kategorier af biobaserede produkter, som har en kulstofbindende effekt, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, og som sikrer den miljømæssige integritet.«</p>

Begrundelse

Klimapåvirkningen fra innovative biobaserede produkter skal medtænkes fuldt ud. Alle relevante kategorier bør medtages. Det gælder papirmasse, papir, pap, finér, fiberplader, spånplader, planker, forarbejdet træ, tekstiler, kompositter, lignin, kemikalier, biokul og andre biogene kulstofprodukter.

Anbefalet ændring 12

Artikel 1, stk. 1, nr. 14

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 13, stk. 1, 2. afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>En mængde svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasemissioner ganget med en faktor på 1,08 lægges til det drivhusgasemissionstal, som den pågældende medlemsstat har rapporteret for det følgende år, i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 15.«</p>	<p>Slettet</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at årlige rapporteringskrav kan få virkninger for det lokale og regionale niveau ved at give medlemsstaterne mulighed for at imødegå uforudsete årlige variationer med beslutninger om hurtige ændringer i forvaltningsaktiviteter og arealanvendelse. Dette kan indvirke negativt på det lokale og regionale niveau muligheder for at udvikle deres egen bioøkonomi.

LULUCF-sektoren er kendetegnet ved naturlige svingninger og usikkerheder i målingen af kulstofstrømme. Det er ikke muligt for en medlemsstat at kontrollere kulstofstrømmene i landarealsektorpuljerne for hvert år. Derfor er det heller ikke muligt at fastsætte årlige mål og idømme sanktioner for manglende overholdelse på årsbasis.

Anbefalet ændring 13

Artikel 1, stk. 1, nr. 15

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...]	[...]
Rapporten om overholdelse skal indeholde en vurdering af:	Rapporten om overholdelse skal indeholde en vurdering af:
a) politikker og foranstaltninger vedrørende trade-offs	a) politikker og foranstaltninger vedrørende trade-offs
b) synergierne mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer	b) synergierne mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer
c) synergier mellem modvirkning af klimaændringer og biodiversitet.	c) synergier mellem modvirkning af klimaændringer og biodiversitet
	d) synergier mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og udvikling af bioøkonomien, herunder estimer over drivhusgasbesparelserne som følge af, at kulstof- og fossilintensive materialer erstattes af træbaserede materialer.
[...]	[...]

Begrundelse

Støtte til anvendelsen af alle skovbaserede produkter fremskynder omstillingen til en cirkulær bioøkonomi, hvor fossilbaserede materialer og emissioner erstattes. Det skal bemærkes, at substitutionsfordelen (dvs. nedbringelsen af emissionerne fra produktionen af træbaserede produkter i forhold til andre funktionelt tilsvarende materialer og produkter) kan henføres til både træprodukter med lang levetid og fiberbaserede produkter.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen

COM(2021) 555

Anbefalet ændring 14

Betragtning 6a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Opfyldelsen af målet om klimaneutralitet senest i 2050 kan hindres af en alt for stor forskel i medlemsstaternes indsatsfordelingsmål. Set i forhold til perioden 2021-2027 bør programmeringen af fondene under samhørighedspolitikken, navnlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling, omfatte skræddersyede programmer, prioriterede områder, strategier og territoriale planer, der også har til formål at styrke medlemsstaternes kapacitet til at reducere drivhusgasemissioner i de sektorer, der reguleres af forordning (EU) 2018/842, og dermed bidrage til en bedre konvergens i deres mål allerede i indeværende programmeringsperiode.</i></p>

Anbefalet ændring 15

Betragtning 18a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(18a) Hvis målet om en stigning på højst 1,5 °C fortsat skal være inden for rækkevidde, og hvis der skal sikres klimaretfærdighed, kræver det en kollektiv indsats fra alle økonomiske sektorer, herunder også fra landbruget. I sin langsigtede strategiske vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi⁽¹⁾ har Kommissionen bekræftet, at andre emissioner af drivhusgasser end CO₂-emissioner fra landbruget kan reduceres til 211 mio. ton CO₂ i 2050, hvorved behovet for ikkebæredygtige negative emissionsteknologier for at opnå drivhusgasneutralitet mindskes. Nogle sektorer, der henhører under denne forordning, har imidlertid kun gjort meget få fremskridt i de seneste år. Minimumssektorbidrag til opfyldelsen af det EU-mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er fastsat i denne forordning for 2030 og derefter, ledsaget af passende overvågning, rapportering og foranstaltninger fra Kommissionens side, vil medvirke til at sikre, at alle sektorer omfattet af forordningen om indsatsfordeling bidrager til en rettidig opfyldelse af klimamålene. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 skal medlemsstaterne udvikle langsigtede strategier, der bidrager til opfyldelsen af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Parisaftalens mål og til opnåelse af langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne og forøgelse af optag gennem dræn i alle sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet. Kommissionen vil anvende disse strategier samt andre af medlemsstaternes planer og rapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999 til at fastsætte og overvåge den kollektive opfyldelse af sektormålene på EU-plan for sektorerne under forordningen om indsatsfordeling.</p> <p>⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi«.</p>

Anbefalet ændring 16

Artikel 1, stk. 1, nr. 3a (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 4, stk. 3a (nyt)

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
	<p>(3a) I artikel 4 tilføjes følgende stk. 3a:</p> <p>Medlemsstaternes emissionsreduktionsmål for 2030 og derefter</p> <p>For at nå målet om klimaneutralitet, som fastlagt i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 (»den europæiske klimalov«), og klimamålet for 2040 for Unionen som helhed i henhold til forordning (EU) 2021/1119 fremsætter Kommissionen om nødvendigt inden udgangen af 2025 et lovforslag, som er baseret på en detaljeret konsekvensanalyse, med henblik på at indføre minimumssektorbidrag til opfyldelsen af det EU-mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er fastlagt i denne forordning for 2030 og derefter, ledsaget af passende overvågning, rapportering og foranstaltninger til at sikre, at alle sektorer, der omfattet af denne forordning, bidrager til en rettidig opfyldelse af klimamålene.</p>

Begrundelse

Formålet er at sikre, at alle sektorer bidrager til reduktionen af drivhusgasemissioner.

Anbefalet ændring 17

Artikel 1, stk. 1, nr. 3b (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 5, stk. 1 og 2

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>1. For årene 2021-2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 10 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.</p> <p>2. For årene 2026 til 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.</p>	<p>(3b) Artikel 5, stk. 1 og 2, affattes således:</p> <p>»1. For årene 2021 til 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.«</p>

Begrundelse

Af hensyn til forordningens gennemførelse er det tilrådeligt at mindske fleksibiliteten for at forhindre, at kortsigtede udsættelser ved at låne skaber problemer for gennemførelsen på mellemlang sigt for bl.a. de lokale og regionale myndigheder, som ofte ikke er direkte inddraget i de nationale beslutninger om fleksibilitet.

Anbefalet ændring 18

Artikel 1, stk. 1, nr. 3c (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 5, stk. 4

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2025 og op til 10 % for årene 2026-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.</p>	<p>(3c) Artikel 5, stk. 4, affattes således:</p> <p>4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.</p>

Begrundelse

Overførsler bør begrænses for at sikre en effektiv gennemførelse i alle medlemsstater. Det bør understreges, at der i en medlemsstat med potentiale for overførsel kan være regionale forskelle. Regionale udfordringer bør tages i betragtning, inden man overvejer overførsler til andre lande.

Anbefalet ændring 19

Artikel 1, stk. 1, nr. 5a (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 8

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, konstaterer, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:</p> <p>[...]</p>	<p>(5a) Artikel 8 affattes således:</p> <p>1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, konstaterer, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:</p> <p>[...]</p>

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.</p> <p>3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sine korrigerende handlingsplaner i overensstemmelse hermed.</p>	<p>c) specifikke foranstaltninger for at håndtere betydelige regionale forskelle i resultater eller alvorlige strukturelle udfordringer på regionalt niveau, som det er tilfældet for visse ømråder, hvis dette er relevant.</p> <p>[...]</p> <p>2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.</p> <p>3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sine korrigerende handlingsplaner i overensstemmelse hermed. Medlemsstaten offentliggør Kommissionens udtalelse og sikrer, at den formidles til de lokale og regionale myndigheder.</p> <p>4. Medlemsstaten sørger for, at den korrigerende handlingsplan og eventuelle revisioner heraf offentliggøres og formidles til lokale og regionale myndigheder.</p>

Begrundelse

Handlingsplaner til løsning af problematiske situationer skal omfatte foranstaltninger for det regionale niveau, hvis regionale problemer er en væsentlig årsag til situationen. De lokale og regionale myndigheder skal orienteres om handlingsplanerne, så de kan bidrage fuldt ud til klimapolitikken.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

- er bekendt med de ødelæggende konsekvenser af klimaændringerne for lokalsamfundene og anerkender behovet for robust handling for at nå de nødvendige EU-klimamål. Udvalget bakker op om en forpligtelse på højt niveau vedrørende LULUCF, men gentager også behovet for fleksibilitet med hensyn til at nå målene;
- mener, at de lokale og regionale myndigheder uden tvivl spiller en afgørende rolle i de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling⁽¹⁾ og LULUCF-forordningen⁽²⁾, da disse forordninger kræver inddragelse af den territoriale dimension. Der er tale om områder, hvor de lokale og regionale myndigheder kan spille en aktiv rolle i kraft af deres retlige kompetencer og beføjelser;
- opfordrer til at sikre, at foranstaltningerne i LULUCF-forordningen afstemmes med målene i biodiversitetsstrategien og EU's klimatilpasningsstrategi. For at nå klimamålene er det vigtigt, at de enkelte medlemsstater i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder indfører en retlig ramme for skove, der sikrer balance mellem produktion, biodiversitet og beskyttelse;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

4. understreger, at omstillingen ikke må ske på bekostning af den territoriale samhørighed og ikke må udsætte de mest sårbare grupper og områder for risiko. Alle medlemsstater og økonomiske sektorer bidrager til nedbringelsen af CO₂-emissionerne og skal finde en balance mellem hensynene til rimelighed og solidaritet. I den forbindelse mener udvalget, at territoriale konsekvensanalyser af individuelle landbrugere og skovbrugere kunne give et bedre overblik over de reelle omkostninger og fordele;
5. opponerer kraftigt imod, at forslaget overvejende fokuserer på skove som kulstofdræn og ikke tager højde for deres rolle med hensyn til at levere bæredygtige råmaterialer som substitution for fossile alternativer og dermed ikke anerkender skovbrugssektorens fulde potentiale for modvirkning af klimaændringerne og udvikling af den lokale og regionale bioøkonomi;
6. bemærker, at det er nødvendigt at reducere energiudnyttelsen fra træbiomasse for at nå målene i LULUCF-sektoren. Kaskadeanvendelse bør prioriteres, således at biomasse anvendes mere end én gang som materiale af højeste kvalitet, før det anvendes til energiformål;
7. fremhæver, at de øgede ambitioner i LULUCF-sektoren ikke må føre til import af råvarer af uvis oprindelse fra lande uden for EU. Det ville kunne betyde, at foranstaltningerne for at øge nettodrænet i LULUCF-sektoren ikke vil give sig udslag i reelle forbedringer for klimaet på verdensplan. Der er behov for et bredere perspektiv på systemet for at kunne anlægge en helhedsorienteret tilgang til, hvordan CO₂-binding i skove, produktanvendelse og bioenergi fra skovene kan bidrage til at mindske klimapåvirkningen;
8. deler Kommissionens vurdering, at den negative tendens til reduktion af kulstofdræn i EU skal modvirkes som led i opfyldelsen af det langsigtede mål om klimaneutralitet. RU er enig i det foreslåede EU-mål for nettooptag på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter i 2030 og foreslår et yderligere nationalt bidrag til 2030-nettomålet, som er højere end de nationale mål, der er fastsat i bilag IIa, og som de enkelte medlemsstater hver især fastsætter. Potentialet for at øge CO₂-nettooptagelsen og nedbringe drivhusgasemissionerne i LULUCF-sektoren varierer betydeligt blandt medlemsstaterne. Det afhænger af jordens naturlige produktionskapacitet og fordelingen af det samlede areal på forskellige arealanvendelseskategorier. Udvalget mener, at de øgede ambitioner frem mod 2030 bør ligge på et niveau, der er foreneligt med medlemsstaternes nationale klimapolitiske rammer og baner vej for, at bioøkonomien kan udvikle sig i de enkelte medlemsstater;
9. mener, at en fælles sektor for landbrug og skovbrug indebærer en risiko for, at presset for at nedbringe emissionerne i landbrugssektoren lettes, og at skovrige land med stort nettooptag i skovene kommer til at »kompensere« for udledningen i lande med en stor landbrugssektor eller høj fossil udledning generelt. I alle sektorer og lande bør der træffes klimamodvirkningsforanstaltninger baseret på de specifikke forhold;
10. understreger, at LULUCF-forordningen ikke bør udvides til overvågning og rapportering inden for andre politikområder, som reguleres af anden lovgivning. Kommissionens forslag om, at LULUCF-rapporteringen bør omfatte oplysninger om bevarelse af kulstof i kulstofrig jord, områder med høj biodiversitet, genoprettet jord og jord med risiko for naturlige forstyrrelser, forbedrer ikke kvaliteten af rapporteringen om drivhusgasser i LULUCF-sektoren;
11. understreger, at finansiering fra medlemsstaterne ikke ydes på bekostning af regionerne. Udvalget anerkender behovet for at informere de lokale og regionale myndigheder om finansieringsmulighederne til støtte for klimaindsatsen;
12. advarer om risikoen for ineffektiv gennemførelse. RU bakker op om den planlagte revision og behovet for at tage højde for konsekvenserne af covid-19-pandemien, men understreger, at det er nødvendigt at sikre, at de foreslåede forløb i forordningen om indsatsfordeling følges;
13. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en metode, der gør det muligt for de lokale og regionale myndigheder at beregne deres emissionsreduktionsindsats på en måde, der er i overensstemmelse med de nationale mål, og som forebygger uforholdsmæssige forvridninger;
14. fremhæver risiciene ved for stor fleksibilitet, når det handler om at låne fra årlige tildelinger og overførsler mellem medlemsstaterne. De lokale og regionale myndigheder har brug for vished for at kunne planlægge deres klimapolitikker og økonomiske politikker. De nationale situationer, som i henhold til forordningen åbner mulighed for fleksibilitet, kan dække over store regionale forskelle;

15. anerkender behovet for løsninger, især indtægtsskabende incitamenter, på problemet med de regioner, hvor den nødvendige omstilling til en lavemissionsøkonomi kan være forbundet med vanskeligheder eller er bremset op. Udvalget understreger, at det er vigtigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af bæredygtige udviklingsforløb, der kan stimulere økonomien i disse regioner;
16. støtter strengere bestemmelser om korrigerende handlingsplaner og gennemsigtighed, hvori den regionale dimension fremhæves, og der stilles krav om en nærmere redegørelse for, hvordan de regionale forskelle skal håndteres med praktiske løsninger på de regionale udfordringer;
17. understreger vigtigheden af overensstemmelseskontrol og foreslår en vurdering af muligheden for økonomiske sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse. Indtægterne fra sanktionerne bør geninvesteres i klimaindsatsen og en retfærdig omstilling med særligt fokus på de regionale udfordringer;
18. foreslår overvejelser om sikkerhedsreserven for medlemsstater med et lavt BNP pr. indbygger. BNP tages allerede i betragtning, når de nationale mål fastlægges, og kan betvivles som eneste værdi, da det ikke tager hensyn til det samlede billede af situationen i regionerne og ikke nødvendigvis går hånd i hånd med et områdes komplekse udviklingsbehov.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA